

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΟ-ΛΑΤΙΝΙΣ

ἐκ διαφόρων συλλεχθεῖσα,

ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ^{παρὰ} ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
τῆ Προσκ. Κυρ. Εὐπατρίδου τῆ ἐξ' Ἀργυ-
ροκάστου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀλβανίας,

παρ' ἑῶν ἰδίοις Παρατηρήσεσι, καὶ Σημειώσεσιν, Ἐπι-
στολαῖς, Ἀποφθέγμασιν, Ἑλληνο-λατινικοῖς,
Εὐδόξων τινῶν Ἀνδρῶν βίαις, καὶ Ἐπισημῶν
Ὅρισμοῖς πλετωθεῖσα.

Νῦν πρῶτον οἰκείοις αὐτοῦ ἀναλώμασιν ἐκδοθεῖσα,
καὶ σεβασμίως προσφωνηθεῖσα

ΤΩ
ΓΑΛΗΝΟΤΑΤΩ, ΚΑΙ ἘΚΚΛΑΜΠΡΟΤΑ-
ΤΩ, ΗΓΕΜΟΝΙ ΠΑΨΗΣ ΜΟΛΔΟΒΛΑΧΙΑΣ,
ΚΤΡΙΩ, ΚΤΡΙΩ,
Α'ΛΕΞΑΝΔΡΩ, ΓΩΔ'ΝΝΟΥ,

τῷ

ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΩ.

Μηδὲν ἄγαν, χαίρει πάντα πρόσεσι χαλὰ.

αψπέ. Ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀυστρίας. 1785.

Παρά Γωσήπῳ τῷ Βαυμαῦσερρυ.

GRAVITATE
D. M. A. T. I. A.
U. A. A. A. A. A.

PRINCEPS COLLEGI
GEORGIO DE M...
DECHAB EYR...
EUBENIA ALH...
A QVO PROBR...
TATIONIBUS...
LATINIS...
VITIS...
NUNC PRIMO...
SIC IMPRESA...
PRINCEPS...
PRINCEPS...
PRINCEPS...

D. M. A. T. I. A.
ALEXANDRO VI
MAUROROLA

MDCCLXXXV. WILHELM. F. 1785.
EX TYPOGRAPHIA BAUMERSTADT...

GRAMMATICA

GRÆCO-LATINA

EX
VARIIS COLLECTA,

A
GEORGIO DEMETR.

DE CHAD. KYR. ARGYROCASTRENSE EX
EUROPEA ALBANIA,

A QUO PROPRIIS OBSERVATIONIBUS, ANO-
TATIONIBUSQUE, EPISTOLIS, SENTENTIIS GRÆCO-
LATINIS, ILLUSTRIMUM QUORUNDAM VIRORUM
VITIS, ET SCIENTIARUM DEFINITIONI-
BUS AUCTA,

NUNC PRIMO PROPRIIS IPSIUS EXPEN-
SIS IMPRESSA AC REVERENTER DICATA
SERENISSIMO EXCELLENTISSIMOQUE PRIN-
CIPi TOTIUS MOLDAVIÆ

DOMINO DOMINO,

ALEXANDRO IOANNI,
MAUROCORDATO.

MDCCLXXXV. VIENNÆ, 1785.

EX TYPOGRAPHIA BAUMEISTERIANA.

GRAMMATICA

GRÆCO-LATINA

VARIIS COLLEGIIS

GEORGIO BERNARDI

DR CHAS JOE ARGYROTASTRIS

EDITIONE ALIANA

A QUO PROPHETIS QUINQUE

TATIONIBUSQUE, ETIAMS

LABORIBUS, ETIAMS

YITIS, ETIAMS

ETIAMS

ETIAMS

ETIAMS

ETIAMS

ALEXANDRO

MAUROGORDANO

INDICIBUS VITAE

IN EXORDIIS

ΤΩ, ΥΨΗΛΟΤΑΤΩ, ΓΑΛΗΝΟΤΑΤΩ,
ΚΑΙ ΕΤΣΕΒΕΣΤΑΤΩ, ΗΓΕΜΟΝΙ

πάσης Μολδοβλαχίας,

Κυρίω, Κυρίω

Α' ΛΕΞΑΝΔΡΩ, Γ' ΩΑ' ΝΝ' ΟΥ,

ΒΕΟΒΟ' ΔΑ, ΤΩ, ΜΑΤΡΟΚΟΡΔΑΤΩ,

Τοῖς ἐπ' ἀμφοῖν τῶν Δαιικῶν
τέτων ἡγεμονιῶν ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕ' ΣΤΑ-
ΤΕ ΗΓΕΜΩ' Ν Κρατῆσι, ποτὲ μὲν ἐξ προ-
γόνων κληρονομικῶς, ποτὲ δὲ ὡσπερ γέρας
τῶν πρὶν ὑπουργηθέντων, οἷον τοῖς τῷ Μεγά-
λῃ Ἐρμηνέως Βαθμὸν ἀξιοθεῖσιν, ἐοδ' ὅτε
δὲ, καὶ ἀρετῆς βραβεῖον παρὰ τῷ Μεγάλῃ
Βασιλέως ἢ διοίκησις ἐπιχορηγεῖται· τοῦ
ΣΟΥ' δὲ ΥΨΟΥΣ ἡγεμονεύοντος, ταῦτα
πάντα συνελθόντα τὴν τοῦ Βασιλέως
καρδίαν ἀρμονικῶς ἅματε, καὶ νομίμως, τῷ
Ψῆφον ἐνεγκεῖν καὶ ΣΕ' τοῦ Ἐκλάμπρου
τῆς Μολδαβίας θρόνου τοῦ Πατρικοῦ Φη-
μι, καὶ ἀνήκοντος Ἡγεμόνα ἀνακηρύξαι

παρωτρύνασι· τὸ ἀρίζηλον γὰρ τῆς ΥΨΗΛΟΤΗΤΟΣ τῶν Μαυροκορδάτων γένους, καὶ τὰς τέττα Αὐλικὰς πικρὰς ὑπουργίας τίς ἀγνοεῖ; τὰς δὲ τῆς ΣΗΨ ΥΨΗΛΟΤΗΤΟΣ ἐν καιρῷ δυσχερεῖ, καὶ ἀνωμάλῳ σόφῳς ἀγομέναις, καὶ τὸ ἐπὶ καρτερίᾳ ὑπερέχον, ἤτοι τὴν ἐπὶ ταῖς τοῦ βίβ τεττα τῆς τύχης δυσχερείαις ἐπιδειχθεῖσαν ΣΟΙ ὑπομονὴν, τίς ἐ δαυμάσειεν; ἐνικῶς τοῦτο, καὶ μόνον τὸ ὕψερρον τῶν ΣΩΨ προτερημάτων κῆρυξ γενέσθαι ἀρκέσειεν· ἐκ τούττε ὄγε νοῦν ἔχων ψυχὴν τινα μεγάλην, καὶ νέον Ἡγεμόνα, καὶ Φιλόσοφον ἐκ ὀλίγοις τοῖς προτερήμασι κατηγλαῖσμέ-

μένον Φυσικῶ λόγῳ, καὶ ἀποδείξει σαφε-
στάτη περιορίσειεν· ταῦτα Η΄ΓΕΜΩΝ ΜΕ-
ΓΑΛΟΠΡΕΠΕ΄ΣΤΑΤΕ διὰ τῆς τοῦ παρό-
ντος συγγράμματος προσφορᾶς καὶ μέ τὸν τῶ
Υ΄ΜΕΤΕΡΩ, Υ΄ΨΕΙ ἀγνώτην, γνωστὸν γε-
νέσθαι παρακαλεῖ· δι’ ἧ ὡσπερ πᾶσι τοῖς τὴν
Ἑλλάδα Φωνὴν εἰδόσιν, ἔτω καὶ τοῖς ὑπὸ τὴν
ΣΗ΄Ν Η΄γεμονίαν διατελέσιν (ὧν τῆς κα-
λοῦσθαί τινες ἐπὶ τῆς ἐν Γασίῳ διατριβῆς
με, καὶ αὐτὸς πείραν ἔλαβον) οἴομαί τι χα-
ρίζεσθαι· προσηκόντως τοίνυν τῶ Η΄γεμό-
νι τέτων τῶ Η΄ΜΕΤΕΡΩ, Υ΄ΨΕΙ τὸ
παρὸν προσφωνῆσαι ἔγνω· ἧ τῇ μὲν ἐκ-
δόσει τὸς σπεδάζοντας τῶν πόρων ἐπικε-

Φίσει· τῇ δὲ προσφωνήσει τὴν πρὸς τὸ
ὑμέτερον τῶν Μαυροκορδάτων γένος το ὀ-
φειλόμενόν μοι σέβας ἀποδείξαι, νομίζω.
ἢ δὲ ὙΨΗΛΟΤΗΤΟΣ, εἶδε
τότε σύγγραμμα εὐμενῶς ὑποδέξοιτο,
καὶ μὲ τὸν συγγραφέα, ἐν τῷ τῶν ΣΩΝ
υπεργῶν ἀριθμῶ κατατάξειεν.

ΤΗΣ ὙΨΗΛΟΤΗΤΟΣ

ὁ ἐλάχιστος, καὶ ὑποκλινέστατος

Γεώργιος ὁ ἐξ Ἀργυροκάστρου.

ΠΡΟΟΪΜΙΟΝ ΣΥΓ-
ΓΡΑΦΕΪΩΣ.

PROOEMIUM AU-
THORIS,

Ην φέρεις Γραμμα-
τικὴν ὡ ἀναγνώ-
σα, ἐκ διαφόρων Γραμ-
ματικῶν Λατίνων συλ-
λεγμένην, καὶ εἰς τέττα-
ρα μέρη διηρημένην ἔχεις,
ἐν οἷς τὸ τῆς Ὀρθογρα-
φίας, Προσωδίας, Ἐτυ-
μολογίας, καὶ Συντά-
ξεως, ἕκαστον τῆς ἀναγ-
καίας κανόνας περιέχον
καθορᾶται. τέχνη λα-
τινικὴ μὲν, ἀλλὰ καθά-
περ ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς
παραγομένη ἔτω καὶ
τῆ αὐτῆς τάξει
ἐξηγημένῃ εἰσιν. ἢν
ἰδίῳ παρατηρήσεις, καὶ
σημειώσεις, ταῖς τῶν
ἀρίστων Λατίνων συγγρα-
φῶν μαρτυρίαις κοσμή-

Quam tenes Gram-
maticam lector
ex variis Latinorum
Grammaticis colle-
ctam, in quatuorque
partes divisam habes,
in quibus Orthogra-
phia, Prosodia, Ety-
mologia, & Syntaxis,
quævis necessarias re-
gulas continens cerni-
tur. Ars latina quidem,
sed tanquam a Græca
originem habens,
sic, & ordine
Græco explicata est;
quam propriis obser-
vationibus, Annotationi-
busque, latinorum
classicorum testimoniis
illustrare; obscurita-

σας, τότε ἀσαφές, & ἐκ-
 τεταμένον ἐκκλίνας, τὸ
 σαφές, & ἐπίτομον ἐ-
 ξελεξάμην, φράσει ἑλλη-
 νικῇ μὲν, ἀλλὰ τῇ ἐν ταῖς
 παρ' ἡμῖν σχολαῖς εἰθισ-
 μένῃ χρώμενος. ἧς ἐν τῷ
 τέλει πρὸς τὴν τῆς λα-
 τινίδος ἀσκήσιν, Ἑλληνο-
 λατινικὰς τινὰς ἐπιστολάς
 συγγραψάμενος, διαφόρων
 τε ἐπιστολῶν συνειλεγ-
 μένων, Ἀποφθέγματα,
 & τῶν ἐν τῷ συγγράμ-
 ματι τέτρω περιεχομένων
 Ἐλεγχον προσέθεσα.

Τὰς ἔν δια τῆς παρῆ-
 σης τὴν τῶν Λατίνων
 Γραμματικὴν εἰδέναι ἐ-
 φιεμένους, ὁ πλισμένους
 δεῖ τέτρε ἐκ τῆς Ἑλλη-
 νίδος Γραμματικῆς, & τῆς
 σπερδαίας ἑλλάδος φωνῆς
 ἐκ ἀμοίρας εἶναι προσή-
 κει, ἀλλως τέτοις δύσ-
 χολον, & ἀκατάληπτον
 τῆργον φανήσεται.

Τίνος, ἕνεκα δὲ ταύ-
 τιν ἐκ ἐν τῇ ἀπλῇ, &
 τετριμμένη, ἢ τῇ Μίξο-
 βαρβάρῳ ἑλληνικῇ δια-

tem, & nimiam mul-
 titudinem fugiens cla-
 ritate brevitateque
 solam secutus; sermo-
 ne antiquo, sed ho-
 diedum in nostris scho-
 lis usitato eandem de-
 clarare adnifus elabo-
 ravi. Ad cuius finem
 Epistolas quasdam
 Græcolatinas conscri-
 psi, & collectis vario-
 rum Epistolis, senten-
 tias latinæ linguæ ex-
 ercitiū causa, Indicem-
 que in libro hoc per-
 tractatorum addidi.

Ipsos ergo quos
 Grammaticæ latinæ
 studium, & ardor in-
 cessit, Græca Gram-
 matica armatos, & non
 linguæ litteraræ Græ-
 cæ expertes esse oport-
 tet; secus illis diffici-
 le, & imperceptibile
 opus videri foret.

Quare autem lingua
 vulgari aut Mixto-bar-
 bara Græca usus non
 sim nemo me rationa-

λέκτω συνέθεσα, ἔδειξέ με εὐλόγως μέμφηται. τὸτο γὰρ μόνον τοῖς ἱστοριάντινα, καὶ ἄλλα παρόμοια λεκτέον, ἔχι δὲ τοῖς Γραμματικῆν λέξεων τεχνικῶν, καὶ εἰς τὸ παντελὲς ἀήδων τοῖς πολλοῖς ἕντων (ὧν αἱ εἰρημέναι διάλεκτοι καθόλου ἐσέρηνται) γέμισαν, ἔσαν, συγγράφουσιν. εἰ μὲν γὰρ αὐτὸς ἔτω συγγράφαι ἐπιχειρήσαιμι, μήτε Μιξοβαρβάρως, μήτε Ἑλληνικῶς συγγράφαιμι. καὶ ὅθεν τέστε ὑγιεῖς τὸν νῦν εἰς γέλωτα παροτρύναιμι, καὶ τῆς συντελείας, τέστε τὴν Ἑλλάδα φωνῆν, καὶ τέστε μὴ εἰδότας, (εἰ μὴ πρότερον Γραμματικὴν τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς κοινῆς ἐξηγμένην φωνῆς συγγράφαιμι) καθυσαιρήσαιμι. τίς γὰρ ὁ Ἑλληνικὴν Γραμματικὴν μὴ μεμαθηκῶς, καὶ αὐτὸν τὸν ὀκτώτῃ λόγῳ μερῶν ὀρισμὸν, τὰ ἄλλα σιωπῶ, καταλαμβάνειν δυνάμε-

biliter accuset. Hoc enim objici solum potest Historiam, & histice similia, non vero Grammaticam vocabulis technicis plenam, (quorum pleraque multis ignota in supra dictis linguis non reperiuntur) conscribentibus. Nam si ego ita scribendi animum habuissem, nec Mixtobarbare, nec Græce scripsissem; indeque, & mente sanos ad cachinum excitassem, & utilitate, peritos hujus, linguæ æque ac imperitos (nisi Grammaticam vulgarem, doctam Græcam vocem explicantem ante conscripsissem) privasse necesse fuisset. Enim vero quis qui Grammaticæ Græcæ operam non dedit, ipsam definitionem octo partium orationis (taceo cetera) intelligere valeat? certe nemo unus; nisi ce-

νος;

νος; ἔδει δὴ πᾶσι εἰμὴ ἄ-
 τος ἐτέραν τινα Ἰταλι-
 κήν, ἢ Γαλλικὴν Γραμ-
 ματικὴν μεμαδίκεν. εἰ
 δέ τις τῶν τοιούτων ὑπάρ-
 χη, ἔστος τῆς παρέσης
 Γραμματικῆς ἐδεήσεται,
 Γραμματικὰς Λατινικὰς,
 διά τῆς Ἰταλικῆς, καὶ Γαλ-
 λικῆς ἐξηγούμενας οὐκ
 ὀλίγας ἐυρήσων. εἰδέ
 τινα ἑδεμίαν Γραμματι-
 κὴν μεμαδικότα, καὶ τῆς
 Ἑλληνίδος εἰς τὸ παντε-
 λές φωνῆς ἐσσημένον ὑ-
 ποθέσωμεν, τὴν Λατινί-
 δα δὲ Γραμματικὴν ἐκ-
 μαδεῖν ἐπιέμενον, τὴν
 χρησιμώτερον ἂν εἴη ἐκ
 καθαρᾶς Λατινίδος Γραμ-
 ματικῆς, ἥτοι ἐκ τοῦ
 quid est litera, καὶ ἐκ
 ἐκ τῆ, τί ἐστὶ Γράμμα
 ἀρξασθαι.

Μήτις δὲ τῶν περιέρ-
 γων, καὶ ἀκριβεῖς ἐξετά-
 σεις ποιεῖν δοκούντων τὰς
 ἐν ταύτῃ μικροῖς Γραμ-
 μασι γεγραμμένας ἄνευ
 λόγου γεγράφθαι Ση-
 μειώσεις νομίσῃ. τέ-

terum quandam aliam,
 uti Gallicam, aut Ita-
 licam Grammaticam,
 novisset. Sed & ho-
 rum quisquis est, u-
 sum rei facere non co-
 gitur, repertis non
 paucis Gallice, aut I-
 talice explicatis Gram-
 maticis. Verum si a-
 liquem omnis Gram-
 maticæ ignarum Græ-
 cæque doctæ linguæ
 imperitum, latinam ta-
 men combibere cupi-
 entem ponamus, huic
 tutius consilio erit a
 mera Grammatica la-
 tina, seu quid est lit-
 tera. quam ex Græca,
 τί ἐστὶν Γράμμα, origi-
 nem ducere.

Nemo tamen qui
 rigorosas quæstiones
 facere cupit, Anota-
 tiones, quæ parvis cha-
 racteribus, in hoc li-
 bro exstant absque ra-
 tione appositæ putet;

των γὰρ ὁ σκοπὸς τοῦ
πρὸς μίμησιν τῶν ἐνδό-
ξων ἀνδρῶν, καὶ τὰς ἐπι-
σημίας (αἵπερ τῇ τῆς
λατινίδος φωνῆς μαθήσει
προσκατὰσαι ἔχουσι) ἐ-
ξεγείραι ἀφορᾷ, περὶ ὧν
καὶ ὁ ἡμέτερος σκοπὸς, καὶ
ὁδὸν καὶ ἡ παρῶσα Γραμ-
ματικὴ.

Τάττες ταίνυν τὰς τοῦ
ἐμῆ συγγράμματος λό-
γους, τὰς ὑγιεῖς τὸν νῦν,
τὴν ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ
πρὸς σὲ εἰλικρινῆ φιλίαν
κατανοῆσαι ἐπαρκέσον-
τας εἶναι πιστεύω ἄριστε, εἰ-
δὲ ψιττακοῖς τισι κακίᾳ
φερομένοις λόγῳ ἢ γρα-
φῇ καταλαλεῖν πρόξε-
νοι γένοιεν, σὲ τὸν ἀ-
ληθῆ συμπατριώτην,
τὸν τὴν τέτων φύσιν
ἤδη ἐκ πολλῶν, τόν τε
ἐκεῖνων σκοπὸν, καὶ τί-
νος ἕνεκα ἔτω ὀμιλᾶσιν
εἰδῶτα, αἰτῶ, ἵνα τὰς
τοιούτους ἀνδρας κατὰ-
περ ἀνθρωπίσκους, καὶ
τῆ σοφοῦ συλλόγου,
τῆς αὐτῶν εὐγλωτ-
τίας ἕνεκα κεχω-

cum harum finis sit,
nostros ad imitationem
illustrium virorum, &
scientias, (quæ cum
patrimonio linguæ la-
tinæ possideri possunt;)
recitandi, ad quas &
noster scopus, & no-
stra Grammatica ten-
dit.

Has ergo mei ope-
ris rationes sufficere,
quo sani mente meam
erga te sinceram ami-
citiâ, quam quan-
tum potui, palam feci,
intelligere, valeant,
optime credo. Si au-
tem Pſythacis quibus-
dam malitia ductis,
verbo aut scriptotenus
oblocutionis causam
dederint; te verum
compatriotam, qui pri-
dem naturam, eorum-
que scopum, & qua-
re ita loquantur, in-
telligis, peto, ut hu-
jusmodi viros tanquam
homunculos a sapien-
tique collegio, pro-
pria mediante eloquen-

ρισμέναις, πρὸς τὰς αὐ-
τῶν ὁμοίαις ἀνευ ἀπαντή-
σεως μαινομένους ἐκπέμ-
ψης, καὶ τὸ σύγγραμμα
εὐμενῶς ὑποδέξῃ.

tia! remotos, ad sui
similes insanientes abs-
que responsione mit-
tas, opumque bene-
vole excipias.

ἔρρωσο.

vale.

Λόγος Προτρεπτικός
τῷ αὐτῷ.

Sermo Exhortato-
rius ejusdem.

Τατὶ τὸ ἔργον σπεύ-
δοντα τὸν ἑμὸν ἀ-
ποδείξαι ἀρκέση πρὸς ἑ-
δέτερόν τι, ἢ πρὸς τὴν
σὴν συνέλευσιν ἀφορῶντα
ἄρισσε. Ρητορικόν τι γὰρ ἢ
Φιλοσοφικὸν σύγγραμ-
μα, Σαυμασμὸν, καὶ τοῖς
ὡσὶ κρότον ἀποτελεῖντα
ἢ συνέγραψα, Γραμμα-
τικὴν δὲ Λατινικὴν τὴν
ἑλλάδα ὑποδυσωμένην διά-
λεκτον, ἢ κρείττον εἰ-
πεῖν τὴν παῖδα διὰ τῆς
τεκούσης ἐξηγούμενην, ἢ
πρὸς τὴν σὴν χρείαν ἀ-
νάλογον οἶμαι, καὶ τοῦ
φιλοσοφικῆ σύγγράμ-
ματος λυσιτελεσέραν,
σοὶ δὲ τῷ τῆς ἀρχαίας
Φιλοσοφίας τεμένει δια-
τρέβοντι, ἀγνώρισον, ἔ-
σαν, καὶ περ ἂν ἄλλο
ἢ τῆς σῆς ἑλληνίδος φω-
νῆς γνησίαν παῖδα, καὶ
σύναιον, αἰσχύνῃ πάν-
τας τὰς τὴν Μητέρα γι-
νώσκοντας, τὴν δὲ παῖ-
δα ἀγνοῦντας, ἐξαιρέτως
δὲ τοὺς ἐν καιρῷ τῆς τε-

Istud opus quod nul-
lum alium, utilitate
tua, scopum habet, fe-
stinationi meæ palam fa-
ciendæ sufficit optime.
non egovolumē aliquod
Rheticum aut philo-
sophicum, quod admi-
rationem, & in auri-
bus strepitum excitat;
Grammaticam autem
latinam Græco inve-
stitutam sermone, si
ita dicere fas est, ex-
plicitam per matrem
studio ductus, ela-
boravi, quæ & mi-
hi tuæ necessitati ma-
gis analogæ, ac opere
philosophico utilior,
& tibi, qui in templo
veteris philosophiæ
versaris (quamvis ni-
hil aliud quam mera
Græcæ tuæ vocis filia,
& consocia sit) plane
ignota videtur. Pu-
deat eos omnes, qui no-
tæ sibi Matris filiam
ignorant, & eorum quidem

κούσης παρηκμασάσης, ἀντ' αὐτῆς δὲ τῆς παιδός διαλεγομένης ἐκ ἀκρόντας, μηδὲ τις αὐτῆ, πόθεν παραγέγονεν ἐρωτῶντας, καταλάβῃ.

magis quod eam illo tempore, quo Mater florem, filia vicem gerente perdidit, furdi ad preces, agnoscere, aut, ab omni curiositate alieni unde veniat? interrogare prætermittant.

Οὐκ ὀλίγοι τῶν ἡμετέρων ταύτης ἐγκρατεῖς γενόμενοι ἔδειξάν μεχρι τῆ δὲ τέτων, γραμματικῆ μὲν τὴν σὴν ἐνδειαν παρηγορήσαι ἐμνήσθη, καὶ τὴν λατινίδα ἐκ εἶναι Συριακὴν τινὰ, ἢ Χαλδαϊκὴν διάλεκτον, γνήσιον δὲ τῆς ἑλληνίδος γόνον ἀποδείξαι. ἀλλ' οἱ μὲν τῶν ἀνδρῶν τέτων τὰ ἄκρα τῆς σῆς ἀπορίας, ἐχὶ δὲ τὰ καίρια παρητήρησαντο, ἐκδόσεις ὠφελίμους μὲν, ἀλλ' ἔ τῆ χρεία ἀναλόγως συγγραφήμενοι. οἱ δὲ ὅπως Φιλοσόφου, ἢ ἱστορικοῦ τινος ὄνομα καρπώσοιντο κατηγωνίσθησαν, καὶ τῆτο διὰ μεταφράσεως τινος βιβλίου προσκτάσθαι νομίζοντες. ἕτεροι δὲ τοῦ κινεῖν τὸν κάλαμον παν-

Non paucos nostrorum virorum linguæ hujus compotes reperias, & miror, quod nemo unus fuerit, qui quadam Grammatica inopiam tuam solaretur; linguamque latinam, non Syriacam, aut Chaldaicam linguam, sed merum linguæ Græcæ fœtum docuisset. Alii enim editionibus utilibus quidem, sed tuo genio minime accommodatis, tactis, neglecto principali, extremitatibus, inclaruerunt; quidam se, ut nomen alicujus philosophi, aut historici fortitentur, versio- nibus cujusdam libri, in quo lauream hanc positam credebant, oc-

τάπασιν ἡμελήσαντο. ἀλλ' αὐτὸς ὡς ἄρισε μήτε τοὺς ἐσχάτους ἐπαινίσω, ἕτε τὲς πρώτους μιμήσομαι. ἢ γὰρ τὸν μὲ παρασησόντα, καὶ καταπέψοντα εὐρεῖν δύναμαι, ὅτι ὁ τῶν ἡμετέρων ἐν τῇ Ἑυρώπῃ σπευδαζόντων ἀριδμὸς πρὸς τὴν τῶν ἀναγκαίων βιβλίων μετὰ φρασιν ἀρκέσειεν, καὶ τὰς τῆς μεταφράσεως τῶν δαπάνας τὲς ἀποτίσοντας παρέσεσθαι. ἀναμφιβόλως δὲ ἐξ' ἀμφοτέρων εἶδεν παρεῖναι ἐξόν, καὶ ὄφει, καὶ ὠφελείας βραχεῖα τις ἐλπίς ἀπεκδέχεται. ἐκ γὰρ τῶν σπανιωτάτως μεταφραζόντων, καὶ μεταφρασομένων βιβλίων ἦτοι εἰς πέντε, καὶ δέκα ἐτῶν ἐν, τίς ἢ ὠφέλεια; πισεύεις βρώματι βραχυτάτῳ τὴν ἐκ πολλῶν ἡμῶν λιμώττησαν Γαστέρα πληρῶσασθαι; εὐκοπώτερον ἔμοιγε δοκεῖ τῆτο ἀπαρτιοθεῖν, τῇ Δυτικῆς τινος διαλέκτου, οἷα ἢ Λατινῆς, Ἰταλῆς, καὶ αἰ λ. μαθήσει, ἢ

cuparunt; alii se & calamo accingere neglexerunt; sed ego optime! nec priores immitor, nec posteriorum sectam laudabo. Neminem enim reperio, qui studiosorum nostrorum numerum ad versionem necessarium librorum, & horum solvendas expensas sufficere ostenderet, & persuaderet; immo de utroque potius nullum adesse, dubio caret, parva adeoque utilitatis omnino spes est. Nam ex rarissimorum versorum, & vertendorum librorum numero, quorum unus alterque quinque-nii, aut decennii interstitio in lucem prodiit, quaeso! quæ utilitas? an credis nostrum diu enecatam ventriculum paucissimo cibo faciarī? Facilius hoc introductione, alicujus occidentalis linguæ uti sunt, latina, Italica, &c. peritia, quam talibus rarissimis libro-

ταῖς τέτων ἀραιοτάτοις
ἐκδόσεσι.

rum versionibus obti-
neri posse mihi vide-
tur.

Παράδειγμα δὲ ἐν
τέτῳ αὐτὸς τέτας τὰς
Δυτικὰς κτησώμεθα, τὰς
καίπερ ἐπισημῶν, καὶ τῶν
ἐν αὐτοῖς ἐπιζητημένων
ἕκαστον τῶν αὐτῶν Γε-
νῶν, ἐν τῇ ἰδίᾳ διαλέ-
κτῳ πλετῶντας, βιαζο-
μένους μέντοι καὶ τὰς τῶν
ἐτέρων Γενῶν διαλέκτους
καταμαθεῖν, ἵνα εὐκόλως
τὰς βίβλους αὐτῶν, εὐ-
θύς καὶ ὡς ἀπὸ πηγῆς τι-
νος ἀρχαίας καταλάβω-
σιν, τὴν τέτων μετά-
φρασιν ἐκ ἀποδεξόμενοι,
καὶ περὶ τῷ χρόνῳ μετα-
φράζονται. μεταφρασῶν
γὰρ καὶ τῶν λοιπῶν ἐπι-
ζητημένων ἔστι εὐπορεῖ-
σιν. ἀνὲν ἔστι ἔτως, πολ-
λῶ μᾶλλον ἡμεῖς. Ἀτ-
τικοὶ γὰρ νῦν ἀριστεροὶ καὶ
τὰ τέτων ἤδη, οἷον Ζέ-
νωνες, Σώκρατες, καὶ ὁ
λοιπὸς τῶν ἡμετέρων σο-
φῶν σύλλογος ἐ φιλο-
σοφεῖ, ἀλλὰ Γάλλοι,
Ἀγγλοὶ, Ἰταλοὶ, καὶ
Γερμανοὶ, καὶ ὁ τῶν Γε-
νῶν τέτων σοφὸς σύλλο-

Pro exemplo oc-
cidentales imitemur,
quorum etiam si quæ-
vis gens scientias, &
earum requisita in pro-
pria lingua possideat,
aliarum tamen gentium
linguas combibere co-
gitur; ut eorum libros
non expectatis versio-
nibus, etiam si illi tan-
dem, cum interpretum,
& reliquorum requi-
sitorum copiam possi-
deant, tempore ver-
tantur), facile statim
tanquam de fonte, &
origine intelligat. Si er-
go illi; multo majori
titulo nos. Nam Atti-
ci modo optime! &
eorum genera uti Ze-
nones, Socrates ac re-
liquorum eruditorum
nostrorum collegium
non philosophatur; sed
Galli, Angli, Itali, &
Germani, earumque
gentium collegia, uti
Cartesii, Neuthones,
Gallilei, & qui eorum

γος, ὅιον Καρτέσιοι, Νεύδονες, καὶ Γαλιλαῖοι, καὶ οἱ τῶν ἄλλήδως φιλοσοφῶντες εἰσὶν οἱ ἐνὶ μόνῳ τῷ ἡμετέρῳ ἀρχαίῳ ὀνόματι συμφωνῶντες, οἱ Ἐκλεκτικοὶ (*) καλέμενοι, ἐκ μιᾶς φωνῆς, ὅιον Ζήνωνος, ἢ τῆ Γαλιλαίᾳ καὶ τ. ἕκ ἐκκρεμεῖς ὄντες ἀκρίτως ἐχόμενοι, ἀλλ' ὁμωνύμως τῇ κλίσει τὴν ἀλήθειαν τῆς ἀρχαιότητος, καὶ τῆς τῶν ἐνδοξοτάτων ψήφου ἐκλέγοντες.

vere philosophantur sunt, qui sub nomine nostro antiquo simili Ellectici (*) appellantur; qui non ex sola Zenonis, vel Galilei voce &c. dependentes, inde liberate concludunt, sed synonymo nomine antiquitatis veritatem, & illustrium sententias elligunt.

Οὕτως ἔν (ἵνα μὴ τὸν λόγον παραλείψω) τῷ καιρῷ ἡμᾶς μεταβάλλεσ-

Hoc modo ergo, ne diu extra contextum vager, tempore
 3αι

(*) Ecclesitici. οἱ Ἐκλεκτικοί, ἐξ ὧν, καὶ ἐκλεκτικὴ αἵρεσις ἢ πάντων τῶν ἐν τῇ ἐλλάδι ἀναφανέντων φιλοσοφικῶν αἰρέσεων ἐσχάτη, καὶ πρωτίστη, ταύτη οἱ τὰ Ζήνωνος Πλάτωνος, Ἀριστοτέλους, καὶ οἱ ἀμφὶ τὸν Δημόκριτον, καὶ Ἐπίκουρον δοξάζοντες δόγματα κατηκολέθησαν, Ἐκλεκτικοὶ ἀκρίτως διὰ τὸ τέττες ἐκ πάντων τῶν φιλοσοφικῶν δοξασμάτων, τὸ ἄριστον, καὶ μᾶλλον τῷ λόγῳ σύμφωνον ἐκλέγειν. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ τέττω καταχρώμενοι τὸ σεμνὸν κἀνταῦθα τὸ πρᾶγματος ἐς τὸ παντελὲς διεφάυλισαν. τοῖς Χαλδαϊκοῖς γὰρ συναναφύραντες τὰ Αἰγύπτια καὶ τέτοις ὅσα Πυθαγορικά, ὅσα Πλατωνικά, ὅσα Ἀριστοτελικά, καὶ πᾶν Ἑλληνικὸν φιλοσόφημα ἐγκαταμιξάντες, καὶ τὸ παραλογώτατον, καὶ τῶν Χριστιανικῶν δογμάτων πολλὰ συνεπιφερέσαντες ἐξ ἀπάντων τὸν Ἀλεξανδρικὸν κρατῆρα συγκυβεράκασιν, ἐξ ἧς ὑπερον ἐυλόγως ἀντι Ἐκλεκτικῶν Συλλεκτικοὶ μετωνομάθησαν.

θαι προσήκει· ἡ καθάρ-
περ οἱ Δυτικοὶ τὰς Ἀνα-
τολικὰς διαλέκτους πά-
λαι μὲν καταμαθεῖν ἐ-
βιάζοντο, ἔτω νῦν αὐτοὶ
τὰς ἐκείνων καταμαθεῖν
δεόμεθα, εἰ τῆς ἡμῶν ἀρ-
χαιολογίας ἐπάξιόν τι
πράξαι, ἡ ἐκ σπινθήρος
πυρὰν ἀνάψαι βεβηόμεθα,

Πρόσεχε δὲ μήτις
σὲ τῆς Γαλλικῆς, ἢ Ἰ-
ταλικῆς, διαλέκτου κατάρ-
ξασαι, πρὶν τῆς λατινίδος
πειραθῆναι σε κατὰ πείσῃ.
πηγὴ γὰρ ἡ δέμεθλος
τῆς Ἰταλικῆς, ἡ Γαλι-
κῆς, ἡ Μήτηρ τῶν ἐπι-
σημῶν ἢ λατινῆς, παρά
τε φιλοσόφοις ἐν πάσῃ
τῇ Εὐρώπῃ τὴν ἑδρὰν ἴσ-
χει, ἡ ἐν πάσῃ τῇ Ἰτα-
λία τὰς Ἐπισημάς προ-
σέτι ἐξηγεῖ. ἐνικῶς συμ-
πέρανε ἄριστε, ἂν οἱ
Δυτικοὶ φιλόσοφοι οἱ ἕκ
εἰς τοσούτον χρείας ὡς περ
αὐτὸς τανῦν ἵκοντες, προ-
σέτι τῆς Ἑλληνίδος προσ-
δέονται, ἡ πόνω ἂν ὀλί-
γω ταύτην μανθάνοντες
ὡς ἀπὸ πηγῆς τινος τὰς
τῶν ἀρχαίων βίβλους κα-

nos mutari oportet, &
sicut occidentales olim
orientales linguas adif-
cere cogebantur, sic &
nos linguarum illorum
adiscendarum studium
teneat, si nostra anti-
quitate aliquid dignum
facere, & ex scintilla
flamam excitare veli-
mus.

Caveas velim, ne-
quis tibi ante latinam
haustam; Gallicam, aut
Italicam linguam con-
discendam, persuade-
re possit. Est enim
fons, & basis Gallicæ,
& Italicæ, materque
scientiarum latina lin-
gua, quæ & apud oc-
cidentis philosophos
sedem teneat, & qua
in Italia in hanc usque
lucem scientiæ hono-
rentur. Facile con-
cludere possis, quod,
cum occidentales phi-
losophi non eadem,
qua tu, necessitate la-
borantes, magno stu-
dio, ut possint tanquam
a fonte, scripta anti-
quorum intelligere,

Ταλαμβάνειν θέλωσι, πολ-
 λῶ μᾶλλον αὐτὸς ὁ τὸν τέ-
 των κατάλογον ἐπαύξειν
 βεβλόμενος τῆς λατινίδος,
 τῆς ἐκ παντὸς εἴδους ἐπι-
 σήμης τῶν τε ἀρχαίων
 καὶ νέων, τὰ βιβλιοπω-
 λεία, καὶ βιβλιοθήκας ἀ-
 ποπληρέσεως καὶ ἀποπλη-
 ρωσάσης, προσδήσει,
 καὶ ταῦτα ὁ εἶδε-
 μίαν διάλεκτον ὡσπερ
 τὴν λατινίδα, τῇ σῆ δια-
 λέκτῳ συνερχομένην εὐ-
 ρεῖν δυνάμενος. καὶ ὁμόγισ
 σύγγραμμάτι, ἢ λε-
 ξικὸν Γαλλικο-ελληνικόν,
 καὶ Ἰταλο-ελληνικόν εὐρή-
 σειν ἐλπίζων, λατινο-ελ-
 ληνικὸς δὲ εἰς πᾶσαν ἐ-
 πιστήμην ἢ ὀλίγας. ὧν
 τὴν ἀναγκαίαν, πρὸς τὴν
 τῆς διαλέκτου ταύτης μά-
 θησιν ἐν τῷ τέλει σοι
 τοῦ παρόντος ἐσημείω-
 σα.

Τέλος τίς τῶν
 ἐμπόρων ἐκτὸς εὐ-
 λόγως τῆς λατινίδος ἔ-
 χρείαν ἔχειν δύναται λέ-
 γειν, φιλόσοφος; ἀλλ' ἀ-
 νάξιον τῷ φιλοσόφῳ τὸ
 εἶναι.

linguæ Græcæ incum-
 bant; eo magis tu, qui
 eorum catalogum au-
 gere desideras, linguæ
 latinæ studium, qua ex
 omni scientiarum, ve-
 terum, & recentiorum
 numero plenæ haben-
 tur habebunturque Bi-
 bliothecæ, & Biblio-
 polia, cordi ducere de-
 beres; præsertim, cum
 nullam alteram lin-
 guam tuæ linguæ ma-
 gis convenientem in-
 venias; neque levi o-
 pera dictionarium aut
 librum quædam Ita-
 lico aut Gallico-Græ-
 cum, Latino-Græcos
 autem non paucos re-
 perias, quorum neces-
 sarios ad condiscendam
 latinam & ego ad fi-
 nem libri hujus notavi.

Postremo: quis
 præter mercatores re-
 cte fateri possit, se hac
 linguæ latinæ necessi-
 tate solvi? Philosophus
 sed indigna philosopho
 confessio:

Ταῦτα πρὸς προτροπὴν σοι, πλείονα γὰρ ὁμιλεῖν ὅτε κανὼν μοι ἔκ ἐπιτρέπει. γραμματικὴν γὰρ ἔ προτρεπτικὰς λόγους συγγράψαιμι, καὶ ὁ πρὸς τὴν ἐμὴν ἐρωμένην πόθος κατ' ἔλκων ἔκ ἀφίησι· τὸ γὰρ πρὸς σὲ φίλτρον πολὺν ἤδη χρόνον ἐν τῇ τῆς Γραμματικῆς συνθέσει ἐνασχολέμενον, τῶν κόλπων αὐτῆς με ἀπισηρέσατο, οἶδας ὃ λέγω· καὶ ὄφεν περὶ τέττε κατηγορήσαι τις με δικαίως ἔκ ἂν ἰσχύσειεν.

Hæc ad te excitandum. amplius, quia Grammaticam, non longas exhortacionum orationes, scribere proposui, & norma, & me distrahens amariæ desiderium, dicere prohibent. Tui enim amor diu me jam ad componendam Grammaticam ab illius sinu abstraxit; sed intelligis, quo tendam, credo ergo quod ea ex ratione nemo aliquis rem mihi vitio juste vertent

ἔρρωσο.

vale.

Μ Ε Ρ Ο Σ Α΄.

Περὶ τῆς τῶν Λατίνων Γραμματικῆς, καὶ
τῶν τέτων Γραμμάτων.

Η τῶν Λατίνων Γραμματικὴ ἄσπερ καὶ ἡ ὑμετέ-
ρα τέχνη ἐστὶ, πρὸς τὴν τῆ ὀρθῶς λέγειν, καὶ
γράφειν Μέθοδον ἀφορώσα, καὶ περιέχουσα Ὄρθο-
γραφίαν, εἴτ' ἐν Orthographiam, Profodiam,
Προσωδίαν, Etymologiam, Ἐτυμολογίαν καὶ Syn-
taxin, Σύνταξιν.

Ὄρθογραφία μὲν ἐστὶν ἡ τὴν τῶν Γραμμάτων,
καὶ τῆς γραφῆς Μέθοδον διδάσκουσα. Γράμμα δὲ
τὸ τῆς φωνῆς ἐλάχιστον μέρος.

Παρὰ Λατίνοις τὰ γράμματα ἐστὶν εἰκοσιτέσ-
σαρα.

a, b, c, d, e, f, g, h, i, k, l,
 α, μπε, τζε, ντε, ε, εφ, γε, χα, ι, κάππα, ελ,
 m, n, o, p, q, r, s, t, u, ἦ v, x,
 εμ, εν, ο, πε, κου, ερ, ει, τε, ου, ἦ βου, ιξ,
 y, z.
 ύψιλόν, ζίτα.

Ἄπερ εἰς Vocales Φωνήεντα, ἔ Consonan-
 tics Σύμφωνα διαιρῶνται. Φωνήεντα μὲν τέτων εἰσι
 ἕξ a, e, i, o, u, ἔ γ, ἔτω Δεγόμενα, ἐπεὶ
 ἀφ' ἐαυτῶν φωνῶσιν. Ἐκ τῶν Φωνήεντων οἱ Δίφ-
 θογγοὶ παράγονται.

Diphthongus Δίφθογγοι ἡχος δύο φωνηέν-
 των ἐν μία Συλλαβῇ εἰσι, πάντας δὲ Διφθόγγους
 Λατῖνοι (1) πέντε ἔχουσιν, ΑΕ, ΟΕ, Εν, Αν,
 ΕΙ,

(1) Latini, οἱ τὸ πάλαι Aborigines ἦτοι Ἀβωρίγινες,
 Πελασμοί, Ἀρκάδες, Σικελοὶ, Ἀβρένκοι, Ρέστελοι,
 Βόλσκοι, Ὀσκοί, Αὔσονες, Λατῖνι ἠκίσσαν κατὰ τὸν
 Βιεργίλιον, 12ῳ Αἰν. ἐκ τῆς ἐν Ρώμῃ ἐπαρχίας ἐν ἧ
 κατὰσκν latium καλεσμένης, τῆνοματος τέτς παρὰ τῆ
 latito τὸ ἐμφωλεύω παραγομένον, Κρόνος γάρ ἐν τῇ
 Ἰταλία latitantis ἐμφωλεύοντος ἔτω ἐκλήθη. Διονύ-
 σιος δὲ ὁ Ἀλικαρν. περὶ Ἀρχ. τῆς Ρώμης Βιβλ. 1ῳ
 διηγούμενος, τὸ παλαιὸν ὄνομα Ἀβωρίγινες μέχρι τῆς
 εἰς Τροίαν ἐκστρατείας τῶν Ἑλλήνων σώζεσθαι θέλει.
 ἐπὶ δὲ τῆ Τρωϊκῆ πολέμῃ παρὰ Βασιλέως τινος Λα-
 τίνος, ἡῖσ Φασίνε, Λατῖνοι ἐκλήθησαν. Ἰστῖνος δὲ ἐν
 βιβλ. 20ῳ τὰ τῶν Λατῖνων δῆμη παρ' Αἰνεῖς ἐκ τοῦ
 Τρωϊκῆ πολέμῃ ἐπιτρέφοντος συζηθῆναι φησί, μεθ'
 οὐ ἔ Λίβυος, Βιβλ. 1ῳ τέτῳ συναδάων λέγει τῆς Ἀ-
 βωρίγινος, Λατίνος Ὀνομαθῆναι. μετὰ δὲ τὴν τῆς
 Τροίας ἀλωσιν, τῆ Τρωϊκῆ τῶ τῶν Ἀβωρίγινων
 γένει μιχθέντος, ἀμφοτέρης Αἰνεῖας τέτς Λατίνος
 ὠνόμασεν εἰς Παντελῆ τῆ Τρωϊκῆ ὀνόματος ἀμνησίαν
 τέτῳ Χρησάμενος, περὶ ἔ ἔ διάφοροι οἱ τῶν Ἑλλήνων
 μῦθοι, τὴν τέτων δὲ διάλεκτον, πᾶς ὁ τῆς Ἑλληνίδος
 εἰδή-

ΕΙ. τέτων μὲν δύο, ΑΕ, ΟΕ, γραπτέοι, ἄλλ' ἐκ ἀναγνωσέοι, οἷον Aenigma, τὸ αἰνίγμα, Caelum, ὁ ἕρανός. Γραπτέοι δὲ καὶ ἀναγνωσέοι Εν, Αν, ΕΙ, οἷον Ieu, δηλαδή, aurum, ὁ χρυσός, heic ἐνθάδε, (παλαιόν) ἀντὶ τῆ hic.

Σύμφωνα δὲ δέκα, καὶ ἐννέα, b, c, d, f, g, h, k, l, m, n, p, q, r, s, t, x, i, v. ἔτω λεγόμενα μετὰ γὰρ τῶν φωνηέντων, καὶ ἐκ ἀφ' ἑαυτῶν συλλαβὴν ποιῶσι.

Περί τῶν Συμφώνων.

Τὸ σύμφωνον τ, τῆ i προηγμένη ἐπομένῳ φωνήεντι, ci εἴτ' ἐν τζί προφέρεται, οἷον gratia ἢ χάρις.

α. Ἐξαιροῦνται αἱ ἐκ τῶν Εἰρήνων παραγόμεναι Λέξεις, οἷον politia ἢ πολιτεία, ἐχὶ δὲ πολιζία.

β. Ἐν οἷς h ἐντίθεται. οἷον Matthias, ὁ Ματθίας, Chemia (2) ἢ Χυμία.

Α 2

γ.

εἰδήμων Γενικῶς ταύτην, ἔκτε τῆς συνθέσεως, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς παραγωγῆς τῶν Λέξεων, Γόνον καὶ Γέννημα τῆς ἡμετέρας εἶναι διαγνώσῃ, εἰδικῶς δὲ ἐν αὐτῆς τῆς τῶν Γόνων, καὶ Αἰωλῶν ιδιωτισμοῖς, καὶ ἐκείνων ἐκ ὀλίγας ἀκεραίας, Λέξεις ἐυρήσει.

(2) Chemiam ἢ Chymiam Χυμίαν, τὴν χρησοποιητικὴν καὶ μεταλλικὴν οἱ πάλαι ὠνόμαζον τέχνην, οἱ νεώτεροι δὲ τέχνην τὰ αἰθαντικὰ σώματα, τὰ ἀγγεῖα περιχλεισθῆναι ἔχοντα μετὰ ἐαυτῶν συνθέττεσαν, καὶ ἀναλύσαν, καὶ τὰς τέτων μεταβολὰς διὰ τῶν αἰδήσεων, πυρὸς ὀργάνου ὄντος, ἐξετάζουσιν ὠνομάκασιν, εἰς δύο ταύτην

γ. Καὶ ἐν οἷς σύμφωνον s, ἢ x, οἷον quæstio ἢ ζήτησις.

δ. Ἐἴ τι ἐν τοῖς Ἀπαρεμφάτοις ποιητῶν ἔδει τιθεμένοις, οἷον mittier, utier, ἀντὶ τῶ mīti, uti, πέμπεσθαι, χρῆσθαι.

ε. Ἐν αἷς δι' ἑαυτῶν διακρίνεσθαι ὀφειλέσαις, οἷον vitium, βιτζίαιμ τὸ ἀμάρτημα.

P,

ταύτην μέρη, ἢ εἰς διάλυσιν, ἢ εἰς σύνθεσιν διαίρεσάντες. ἐν βραχεὶ ἐν Λεκτέον Χυμία ἐστὶ τῶν τοῖς σώμασι συμβεβηκότων μεταβολῶν ἐπισήμη. τῷ Ἀραβικῷ Ἀρρω Al ἢ Χυμία συνταττομένη, Alchymia, Ἀλχυμία, ἢ Alkymia, Ἀλκυμία ἠκούσε. ταύτην τὴν τέχνην οἱ μὲν Χυμίαν ὀνομάσαντες παρὰ τῷ Χύω, ἢ Χέω παράγωσιν. αὐτὴ γὰρ τὰ ζερεὰ τῶν μετάλλων ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐγκάτων ἀνορύξασα ἀναλύειν, καὶ χεῖν πρώτῃ ἐδίδαξεν. οἱ δὲ Χαμίαν καλέσαντες Αἰγυπτιακὴν τέχνην ταύτην εἶναι θελοῦσι. Πλάταρχος Βιβλῶ. περὶ Ἰσ. καὶ Οἰ. Ἡρόδοτος δὲ ἰσορεῖ ἐν Αἰγύπτῳ παλαιάν τινα κώμην Χέρμησιν ὀνομάζεσθαι. ὅθεν ἐξ' αὐτῆς Χυμίαν καθάπερ Αἰγυπτιακὴν τέχνην, ἥτοι ἐν Αἰγύπτῳ ἐφευρεθεῖσαν ἐκλήθη. ἕτεροι δὲ Καλχημίαν τέχνην, τῷ ἄλατος Χωμιυτικὴν ἐκ εἰκός νομίζουσι. Γελέος Ροδιός ἐν Παλ. Ἀν. Βιβλ. 7ῶ. Κεφ. 2ῶ Ἀρχυμίαν ὡς περ Ἀργυροχοίαν καλεῖ, καὶ ἄλλοι παρά τινος Ἀλχύμον ἐφευρετῶ τάχα τῆς τέχνης, ἀνευ λόγον ὀνομαθεῖσαν δοξάζουσιν. αὐτὴ γὰρ Χυμία, καὶ Χεμία καλεῖται τὸ Ἀρρω δὲ Al ἐκ τῆς Ἀραβικῆς διαλέκτου, ὡς τὴν σημασίαν ἐκτείνον προσετέθη, νῦν δὲ τὴν Χυμίαν τῆς Ἀλχυμίας δακρυτέον ἔως, Ἀλχυμία μὲν ἢ Χρυσοποιία καλεσθεῖη, Χυμία δὲ ἢ Spagiria ἥτοι Σπαγίρια (ἐκ τῶ σπᾶν, καὶ ἀγείρω παραγόμενον.) Ἡ Hermetica Ἑρμητικὴ τέχνη ἢ perfecti Magisterii, ἢ εὐτελής τῆς Μαγιστερίας τέχνη, ἥτοι τῆς Ἀργυρίου καὶ ἐπ. ἢ segregatoria ἐκκριτικὴ, ἢ separatoria Παρασκευαστικὴ, καὶ ἢ destillatoria Ἀποστακτικὴ.

P, x h, ἠνωμένοι ὡς περ f, προφέρονται, οἷον
 philosophia (3), ἡ φιλοσοφία, physica (4),
 ἡ

(3) Philosophia, Φιλοσοφία πάντων τῶν θεῶν ἢ ἀν-
 θρωπίνων ἐπιστήμη ἐστὶ, θεῶν μὲν λέγω πάντων τῶν
 παρὰ τῆ τῶν ὄντων θεῶ Δημιουργηθέντων, ὧν νῦν
 μόνῳ, ἢ τῇ πίσει νοερώς Δητὰ, εἰν γὰρ κατὰ τὸν
 προφήτην ἐπίστευσωμεν, τὰ λογισμὸν ὑπερβαίνοντα
 συνίεναι ἐδνησόμεθα. ἀνθρωπίνων δὲ ἀπασῶν τῶν
 ἀνθρώπων πράξεων, ὧν τῇ πείρα αἰθαντικῶς, ἢ ἀ-
 ποδεικτικῶς, ὅσον ἐφικτὸν πολυπραγμονεῖται. νεώτε-
 ροι εἰς ἕξ μέρη τὴν φιλοσοφίαν διερεῖδαι δεῖν ἐγνω-
 σαν, εἰς Πνευματολογία, Φυσικὴν, Θεολογίαν,
 Μεταφυσικὴν, Ἡθικὴν, ἢ λογικὴν. ὧν ἡμὲν Πνευ-
 ματολογία περὶ ὑπάρξεως, ἢ ἰδιότητων πασῶν τῶν
 αὐλῶν ἐσιῶν διαλαμβάνει. ἡ δὲ Φυσικὴ περὶ πάντων
 τῶν σωμάτων, παθῶν, ἐνεργειῶν, κατηγορευμένων,
 ἢ ἰδιωμάτων αὐτῶν, πρὸς ἣν ἡ Μηχανικὴ, ἡ Τυ-
 ροστατικὴ, ἢ ἡ Ὀπτικὴ ἀποβλέπει. ἡ δὲ Θεολογία
 περὶ Θεῶ, ἢ τῶν προσεῖναι αὐτῶ νοουμένων. ἡ δὲ
 Μεταφυσικὴ περὶ πάντων τῶν Γενικῶν, ἢ κοινῶς πᾶ-
 σιν ἐπανηκόντων, οἷον περὶ ὄντος, ἐσίας, τρόπου,
 Σχέσεως, δυνατῆ, Ἀδυνατοῦ, Ἀναγκαιῶ, Χρησί-
 μου καὶ τ. ἡ δὲ Ἡθικὴ περὶ καλοῦ, ἢ ἐπωφε-
 λῆς, κακῆ ἢ ἐπιβλαβῆς, ἢ καθηκόντων. ἡ δὲ Λο-
 γικὴ περὶ τῶν τῆς λογικῆς ψυχῆς δυνάμεων, ἢ Κα-
 νόνων, οἷς Χρώμενοι ὀρθῶς ἔχομεν συλλογίζεσθαι.

(4) Physica, Φυσικὴ ἐπιστήμη ἐστὶ ἢ πάντα τὰ ὑλικά
 σώματα, ἢ τοι τὴν αὐτῶν φύσιν, τὴν εἰκεσιότητα, τὰς
 ἐνεργείας κτ. ἐρευνῶσα, ἢ εἰς τέτταρας τάξεις, ἢ
 εἰς γένη τέτταρα σωμάτων οἱ φιλοσοφῆντες διαι-
 ρεῖσαι δεῖν ἐγνωσαν, εἰς τὸ Φυτικὸν, Ζωτικὸν, καὶ
 Ὄρυκτὸν. εἰς μὲν τὸ Φυτικὸν πάντα ἢ ἡ γῆ φύει ἀ-
 μάχονται. εἰς δὲ τὸ Ζωτικὸν πάντα τὰ πνεῦμα ζωῆς
 ἔχοντα, εἰς δὲ τὸ ὀρυκτὸν πάντα τὰ τῶν Λίθων ἢ
 μετάλλων, εἶδη εἰς τὸ Ἀτμοσφαιρικὸν πάντα τὰ
 σμικρότατα σώματα, τὰ ὑπὸ τῆς Ἀτμοσφαιρας πε-

ή Φυσική· *physiologia* (5), ή φυσιολογία.

κ. Παρά Λατίνοις ἄχρηστον, ἀντὶ δὲ τέττε τῶν ε, ή ρ, χρωῖνται, οἷον *Concio* ή *Διμηγορία*, *quis*, τίς.

Τῶν Συμφώνων τὰ μὲν εἰς *simplices* εἶτ' ἔν Α' πλά, τὰ δὲ εἰς *Duplices* Διπλά διαιρῶνται.

Α' πλά μὲν ἐσὶ δέκα, ε, ἑπτὰ, b, c, d, f, g, h, k, l, m, n, p, q, r, s, t, j, v· ἔτω λεγόμενα ἐπεὶ ἐνὸς μόνον Γράμματος ἰσχὺν ἔχουσιν. Ἀπερ εἰς *Semivocales* Ημίφωνα, ε, *mutas* Ἄφωνα διαιρῶνται.

Ημί-

ριεχόμενα· ή Γατρική προσέτι εικότως τῆς Φυσικῆς μέρος ἂν εἴη, μέχρις ἔ τὰ πνεῦμα ζωῆς ἔχοντα σώματα, ὑποκείμενον ἔχει ή πάντα τὰ πρὸς τὴν ἐκείνου ὄνησιν ἀφορᾷ. ὅθεν τῆς κάλαι τὴν Γατρικὴν σπερδάζοντας, πρὶν τῆ βαθμῆ τῆ Γατρῆ τέττες ἀξιοθῆναι, τῆς Φυσικῆς διδασκάλος ἀπεκάλεν.

(5) *Physiologia*. ή Φυσιολογία τῆς Γατρικῆς μέρος ἐστὶ, τὴν τῆ ἀνθρωπίνε σώματος σύνθεσιν, ἐφ' ὅσον ὑγιῆς ὑπάρχει, ή τὰ τέττε μέρη ἦτοι τὸ τεκτονικὸν τόσον τῶν σερειῶν, καθὼς ή τῶν ἐκ τῆς τῶν Ρευσιῶν μίξεως, ἐξ ὧν σύγκριται ἐξηγηῶσα, νόμος τε ἀγοῦσα καθ' ἑς ταῦτα μεταξὺ αὐτῶν ἐνεργεσι, ή τὰς αὐτῶν *functiones* ἦτοι ἐνεργείας, οἷον τὴν τῆς καρδίας, ή τῆ πνεύμονος κίνησιν, τὴν τῶν αἰδήσεων, ή τὴν τῶν αυτοκινήτων μυῶνων, τὴν τῶν ἐντέρων, ή ἀγωγείων, τὴν τῆ σπόρον ἀποτελετῆ, ή συλλαβετῆ, τὴν τῆ ὄραῖν, ή ἀκούειν, κτ. ἀποτελοῦσιν· ὁ τῆς Φυσιολογίας σκοπὸς ἐστὶν ἵνα, ή ζωτικὴ οἰκονομία, ή ή ὑγεία διατηρηθῆ.

Ἡμίφωνα ἔσιν ἕξ, f, l, m, n, r, s, οὕτω λεγόμενα, ἐπεὶ πρὸς τὸ Φωνῆεν πλείον ἐγγίξουσιν, ὥστε τὸν τέτων τόνον ἐκ τῆ φωνήεντος ἄρχεσθαι.

Τέτων τὰ μὲ εἰς firmas σερεά, τὰ δὲ εἰς liquidas καθαυτὰ διαιρῶνται.

Τῶν σερεῶν μὲν εἰσὶ τέτταρα, f, m, n, ἔ, s, ἔτω λεγόμενα, ἐπεὶ τὴν αὐτῶν δύναμιν κατέχοντα τὴν συλλαβὴν κοινὴν ἐκ ἀποδίδουσι.

Τῶν Καθαυτῶν δὲ δύο l, ἔ, r, τὰ γὰρ φωνήεντα, οἷς συζεύγνυνται κοινῶς ἀποδίδουσιν, οἷον replum, ὁ πέπλος, tenebræ, ἡ σκοτία.

Ἀπλὰ δὲ ἔστι δύο x, ἔ, z. Συμφώνων γὰρ δύο δύναμιν κατασιγῶσιν, οἷον axis, ὁ ἄξων, gazza, ἡ Γάζα, ἀντὶ τῆ acclis gassa, ἔτω Dux, ὁ Δέξ, Rex, ὁ Βασιλεύς. κτ.

Ἄφωνα ἔσιν ἕνδεκα, b, c, d, g, h, k, p, q, t, j, v. ἔτω λεγόμενα ἐπεὶ τῶν φωνηέντων πορρωτέρως, ἢ τὰ Ἡμίφωνα ἀφίστανται.

Τὰ τῶν Λατίνων Γράμματα εἰς Majusculas, μείζονα, ἔ, Minusculas μείονα διαιρῶνται.

Τὰ μὲν μείζονα εἴτ' εἶν κεφαλαιακὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγόμενα, ἔτω γράφονται.

A, B, C, D, E, F, G, H, I, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, X, Y, Z.

Τὰ δὲ μείονα ἔτω.

a, b, c, d, e, f, g, h, i, k, l, m, n, o, p, q,
r, s, t, u, v, x, y, z.

Σημειώσεις.

α'. Τὸ μακρὸν ι, ἐν ἀρχῇ, καὶ μέσῳ τῶν λέξεων γραπτέαν, ἐν τῷ τέλει δὲ στρογγύλον s, οἷον *insurrus* ὁ ψιθυρισμός.

β'. Τὰ Κεφαλαϊακὰ τῶν γραμμάτων, ἐν ἀρχῇ τῶν κυρίων ὀνομάτων γραπτέα, οἷον *Alexander*, ὁ Ἀλέξανδρος, *Macedonia*, ἡ Μακεδονία.

γ'. Ἐν ἀρχῇ τῶν Γνωμῶν, καὶ στίχων, οἷον *Nemo sapiens nisi patiens*, Οὐδεὶς σοφός, εἰ μὴ ὁ ὑπομένων. *Felix, quem faciunt, aliena pericula cautum*, Ἐυτυχής ὃν οἱ ἀλλότριοι κίνδυνοι συνετὸν παρασκευάζουσιν.

δ'. Ἐν τοῖς Μνημείοις, καὶ Ἐπιγράμμασιν, οἷον *Iustinianus Dei Gratia Romanorum Imperator*. Ἰουστινιανός ἐλεῶ Θεῶ τῶν Ῥωμάνων Ἀυτοκράτωρ.

ε'. Ἐ"τι ἐν ταῖς μεγαλλιτέραν ἐχέσαις σημασίαν λέξεσιν, οἷον

Dux, Rex, Imperator, Cæsar, &c. tuium tibi remitto salve. Δούξ, Βασιλεύς, Ἀυτοκράτωρ, Καίσαρ, κτ. τόσον σοι ἀπομέμπω χαίρει.

Ἐκ τῶν Γραμμάτων τῆς Συλλαβῆς συγκροτημένης, τόνος ἀκέραιος ἐν ἡ πλείνα Γράμματα πε-

ριέχων ἀποτελεῖται, οἶον a-mi-cus, ὁ φίλος, fons, ἡ πηγὴ, mons, τὸ ὄρος.

Περί Προσωδίας.

Profodia, Προσωδία ἔσιν, ἡ τῆς τῆς φωνῆς τόνος τὴν ποσότητα, εἴτ' ἐν τὴν μακρότητα, καὶ βραχύτητα τῶν Συλλαβῶν ἐκδιδάσκουσα, οἶον praedico τὸ προλέγω, τῆς παραληγέσης μακρᾶς ἔσης ἐπ' αὐτῆς ὁ τόνος τίθεται. praedico τὸ κηρύττω βραχείας τῆς παραληγέσης ὁ τόνος ἐπὶ τῆς προπαραληγέσης δετέος, κατὰ τὸν κανόνα. Martius, ὁ Μάρτιος ι, breve βραχὺ ἔ Martius, Μαρτίος ἐπεὶ πρὸ φωνήεντος βραχὺ ἔσιν. Ἄππα, ἡ Ἄππα, α, longum μακρὸν, ἐπεὶ πρὸ δύο συμφώνων ἴσεται. κτ.

Σημειώσεις.

α. Λατίνοι ἐπεὶ τῶν ἡμετέρων τόνων ὑσερῶνται τοῖς πρωτοπείροις τὴν μακρὰν Συλλαβὴν τῷ σημείῳ —, τὴν δὲ βραχεῖαν τὸ υ σημειῶσαι εἴωθασιν. ἡμεῖς δὲ πρὸς εὐκολωτέραν τῶν ἡμετέρων πρωτοπείρων ἀνάγνωσιν τῷ ἡμετέρῳ τόνῳ τῇ ὀξεΐα ι, τά τε ὀνόματα, καὶ ῥήματα σημειῶσαι δεῖν ἔγνωμεν.

β. Ἡ τῶν Λατίνων διάλεκτος ἐν παντὶ πολυσυλλάβῳ λέξει, δύο τόπους τῆς φωνῆς ἔχει τὴν παραλήγασαν, ἐπειδὴν μακρὰ, ἢ τὴν προπαραλήγασαν, ὅταν βραχεῖα ἢ παραλήγασα ἔσιν, ἃς εἴρηται, Ἐν Δισυλλάβῳ δὲ λέξει ἐστὶ ἐν τῇ παραληγέσει τὸν τόνον ἐπιδέχεται· ἐν τῇ ληγέσει δὲ ἐδεμίαν τῶν λέξεων

ξεων παρὰ Λατίνοις τόνον ἐπιδεχομένην Εὐρήσεις· ἀλλὰ ἐπεὶ ἢ εἰς πλάτος ταύτης ἐξήγησις τοῖς τῶν Λατίνων Ποιηταῖς, ἐχὶ δὲ ἐπὶ τῇ παρέσῃ πραγματεία ἀφορᾷ ἐγκαταλείπεται, ὑμῖν δὲ αὐτῇ ἢ χρῆσις, καὶ ἢ τῇ διδασκάλου ἐξήγησις, πλέον, ἢ οἱ τέτων κανόνες τὴν λατινίδα προφορὰν ἐκιδάξουσιν.

Ἡ δὲ Συλλαβὴ ἐστὶ διττὴ simplex, Ἀπλή, καὶ composita Σύνθετος.

Ἀπλή μὲν ἢ ἐξ ἑνὸς φωνήεντος ἢ Διφθόγγου συνθεμένη, οἷον Α, ε, ι, α: amo, ἀγαπῶ, e-mīnus, μακρόθεν, ī-nus, κατώτατος, æ-nigma, τὸ αἴνιγμα.

Σύνθετος δὲ ἐστὶν ἢ ἐξ ἑνὸς φωνήεντος, ἢ Διφθόγγου, καὶ συμφώνου ἑνὸς ἢ πλειόνων, οἷον ab, ἀπό, aut, ἢ, fons, ἢ μοῖρα, fraus, ἢ ἀπάτη.

Περί τῆς τῶν Γραμμάτων Συλλαβικῆς Συλλογῆς.

Ἄπερ γράμματα ἐν ἀρχῇ τῆς λέξεως συνάπτονται, ταῦτα ὁμοίως καὶ ἐν μέσῳ δύνανται, οἷον doc-tus, ὁ σπυδαῖος, nu-pta, ἢ νύμφη, fero, βραδέως, cre-sco, αὐξάνω.

Ἐξηρημένων τῶν Συνθέτων, πᾶσα γὰρ Συλλαβὴ πρὸς τὸ οἰκεῖον μέρος ἀφορᾷ, οἷον ob-ruo, καταβάλλω, ab-luo, ἀπολέω, nef-cio, ἀγνοῶ.

Εἴτι δύο φωνηέντων Δίφθογγον ἢ ποιέντων εἰς Συλλαβὰς δύο διαιρεῖσθαι ὀφειλόντων, οἷον De-us, ὁ Θεός, me-us, ἐμός.

Εἴτι δύο φωνηέντων Δίφθογγον ἔκ ὀφειλόντων ποιῆσαι τῷ τῆς διαιρέσεως σημείῳ διαιρετέων, οἷον Aër, ὁ ἀήρ, poëta, ὁ ποιητής, Aëdon, ἡ Αἰδών.

Εἴτι συμφώνη μεταξὺ δύο φωνηέντων κειμένου, τῷ ἐπομένῳ συλλέγεσθαι ὀφείλοντος, οἷον di-co, λέγω, do-mi-nus, ὁ κύριος, cha-rus, ὁ ἀγαπητός.

Τὰ Σύνδετα τέτε τῷ κανόνος, ἐξαιρῶνται, οἷον præter-ea, προσέτι, et-iam, ὁμοίως, ex-oro, ἐξικετένω, præter-itum, ὁ παρωχήμενος.

Σύμφωνα δύο, μεταξὺ δύο φωνηέντων τιθέμενα, τὸ μὲν πρότερον τῷ προτέρῳ, τὸ δὲ ὑπερον τῷ ὑσέρῳ συλλεκτέα, οἷον Pal-las, ἡ Παλλὰς, for-tis, ὁ ἀνδρείος, an-nus, ὁ χρόνος.

Τὰ Derivativa Παράγωγα καθάπερ Primitiva Πρωτότυπα γραπτέα εἰσίν, οἷον gratia, ἡ χάρις a gratus ἔκ τῷ χαρίεις, sentio, αἰσθάνομαι a sentis ἔκ τῷ ἄκανθα, patientia, ἡ ὑπομονή, a patiens ἔκ τῷ ὑπομένων, fallatia, ἡ ἀπάτη, a fallax ἔκ τῷ ἀπατηλός.

Ἐκ τῶν Συλλαβῶν λέξις γίνετα ὑποκείμενόν τι σημαίνουσα, οἷον men-sa, ἡ τράπεζα, sa-piens, ὁ σοφός.

Περὶ τῆς Ἑτυμολογίας.

Ἑτυμολογία εἰσὶν ἡ ἐκάστης λόγου ἐν τοῖς τῷ λόγῳ μέρεσι, καὶ τῶν αὐτῶ παρεπομένων ἐξηγῆσα, οἷον hic palus, ὁ κάμαξ. hęc palus, ἡ λίμνη.

Τὰ τοῦ λόγου μέρος ὀκτώ εἰσι, Nomen εἶτ' ἐν Ὄνομα, Pronomen, Ἀντωνυμία, Verbum, Ρῆμα, Participium, Μετοχή, Adverbium, Ἐπιρρήμα, Coniunctio, Σύνδεσμος, Præpositio, Πρόθεσις, καὶ Interjectio, Παρεμβολή.

Σημείωσις.

Παρά Λατίνοις ὡσπερ καὶ παρ' ἡμῖν τὰ τῷ λόγῳ παρεπόμενα ὀκτώ εἰσὶν, ἐξηρημένου μόνου τῷ Articuli Ἀνδρου, ὡς περ' λατίνοι καὶ περ' ἔχοντες ἂ χρῶνται, ὡσπερ τὰ Ἀρθρα, hic, hęc, hoc, ὁ, ἡ, τὸ, κτ. (ἄπερ τῶν μὲν Ἀντωνυμιῶν διαφέρεσιν ἐπειδὴν πτώσιντινα, ἢ Γένος δεικνύουσιν, οἷον hic puer, ὁ παῖς, hęc urbs, ἡ πόλις, hoc vitium, τὸ κακέργημα, τῶν δὲ Ἀρθρων, ἐπειδὴν ἄνευ ὀνομάτων δεικτικῶς τίθωνται, οἷον hoc significat τῆτο δηλοῖ.) καὶ τῆς παρ' ἐκείνοις Interjectionis Παρεμβολῆς καλαμένης προσιδεμένης, ἣτις ἐν ταῖς παρ' ἡμῖν Ἐπιρρήμασι τακτέα, καθάπερ ἐν τῷ περὶ Παρεμβολῆς ρηθῆσεται.

Τὰ τοῦ λόγου μέρος διττὰ εἰσὶ, Declinabiles Κλιτὰ, καὶ Indeclinabiles Ἀκλιτὰ.

Τῶν Κλιτῶν μὲν τέτταρα, Ὄνομα, Ἀντωνυμία, Ρῆμα, καὶ Μετοχή, ἔτω καλέμενα, ἐπεὶ διὰ τῶν πτώσεων, ἢ χρόνων κλίνονται.

Ἄκλιτα δὲ τέτταρα, Ἐπίρρημα, Σύνδεσμος, Πρόθεσις, ἔ Παρεμβολή, ἔ τῶ ὀνομαζόμενα, ἐπὶ διὰ τῶν πτώσεων, ἢ χρόνων ἔ κλίονται.

Περί Ονόματος.

Ὄνομα ἐσὶ μέρος λέγει Κλιτὸν διὰ τῶν πτώσεων, ἔσιν ἰδίαν ἢ κοινὴν σημάνον, ἔχι δὲ τὴν τέτα ἐνέργειαν ἢ τὸ πάθος ὡσπερ homo, ὁ ἄνθρωπος, Pyrrhus, ὁ Πύρρος. ὀνομ. κύρ.

Τὸ τῆς πρώτης Διαιρέσεως ὀνομα διπλῆν ἐσίν, ἔσιαστικὸν εἶτ' ἐν Substantivum, ἔ Ἐπίθετον εἶτ' ἐν Adjectivum.

Ὄυσιαστικὸν μὲν ἐσὶ τὸ ἔξ' ἑαυτῆ ἐννοεῖσθαι δυνάμενον, οἶον equus, ὁ ἵππος, sylva, ὁ δρυμός.

Ἐπίθετον δὲ τὸ ἄνευ ἔσιαστικῆ ἐννοεῖσθαι μὴ δυνάμενον, οἶον magnus, ὁ Μέγας, bonus, ὁ καλός, λέγομεν γὰρ Magnus Alexander, ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, bonus vir, ὁ καλός ἀνὴρ.

Τὸ τῆς δευτέρας διαιρέσεως ὀνομα ὡσαύτως διπλῆν ἐσὶ proprium εἶτ' ἐν Κύριον, & Appellativum ἔ Προσηγορικόν.

Κύριον ὀνομα τῶ ὑποκειμένῳ τινι βεβαίῳ προσήκόν ἐσίν, οἶον Molossus, ὁ Μολοσσός, Molossia, ἢ Μολοσσία (6), Antigonus, ὁ Ἀντίγονος,

(6) Μολοσσός ὁ ἐκ τῆς Μολοσσίας, ἔ ὁ τῆ Πύρρου τῆ Ἀχιλλέως, ἔ Ἀνδρομάχης ὁ τῶν Μολοσσῶν ἔ πάσης τῆς Ἡπείρου, μετὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆ Ἐλενον

νοι, Antigonía, ἢ Ἀντιγονία (7), ὅπερ τετρα-
πλοῦν ἐστὶ Prænomen, εἴτε Προωνυμία, Nomen,
εἴτε

Βασιλεύσας ὠνομάζετο. Ἀθηναῖος, ἢ Ὀβιδίος, ἢ
δημοντιμα ἐν τῇ Ὀλκῷ Κώμῃ τῆς Θεσσαλίας
οἰκῶντα Μολοσσῆς καλεμένους θέλεισι. Μολοσσία,
ἢ ἢ Πανδοσία, ὁ πρῶτος τῆς Ἡπείρου ἐνοικηθεὶς
τόπος, ἐξ ἑ Μολοσσῶν, οἱ παρὰ Πυρρῶν τῆς Ἀ-
χιλλείως ἢ Πυρρῖδαι, ὕστερον ἢ Ἡπειρώται μετανο-
μάθησαν, πάλαι μὲν βασιλεῖον, ὕστερον δὲ τῶν τῆς
Ἡπείρου ἐπαρχιῶν ἢ ἐπίσημος, ἢ νῦν ἐπαρχία, τῆς
Δρυϊνσπόλεως, ἢ Ἀργυροκάστρου κατὰ τὸν τίτλον τοῦ
ἐπισκόπου, λεγομένη, ἐν τῇ καλατῇ Ἡπείρῳ τῇ
νῦν κάτω Ἀλβανίᾳ κειμένη, τῶν δεκατεσσάρων γεν-
νῶν τῆς Ἡπείρου τῆς χαονας ἦτοι τῆς νῦν τὴν ἐπαρ-
χίαν Χειμάρρας, ἢ Δελβίνου κατοικῶντας λεγομένην,
ἢ τῆς Μολοσσῆς, ἐνδοξοτέρους Στράβων ἰσορεῖ, διὰ
τε τὸ πολλῶν ἔθνων τήτης κρατῆσαι, ἢ διὰ τὸ ἐν
αὐτῇ τὸ Δωδωναῖον Μαντεῖον εἶναι. Στέφανος Βυ-
ζάντιος φησὶ, πόλις Δωδώνη τῆς Μολοσσίδος ἐν Ἡ-
πείρῳ, καθ' ἣν Δωδωναῖος Ζεὺς. Πausanias δὲ
κεφ. 17ῳ οὕτως ὁμιλεῖ, τῆς δὲ γῆς τῆς Θεσπρωτί-
δος, ἐσιμεν, ἢ ἄλλα θεῶν ἄξια, ἱερόντε διὸς ἐν
Δωδώνῃ, ἢ ἱερά τῆς Θεῆς Φηγάς. ἐν τῷ αἴρισα
τὸν Πausanias δοκεῖ παρατηρῆσαι, τὰ τῶν Γενῶν
γὰρ τῶν περὶ τα ἐπεί εἰς τὰ αὐτὰ ἦν. ἰδὲ Στράβ.
βιβλ. 17ῳ φυλ. 227ῳ λέγοντα Δωδώνην μὲν τὸ πάλαι
ὑπὸ τὴν Θεσπρωτίδα εἶναι, ἢ τῷ πάντες οἱ
Τραχηνοί, ἢ Πίνδαρος ἐπιβεβαιῶσι, τὴν Δωδώνην
Θεσπρωτίδα καλεῖντες, ὕστερον δὲ τοῖς Μολοττοῖς
ὑποταχθεῖσα τῆς Μολοττίδος Δωδώνη ἐπεκλήθη.
ὅθεν Στράβων τὴν ὄνομα τῷτο ἐμόνον ἐν τῇ Δωδώνῃ,
ἀλλὰ ἢ μέχρι αὐτῆς τῆς Θεσπρωτίδος ἐκτείνει. λέ-
γει γὰρ, μετὰ τὴν Κασσιωπίαν Μολοττοὶ εἰσὶν
ἔθνος, κατὰ Κώμας οἰκῶντες, καθήκισσι δὲ κατὰ
μικρὸν ἐνταῦθα ἐπὶ τὴν θάλατταν, εἰς μεσογείαν
δὲ πολλῇ. Τὸ τῆς Μολοσσίδος Ἀρχαῖον, ἢ ἐνδο-
ξον Θεσιδίδης, Πλίνιος, Λίβιος, Στράβων, ἢ οἱ λ.
Γεωγράφοι εἰκηρῦττες, τῆς ἐν αὐτῇ ἀκμάζοντος
βασιλεῖς-κρατηγῆς, ἢ τὰς τῶν ἐκκρατείας,
Πλάταρχος, ἢ Γεσίνος αἴρισα ἰσορεῖσι, ἢ ταῦτα ἐ-
πιβε-

εἴτε Ὄνομα, Cognomen, εἴτε Ἐπωνυμία, & Agnomen, ἢ Ἐπωνομία.

πιβεβαιῶσιν ἑ μόνον τὰ μέχρι τῆ δεσωζόμενα ἐν αὐτῇ Φρούρια, ἢ πύργοι, ἢ τοιαῦτα πλεῖστα ἐρείπια, ἀλλὰ ἢ τὰ παλαι ἐκείνης ἡδῆ, ἢ πράξεις, ἀματε τὸ Ἡρωϊκόν, ἢ πολεμικόν τῶν μέχρι τῆ νῦν ἀπαρამείωτον διατηρέμενον, εἰ δὲ τῆς παλαι ἐκείνης πανδείας, ἢ τάξεως ἀπεξέρηται, τῆτο τῆνῦν ἐν αὐτῇ τῶν ὀπλων ἐπαυξήσει ἢ τῶ τῶν οἰκόντων κλείδει ἀναπληρῆται πολεμικώτερα, γὰρ ἢ πολυανδρωποτέρα νῦν, ἢ παλαι, ἢ ἑ μόνον ἐν τοῖς πεδίοις ἢ λόφοις, ἀλλὰ ἢ ἐν αὐτοῖς τοῖς ὄρεσιν οἰκημένη, ἢ ὁ χυραῖς οἰκοδομαῖς ὠραῖς μὲν. πῖσις ἐν αὐτῇ, ἢ τε τοῦ Χριστοῦ Ἀνατολικῆ λεγομένη, ἢ ἢ τῆ Μωάμεθ, θρησκεία ἀμφοτέρα δὲ λίαν ἐλευθέρως, ἢ ἀνυποσόλως ἐπιτελεσμεναι, Γένη δὲ δύο τῶν Ἑλλήνων, ἢ Ἀλβανῶν, ἢ τοῦτο ἀποδεικνύεται, ἐπεὶ τσαῦτα ἔδην κατ' αὐτὲς ὁρμήσαντα, καί τινά τῶν ἢ ἐν τῇ αὐτῶν γῆ χρόνον ἐκ ὀλίγον διαμεῖνατα, τὸν Ἡπειρωτικὴν ἐκείνων πολιτείαν καθυσερῆσαι ἐκ ἠδυνήθησαν, ἢ μᾶλλον αὐτοὶ ἐν τῇ αὐτῶν μετεβλήθησαν, ἐν τῆτω αὐτὲς τούτους τῆς Ἀλβανῆς ἔχομεν. ὦν τὴν ἀρχαίαν πολιτείαν εἰδῶτες, ἢ τὰς παλαιὰς τῶν Μολοσσῶν, ἢ Ἡπειρωτῶν πράξεις ἐκ ἀγνοῶντες, εὐκόλως, ἐκ τε τῶν πράξεων, ἢ ἐκ τῶν ἐκστρατειῶν, δηλαδὴ ἢ ὀνομάτων τῶν προκρίτων, ἢ ἐκ τῆς πρὸς τῆς παλαι βασιλεῖς τῆς Ἡπείρου μνήμης, ἀπερῆξην εἰ τῆ παρόντος μεσκοπῆ, συνδοίμεν τῆς Ἀλβανῆς Ἡπειρώτας, ἢ ἐκ τῆς Ἡπειρώτας Ἀλβανῆς γεγοννημένους. ἀμφοτέρα ταῦτα τὰ γένη ἢ τῶν εἰρημένων θρησκειῶν μετέχουσι, ἢ τὸ ἐν τῆ ἑτέρη τὴν διάλεκτον ὀμιλεῖ, ἢτοι οἱ Ἀλβανοὶ τὴν ἀπλὴν Ἑλληνικὴν, ἢ οἱ Ἑλληνες τὴν Ἀλβανικὴν, περὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης καὶ τῶν νῦν ἐν αὐτῇ διαίρεσεων, καὶ πάλιν ὀμιλήσωμεν, εἰ μὲν γεννικῶς περὶ τῆς Ἀλβανίας ἐν οἰκίῳ τόσῳ εὐκαιρήσαντες διαλάβωμεν.

- (7) Ἐν τῇ εἰρημένῃ Μολοσσία τὸ παλαι πρωτεύουσα πόλις ἦν, ἢ Πασσαρών πόλις, ἢ νῦν τῇ τῆς Ἀντιγονείας πόλει κοινῶς Ἀργυρόκασρον λεγομένη πα-
ρα-

6. Προωνυμία ἢ παλαιῶ μάλλον δὲ Ρωμαίων ἔθει
τὰ κυρία Ονόματος προτιθεμένη, εἰσι, οἷον
Marcus Cneus Publius, εἶτοι Μάρκος Κνέος
Πέπλιος.

Ση-

ρακειμένη, ἐν τῶν ἐπισημῶν ταύτης τῆς πόλεως
προαείων ὑπάρχουσα, κοινῶς φθορᾷ τῆς λέξεως
παλαιοπάζαρον καλεσμένης, ἐν ταύτῃ οἱ τῆς Ἡπείρου
βασιλεῖς, καὶ ὁ λαὸς τὰς ἀρχαίς ἐποίει, Πλάτ Πύρρ.
φ. 385, ἐν ταύτῃ οἱ τῆς Μολοσσίας ἡγεμόνες, τῶν
Ρωμαίων ἐν τῇ Μολοσσίᾳ εἰσελθόντων, Παύλου
Αἰμιλίου τέτων ὑπατεύοντος ἀπεκλείσθησαν, καὶ συμ-
βλήτου κροτημένου, τὴν πόλιν τοῖς Ρωμαίοις παρέ-
δωκαν, ἰδὲ Λιβιον Βιβλ. 14ῳ κεφ. 43ῳ τὸ αὐτοῦ
Βιβλίου, Paulus Epirum petens, quintis decimis
Passaronem peruenit. ἦτοι Παῦλος τὴν Ἡπείρου
ζητῶν τὴν Πασσαρῶν πόλιν μετὰ δεκαπέντε πόλεων
κατεκράτησε, ταύτην τὴν πόλιν οἱ Γεωγραφῶντες
περιγράφοντες τὴν θέσιν ταύτης ἀκριβέστερον ἢ δια-
ρίζουσιν, ἢ ἐν Ἡπείρῳ μετὰ τὴν Ἀντιγονείαν ἀριθ-
μῶντες. ὅθεν ἡμεῖς κατὰ τῆτον τὸν λόγον μετὰ τὴν
Ἀντιγονείαν ἑτέραν πόλιν ἐν Ἡπείρῳ τῷ τε ὀνόματι,
καὶ τοῖς σημείοις συνερχομένην ἕδαμόθεν εὑρεῖν δυά-
μεθα, ἢ ἐν τῷ ῥηθέντι τόπῳ. ἐκεῖ γὰρ ἴχνη οἰκῶν,
καὶ κρημισμένοι καὶ πλήθη τάφων, ἔδει εἰδωλαλα-
τρῶν κατ' ἐκάστην εὑρίσκονται· οὖν δὲ Πρωτεύουσα
αὐτῆς τὸ Ἀργυροκάστρον, ἢ πάλαι Ἀντιγονεία, ὑπὸ
Ἀντιγόνου, ἢ Ἀντιγονῆς τῆς τῆς Πύρρου Γαμετῆς
κληθεῖσα ἐπὶ πέτρας κειμένη, τετειχισμένη, πύρ-
ργος ἐκείνης τὰς παλαιὰς ἐξ ἑκατέρας τῆς ἀκρας,
σώζεσα προαεία νέα μεγάλα καὶ ὠραία ἔχουσα.
παρὰ γεωγράφοις τέτταραι εἰσὶν Ἀντιγονείαι, 1.
ἢ τῆς Ἀρχαδίας, 2. ἢ τῆς Μακεδονίας, 3. ἢ τῆς
Χαλκιδίας, καὶ 4. αὐτὴ ἢ τῆς Ἡπείρου, περὶ ἧς ἰδὲ
Πτολεμαῖον, Πολύβιον Βιβλ. 2ῳ κεφ. 5ῳ Πλίνιον
Βιβλ. 4ῳ κεφ. 1ῳ καὶ Στέφ. καὶ τέλος τὸν Μελέτ.
πάντας περὶ τῆς ἐν Ἡπείρῳ Ἀντιγονείας διηγημένους,
ἐν τῆς διαφόροις μέντοι τῶν ἐπαρχιῶν διαιρέσεως περὶ
τῆς θέσεως ταύτης ζήτημα ἀνεγείρεται. Πτολε-
μαῖος μέντοι, καὶ Πολύβιος ἐν ᾧ κεῖται τόπῳ συμ-
φώ-

Ρωμῶνοι τὰ πλείεσσα τῆ Προωνυμίας, τῷ Ονόματι, τῆ Ἐπωνυμίας, ἔ ένιστε τῆ Ἐπωνυμίας ἔχαιρον, ὡσε ένι, δύω, ἢ τρισί Γράμμασι τῆνομα ἔγράφετο ὡσπερ Μ. τῆτ' ἔσι Μάρκος, Cn. Κνέος Pub. Πάμπλιος, κτ. ὕθεν ἔ Χορτ. Β. 2. φησι gaudent Prænomine molles auriculæ, εἴτ' έν τῆ Ἐπωνυμίας τὰ μαλακά ὠτία ἔφῆδονται.

Όνομα τῷ παντὶ προσώπῳ εὐθύς μετά τὴν γένησιν, ἢ καθὰ παρ' ἡμῖν τὸ ἐπὶ τῆ βαπτίσματος διδόμενον ἔσιν, ἵνα ἕκαστος τῆ οἰκείῃ αὐτῆ κλήσει ὀνομασθῆ, οἶον Lycurgus, ὁ Λυκῆργος (8).

Ση-

φώνως περιγράψαι, καθὰ ἔ Πλίνιον, ὑπ' ένίων τέτοις ἀντιλέγοντα νομιζόμενον, ἔ διαφανῆντα ἔρησεις. ἔτος γάρ ἄριστα τὴν χιονίαν τοῖς ὄρεσι περατοῖ, φάμενος, έν τῆ Ἡπείρῳ πρῶτοι Χάονες, εἴτα Θεσπρωτοί, Ἀντιγονεῖς κτ. ἢ πόλις αὐτῆ νῦν σωζομένη, ἔ μόνον τῶν έν τῆ Ἡπείρῳ, ἀλλὰ ἔ πασῶν τῶν έν τῆ Ἀλβανία ἢ αὐτῆ τῆ Θεσσαλία πόλεων ἐπίσημος, πολυάνθρωπος γάρ, ἢ πλοσσία, οἰκοδομαῖς οἰκῶν, ἢ ναῶν ὠραιῶσμένη, περὶ ἧς έν οἰκείῳ τόπῳ ἢ αὐδῖς διαληψόμεθα.

- (8) Λυκῆργος σπαρτιάτης Πατρουλέης ἀπόγονος νομοθέτης, ὅς ἐκ Κρήτης τῆς νόμους φασὶ λαβὼν τοῖς Λακεδαιμονίοις νόμους ἔθετο, γυμνάσια παρθένων ἢ τὸ μὴ δεῖν συνεχεῖς, ὀμιλίας παρὰ τὰς γυναῖκας ποιεῖσθαι διωρίσας, τότε ἐκ' ἀσπίδος θρέφεσθαι, ἢ έν Εὐρώτῃ ποταμῷ Λάσσει τῆς τεχθέντας, καὶ τὴν γυμνοπαιδείαν, ἢ τῆς ἐφῆβης ἠνάγκας διαπαντός μὴ ἔχοντας Χλανίδα, γυμνασίοις προσκείσθαι, ἢ ἀγωνίζεσθαι δημοσίως ἀρετῆς ἀγῶνας, ὑπαιθεῖς τε κοιμᾶσθαι, τροφήν τε ἔχειν ἐκ τῆς θήρας κτ. θανάτου

Σημείωσις.

Ρωμαῖοι εἰς γένη τέτταρα τὸ κύριον ὄνομα διήρουν, δηλαδὴ εἰς Προωνυμίαν, ὄνομα, Ἐπωνυμίαν, καὶ Ἐπωνομίαν, οἱ γὰρ τῆς Ρώμης Πολῖται τρισὶ ὀνόμασιν ἐχρῶντο, οἷον Appius, Claudius, Regillanus, εἴτ' ἔτι Ἄπιος, Κλαύδιος, Ρεγιλλάνος. Marcus, Tullius, Cicero (9), Μάρκος, Τέλλιος, Κι-

τον δὲ τὴν ἀτιμον ζωὴν χεῖρονα ἠγησάμενος, διὰ τὰς τῆς νόμους αἰ μητέρες ἐπὶ τῆς πολέμου προπέμπουσαι τὰς παῖδας, περὶ τῆς ἀσπίδος, ἢ τῶν, ἢ ἐπὶ τῶν ἐλεγον, ἀντὶ τῆς, ἢ ταύτην κομίσαι ἐπιτρέφων, καὶ μὴ γίνεσθαι ῥίψασπις, ἢ ἐπὶ ταύτῃ κομίσθητι νεκρὸς. ἔτος εἴλυσι τὰς ἄλλας ἐργασίας, τοῖς δὲ εὐγενέσι τὴν πολεμικὴν ἀσκήσιν προσέταξε· ξένης δὲ ἀπέλασε, τὴν ἐκ τῆς ἐπιμιξίας διαφθορὰν ὑφορώμενος. Ἀριστοκρατίαν δὲ κατασησάμενος, κατὰ βασιλείας δύο τῶν ἀπὸ ἠρακλέους ἑτάξεν εἶναι, καὶ ἐφόρου τῆς Γέροντας, οἷς τὸν δῆμον ὑπέταξεν, ἐξ' ἐκάστης πολιτείας τὸν ἀριστον ἐκλεξάμενος, ὤρκησε δὲ τῆς Λακεδαιμονίους μὴ λῦσαι νόμον, καὶ ἀπεδήμησε, καταβάς δὲ εἰς Κρίσσαν, ἑαυτὸν διεργάζεται. ὅπερ Λακεδαιμόνιοι μαθόντες ναὸν αὐτῷ ἑτερέμισαν, καὶ βωμὸν ἰδρυσάμενοι, ἔδυσον ὡς ἥρωι ἀνά πᾶν ἔτος. περιφανῶς γὰρ δὴ Σπαρτιάταις, καὶ Λακεδαιμονίαις αἰτίας τῆς εἰς ἅπαν ἀρετῆς τε, καὶ ἡγεμονίας ἐγένετο· ἔς καὶ ἀκοντίας προτρέψατο τοῖς ἀρίστοις νόμοις Χρησθαι, τοῖς τε ἄλλοις καὶ τῇ διὰ τῶν σκυλάκων πράξει. δύο σκύλακας γὰρ τὸν μὲν θηρευτικὸν, τὸν δὲ λιχνευτικὸν ἐξασκήσας, καὶ τῆς βρώματος, καὶ δορκὸς παρακειμένων, ὁ μὲν κατοικίδος ἐπὶ τῆς ψοῦ, ὁ δὲ θηράτωρ ἐπὶ τὸν δορκὸν ὤρμησε, καὶ τῆς καταβαλῶν διεσπάραξε. τῆς ἐν σπαρτιάταις παιδόντες, καὶ μετ' αὐτὰς πάντες Ἕλληνας παράδειγμα λαβόντες, διαφανῶς ἀριστοὶ ἐγένοντο ἰδὲ Ξενεφῶντα.

(9) Cicero, ὁ Κικέρων, ἐν Ἀρπίνῃ τῆς Ρωμαϊκῆς Καμπανίας παρὰ Μάρκου πατρὸς, καὶ Χερβίας μητρὸς, τῇ γ'. Γωννερῶν, τῷ χμέ. ἔπειτα πρὸ Χερσῆ ἐγεννήθη.

Κικέρων. τέταρσι δὲ ἕδεις ὡσπερ Publius, Cornelius, Scipio, Africanus, εἴτ' ἔν Πέμπλιος,
 Β 2 Κορ-

ἐν Ρώμῃ δὲ ἀνετράφη, ὅς κατὰ καιρὸς, ποτὲ μὲν ἐν τῇ ἑλλάδι, ποτὲ δὲ ἐν Ρώμῃ, ἐν τῇ Ρητορικῇ τὸν Μόλονα Ρόδιον, τὸν ἐξ' Ἀλαμανίας Ἀπόλλωνα, τὸν Αἰσχύλον Γυδίον, τὸν ἐκ Μαγησίας Διονύσιον, τὸν ἐξ' Ἀδραμυτίας Ζηνοκλέα, ἐν τῇ διαλεκτικῇ, τὸν Στωϊκὸν Διόδωτον, τὸν Ἀντίοχον, τὸν Προσειδώνιον, ἐν τῇ νομικῇ ἐπισήμῃ, τὸν Μόνκιον, Σκαίολαν ἤνεσεν, εὐφραδέστατος ὑπέρις, ἄλλος, ἢ τῆς Λατινικῆς διαλέκτου πρόεδρος γεγονώς, ἔτος τῆς νέας Ἀκαδημίας ἡρεσιάρχησεν. ἐν Καμπανίᾳ μεταξὺ τῆς τῶν Ποτιόλων πόλεως χωρίον, ἢ Ἀσρονον Διμνην ἐκέκτητο, ταύτην δίκην τῆς Πλατωνικῆς Ἀκαδημίας κατονομάσας, μετὰ τῆς αὐτῆς Γαμετῆς Τερεντίας υἱὸν Μάρκον, ἢ θυγατέρα Τελλίαν, ἣν τῷ Δολαβέλλᾳ εἰς Γάμον δέδωκεν ἐγέννησε, ταμίας ἐν τῇ Σικελίᾳ παρὰ τῆς Συγκλήτης τῆς Ρώμης ἐπέμφθη, ὁ αὐτὸς de sen. φησὶ Aut quæstor, in eodem bello, aut Cōsul in Hispania fuerim, ἦτοι ἢ Ταμίας ἐν τῷ αὐτῷ πολέμῳ, ἢ ὕπατος ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ ἔσοιμ' ἂν, Μετὰ ταῦτα, πάντων τῶν ἀξιωματικῶν βαθμῶν ἡξιώθη, ἢ παρὰ τῆς Κρίντης Χορτεσίς αἰωνοπόλος ἐκλέχθη. Τέτς ὑπατεύοντος ἢ τῆς Κατιλίνης συνομοσία κατὰ τῆς τῶν Ρωμάνων Δημοκρατίας, ἀπεσβέσθη, τῇ τῆς Κατιλίνας ἕξορα, τῶν ἄλλων εὐγενῶν συνομοτῶν Πατρικίων, ἐν εἰρητῇ ἀκρίτως ἀποκτανθέντων ἀλλὰ παρὰ τῆς f. c. περὶ τῆς τῆς Πισπλὸς Γλοδὸς, τὸ τῆς Δήμης κριτήριον αἰτῆτος ἐξωρίσθη, ἢ ἐκεῖθεν φυγῶν ἐν τῇ ἑλλάδι ἐσώζετο· ἀλλὰ τῇ 16 τῆς μηνός, τῇ τῆς συνεδρίον ἐπιταγῇ, ἢ πάσης τῆς Ἰταλίας κοινῇ ψήφῳ ἀνεκαλέσθη. Πάμποδα συνεγράψατο, ἰδίως λόγους, ἢ ἐκ ὀλίγα περὶ εὐγλωττίας, περὶ Φιλοσοφίας, περὶ Δημοκρατίας, ἢ ἐτέρων ὑποθέσεων συγγράμματα, ἐν δὲ τῷ 64ῳ ἔτει τῆς αὐτῆς ἡλικίας, τῇ τῆς M. Ἀντωνίου triumviri, ἦτοι ἐνός τῶν τριῶν ἀνδρῶν ἦτοι Ἀρχόντων τῆς Ρώμης ἐπιταγῇ, παρὰ τῆς Χερωνίς, καὶ Ποπιλλίς ἐγγυὸς τῆς Καπύης πέλευς ἐκ τῆς ἑαυτοῦ Χωρὸς εἰς τὴν θάλατταν πορευομένου, ἐν τῷ φορείῳ ἐφρονεύθη, τὸν τέτς βίον ὁ αὐτῆς ἀπελεύθερος Τίτων Τέλλιος, ἢ μετὰ τέτον ὁ Πλασταρχος συνεγράψαντο.

Κορνέλιος, Σχιπίων, Ἀφρικάνος. Τὰ Ὄνόματα ταῦτα τὸ πρῶτον Προωνυμία, τὸ δεύτερον Ὄνομα, τὸ τρίτον Ἐπωνυμία, τὸ τέταρτον Ἐπωνομία ἐκαλεῖτο, τῶν Γυναικῶν ἐξηρημένων ὧν δυσὶν ὀνόμασι τῇ Προωνυμίᾳ καὶ τῷ ὀνόματι χρωμένων ὡσπερ *Dama*, *Davus*. Πλστ.

Ἐπωνυμία εἶτε *cognomen*, ἢ τῇ συγγενείᾳ ἢ τῷ γένει κοινὴ ἔσται ἐστίν, οἷον *Pyrrus*, *Eperota*, Πύρρος ὁ Ἡπειρώτης.

Ἐπωνομία εἶτ' ἔν *Agnomen* ἢ *Agnomen* ἢ τινὶ δι' ἀρετὴν ἢ κακίαν ἐπιτιθεμένῃ, ἐστίν, ὡσπερ *Pater Eloquentiæ*, *Africanus*, ἢτοι Πατὴρ τῆς ἐυγλωτίας ὁ Ἀφρικάνος. *Tiberius iuberbus*, ὁ Τιβέριος ἀλαζών.

Σημείωσις.

Τὴν Ἐπωνυμίαν καὶ Ἐπωνομίαν Γραμματικῶν παῖδες διαιροῦσιν, ἀλλὰ οἱ τῶν Λατίνων συγγραφεῖς ἐξ ὧν καὶ ὁ Κικέρων τῇ Ἐπωνυμίᾳ, ἀντὶ Ἐπωνομία χρῆσθαι εἰώθασιν. ὁθεν ὁ αὐτὸς Περ. Ἀναγρ. Κεφ. θω φησὶ. *Nomen cum dicimus, Cognomen quoque & Agnomen intelligatur oportet.* εἶτ' ἔν ἐπειδὴν Ὄνομα φαμέν ἢ Ἐπωνυμία καὶ Ἐπωνομία ὑπονοητέα.

Προσηγορικὸν δὲ τὸ πολλοῖς κοινῶς προσεπτόμενον ὄνομα ὑπάρχει, οἷον *homo*, ὁ ἄνθρωπος, *urbs*, ἢ Πόλις, *arbor*, ἢ δρυς.

Τὰ τῷ ὀνόματι παρεπόμενα ὀκτώ ἐστίν, εἶδος εἶτ' ἔν *species*, *Motio*, κίνησις, *Comparatio*, Σύγ.

Σύγκρισις, genus, Γένος, figura, σχῆμα, casus, πτώσις, & Declinatio, Κλίσις.

Περί Είδους.

Παρεπόμενον τῷ Ονόματι τὸ Εἶδος ἐστίν, ὅπερ τὰς λέξεις ἐτέρας μὲν ἔξ' ἑαυτῶν ἀρχομένας, ἐτέρας δὲ ἀπ' ἄλλης λέξεως τὴν ἀρχὴν ἐχάσας ἀποδεικνύει.

Τὰ ἐκ τῆς Εἶδος ὀνόματα διπλὰ ἐστὶν Πρωτότυπα εἴτ' ἐν Primitiva, & Παράγωγα εἴτ' ἐν Derivativa.

Πρωτότυπα μὲν ἀπὲρ ἀπ' ἄλλης λέξεως ἀρχὴν ἐκ ἔχουσιν, οἷον lapis, ὁ λίθος. terra, ἡ γῆ.

Παράγωγα δὲ, ἀπὲρ ἀπ' ἄλλης λέξεως παράγονται, οἷον lapillus, τὸ λιθίδιον, terrenus, ὁ Γεώδης.

Τὰ τῶν Παραγῶγων εἶδη τρία ἐστὶ.

α. Denominativum εἴτε Παρωνύμιον ἀπ' ἄλλης γὰρ λέξεως τὴν Παρωνομασίαν ἔχει, ὡσπερ ferreus, σιδήρειος, a ferro ἀπὸ τῆς σιδήρου, cornutus, κερατόσις, a cornu ἀπὸ τῆς κέρατος. Ἐνθα Patronymicum τὸ Πατρωνυμικόν, τὸ ἐκ τῶν Ονομάτων τῶν Πατέρων, τῶν Μητέρων, Πάππων, ἢ Προγενεσέρων παραγόμενον ἀναφέρεται, υἱὸν ἢ θυγατέρα, ἔγγονον, ἢ θυγατριδῆ, ἢ γένος σημαῖνον, οἷον Numinorides, ὁ Νεμινορείδης δηλαδὴ ὁ υἱὸς τῆς Νεμινόρος a Numinor, ἀπὸ τῆς Νεμινόρος.

Aiacides, Αιακίδης δηλαδή ὁ Ἀχιλλεύς ἔγ-
γονος τῆ Αἰακῆ. neptis Iliæ, θυγατριδὴ τῆς
Ἰλίας. Romulidæ, Ρωμαῖοι a Romulo ἀπὸ
τῆ Ρωμύλε. Τὸ αὐτὸ ἐκ τῶν Ονομάτων
τῶν Ἐπαρχιῶν πόλεων ἢ ποταμῶν κτ. ἰδὲ
Πρισκιανὸν βιβλ. 2ῳ. ἢ ἄλλας τῶν Γραμμα-
τικῶν.

Παρατήρησις.

Αἱ πρότεροι καταλήξεις, des, & ion, Ἀρ-
σενικῆ Γένεος ἐσὶν, οἷον Aiacides, ὁ Αἰακίδης,
Iapetion, ὁ Γαπετός. Θηλυκῆ δὲ αι, is, as,
ne, οἷον Bryseis, ὁ Βρυσσεύς, Thestias, ὁ Θε-
σίας, Nerine, ὁ Νερῆν. Τέτων αι ὕψεραι, des,
ne, τῆς πρώτης κλίσεως, αι as, is, ion, τῆς Τρίτης.

Ἐ᾽τι τὸ Κτητικὸν εἶτ' ἐν possessivum τὸ κτῆ-
σιν ἢ κυριότητα τινα σημαῖνον, ὡς περ Paternus, ὁ
Πατρῶος, Regius, ὁ Βασίλειος.

Τὸ Ἐθνικὸν εἶτ' ἐν Gentile, τὸ ἐκ γένεος τι-
νος κατονομαζόμενον, ὡς περ Germanicus, ὁ Γερ-
μανικός, Dalmaticus, ὁ Δαλματικός.

Τὸ Πατρικὸν εἶτ' ἐν Patrium, τὸ ἐκ τῆς Πα-
τρίδος τὴν κατονομασίαν ἐφέλκων, οἷον Macedo-
niensis, ὁ ἐκ Μακεδονίας, Pellæus, ὁ ἐξ Πελίας,
Andigonienfis, ὁ ἐξ Ἀντιγονείας.

β'. Ὑποκοριστικὸν εἶτ' ἐν Diminutivum, τὸ τοῦ
ἑαυτῆ πρωτοτύπου μείωσιν σημαῖνον, οἷον
Regulus, τὸ Βασιλίδιον, fraterculus, τὸ ἀδελ-
φίδιον, urceolus, τὸ κεράμιον.

γ. Τὸ ἐξ ἄλλων μερῶν συγκροτούμενον δηλονότι ἐξ Ῥήματος, Μετοχῆς, Ἐπιρρήματος, Προθέσεως, ὡς περ amator, ὁ ἐραστῆς, negligentia, ἡ ἀμέλεια, crastinus, ὁ χθρσινός, internus, ὁ ἐσωτερικός.

Περί Κινήσεως.

Κινήσις ἐστὶν ἢ ἐκ γένους εἰς Γένος ὑπὸ μιᾶς, ἢ πλειόνων καταλήξεων μεταβολή.

Τὰ Ἐπίθετα τῶν ὀνομάτων μᾶλλον τριχῶς κινῶνται.

α. Κινῶνται διὰ μιᾶς μόνον καταλήξεως, ἐπειδὴν ὑπὸ μιᾶς τριγενῆ ἐστὶν, οἷον hic, hæc, hoc, felix, εἴτ' ἐν ὁ καὶ ἡ εὐτυχῆς, τὸ εὐτυχῆς, ἔτω sapiens, ὁ σοφός, ἡ σοφὴ, τὸ σαφόν, solers, ὁ καὶ ἡ ἀγχιῆς, τὸ ἐν·locuples, ὁ καὶ ἡ εὐπορός, τὸ εὐπορον.

β. Διὰ δύο δὲ, ἐπειδὴν, ὑπὸ δύο καταλήξεων τριγενῆ ἐστὶν, οἷον hic & hæc fortis, & hoc forte, ὁ ἀνδρεῖος, ἡ ἀνδρεῖα, τὸ ἀνδρεῖον. ἔτω πάντα τὰ Συγκριτικὰ εἰς or & us κινῶνται, οἷον hic & hæc doctior, & hoc doctius, ὁ σπαδαιότερος, ἡ σπαδαιοτέρα καὶ τὸ σπαδαιότερον.

γ. Διὰ τριῶν δὲ, ἐπειδὴν ὑπὸ ἡετινοσῶν καταλήξεως τῷ γένει διαφέρουσιν, ὡς περ hic Niger, ὁ Μέλας, hæc nigra, ἡ μέλαινα, hoc nigrum, τὸ μέλαν ἔτω facundus, ὁ ἐλλόγιμος, satur, ὁ ἔμπλεως.

Περί Συγκρίσεως.

Σύγκρισις ἢ διὰ τῶν τῆ Ἐπιθέτου βαθμῶν Ὀνόματος τροπή ἐστὶ, βαθμὸς ἔχουσα τρεῖς Positivum ἦτοι Θετικόν, Comparativum ἦτοι Συγκριτικόν, & Superlativum ἢ Ὑπερθετικόν, ὡσπερ charus, charior, charissimus, τίμιος, τιμιώτερος, τιμιώτατος.

Περί Γένους.

Γένος ἐστὶν ἢ διὰ τῶν Ἀρθερων παρ' ἡμῖν hic, hæc, hoc, ὁ, ἡ τὸ, διακρινομένη φωνή, οἷον hic vir, ὁ ἀνὴρ, hæc mulier, ἡ γυνή, hoc animal, τὸ ζῶον.

Τὰ τῶν Ὀνομάτων γένη πέντε ἐστὶ.

Masculinum εἶτ' ἔν Ἀρσενικόν, ἐν ᾧ τὸ Ἀρθερον ὁ, τῆς Ὀνομαστικῆς τῆ ἐνικῆ προτίθεται.

Fæmininum εἶτ' ἔν Θηλυκόν, ἐν ᾧ τὸ Ἀρθερον, ἡ

Neutrum εἶτ' ἔν Οὐδέτερον, ἐν ᾧ τὸ Ἀρθερον τὸ,

Commune εἶτ' ἔν Κοινόν, ᾧ περ δύο Ἀρθερα hic ἢ hæc, ὁ ἢ ἡ, προτίθενται.

Omne εἶτ' ἔν πᾶν, ἢ ἐπίκοινον, ἐν ᾧ τρια Ἀρθερα, ὡσπερ hic, hæc, hoc, ὁ, ἡ, τὸ.

Τὰ Γένη τῶν Ὀνομάτων τριχῶς διακρίνονται, τῆ Σημασίᾳ εἶτ' ἔν τοῖς Γενικοῖς κανόσι, τῆ κα-
τα-

ταλήξει εἴτ' ἔν ταις Εἰδικαῖς, καὶ τῇ τῶν καλῶν συγγραφέων ἀξιοπιστία.

Κανόνες μὲν γενικοὶ λέγονται, ἐπεὶ ἕθενός λόγος ταῖς βεβαίαις καταλήξεσιν ὄντος, αὐτὰς καθ' ἑαυτὰς ὁποῖα Γένος εἰσὶ διακρινώσκονται, οἷον Petrus, ὁ Πέτρος, Poëta, ὁ Ποιητής.

Εἰδικοί δὲ, ἐπεὶ ἐκάστη λέξις ἐκ τῆς ἰδίας καταλήξεως ὁποῖα Γένος εἰσὶ γνωρίζεται, ὡς περ puer, ὁ παῖς, Dominus, ὁ κύριος.

Περί Ἀριθμοῦ.

Ἀριθμός ἐστὶ δι' ἃ τὸ τῷ πράγματι ποσὸν σημαίνεται.

Οἱ τῶν ὀνομάτων ἀριθμοὶ δύο εἰσὶν, ἐνικός εἴτ' ἔν Singularis δι' ἃ τὸ τῷ πράγματι μοναδικόν, οἷον Dominus, ὁ κύριος, καὶ pluralis πληθυντικός, δι' ἃ τὸ πρὸς ἐκ δηλεῖται, οἷον Domini οἱ κύριοι.

Περί Σχήματος.

Σχῆμα ἐστὶ τὸ τὴν λέξιν εἰμὲν ἐκ μιᾶς, ἢ πλειόνων λέξεων συνισταμένην ἐκδηλεῖν.

Τὸ τῶν ὀνομάτων σχῆμα διπλῆν ἐστὶ, simplex εἴτ' ἔν ἀπλῆν, μοναδική γὰρ φωνὴ συνίσταται, ὡς περ artus, ὁ ἐπιτήδειος, pugnabilis, ὁ μάχιμος, dies, ἡ ἡμέρα, καὶ Compositum σύνθετον ἐπεὶ πλείεσι φωναῖς συνίσταται, οἷον ineptus, ὁ ἀνάγ-

ἀνάρμος, inextrugabilis, ὁ ἀκαταμάχητος, meridies, ἡ Μεσημβρία.

Τὰ Ονόματα τετραχῶς συντίθενται.

- α'. Ἐκ δύο integris εἶτ' ἐν ἀκεραίων, ὡς περ suburbanus, ὁ προασειός, jureconsultus, ὁ νομοδιδάσκαλος.
- β'. Ἐκ δύο Corruptis εἶτ' ἐν διεφθαρμένων, ὡς περ Biennium, ἡ διετία, municeps, ὁ συμπολίτης.
- γ'. Ἐκ τοῦ ἀκεραίας καὶ δι' ἐφθαρμένε, οἷον inepus, ὁ ἀνάρμος, infulsus, ὁ ἀναλτος.
- δ'. Ἐκ τῆς διεφθαρμένε, καὶ ἀκεραίας, ὡς περ Magnanimus, ὁ Μεγαλόψυχος, bipes, ὁ δίπους. ὁμοίως ἐκ δύο ἀκεραίων τετραχῶς συντίθενται.
- α'. Ἐκ δύο Rectis εἶτ' ἐν ὀρθῶν, οἷον Respublica, ἡ πολιτεία.
- β'. Ἐκ δύο obliquis εἶτ' ἐν Πλαγίων, ὡς περ ejusmodi, ὁ τριετότροπος.
- γ'. Ἐξ ὀρθῆς καὶ πλαγίε, οἷον paterfamilias, ὁ οἰκοδεσπότης.
- δ'. Ἐξ Πλαγίε καὶ Ὄρθῆς, οἷον jurisperitus, ὁ νομικός, ludimagister, ὁ Γραμματοδιδάσκαλος. Fidejussio, ἡ ἐγγυήσις, manumissio, ἡ ἀπελευθέρωσις.

Περί τῶν τῆς Κλίσεως Συνδέτων Κα-
νόνων.

Τῆνομα ἐκ δύο ὀρθῶν συντίθεται, ἀμφοτέρων τὴν κατάληξιν διὰ τῶν πτώσεων κλινόντων, οἷον *Respublica*, ἢ πολιτεία, *Reipublicæ*, τῆς πολιτείας, *Rosmarinus*, *Rosmarini*, ὁ Διβανωτίς, τῆ, — εως Χόρτ.

Ἐξαιρῶνται *alteruter*, ὁ ἐκάτερος, *Leopardus*, ὁ Λεοπάρδαλις, & *nomenclatura* ἢ ὀνοματολογία, ὧν μόνον τὸ ἔσχατον μέρος κλίνεται. *alterutrius* γὰρ ἢ *leopardi* ἢ *nomenclaturæ* κλίνονται.

Ἐπειδὴν τῆνομα ἐξ ὀρθῆ ἢ Πλαγίᾳ, ἢ ἐκ Πλαγίᾳ ἢ ὀρθῆ συντίθεται, ἢ ὀρθῆ πτώσις μόνον τὴν κατάληξιν μεταβάλλει, οἷον *paterfamilias*, *patrisfamilias*, ὁ οἰκοδεσπότης τῆ οἰκοδεσπότητος. *jurisconsultus* (10), ὁ νομοδιδάσκαλος, *jurisconsulti*, τῆ νομοδιδασκάλου, *jurisprudentia*, *jurisprudentiæ*, ἢ τῆ δικαίᾳ ἐπισημῇ, τῆς τῆ δικαίου ἐπισημῆς, ἔτ.

Ἐπει-

(10) *Jus*, δίκαιον ἐπισημῇ ἐστὶ τῶ τῆς Φιλοσοφίας Ἡ-
δικῶ μέρει προσήκοντα τὸ ὅπερ δεῖ ποιεῖν, ἢ μὴ, δια-
σημαίνοντα, κανόνις ἢ γὰρμη τῶν τῶν ἀνθρώπων
πράξεων ἔσσι· τὴν λέξιν *Jus*, οἱ μὲν a *Jove* παρὰ
τῆ Διός, οἱ δὲ a *juvando* παρὰ τῆ βοηθεῖν, ἕτεροι
δὲ a *jubendo* παρὰ τῆ προσάπτειν, παράγουσι. Κι-
κέρων δὲ τὰ *Jura* Δίκαια, τῆ λαῖ, ἢ *jussa* διαχω-
ρίζει, de l. l. 1. 5. *nec jura permissiva stricte jussa sunt*,
ἢτοι ἔτε τὰ συγχωρητὰ δίκαια ἀκριβῶς δίκαια. Με-
νάγρος δὲ φησὶ *Jus*, a *Deo*, παρὰ τῆ Θεῶ, ὡσπερ
plus παρὰ τῆ Πλέον τῆ τῆ συμφώνου μεταβολῆ, πα-
ράγεται, καθάπερ *Jana*, παρὰ τῆ Διάνα, *iauo-*
uus

Ἐπειδὴν δὲ ἐκ δύο Πλαγίων συντίθεται, τὸ Οὐδέτερον μέρος τὴν κατάληξιν παραλλάττει, οἷον ejusmodi, ὁ τοιαύτουτροπος.

Τὰ Σύνθετα, ὡσπερ ἔχαι ἀπλᾶι τῶν λέξεων ἐκ δύο διεφθαρμένων τὴν κατάληξιν παραλλάττει, οἷον Biennium, ἡ διετία.

Τ᾽-

nus α Διαβολῆνος. τέλος Jus, τὸ δίκαιον, τὸ καλόν, ἢ εἰκὸς σημαίνει, Τερ. Quid cum illis agas, qui neque jus, neque bonum, neque æquum sciunt, ἦτοι, τὶ μεθ' αὐτῶν τῆ τὸ δίκαιον, τὸ καλόν, καὶ τὸ εἰκὸς ἀγνοούντων ποιήσεως.

Διὰ τῆς τῆ juris λέξεως, τὸ νομικὸν αὐτὸ σύστημα χαρακτηρίζεται ὅπερ δὲς ἢ ἕως αὐτῆ ἐπισήμη καθοράται ἐνεργεσία jurisprudentia ἦτοι τῆ δικαίου ἐπισήμη καλεσθεῖη, ἣτις θεωρητικῆ, ἢ Πρακτικῆ.

Ὀλπιανὸς Τύριος I. 10. Dig. de Justit. & iur. σοφῶς ὀρισάμενος, ταύτην ἔφη. jurisprudentia est justitiae, & injustitiae Scientia, ἦτοι τῆ δικαίου ἐπισήμη ἐστὶ, τὸ δίκαιον, ἢ μὴ ἐπίστασθαι. ὅστις γὰρ τὸ ἐν ἀγνοῶν jurisprudentiam ἔχειν ἐκ ἀν λογιθεῖη;

Ὁ δὲ Κάρλος Ἀντών. de Martini Γερμανὸς dif. 6. cap. 5. §. CCXI. σαφέστερον ταύτην ὀρισάμενος φησὶ, jurisprudentia est habitus obligationes & leges demonstrandi. iisque species obvenientes applicandi. ἦτοι ἢ τῆ δικαίου ἐπισήμη, διάθεσις τῶν διαπλοκῶν, ἢ νόμων ἀποδεικτικῆ, τὰ ἀνήκοντα εἶδη τέτοις ἐφαρμόζεσα.

Τὴν κλησὶν δὲ ταύτην ἔχ' ἀπλῶς τῶ τυχόντι χρηρημτέον, εἰ μὴ τῶ τὰ ἐντοτὶς ἐξῆς νόμοις περιεχόμενα, αἰτίοις, ἢ λόγοις ἀψευδέσιν ἔχοντι ἀποδείξει.

Jurisconsultus νομικὸς, εἰ μόνον ὁ τῆς νόμου δοκίμως ἢ τὰ δίκαια καθορῶν, ἀλλὰ ἢ ὁ τέτοις ὑποθέσεις εὐλόγως ἢ προσηκείσας ἐφαρμόζων, καλεῖται. Κικ. δὲ de I. non solum scire aliquid artis est, sed quædam ars etiam docendi, ἦτοι εἰ τὸ ἐπίστασθαι

μό-

Τὸνομα πᾶσι τοῖς τῷ λόγῳ μέρεσι συντίθεται.

α.

μόνον τέχνη, ἀλλ' ἐπίσης τέχνη τις ἢ διδάσκειν. ἢ πάλιν ὁ αὐτὸς *Ex Jureconsultorum ingenis pleraque corrupta, & depravata sunt.* ταῦτα τῇ τῶν νομικῶν ἀγχινοῖα τὰ πολλὰ διεφθάρη, ἢ διεγράφη.

Ἐκ τῆς τῶν νόμων συμπλοκῆς διάφορα τῆς τῷ δικαίου ἐπισημῆς Γένη ἀπογεννῶνται, τῶν γὰρ αἱ εἰρημεῖναι *obligationes* διαπλοκαί, ἢ *leges* νόμοι, πάντες κεφαλαιωδῶς εἰς *θεῖς*, ἢ ἀνθρωπίνες, οἱ *θεοὶ* δ' αὖτις, εἰς *Φυσικῆς*, ἢ *Θετικῆς*, οἱ τῶν ἀνθρώπων δὲ, εἰς *Πολητικῆς*, ἢ *Ἐκκλησιαστικῆς*, ἢ ἐκ τῶν ἀπάντων ὡς ἀπὸ πηγῆς, ρύακῆς τινες, ἧτοι διάφορα εἶδη νόμων ἐκ ῥέεσι περὶ ὧν συντόμως διαλάβωμεν.

α. *Divinae naturales*, *θεοὶ* φυσικοὶ νόμοι εἰσὶν οἱ ἐξ αὐτῆς τῆς τῷ Ἀνθρώπου φύσεως, προβαίνοντες, οἷον πρὸν *θεὸν* λατρεύειν, τὸν πλησίον μὴ βλάπτειν, ὄρκους, ἢ συνθήκας φυλάττειν ἧτ. ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως νόμου, ἐξαντλήνται ἐν οἷς ἀνάγονται *leges gentium*, νόμοι τῶν Γενῶν. *leges publicæ universales*, νόμοι κοινῶς τοῖς πᾶσι Γενικοί.

β. *Divinae positivæ*, *θεοὶ* δὲ *θετικοὶ* εἰσὶν, ἔς τὸν *θεὸν* τοῖς ἀνθρώποις τεθῆναι πιεζύμεν, καθάπερ τὸν παλαιὸν τοῖς Ἰσραεῖσι διὰ *Μωσέως* νόμον, διὰ δὲ τῆς αὐτῆς ἐνανθρωπήσεως παντὶ τῷ κόσμῳ τὸν νέον δεδόσθαι, κτ.

γ. *Humanes*, οἱ ἀνθρώπινοι δὲ *διπτοὶ*, *Πολητικοὶ*, ἢ *Ἐκκλησιαστικοὶ*.

Civiles, μὲν οἱ *Πολητικοὶ*, οἱ ὑπὸ βασιλέως τινός, *Ἀριστοκρατίας*, ἢ *Δημοκρατίας*, ἧτ. τοῖς ὑπηκόοις δεδομένοι, οἷτινες διαφόρων εἰδῶν ὄντες, ἢ διαφόρων ὀνομάτων πλετῆσιν, ἐν Γένει δὲ ἐν τῷ *Πολητικῷ* οἱ ἐξῆς ἀνάγονται, καὶ περτινες τῶν νεωτέρων ἰδίᾳ τῆς διαίρεσιν, οἷον *leges criminales*, *Ἐγκλημάτων* νόμοι, ἢ *leges provinciales*, τῆς *Ἐπαρχίας* νόμοι.

Ecclesiasticae ἐκκλησιαστικοὶ δὲ οἱ ἢ *canonici* *Κανονικοὶ*, οἱ παρὰ τῶν τῷ ἁγίῳ πνεύματι πεφωτισμένων πατέρων, (καθὰ πιεζύμεν) διὰ συνέδρων θέμενοι.

- α. Τῷ Ὀνόματι, οἶον Rosmarinus (II), ὁ Λιβανωτὶς, magnanimus, ὁ Μεγαλόψυχος.
- β. Τῇ Αὐτωνυμίᾳ, οἶον hujusmodi, ὁ τοιοῦτότροπος.

γ.

Μεγάλητις δὲ ἔντε τῷ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων τέττω νόμῳ, τῷ πολιτικῷ δηλαδὴ, ἢ ἐκκλησιαστικῷ, καὶ τῷ Φυσικῷ, Θετικῷ Θεῷ νόμῳ διαφορὰ ἔνεσι. καθὸ τῶν μὲν Ἀμετακινήτων ἢ ἀτρέπτων μενόντων, τῶν δὲ καθάπερ ἐκδιαφόρων αἰτιῶν, ἢ περιγιάσεων τεθειμένων, ἔτω τέτων ἀφαιρεθέντων, ἢ μεταβαλλομένων, πρὸς τὸ κρεῖττον, καὶ ἔτοι μεταβάλλεσθαι ἔχουσι, τῶν μὲν ὑπὸ βασιλείας, Ἀριστοκρατίας, ἢ Δημοκρατίας τινός, τῶν δὲ ὑπὸ Συνόδου τῶν τῆς Ἐκκλησίας προκρίτων.

(II) Rosmarinus, ἢ Rosmarinum Λιβανωτὶς κηπατός, ἢ Rosmarinus Δημιουργική (Λινέος ἐν τῇ Διανδρεία, ἢ Μονοφυνία) κοινῶς δὲ ἄνθος, ἢ δενδρολιβανον, δένδρον μικρὸν, καυλὸν μακρὸν λεπτὸν τετρωδὴ ἔχον, φύλλα στενά, σκληρά, ἔ κυρτά φέρον, ἄνωθεν χλωρὰ κάτωθεν λευκά, ὀσμῆς ἀρωματικῆς, χυμὸς δριμύτος πλετόν τέττω τὸ ἄνθος, μονόφυλλον, χειλῶδες, ἔ τὸ χεῖλος ἄνω μὲν διφυές, ὑπερθεν δὲ ἀνακυκλωμένον ἔστι, μετὰ νημάτων δύο καμπύλων, ἔσωθεν δὲ εἰς μέρη τρία διαιρέμενον, τὸ μέσον δίχην κοχλιαρίου κοιλωτόν. ἐν τῇ τῆς ἰατρικῆς χεῖσει τὰ φύλλα μόνον ἢ τὰ ἄνθη χεῖσιμα, ἔξ ὧν ὕδωρ, ἔλκον, πνεῦμα. ἢ ἡ παρ' ἰατροῖς Conferva λεγομένη κατασκευάζεται. Rosmarinus sylvestris, ἢ τὸ Λιβανωτὶς ὄρεινὴ παρὰ λινέῳ ἐν τῇ Δεκανδρεία, ἢ Μονοφυνία, προσέτι φυτόντι περιγράφεται πολὺσπερμα, καυλὸν μονόφυλλον, πεντοδοντωτόν, σέφανον πενταπέταλον βομβυλίον, κυκλοφερῆ, πεντάσηκον, πενταφυῆ, βάσει, χεῖνοντι, ἔχον, ἐν τῇ Μεσημβριῇ Ἐυρώπῃ ἐν ἐνίκμοις λιμναῖς ἐνδιδαιτώμενον, ποιότητος ὑπαρωματικῆς, πικρῆς, δυνάμεων διαφορετικῶν. ἐμμηναγωγῶν πλετόν, ἔξωθεν τοῖς δυναμωτικοῖς Ἀστροῖς παρ' ἰατρῶν ἐπιτρέπόμενον.

- γ. Τῷ Ρήματι, οἶον armiger ὁ ὀπλοφόρος, fa-
tifer, ὁ μόνιμος, domiporta, ὁ κοχλίας.
- δ. Τῇ Μετοχῇ, οἶον plebiscitum τὸ ψήφισμα.
- ε. Τῷ Ἐπιρρήματι, οἶον Malefanus, ὁ καχεκ-
τῶν, semiternus, ὁ ἡμίτριτος.
- ς. Τῷ Συνδέσμῳ, οἶον uterque, ὁ ἀμφοτέρος,
necessitas, ἡ ἀνάγκη.
- ζ. Τῇ Προθέσει, οἶον percharus, ὁ Πάντιμος
informis, ὁ δυσειδής.
- η. Τῇ Παρεμβολῇ, οἶον Væjovis, ὁ Πλάτων.

Περί Πτώσεως.

Casus εἶτ' ἔν πτώσις ἐστὶ, δι' ἧς αἱ λέξεις κλι-
νόμεναι τὴν κατάληξιν παραλλάττεσι.

Πτώσεις τῶν ὀνομάτων εἰσὶν ἕξ, Nominativus
εἶτ' ἔν ὀνομασική, φωνήτις πρώτη ἔσα δι' ἧς πᾶν
ὑποκείμενον ὀνομάζομεν, οἶον homo, ὁ ἄνθρω-
πος κτ.

Genitivus seu Patrius, εἶτ' ἔν Γενική, ἡ Πα-
τρική ἐστὶ, δι' ἧς ὑπότινος ἐρωτώμενοι Περί κτή-
ματος ἢ ἀρχῆς τινος πράγματος ἀποκρινόμεθα, οἶον
hominis, τῷ ἀνθρώπου.

Σημείωσις.

Ἐπειδὴν ἡ Γενική αὐξάνει, καὶ αἱ ἄλλαι πτώ-
σεις ὁμοίως τῆτο πάσχειν ὀφείλουσιν, οἶον lapis,
ὁ λίθος, lapidis, τῷ λίθου, κτ.

Dativus εἶτ' ἐν Δοτικῇ, δι' ἧς τὶ ἀποδίδομεν, οἶον homini, τῷ ἀνδρῶπι.

Accusativus εἶτ' ἐν Αἰτιατικῇ, δι' ἧς τὶ δεικνύομεν, οἶον hominem, τὸν ἀνδρῶπον.

Vocativus, εἶτ' ἐν Κλητικῇ, δι' ἧς τινὰ καλεῖμεν, οἶον homo, ὦ ἀνδρῶπε.

Ablativus εἶτ' ἐν Ἀφαιρετικῇ ἐπειδὴν ἀφαιρεμένον τι σημαίνομεν, ἢ τὴν τῆ πράγματος περίεσιν περιγράφομεν, οἶον homine, παρὰ τοῦ ἀνδριόπου.

Αἱ πτώσεις διπλαῖ εἰσὶ recti, εἶτ' ἐν ὀρθαῖ & obliqui, καὶ πλάγιοι.

Ὄρθαῖ μὲν δύο ἢ ὀνομασικῇ, καὶ Κλητικῇ, εἶται ὀνομαζόμεναί ἐπεὶ τῶν ἐν τῇ συντάξει ῥημάτων προτίθενται.

Πλάγιοι δὲ αἱ λοιπαὶ ἐπεὶ μετὰ τὰ ῥημάτα μεταίτιθονται.

Περὶ Κλίσεως.

Declinatio εἶτ' ἐν Κλίσει ἢ τῶν πτώσεων διάφορος κατάληξις ὑπάρχει.

Τὰ τῆς Κλίσεως ὀνόματα Διπλά εἰσι, Analoga εἶτ' ἐν Ἀνάλογα, καὶ Anomala, Ἀνώμαλα.

Ἀνάλογα μὲν εἰσιν τὰ τὴν τῆ κλίσειν τρόπον φυλάττοντα ἢ τὰ κοινῶς κλινόμενα, ὅπερ τοῖς Ἀνώμαλοις ὡσπερ ῥηθήσεται ἀντιλέγει.

Κλίσεις τῶν ὀνομάτων εἰσὶ πέντε.

Περὶ τῆς Πρώτης Κλίσεως.

Πρώτη Κλίσις ἐστὶν ἢ ἐν τῇ Γενικῇ τῷ ἐνικοῦ εἰς α, Δίφθογγον ὡσπερ Musa, α, ἢ Mῆσα, ης, Æneas, α, ὁ Αἰνείας, ου, Anchises, α, ὁ Ἀνχίσις, υ. ἢ εἰς es, ὡσπερ Epitome, es, ἢ ἐπιτομή, ης, λήγασα.

Γράμματα καταληκτικὰ μὲν τρία, α, ε, es, καταλήξεις δὲ τέτταρας ἔχουσα, α, ε, Θηλυκάς, α, es, Ἀρσενικάς, Γένη δὲ τέτταρα.

Ἀρσενικάς, ὡσπερ poëta, ὁ ποιητής, Boreas, ὁ Βορέας.

Θηλυκάς, ὡσπερ Medicina (12), ἢ Γατρικὴ, Anatomia (13), ἢ Ἀνατομία. Algebra (14), ἢ Ἀλγεβρα.
Οὐ-

(12) Medicina, Γατρικὴ, μέρος τῆς Φιλοσοφίας τῇ Φυσικῇ προσήκουσα, ἣτις ἐστὶν ἐπιστήμη τῷ λόγῳ, ἢ τῇ πείρᾳ ἐπεπειδομένη, μεθ' ἧς διὰ φαρμάκων, ὅσον ἐνεσι ἢ ἀπολλυμένη ὑγεία ἀνακαλεῖται, παρὰ τῷ Γαληνῷ ἢ ἰατρικὴ ὠρίζεται, τέχνη τὴν ἐνεσῶσαν ὑγείαν διατηρῆσα, ἢ τὴν αὐτῆς λύμην ἐπιδιορθῆσα, ὁ αὐτὸς δὲ ἐν τῇ αὐτῇ εἰσαγωγῇ ταύτην ἐπιστήμην, τὴν ὑγείαν ὑπερασπίζουσαν, ἢ τὰς νόσους ἀποβάλλουσαν ἀποκαλεῖ παρὰ δὲ Γεροφύλῳ ἐκ τῶν ὑποκειμένων ὠριζομένην εὐρέσεις, ἣτοι τῶν ὑγείων ἢ νόσων, ἢ ἑδαιτέρων ἐπιστήμην. Παρὰ τῷ Σηλβίῳ Μέθοδος Θεραπευτικὴ, ἢ τέχνη ἐφευρετικὴ, τοῖς κατισκευασμένοις φαρμάκοις δεόντως χρωμένη, ἢ τὴν ἀπολλυμένην ὑγείαν ἀνακαλῆσα ἀποκαλεῖται, παρὰ Πλάτωνι δὲ εἰς πέντε δῆρηται μέρη, εἰς τὴν φαρμακευτικὴν,

χεις

Ουδέτερον, ὡσπερ pascha, τὸ Πάσχα, Man-
na, τὸ Μάννα·

Κοι-

χειρουργικὴν, νοσογνωμικὴν, ἢ βοηθητικὴν. Παρὰ δὲ
Σεννέρτω ἢ ἄλλοις εἰς πέντε κυρίως διηρημένη μέρη
ἐστὶ. 1. Εἰς φυσιολογίαν ἐν ἣ περι τῆς ἀνθρωπίνης
ἐξέως ἐφ' ὅσον ὑγίης, πρὸς ἣν ἢ ἡ Ἀνατομία, ἢ τὴν
κατασκευὴν τῆ ἀνθρωπίνου σώματος ἐξηγησῶσα ἀνάγεται,
3. Εἰς παθολογίαν ἐν ἣ περι τῶν ζῶντος ἡμετέρας σώ-
ματος παθῶν διαλαμβάνει. 3. Εἰς τὴν Σημειωτικὴν,
ἢ διαγνωστικὴν, ἐν ἣ περι τῶν τῆς ὑγείας, ἢ νόσων
σημείων. 4. Εἰς τὴν Hygieinam ὑγιεινὴν, τὴν διὰ
τῶν φαρμάκων, ἢ τῆς τέτων χερίσεως τὴν ὑγείαν
διατηρεῖν διδάσκουσαν, ἣν ἕτεροι εἰς τρεῖς διαίρειν
ἐγνωσαν, ἦτοι εἰς τὴν προφυλακτικὴν, συντηρητικὴν,
ἢ ἀναληπτικὴν. 5. Εἰς τὴν Θεραπευτικὴν, ἣτις κα-
τά τινος, τὴν διαιτητικὴν, χειρουργικὴν, ἢ φαρμακευ-
τικὴν περιέχει. Πρώτη δὲ ἢ Γενικὴ τῆς ἰατρικῆς
διαίρεσις δίνουρος πέφυκεν, ἡμὲν τὸ τῆς ἰατρικῆς
θεωρητικὸν μέρος, ἢ δὲ τὸ πρακτικὸν αὐτῆς
περιέχουσα, τὸ τῆς ἰατρικῆς ὑποκείμενον τὸ ἀνθρώπι-
νον σῶμα ἐστὶ, ταύτης δὲ σκοπὸς ἢ ὑγεία. ὁ Κῶος
Ἴπποκράτης εἰκότως ταύτην τέχνην μακρὰν κατωνό-
μασε, τέναντίον δὲ ὁ Παρακέλσος ταύτην βραχείαν
εἰπὼν ἐ καλῶς ἄριστο, τῶν Ἀράβων δὲ τινος ταύ-
την μικροτέχνην κατανομάκασιν, ὅτι δὲ αὐτὴ, με-
γάλη, ἢ μακρὴ, ἐδεῖς ἂν οἶμαι, τόσῃ νῦν ἔχον ἐ-
ρίζοιτο, ἢ γὰρ τῶν τόσων αἰώνων περιοδικῶς γενο-
μένη πρᾶξις, ἢ θεωρία αἱ μέχρι τῆ δε ταύτην σα-
φῶς ἐν πᾶσι τῆς αὐτῆς μέρεσι περιορίσαι μὴ ἐχουσαι,
ἀρκέντως ἐν τὴν αὐτῆς μακρότητα τᾶσθε νῦν ἔχοντι
ἀποδείξοιεν.

(13) Anatomia, Ἀνατομία Γενικῶς μὲν ἢ παντὸς σώ-
ματος φυσικῶς κατεσκευασμένον εὐθετος τομὴ, δι-
ἣς ἢ τῶν μερῶν ἐστία, τὸ σχῆμα, ἢ Δημιουργία
ἢ πλοκὴ, ἢ μεταβολὴ, διαφορῶν ἕνεκα ἀποδεικνύ-
ται, ἢπερ ἢ ἐν τοῖς φυτοῖς παραπλησίως λόγον ἐ-
πέχει. εἰδικῶς δὲ πλέον ἐν τοῖς τῶν ζῶντων σώμασ-

Κοινόν, οἶον indigena, ὃ καὶ ἡ ἔγχωριος,
Dama, ὃ καὶ ἡ δορκάς.

C 2

O'

τετὶ τῆνομα νοήσοιτ' ἄντις, κυρίως δὲ ἐν βραχεὶ
λεχτέον Ἀνατομίαν τὴν τῆ ἀνθρωπίνης σώματος το-
μῆν, καὶ ταύτην εἰς ἑπτὰ διηρημένην μέρη, εἰς Οἰσελο-
γίαν, Συνδεσμολογίαν, Μυολογίαν, Ἀγγειολογίαν,
Νευρολογίαν, Ἀδενολογίαν, καὶ Σπλαγχνολογίαν,
τὴν δὲ τῶν ἀλόγων ζώων, ζωοτομίαν, ἢ θεωρητι-
κὴν Ἀνοτομίαν κατωνομασθέν· Γενικῶς ἡ Ἀνατομία
πρακτικὴ, καὶ θεωρητικὴ ἔστι, Πρακτικὴ μὲν ἡ ἰδίαις
Χερσὶ διὰ τῆς τομῆς ἐνεργεσμένη, θεωρητικὴ δὲ ἡ
διὰ μόνης τῆς Ἀναστροφῆς ἐκζητησμένη.

(14) Algebra Ἀλγεβρα νέα τις καθόλουτε, καὶ Γενικὴ Ἀριθμη-
τικὴ ἔστιν, εἰ δὲ ἀριθμῶ τὰς ποσότητας προβάλλουσα, δι'
ἑτέρων δὲ τινῶν σημειῶντε, καὶ εἰδῶν αὐτὰς τῆ δια-
νοίᾳ παρισῶσα, δι' ὧν ἀριθμοὶ γραμμαῖ, ἐπιφάνισαι,
σερεῖ, καὶ παντοῖς μεγέθεσ εἶδη ὑποσημαίνονται, ἐν
οἷς σημείοις διαφοράτις μεγάλη μεταξὺ τῶν Ἀλ-
γεβραϊκῶν, καὶ Ἀριθμητικῶν ἐκ ἔστιν. Ἀριθμητικοί
γὰρ ἐξ ἀριθμῶν τινῶν δεδομένων, ἄλλας ἀριθμῶς ἐ-
κείνων ἐξεχομένους ἐπιφέρουσι, καὶ τῶν διὰ τῶν Ἀ-
ραβικῶν ἀριθμῶν. Ἀλγεβραϊκοὶ δὲ θεωρήματ' ἄττα
κατασκευάζοντες, μεθόδῶσ τινὰς πρὸς τὴν τῶν προ-
προβαλλομένων ἐπίλυσιν συντελεῖντας ἀνακαλύπτουσιν. οἱ
μὲν ἀριθμητικῶσ δι' ὑπολογισμῶν, οἱ δὲ Γεωμετρι-
κῶσ διὰ τῆς τῶν διαγραμμάτων κατασκευῆς περαι-
νοῦσι.

Διγενεῖσ αἱ τῆς Ἀλγέβρης ποσότητες, ἀντίεται,
καὶ ἐκ ἀντίεται, τῶν Ἀντιθέτων μὲν δύο, αἱ ἑαυ-
τὰς ἐλαττῶσαι, οἶον, κτήμα, καὶ ὄφλημα κέρδος, καὶ
ζημία, τὰ κτήματα ὑπὸ τῶν ὄφλημάτων, καὶ τὸ κέρ-
δος ὑπὸ τῆς ζημίας μειῖται, καὶ τῆναντίον. τῶν ἐκ
ἀντιθέτων δὲ αἱ ἑαυτὰς μὴ ἐλαττῶσαι, ἀλλ' αὐξάν-
ουσαι. οἶον κτήματα, καὶ κτήματα, δάνεια, καὶ δά-
νεια.

Τῶν Ἀντιθέτων ἡ μὲν Θετικὴ ἢ δὲ ἀποφατικὴ ποσότησ λέγε-
ται τῆς Θετικῆς ἢ τοῖ τῆς καταφατικῆς μὲν σημεῖον διά-
τινος τῶν Γραμμάτων, α, β, γ. ἢ a, b, c. ὑποσημειω-
μέ-

Ο τῆς Πρώτης Κλίσεως Τύπος.

ὁ Ἐνικός.

ὁ Πληθυντικός.

Όνομ. a, as, e, es.
 Γεν. ae, es, ai, ius.
 Δοτ. æ, i.
 Αἰτ. am, an, en.
 Κλητ. a, e.
 Α'φ. a, e.

Όνομ. æ.
 Γεν. arum, um.
 Δοτ. is, abus,
 Αἰτ. arum, um.
 Κλητ. is, abus.
 Α'φ. is, abus.

Πα-

μένης μοναδικῶς, ἢ κατ' ἀρχὴν τῆς εἰσῆς τελείσεως, μηδενὸς σημείου ἐπιγραφομένου ἐς τὸ †, ἀποφατικῆς δὲ προχαρασσομένης τῆς — σημείως.

Ἦτε καταφατικῆ, ἢ ἀποφατικῆ πραγματικαὶ ποσότητες εἰσιν, ἀλλ' ἡμὲν, ἐδὲν μείζων, ἢ δὲ, οὐδὲν μείων. οἷον ὁ χρυσὸς δέκα ἔχων, ἢ μὴ ὀφείλων, τινι, ἔτος τὴν καταφατικὴν ποσότητα ἢ ἐδὲν πλέον ἔχων λέγοιτ' ἂν, τὸναντίον ὁ ἐδὲν ἔχων, ἢ ἑτέρω τινι χρυσὸς ἐξ ὀφείλων, ἔτος ἢ μόνον ἐδὲν, ἀλλ' ἔτι ἐδὲν μετὸν ἔχει. εἰ μὲν γάρ τις τῆτω ἐξ χρυσῆς, χαρίσειε δὲ ἢ τῆφλημα ἀποτίσαι δυναθεῖν, τῆς λοιπῆς ἐδὲν ἔξει. ἔτος ἄρα πρὸ τῆς τῆς ἐξ Χρυσουῶς λαβεῖν ἐδὲν μετὸν ἐκέκτητο.

Ποσότητες Ἀλγεβραϊκαί, συνημμένοι, ἢ ἢ συνημμένοι εἰσιν. συνημμένοι μὲν λέγονται, αἱ μετὰ πολλῶν, τῶ σημείω † ἢ — τῆ παρεμπτώσει, διεζευγμένων συνεσηκῆαι, οἷον α † βδ — ζη. ἢ συνημμένοι δὲ αἱ ποτὲ ἐν ἀρχῇ σημείων ἔχουσαι, οἷον, βγξ, ἢ γξ τὸ πρότερον ἀντὶ τῆς τῶν μορίων ἀριθμῶ διωνυ-

α

μία, τριωνυμία ἢτ. Γενικῶς δὲ πολυωνυμία, τὸ ὕψερρον μονωνυμία ἕκασεν.

Αἱ Ἀλγεβραϊκαὶ ποσότητες, ἐν ἐπιδήλω ἰσότητι διὰ τῆς αὐτῆς δηλῶνται γραμματος. πλείοσι δ' ἔσαι ὁ ἀραβικὸς ἀριθμὸς προσεπιγράφεται, οἷον 2α ἀντὶ α † α ἢ ἀντὶ α † α † α, 3α. ὡσαύτως δὲ ἢ 13γ, ἀν-

τι

Παραδείγματα.

Ἐνικά.

Οὐ.	ménfa.	Ἄνεας.	epítome.	Anchíses.
Γεν.	ménfa.	Ἄνεα.	epítomes.	Anchísa.
Δοτ.	ménfa.	Ἄνεα.	epítomæ.	Anchísa.
Λιτ.	ménfam.	Ἄνεαμ, αν.	epítomen.	Anchísen.
Κλιτ.	ménfa.	Ἄνεας.	epítome.	Anchíses.
Α'φ.	ménfa.	Ἄνεα.	epítome.	Anchíse.

Πλη.

τι 5β: τῆς μονάδος ἐδέποτε ἐπιχαρασσομένης, εἰ μὴ καὶ ἑαυτὴν, ἢ σαφηνείας χάριν ἀπαντώσης.

Τῶν Ἀλγεβραϊκῶν ποσοτήτων αἱ μὲ εἰσὶν ὁμογενεῖς, αἰδὲ ἑτερογενεῖς, ὁμογενεῖς μὲν, ἢτοι ὅμοιαι ἤκυσαν, αἱ τοῖς αὐτοῖς γράμμασι, καὶ ἐξηγήσεσι συνεσηκῆαι, οἷον $2αβ^3$ καὶ $- 8αβ^8$, ἑτερογενεῖς δὲ ἢτοι ἀνόμοιαι, αἱ ἢ γράμμασιν, ἢ ἐξηγήσεσι διάφοροις συνεσηκῆαι, οἷον $4αγ^2$, καὶ $4αβ^2$ ἢ $6αγ^2$, καὶ $3αγ^2$.

Ἀλγεβραϊκά σημεῖα τὰ ἐξῆς, τὸ μὲν (=) ἰσότητα μνηύει, οἷον $α=β$, σημεῖον τῆς μείζονος ἐστὶ (>) τὸ τὴν ἠγεμένην ποσότητα τῆς ἐπομένης μείζονα εἶναι μνηύον, οἷον $α>ξ$, σημεῖον τῆς μειότητος (<) τὸ τὴν ἠγεμένην μειότεραν τῆς ἐπομένης οἷον $β<ξ$. σημεῖον προθέσεως (+) σημεῖον ἀφαιρέσεως (-) πολλαπλασιασμῶ, (·) ἢ (×) διαιρέσεως (:), οἷον $α:β$, τὸ τὴν α, διὰ τῆ β, διαιρεῖσθαι ὀρίζον, ὅπερ, καὶ

Πληθυντικά.

Οὐ. ménfæ. Ænéæ. epítome Anchíſæ.

Γεν. menſarum. Æneárum. epitomárum. Anchiſárum.

Δοτ. ménſis. Ænéis. epítomis. Anchíſis.

Αἰτ. ménſas. Ænéas. epítomas. Anchíſas.

Κλητ. ménſæ. Ænéæ. epítome. Anchíſæ.

Α'φ. ménſis. Ænéis. epítomis. Anchíſis.

Τὰ τῆς Πρώτης Κλίσεως ἐξῆς ῥηθισόμενα ὀνόματα ἐξαιρῶνται, ἅτε δὴ ἐν τῇ Δοτικῇ, ἢ Α'φαιρετικῇ τῇ Πληθυντικῇ abus, ἔχασιν, ὡσπερ filia, ἢ θυγάτηρ, filiabus, τοῖς θυγατράσι, ὁμοίως nata, ἢ κόμη, Dea, ἢ θεά, liberta, ἢ ἐλευθέρα, equa, ἢ ἵππος, mula, ἢ ἡμίον, anima, ἢ ψυχὴ, afina ἢ ὄνος, socia, ἢ ἑταῖρα, ferva, ἢ δούλη, Domina, ἢ κυρία, famula, ἢ θεραπαινίς, duæ, δύο, ambæ, ἄμφω. ἵνα ἐκ τῆς Α'ρσενικῆς, filius, ὁ υἱός, filiis, τοῖς υἱοῖς, Dominus, ὁ κύριος, Dominis, τοῖς κυρίοις ἢτ. διαφέρωσι.

Πε-

ἢ, τῇ τῆ κλάσματος μεθόδῳ γράφεται εἶωθε.

$\frac{\alpha}{\beta}$. Ἡ δὲ τῆς τετραγωνικῆς ῥίζης ποσότης, ἥτοι ἢ μέση ἀνάλογον, ἔντε μονάδι, ἢ τῇ ποσότητι οὕτω διατυπῆται, ($\sqrt{\quad}$) εἰδὲ τὰς ὑπερέτερας δύο ῥίζας σημειῖν τῷ τῆς ῥίζης σημείῳ ἐπιγραφτέον, τὸ τῆς τάξεως ἐπίσημον, οἷον ($\sqrt{2}\alpha$). τὴν κυβικὴν ῥίζαν δη-

λοῖ, ἢ ($\sqrt[3]{\quad}$) τὴν τεταρτοταγῆν. ταῦτα τοῖς ἀριθμητικοῖς ἄλλοις τοῖς τὰ τῆς Ἀλγέβρης ἔχῃ, ἰδεῖν, ἢ ἀκείν ἐπιποθεῖσι.

Περὶ τῆς Δευτέρας Κλίσεως.

Δευτέρα κλίσις ἐστὶν ἢ ἐν τῇ Γενικῇ τῷ ἑνικῷ εἰς ἰ λήγασα, ὡσπερ Dominus, ὁ κύριος, Domini, τῷ κυρίῳ. scammum, ἰ, τὸ βάθρον, ου. Γράμματα μὲν καταληκτικὰ τρία ἔχαστα, ὡσπερ, r, s, m, καταλήξεις δὲ Λατινικὰς, πάντες, er, ir, ur, us, um, Ἑλληνικὰς δὲ δύο, os, ο, on, Γέννη δὲ τέτταρα.

Ἀρσενικόν, οἶον Dominus, ἰ, ὁ κύριος, ου. Θηλυκόν, οἶον Synodus, ἰ, ἡ σύνοδος, η. Οὐδέτερον, οἶον Pelagus, ἰ, τὸ πέλαγος, α. Κοινόν, οἶον vulgus, ἰ, τὸ πλῆθος, υς.

Τύπος τῆς Δευτέρας Κλίσεως.

Ἑνικὸς.

Πληθυντικὸς.

Ὄν.	er, ir, ur, us, um, os, on.	Ὄν.	ī, a, o.
Γεν.	ī, ius, eī, a.	Γεν.	orum, um.
Δοτ.	o, ī,	Δοτ.	is, bus.
Αἰτ.	um, a, on.	Αἰτ.	os, a, o.
Κλητ.	er, ir, ur, us, um, os, on.	Κλητ.	ī, a, o.
Ἀφ.	o.	Ἀφ.	is, bus.

Παραδείγματα.

Ἑνικῶς.

Ὄν.	liber.	vir.	fatur.	fervus-	scammum.
				Delos.	Iason.
Γεν.	libri.	viri.	faturi.	fervi.	scamni.
				Deli.	Iasonis.
				Δοτ.	

Δ. libro.	viro.	fatúro.	férvo.	scámno.
			Délo.	Iafóni.
Λ. librum.	virum.	fatúrum.	férvum.	scámnum.
			Delum.	Iafónem.
Κ. liber.	vir.	fatúr.	férvi.	scámnum
			Dele.	Iafón.
Α. libro.	viro.	fatúro.	férvo.	scámno.
			Délo.	Iafóne.

Πληθυντικά.

Ο. libri.	viri.	fatúri.	fervi.	scámna.	Déli.	Iáfones.
Γ. librórum.	viróruum.	faturórum.	fervórum.	scamnórum.	Delórum.	Iafónum.
Δ. libris.	viris.	fatúris.	fervis.	scámnis.	Délis.	Iafónibus.
Α. libros.	viros.	fatúros.	fervos.	scámna.	Déli.	Iáfones.
Κ. libri.	viri.	fatúri.	fervi.	scámna.	Déli.	Iófones.
Α. libris.	viris.	fatúris.	fervis.	scámnis.	Délis.	Iáfonibus.

Τὰ τῆς Δευτέρας Κλίσεως ὀνόματα εἰς us λήγοντα, ἐν τῇ Κλητικῇ e, ἔχουσιν, οἷον Dominus Domine, ὁ κύριος, ὦ κύριε, ἐξηρημένε τῷ Deus, Deus, ὁ Θεός, ὦ Θεέ.

Τὰ κύρια ὀνόματα εἰς ius, ἐν τῇ κλητικῇ i, ἔχουσιν, οἷον Virgilius, Virgili, ὁ Βιργίλιος, ὦ Βιργίλιε.

Ὁμοίως καὶ τὰ Ουσιασικὰ, οἷον filius, fili, ὁ υἱός, ὦ υἱέ. Deus ἐν τῇ τῷ Πληθυντικῷ Ὄνομα-

σικῆ ἀντὶ τῆ Deī, Dii, καὶ ἐν τῇ Δοτικῇ καὶ Ἀφαιρετικῇ τῆ αὐτῆ Diis, ἀντὶ Deis ἔχει.

Ἐνιατῶν ὀνομάτων ἐν τῷ Πληθυντικῷ Ἀρσενικὰ ὁμοῦ, καὶ ἑδέτερα ἐσὶν, οἷον *jocus*, ὁ ἀσείσμος ἐν τῷ Πληθυντικῷ *joci* καὶ *joca*. *locus*, ὁ τόπος ἐν τῷ πληθυντικῷ *loci* καὶ *loca*, *fibilus*, ὁ σύρις-μος, ἐν τῷ Πληθυντικῷ *fibili* καὶ *fibila*, σχηματίζονται *carbafus* καὶ *tartarus*, ὁ κάρβασος καὶ ὁ τάρταρος ἐν τῷ πληθυντικῷ μόνον *carbafa* καὶ *tartara* ἔχουσιν. ὁμοίως *cælum*, ὁ ἕρανός, *frænum*, τὸ χαλινόν, *epulum*, τὸ ἔδεσμα, *delicium*, τὸ παιδικόν, *balneum*, ὁ λωτρός, ἐν τῷ Πληθυντικῷ *cæli*, *frena* καὶ *freni*, *epulae*, *deliciae*, *balnea* καὶ *balneae* σχηματίζονται.

Περὶ τῆς Τρίτης Κλίσεως.

Τρίτη Κλίσις ἐσὶν, ἡ ἐν τῇ Γενικῇ τῆ Ἐνικῆ εἰς *is* λήγῃσα, οἷον *sermo*, *sermonis*, ὁ λόγος, τῆ λόγου. Ληκτικά μὲν Γράμματα ἔχῃσα δώδεκα, ὡσπερ. *A, e, i, o, c, d, l, n, r, f, t, x*, καταλήξεις δὲ διαφορῆς, Γένη δὲ πέντε.

Ἀρσενικόν, οἷον *homo*, *hominis*, ὁ ἀνδρῶπιος, τῆ ἀνδρῶπι. Θηλυκόν, οἷον *cantio*, *cantionis*, ἡ μελωδία, τῆς μελωδίας. Οὐδέτερον, οἷον *cubile*, *cubilis*, ὁ κοιτῶν, τῆ κοιτῶνος. Κοινωνόν, οἷον *juvenis*, *juvene*, ὁ καὶ ἡ νεανίσκος, τῆ νεανίσκη. Πᾶν, οἷον *audax*, *audacis*, ὁ καὶ ἡ τολμηρός, ὄν, τῆ, - ῖ.

Τύπος τῆς Τρίτης Κλίσεως.

Ἐνικὸς.

Πληθυντικὸς.

Οὐ.	a, e, i, o, c, d, l, n, r, s, t, x.	Οὐ.	es, a, ia.
Γεν.	is, os, us.	Γεν.	um, um, ium
Δοτ.	i, o.	Δοτ.	bus, is.
Αἰτ.	em, im, en, in, ne, fim, no.	Αἰτ.	es, a, ia.
Κλητ.	a, e, i, o, c, d, l, n, r, s, t, x.	Κλ.	es, a, ia.
Ἀφ.	e, i.	Ἀφ.	bus, is.

Παραδείγματα.

Ἐν τῷ Ἐνικῷ.

Οὐ.	poëma.	réte.	sinape.	hómo.	lác.	Dá-
						vid.
Γεν.	poëmatis.	rétis.	sinapis.	hóminis.	lác-	Da-
						vidis.
Δοτ.	poëmati.	réti.	sinapi.	hómini.	láci.	Da-
						vidi.
Αἰτ.	poëma.	réte.	sinape.	hóminem.	lác.	Da-
						videm.
Κλητ.	poëma.	réte.	sinape.	hómo.	lác.	Dá-
						vid.
Ἀφ.	poëmate.	réti.	sinapi.	hómine.	lác-	Da-
						vide.

Ἐν τῷ Πληθυντικῷ.

Οὐ.	poëmata.	rétia.	sinapa.	hómines.
			lác-	Davídes.
Γεν.	poëmatum.	réti-um.	sinapum.	hominum.
			láci-um.	Davídum.
				Δοτ.

Δοτ.	poemátibus.	rétibus.	finápibus.	hominibus.
			láctibus.	Dávidibus.
Αἰτ.	poëmata.	rétia.	finapa.	homines.
			lácta.	Davídes.
Κλητ.	poëmata.	rétia.	finapa.	homines.
			lácta.	Davídes.
Α'φ.	poemátibus.	rétibus.	finápibus.	hominibus.
			láctibus.	Dávidibus.

Ἐν τῷ Ἐνικῷ.

Ο'ν.	áanimal.	nómen.	páter.	virtus.	caput.
					nox.
Γεν.	animális.	nóminis.	pátris.	virtútis.	capitis.
					nóctis.
Δοτ.	animáli.	nómini.	pátri.	virtúti.	capiti.
					nócti.
Αἰτ.	áanimal.	nómen.	pátre.	virtútem.	caput.
					nóctem.
Κλητ.	áanimal.	nómen.	páter.	virtus.	caput.
					nox.
Α'φ.	anímalí.	nómíne.	pátre.	virtúte.	capite.
					nócte.

Ἐν τῷ Πληθυντικῷ.

Ο'ν.	animália.	nómína.	pátres.	virtútes.
			capita.	nóctes.
Γεν.	animálium.	nóminum.	pátrum.	virtútum.
			capitum.	nóctium.
Δοτ.	animálibus.	nóminibus.	pátribus.	virtútibus.
			capitibus.	nóctibus.
Αἰτ.	animália.	nómína.	pátres.	virtútes.
			capita.	nóctes.
			Κλητ.	

Κλητ. animália. nómina. pátres. virtútes.

cápita. nóctes.

Α'φ. animálibus. nomínibus. pátribus. virtútibus
capítibus. nóctibus.

Εὐ τῇ τῷ Ἐνικῷ ἀριθμῷ Αἰτιατικῇ, τινὰ μὲν τῶν ὀνομάτων im, τινὰ δὲ em, καὶ im ἔχει.

im ἔχει cucumis, ὁ σίκυς, buris, ἡ ἐχέτλη, vis, ἡ δύναμις, tussis, ἡ βῆξις, amassis, ἡ σάσμη, fitis, ἡ δίψα, pelvis, ἡ λεκάνη, ravis, ὁ βράγχος, charybdis, ἡ χάρυβδις, Tiberis, ὁ Τίβερις ποτ.

em δὲ καὶ im ὁμῶς τὰ ἐφεξῆς. Συνεχῶς em ἔχει, febris, ὁ ἡπιάλος, clavis, ἡ κλείς, navis, τὸ πλοῖον, agualis, ἡ ἰδρύα. im ἔχει puppis, ἡ πρύμνη, Turris, ὁ πύργος, rectis, ἡ σχοῖνος, securis, ὁ πέλεκυς· im ἢ is, roëlis, τὸ ποίημα, hæresis, ἡ Αἴρεσις.

Τὰ ἐν τῇ Αἰτιατικῇ λήγοντα ὀνόματα εἰς em καὶ im, ἐν τῇ Ἀφαιρετικῇ εἰς i, λήγουσιν ὡς περ fitis, τὸ δίψος, fitim, fiti. cannabis, ὁ κάνναβις ὁμῶς ἐν τῇ Ἀφαιρετικῇ εἰς e.

Τὰ εἰς al, ar, e, λήγοντα Οὐδέτερα ὀνόματα ἐν τῇ Ἀφαιρετικῇ i, ἔχουσιν ὡς περ animal, τὸ ζῶον animali, calcar, τὸ κέντρον, calcari, mare, ἡ θάλαττα, mari. ἀλλὰ far, ἡ ζειά, baccar, ἡ καρυδόρριζα, jubar, τὸ σέλας, nectar, τὸ Πεκταρ, hepar, τὸ ἥπαρ e, ἔχουσι.

Τὰ Ἐπίθετα, καὶ τὰ τῶν Μηνῶν ὀνόματα εἰς is, καὶ r, λήγοντα ἐν τῇ Ἀφαιρετικῇ i ἔχει, οἷον for-

fortis, ὁ ἰσχυρὸς, celebrer, ὁ ἔνδοξος, Aprilis, ὁ Ἀπρίλλιος, September, ὁ Σεπτέμβριος, Atheniensis, ὁ Ἀθηναῖος, ἐξηρημένων rudis, ὁ ἀπαίδευτος, κὶ volucris τὸ πτηνὸν, ε ἔχόντων.

Τὰ Οὐσιαστικὰ Προσηγορικὰ τῶν Ὀνομάτων εἰς is, λήγοντα κὶ τοῖς Ἐπιθέτοις ὁμοιότητά τινα ἔχοντα ἐν τῇ Ἀφαιρετικῇ i, ἔχει, οἷον natalis, ὁ Γενέθλιος, sodalis, i, ὁ σύσσιτος.

Ἀλλὰ τὰ κύρια ὀνόματα τὸ e, φυλάττουσιν, οἷον Martialis, e, ὁ Ἀρεῖος, καθάπερ κὶ τινα Προσηγορικὰ, οἷον sodalis, e, Πλιν. Β. 2ῶ Ἐπ. 13ᾶ Ἀρ. 6ῶ.

Ἀπερ ὀνόματα ἐν τῇ τῷ Ἐνικῷ Αἰτιατικῇ em, κὶ im ὁμῶ, ταῦτα ἐν τῇ Ἀφαιρετικῇ e, κὶ i, ἔχει, ὡσπερ navis, τὸ πλοῖον, ἐν τῇ Αἰτιατικῇ navem κὶ navim, ὅθεν κὶ ἐν τῇ Ἀφαιρετικῇ nave κὶ navi ἔχει.

Restis, ἡ σχοῖνος e, μόνον ἔχει, strigitis δὲ ἡ ζύστρα κὶ sementis, ὁ σπόρος i, φυλάττουσι.

Τὰ τριγενῆ Ἐπίθετα i, ἔχει, οἷον felix, ὁ εὐτυχής, degener, ὁ δυσγενής, quatrupes, ὁ τετράπους. e, δὲ φυλάττουσι, pauper, ὁ πέννης, puber, ὁ πρόσηβος, impuber, ὁ ἄνηβος κτ. κὶ τινα ἐκ pes, σύνθετα, ὡσπερ compes, ἡ πέδι, bipes, ὁ δίπους κτ. καθὼς κὶ Felix εἰμὲν κύριον ὄνομα ὑπάρχει.

Ἡ Μετοχικὴ Ἀφαιρετικὴ, εἰμὲν τῷ cum, ἡ quando, ἀκολοθῆ ὡσαύτως e, φυλάττει, οἷον Augusto Imperante, Αὐγύστου Βασιλεύοντος.

Memor, ὁ μνήμων, immemor, ὁ ἀμνήμων, anceps, ὁ κρημνώδης, i, ἔχσιν, ὡσαύτως par, ὁ ὅμοιος, vigil, ὁ ἐγρηγορῶς, ἔ artifex, ὁ τεχνίτης, εἰμὲν ἀντὶ Ἐπιθέτων προσλαμβάνονται.

Τὰ Συγκριτικὰ ἐν τῇ Ἀφαιρετικῇ ὁμοίως e, ἔ i, φυλάττεσιν, οἷον Major, ὁ Μείζων, majore, ri. τῆτο δὲ συνεχῶς ἐν τῷ omnis, ὁ ποταμός, ignis, τὸ πῦρ, supellex, ἡ ἀποσκευὴ, ἔτ. καθὼς ἔ τῷ κοινῷ Γένει Ἐπιθέτοις συμβαίνει.

Ἡ τῆ Πληθυντικῆ Ὀνομασικῆ δυσὶ τρόποις καταλήγει, εἰς es, οἷον sermones, οἱ λόγοι, ἔ εἰς a, ἔ ia, οἷον corpora, σώματα, cubilia, κοιτῶνες.

Πάντα τὰ ἐδέτερα τὰ ἐν τῇ τῆ Ἐνικῆ Ἀφαιρετικῇ i, ἢ e, ἔ i, ὁμῶ ἔχοντα, ἐν τῇ τῆ Πληθυντικῆ Ὀνομασικῇ ia, ἔχει, οἷον fortia, ἰσχυρὰ, felicia, εὐτυχῆ.

Τὰ συγκριτικὰ ἔ vetus, ὁ παλαιός a, ἔχσιν, οἷον doctiora, τὰ σπεδαιότερα, vetera, τὰ παλαιά.

Ἄπερ ἐν τῇ τῆ Ἐνικῆ Ἀφαιρετικῇ εἰς i, μόνον, ἢ εἰς e, ἔ i, ὁμῶ λήγῃσι, ταῦτα ἐν τῇ τοῦ Πληθυντικῆ Γενικῇ ium ἔχει, οἷον navium, τῶν πλοίων, felicium, τῶν εὐτυχῶν, cubilium, τῶν κοιτῶνων. Τῶν συγκριτικῶν ἐξηρημένων, οἷον doctiorum, σπεδαιοτέρων, fortiorum, ἰσχυρωτέρων.

Προτέτι ἕνια τῶν Ἐπιδέτων im ἔχασιν, ὄιον
 ipors, ὁ πένης, memor, ὁ μνήμων, vigil, ὁ ἐ-
 γρηγορῶς, κ' ὄσα ἐκ τῆ ex, lex, ceps, συντί-
 θονται ὄιον opifex, ὁ τεχνίτης, pontifex, ὁ ἀρ-
 χιερεὺς, præcep, ὁ κρημνός. ὡσαύτως εὐίοτε,
 locuples, ὁ πολυκτῆμων.

Τὰ ἐν τῇ τῆ Ἐνικῆ ὀνομασικῇ κ' Γενικῇ τὰς
 αὐτὰς συλλαβὰς ἔχοντα εἰς es, κ' is, λήγει. ἐξι-
 ρημένων rates, ἡ σχεδιά, canis, ὁ κύων, panis,
 ὁ ἄρτος, juvenis, ὁ νέος, apis, ἡ μέλισσα, vo-
 lucrus, τὸ πτηνόν, κ' περ ὁμοίως arium, κ' volu-
 crium, ἀνευρίσκεται.

Τὰ μονοσύλλαβα ὁμοίως εἰς ium σχηματίζον-
 ται, ὡσπερ lis, ἡ ἔρις, glis, ὁ ἐλειός, es, ἡ μνάς,
 mas, ὁ ἄρσεν, vas τὸ ἄγγος, os, oris, τὸ σό-
 μα, os ossis, τὸ ὄσεν, cor (14), ἡ καρδιά, nis,
 ἡ

(14) Cor, τὸ κῆρ, ὅπερ ἡ καρδιά λέγεται σαρκώδης,
 κ' ἰνώδης ἕστια ἐστίν, ἐκ διαφόρων δεσμῶν παρυφαν-
 τῶν συμφυσεμένη, δύο ὠτία, ἤτοι κόλπος, κ' δύο
 κοιλίας, μεσαίῳ περιφράγματι μεταξὺ ἑαυτῶν διω-
 ρισμένας, διωρῶμασίτε, κ' δοκίς σαρκώδισιν ἐφηδο-
 μέναις ἔχουσα. ὁ μὲν τῆ δεξιᾷ ὠτίῳ κόλπος ἐν τοῖς
 κοιλώδεσι φλεβί, ὁ δὲ τῆ ἀριστερῆ ἐν τοῖς πνευμονι-
 κοῖς ἐνδιατρίβει, τῇ μὲν δεξιᾷ κοιλίᾳ, ἡ πνευμονικὴ
 ἀρτηρία, τῇ ἀριστερᾷ δὲ ἡ μεγάλη ἐνέται, τὰ αἱμο-
 τόφορα ἀγγεῖα ἐκ τῶν ἀρτηριῶν, κ' φλεβῶν σφαι-
 νέων προσλαμβάνει, ἐκ ὀλίγα δὲ νεύρα ἐκ τῆς μοίρας
 intercostali ἤτοι μεταξυπλεύρου, κ' vago κενῆ, ἤτοι
 τῆ ὀγδόου νεύρου τῆ ἐγκεφάλου καλεσμένης. ὕμενῶ
 δει σακκίῳ περικάρδιον καλεσμένῳ περιορίζεται. μετ'
 ἔ τῶ Μεδιασθένῳ, κ' Διαφράγματι ἐνέται, ἀνωθεν
 βάσιν, κάτωθεν ἀκίδα ἤτοι κολοφῶνα ἔχον, ἐν τῶ
 κάτωθεν, κ' ἔμπροσθεν τῆ θώρακος μέρει, τῶν τοῦ
 πνεύμονος λοβῶν μεταξὺ, θέσει ἐγκαρσίῳ, ἰσάμενον.
 ἴτως

ἡ χιών, nox, ἡ νύξ, mus, ὁ μῦς, ἐξηρημένων
 ren, ὁ νεφρός, splen, ἡ σπλήν, fur, ὁ κλέπ-
 τής, pes, ὁ πῆς, præs, ὁ ἐγγυητής, flos, τὸ
 ἄνθος, mos, τὸ ἦθος, crus, τὸ σκέλος, grus,
 ὁ Γερανός, fax, ἡ λαμπάς, lex, ὁ νόμος, grex,
 ἡ ἀγέλη, rex, ὁ Βασιλεὺς, vox, ἡ φωνή, Dux,
 ὁ Δῆξ, nux, τὸ κάρυον, crux, ὁ σταυρός, trux,
 ὁ ἀπηνής, ἀλλὰ bos, ὁ βῆς, ἐν τῇ τῷ Πληθυντικῷ
 γενικῇ boum, καὶ ἐν τῇ Δοτικῇ τῷ αὐτῷ bobus,
 ἔχει, fus δὲ ὁ σῦς suum, suibus καὶ subus.

Πάντα τὰ εἰς ns, καὶ rs λήγοντα ἐνόματα ium
 ἔχουσιν, ὡς περ animans, τὸ ζῶον, animantium,
 cohors, τὸ τάγμα, cohortium, καθὼς καὶ τὰ
 ἐφεξῆς ἐπτὰ, caro, τὸ κρέας, linter. ἡ σκάφη,
 sequester, ὁ μεσίτης, uter, ὁ ἀσκός, fornax, ὁ
 ἱπνός, quirites, οἱ Κυρίται, famnites, οἱ Σαμνίται.

Σημείωσις.

Ἐστ' ὅτε ium, εἰς um μεταβάλλεται, ὡς περ
 sapientium, sapientum, τῶν σοφῶν, adolescen-
 tium adolescentum, τῶν ἐφήβων, τὰ λοιπὰ δὲ
 ἐκ τῆς χρήσεως μαθητέα.

Τὰ

ἔτως ὡς σχεδὸν ἐν τῷ ὀρίζοντι παράλληλον κεῖσθαι,
 καὶ ἡ βάσις κατὰ πλάτος δεξιόθεν, ἡ ἀκίς δὲ ἔτινος
 ὁμοίως ὁ σφυγμός, ἦτοι ἡ συστολή, καὶ διαστολή
 τῶν ἀρτηριῶν, τῇ ἀφῆ ἐπαισιάζονται δεξιό-
 θεν ὑφίστασθαι. τῷ αἵματι ἐκ τῶν φλεβῶν ἀρχομέ-
 νῳ, καὶ ἐκεῖ ἰσχυρᾷ συνολκῇ τῶν μυῶν ἐν τοῖς ἀρ-
 τηρίοις ἐπιρρίπτομένῳ, καὶ ἔτως περιοχουμένῳ ὑπερ-
 γεῖ, ἐνθεν ἐπεὶ ὁ τῶν ρευσῶν ἐμψυχος βίος, τῇ κι-
 νῆσει ἦτοι τῇ κυκλοφορίᾳ ἐτίσεται, ἡ καρδία τῶν
 ζωτικῶν ἐγκατάτων προτερεῖ, προσηκόντως ἢ ἡ μὲν
 τῶν ὠτίων, καὶ κοιλίῶν ἀμοιβατος πλατυσμός διαστο-
 λή, ἡ δὲ συνοχή, συστολή λέγοιτ' ἂν.

Τὰ ἐκ τῆς Γενικῆς καὶ τῶν ἄλλων πτώσεων παραγόμενα, αἱ δύο αὐταὶ σημειώσεις ἐκδηλώσωσι.

α'. Ἡ τῷ πληθυντικῷ Αἰτιατικῇ ὁμοίως παλαιῶ ἔδει εἰς is, ἢ eis, σχηματίζεται, οἷον omnis, omneis, τὸν πάντα.

β'. Αἱ Ἑλληνικαὶ λέξεις ὁμοίως Ἑλληνικὰς πτώσεις κατέχουσιν, οἷον Genesis, geneleos, καὶ genisios καὶ genesin εἴτ' ἔν ἡ γένεσις τῆς γενέσεως, καὶ Γενίσιος, τὴν γένεσιν. aër, ὁ αἶρ ἐν τῇ Αἰτιατικῇ aërem, καὶ aëra, Thais, Aeneis, ἢ Θαίς, ὁ Αἰνείας, Idis, ἢ Ἰδῖς, ἀντὶ Ἰδος Ἰδα ἔχει, ἐν τῇ Κλητικῇ ἀποβάλλουσι τὸ s, ἐν τοῖς κυρίοις ὀνόμασιν, ὡς περ Daphnis, i, ἢ Δάφνη, ὦ Δάφνη.

Ἀρσενικὰ ἐσὶν ἅπερ εἰς o, or, os, καὶ er, καταλήγουσιν, ὡσαύτως καὶ τὰ εἰς es, λήγοντα εἰμὲν ἐν τῇ Γενικῇ πολλάς συλλαβάς ἔχουσιν, οἷον fermo, ὁ λόγος, unio, Μαργαρίτης, rugio, τὸ ξιφίδιον, Scipio, τὸ Σκῆπτρον, honor, ἢ τιμὴ, flos, τὸ ἄνθος. passer, ὁ σαρδός, pes, ὁ πᾶς κτ.

Σημειώσεις.

α'. Τὰ Ρηματικὰ εἰς io, καὶ ἅπερ εἰς do, καὶ go, καταλήγουσι Θηλυκὰ ἐσὶν, ὡς περ ratio, ὁ λόγος, grando, ἢ χάλαζα, imago, ἢ εἰκὼν καὶ τ.

α'. Τὰ Ἀπορρηματικὰ εἰς io, ὡσαύτως ἐν τοῖς Θηλυκοῖς εἰς io ἀναφέρονται, οἷον legio, τὸ τάγμα, Regio, ἢ Χώρα. contio, ἢ

δημηγορία, perduellio, ἡ συνωμοσία, religio, ἡ θρησκεία, portio, ἡ μερίς, καὶ proportio, ἡ ἀναλογία, caro, ἡ σὰρξ, ὁμοίως Θηλυκὸν ἐστὶ.

β.) Δύω εἰς do, καὶ τρία εἰς go, Ἀρσενικά ἐῖ-
σιν, οἷον ordo, ἡ τάξις, cardo, ὁ καρ-
μὸς, ligo, ἡ δίκελλα, margo, τὸ κράσ-
πεδον, harpago, ὁ ἄρπαξ.

Κατὰ τὸν Γενικὸν κανόνα φύσει Ἀρσενικά ἐστὶ
prædo, ὁ ληστὴς, comedo, ὁ καταφά-
γος, cerdo, ὁ βάνκαυσος, magno, ὁ μέ-
γας.

β. Τρία εἰς or, ὡσπερ cor, ἡ καρδία, marmor,
τὸ μάρμαρον, καὶ æquor, τὸ πέλαγος. ἑδέ-
τερα ἐστὶ, συναριθμησίντινες ὁμοίως καὶ τὸ ador,
τὸ χόνδρος. ἡ ζέα.

Θηλυκά φύσει ἐστὶν, uxor, ἡ Γαμετή, καὶ soror,
ἡ ἀδελφή, κατὰ δὲ τὸν Γενικὸν κανόνα ὁμοίως
καὶ arbor τὸ δένδρον.

γ. Τρία εἰς os, Θηλυκά ἐστὶν, ὡσπερ, cos, ἡ
θηγάνη, dos ἡ προῖξ, καὶ glos, ἡ Γάλως.

δ. Τὰ ἀκόλυστα εἰς er, λήγοντα ἑδέτερα ἐστὶν,
οἷον cadaver, τὸ νεκρὸν, iter, ἡ ὁδοιπορία,
cicer, ἡ ἐρέβινθος; piper, τὸ πέπερι, pa-
paver, ὁ μήκων, ver, τὸ ἔαρ, Siler (15), τὸ
ὄρ-

(15) Siler, εἶδος τῆς λιγυσιτικῆς, ἢ λιβωσιτικῆς φυτῆς. λέγεται,
καὶ Montanum, ἄρεινὸν καυλὸν, σώματος ἀνδρωπί-
του

ὄρεινόν, tuber, ὁ φελλός, tuber, τὸ οἶδημα, uber, ὁ ἔυφορος, frinter, ὁ βραχιονισῆρ, acer, ὁ ὄξυς, fiser, τὸ σίσαρον, ἀλλὰ linter, τὸ σκαφίδιον κοινὸν ὑπάρχει.

ε. Ἐν τοῖς ἰσοσυλλάβοις ὀνόμασιν εἰς es, ὄκτῶ Θηλυκά ἐσιν; ὡς περ seges, - etis, ἡ ἄροτος, compes, - dis, ἡ ποδοκάκη, merces, - dis, ὁ μισθός, requies, - etis, ἡ ἡσυχία, teges, - tis, ἡ ψίαδος, quies, - etis, ἡ ἡσυχία, inquietis, ἡ ἀνήσυχία, ὁμοίως, ceres, - eris, ἡ Δημήτηρ, Θεὰ, ἀλλὰ prepes, - tis, καὶ ales, - itis, ὁ ὠκύς Ἐπίθετα, es, - eris, ἐδέτερον ἐσὶ. κατὰ καὶ cacothetes, ὁ καὶ ἡ κακοήθης, τὸ, es.

Σημείωσον Θηλυκά τα εἰς as, is, aus, x, καὶ ἰσοσύλλαβον es λήγοντα, εἰσὶν, ὡς περ ὡσαύτως ἐν παρομοίῳ es, ἔτινος σύμφωνον προτίθεται, κατὰ περ castitas, ἡ ἀγνοία, avis, ὁ καὶ ἡ ὄρνις, laus, ὁ ἔπαινος, pax. ἡ εἰρήνη, nubes, τὸ νέφος, hyems, ὁ χειμῶν καὶ τ.

D 2

Ση.

νου σχεδὸν ὕψος, ἔχον ἀντισηρίσματα κλαδάδη ἀπονέμον, ἅπερ φύλλα πλατεῖα, μεγάλα εἰς πτέρυγας ἐφηπλωμένα, καὶ εἰς πολλὰ μέρη διηρημένα, καὶ τ. ἐκπέμπουσι. τῆς τὸ ἀνθος ῥόδιον, καὶ σκιαδικόν, ἐκ πέντε πετάλων σφαιροειδῆς συνεσηκός, ὅπερ εἰς σύνθετον ὁπώραν ἐκ δύο μακρῶν σπερμάτων ἀμοιβαδὸν ἠνωμένον ἀπέρχεται. πᾶν τὸ φυτὸν τῆτο, μᾶλλον δὲ τὸ τῆτο σπέρμα, δυνάμεων ἀντιφυζικῶν Διυρετικῶν, καὶ ἐμμηναγωγῶν λεγομένων πλετεῖ. τὸ μελανῶ χρώματι ἔρος διαρθεῖρει. εἰδικῶς δὲ ἐν τῇ κοιλιακῇ νόσῳ τῇ λοσχικῇ καλεσμένη, καὶ τοῖς τῶν γυναικῶν καταμησίσι ἐπαινέται.

Σημείωσις.

Εἰς as, λήγοντα ἔξ Ἀρσενικῶν εἰσὶν, οἷον mas, - aris, τὸ Ἀρσενικόν, vas, - adis, ὁ ἐγγυητής. gigas, ὁ Γίγας, Elephas, ὁ Ἐλέφας. adamas, - antis, ὁ ἀδάμας, ἔ as, - assis, τὸ ἀσσάριον, μετὰ τῶν ἑαυτῆ μερῶν κατὰ μέρος bes, triens, τὸ τριτημόριον, quadrans, τὸ τεταρτημόριον, quincunx, ἢ πεμπτάς, semissis, ὁ ἡμισυς; decussis, ἢ δεκάς, centussis, ἢ ἑκατοντάς, ἔτ.

Ἀλλὰ vas, vasis, τὸ ἄγγος ἑδέτερόν ἐστι, fas δὲ τὸ ὄσιον, ἔ nefas, τὸ ἀνόσιον ἀκλίτα.

Ἀρσενικῶν εἰς is, λήγοντα τριάκοντα, ἔ ἐπὶ εἰσὶν, οἷον panis, ὁ ἄρτος, piscis, ὁ ἰχθύς, crinis, ἢ τρίξ, cinis, ἢ τέφρα, ignis, τὸ πῦρ, fumis. ὁ καπνός, glis, ὁ ἐλειός, vectis, ὁ μοχλός, penis, ἢ κέρκος, fascis, ἢ ἀγκαλῖς, lapis, ὁ λίθος, amnis, ὁ ποταμός, fustis, ὁ καρτερός. postis, ὁ σαθμός, axis; ὁ ἄξων, vermis, ὁ σκώληξ. unquis, ὁ ὄνυξ, collis, ὁ λόφος, follis, ἢ κώρυκος φύσα. callis, ὁ πάτος, sanguis, τὸ αἷμα, ensis, τὸ ξίφος, mugilis, ὁ κεςρεύς, mensis, ὁ Μῆν, pollis, ὁ ἀντίχειρ, caulis, ὁ καυλός, canalis, ὁ σωλήν, pulvis. ἢ κόνις, cucumis, ἢ σίκυς, fentis, ἢ ἄκανθα, finis, τὸ πέρας, sodalis, ὁ σύσσιτος, vomis, ὁ ἔμετός, callis, ἢ κόρυς, coltis, ὁ τερηδών, torris, ἢ δάς, orbis, ἢ σφαῖρα.

Εἰς x, τριάκοντα ἔ ἐννέα, οἷον thorax, ὁ θώραξ, caudex, ὁ κορμός, pulex, ὁ ψύλλος, culex, ὁ κώνωψ, podex, ὁ πρωκτός, cimex, ἢ κόρις, codex, ὁ κώδηξ, pollex, ὁ ἀντίχειρ, murex,

rex, τὸ ὄσρεον, Rex, ὁ Βασιλεὺς, obex, τὸ
 κλειῖθρον, pumex, ἡ κίσσηρις, vertex, ὁ εὐρόβι-
 λος, remex, ὁ ἐρέτης, frutex, ὁ θάμνος, grex,
 ἡ ποίμνη, aguilex, ὁ ὑδρολόγος, veruex, ὁ τα-
 μίαις, fornix, τὸ χαμαιτυπεῖον, bombyx, ὁ βόμ-
 βυξ, calix, ἡ κύλιξ, apex, ὁ κολοφών, forex,
 ἡ ψαλις, imbrex, ὁ σωλὴν, filex, ἡ πυρίτης,
 varix, ὁ κισσός, coccyx, ὁ κόκκυξ, latex, τὸ
 βρεῖθρον, patrix, ἡ ὕδρος, ἐνταῦθα ἀναφέρονται,
 artifex, ὁ τεχνίτης, pontifex, ὁ ἀρχιερεὺς, car-
 nifex, ὁ δῆμιος, fenifex, vulvox, ὁ
 ἰσλος, esox, ὁ ἴσοξιχθύς, spandix, ὁ σπάδιξ, phæ-
 nix, ὁ φοίνιξ. onyx, ὁ ὄνυξ.

Ἐκ τῶν Ἰσοτυλάβων ἐκείνων εἰς es λιγόν-
 των Ἀρσενικὰ εἰς es τρία εἰσιν, οἷον eoles, τὸ
 πέος, verres, ὁ ἄρρην χοῖρος, acinaces, ὁ ἀκινά-
 κης. torques, τὸ ἀλύσιον δὲ καὶ palumbes, ὁ φάτ-
 τος, κοινὰ εἰσιν.

Ἀρσενικὰ τῶν λιγόντων ὀνομάτων εἰς s, συμ-
 φώνως προηγμένα εἰσιν, ὡσπερ mons, τὸ ὄρος,
 pons, ἡ γέφυρα, fons, ἡ πηγὴ, dens, ὁ ὀδὸς,
 rudens, ὁ κάλως, gryps, ὁ Γρύψ. chalybs, ἡ
 χάλυψ, hydrops, ὁ ὕδρωπις, ἀλλὰ serops, ὁ
 βόθρος, adeps, τὸ σέαρ, κοινὰ εἰσὶ.

Σημεῖωσον, Bidens, τὸ πρόβατον, tridens,
 ἡ τρίαινα, animans, τὸ ζῶον, oriens, ἡ Ἀνατο-
 λή occidens, ἡ Δύσις, confluens, ἡ αἰμορροία,
 torrens, ὁ χεῖμαρρος, accidens, τὸ συμβεβηκός,
 serpens, ὁ ὄφις, καὶ τὰ ἕμοια Ἐπίδητα εἰσιν, ἀλ-
 λά ens τὸ ὄν, ἑδέτερον.

Εἴτι σημειώσω Οὐδέτερα τὰ εἰς a, e, l, c, n, t, καθάπερ, καὶ τὰ εἰς ar. ur, καὶ us λήγοντα εἰσιν, οἷον dogma, τὸ δόγμα, cubile, ὁ θάλαμος, lac, τὸ γάλα, animal, τὸ ζῶον, flumen, ὁ ποταμὸς, caput, ἡ κεφαλὴ, calcar, τὸ πλῆκτρον, fulgur, ἡ σεροπή, genus, τὸ Γένος, corpus, τὸ σῶμα.

Σημειώσεις.

- α. Τὰ εἰς l, λήγοντα Ἀρσενικὰ εἰσὶν οἷον sol, ὁ ἥλιος, sal, τὸ ἅλας, mugil, ὁ κερκεύς ὁ καὶ κεφαλὸς ἰχθ. pugil, ὁ πύκτης, consul, ὁ ὑπατος, praeful, ὁ προσάτης.
- β. Εἰς n, ὁμοίως εἶξ, οἷον ren, ὁ νεφρὸς, splen, ἡ σπλὴν, lien, τὸ αὐτὸ, lichen, ἡ λιχὴν, attagen, ὁ ἀτταγάς, pecten, ἡ κτεῖς, ὁμοίως τέτταρα Ἑλληνικὰ, agon, ὁ ἄγων, canon, ὁ κανὼν, Dæmon, ὁ Δαίμων, horizon, ὁ ἑρίζων. ἀλλὰ sindon, ἡ σινδὼν, icon, ἡ εἰκὼν, halcyon, ἡ χαλκιδων, firen, ἡ σειρὴν Θηλυκὰ.
- γ. Εἰς ur, Ἀρσενικὰ πέντε εἰσὶν, οἷον fur, ὁ φῶρ, furfur, τὸ πίτυρον, turtur, ἡ τρυγὼν, vultur, ὁ Γύψ; astur, ὁ ἐξ Ἀσθρίας πολ.
- δ. Εἰς us δύο ὁμοίως, οἷον lepus, -ris, ὁ λαγῶς, mus, -ris, ἡ μῦς.
- ε. Εἰς us, δέκα Θηλυκὰ εἰσὶν, ἅπερ ἐν τῇ Γενικῇ u, φυλάττεται, οἷον salus, ἡ σωτηρία, virtus, ἡ ἀρετὴ, servitus, ἡ δουλεία, juven-tus,

tus, ἡ νεότης, senectus, - utis, τὸ γῆρας.
 palus, ἡ λίμνη, incus, ὁ ἄκμων, subscus, -
 udis, τὸ πινακίδιον, pecus, - udis, τὸ πρό-
 βατον, tellus, - uris, ἡ γῆ, ἀλλὰ pecus, -
 oris, τὸ θρέμμα, Οὐδέτερον.

Τὰ Σύνθετα ἐκ pes πῆς καθάπερ, tripus,
 ὁ τρίπους, apus, ὁ ἄπυς, antipus, ὁ ἀντίπους
 κοινὰ εἰσὶ.

Τὰ δικατάληκτα Ἑλληνικὰ Ἐπίθετα εἰς us,
 & un, ὡς ὡς multipes, ὁ & ἡ πολύπους τὸ πολύ-
 πυν ἐν τοῖς Οὐδέτεροις ὁμοίως, ὡς περ ἄκλιτα ἀ-
 νάγονται.

Σημείωσον κοινὰ εἶναι οἷς ἐν τῷ Ἀρσενικῷ καὶ
 Θηλυκῷ ὁμοίως χρώμεθα, ὡς ὡς Antistes, ὁ προσά-
 τής, vates, ὁ μάντις, adolescens, ὁ μείραξ,
 hospes, ὁ ξένος, augur, ὁ οἰονοπῶλος, parens,
 ὁ γονεὺς, exful, ὁ σκιρτῶν, patruelis, ὁ ἐξάδελ-
 φος, infans, τὸ νήπιον, Bos, ὁ βῆς, canis, ὁ
 κύων, interpretes, ὁ ἐρμηνεύς, juvenis, ὁ νέος, ius,
 ὁ σῆς, miles, ὁ στρατιώτης. heres, & hæres, ὁ
 & ἡ κληρονόμος, crus, τὸ σκέλος. custos, ὁ φύ-
 λαξ, auctor, ὁ αὐτάργος, martyr, ὁ Μάρτυρ,
 testis, τὸ αὐτὸ, vigil, ὁ ἐγρηγορῶς, hostis, ὁ
 ἐχθρὸς, Municeps, ὁ πολίτης, cliens, ὁ πελά-
 τής, comes, ὁ συνοδοίτης, civis, ὁ πολίτης, sa-
 cerdos, ὁ ἱερεὺς, iudex, ὁ κριτής, vindex, ὁ ἐκ-
 δικητής, lynx, ὁ & ἡ λύγξ, senex, ὁ Γέρον,
 opifex, ὁ τεχνίτης, auspex, ὁ οἰονοπῶλος, re-
 dux, ὁ παλίνστος, dux, ὁ Δῆξ, tradux, ὁ μετα-
 φραστὴς, conjux, ὁ & ἡ ὁμόζυγος, anquis, ὁ ὄ-
 φις, nepres, ἡ ἄκανθα.

Εἰ μὲν Γένος ταῖς εἰρημέναις λέξεσιν ἀφορίζειν
βηλόμεθα ἐσθὲν Ἀρσενικόν, καὶ Θηλυκόν προσαπ-
τέον.

Περὶ τῆς Τετάρτης Κλίσεως.

Τετάρτη Κλίσις ἐστὶν ἢ ἐν τῇ Γενικῇ τῶ ἐνικῶ
νις us, οἶον fructus, fructus, ὁ καρπός, τῶ, ῶ. ἢ
εις u, οἶον cornu, cornu, τὸ κέρασ, τῶ, ος λή-
γῃσα καταληκτικὰ μὲν Γράμματα δύο s, καὶ u,
καταλήξεις δὲ Ἰσαρίθμους us, καὶ u, Γένη δὲ τρία
ἔχουσα. Ἀρσενικόν οἶον fructus, -us, ὁ καρπός,
Θηλυκόν, οἶον domus, us, ὁ οἶκος, καὶ Οὐδέτερον
οἶον cornu, -u, τὸ κέρασ.

Τύπος τῆς Τετάρτης Κλίσεως.

Ἐνικὸς.

Πληθυντικὸς.

Ὀν. us, u.
Γεν. us, u.
Δοτ. uī, u.
Αἰτ. um, u.
Κλητ. us, u.
Ἀφ. u.

Ὀν. us, ua.
Γεν. uum, um.
Δοτ. ibus, ubus.
Αἰτ. us, ua.
Κλητ. us, ua.
Ἀφ. ibus, ubus.

Παραδείγματα.

Ἐνικῶ.

Ὀν. fructus. quercus. cornu domus.
Γεν. fructus. quercus. cornu. domus, mi.

Δοτ.

Δοτ. fructui. quercui. cornu. domui, mo.
 Αἰτ. fructum. quercum. cornu, domum.
 Κλητ. fructus. quercus. cornu. domus.
 Α'φ. fructu. quercu. cornu. domo.

Πληθυντικῶ.

Ο'ν. fructus. quercus. cornua. domus.
 Γεν. fructuum. quercuum. cornuum. domuum,
 orum.
 Δοτ. fructibus. quercubus. cornibus. domibus.
 Αἰτ. fructus. quercus. cornua. domus.
 Κλητ. fructus. quercus. cornua. domus.
 Α'φ. fructibus. quercubus. cornibus. domibus.

Τὰ ἐφεξῆς δὲ ἐν τῇ τῷ Πληθυντικῷ Δοτικῷ, καὶ Α'φαιρετικῷ ἕκαστος ἄντι ἑαυτοῦ ἔχει οἷον arcus τὸ τόξον arcibus: ἔτω acus, ἡ βελῶν, portus, ὁ λιμὴν, quercus, ἡ δρυς, ficus ἡ συκὴ, lacus, ἡ λίμνη, artus, τὸ Ἄρθρον, οἷς καὶ τὸ quibus, ἡ φυλὴ, veru, ὁ ὀβελός, καὶ specus, τὸ σπήλαιον προσίθενται.

Παρατήρησις.

- α'. Τὰ εἰς a, Λήγοντα ὀνόματα, ἐν μὲν τῷ Ἑνικῷ Ἀριθμῷ τὴν κατάληξιν ε' μεταβάλλει, ἀλλὰ ἐν τῷ Πληθυντικῷ, ὡσπερ, cornu, u, τὸ κέρασ κατ.
- β'. Domus, ὁ οἶκος ἐν τε τῇ Δευτέρῃ καὶ Τριτῇ Κλίσει σχηματισέας.

Σημείωσον domi τὸ οἶκοι τοπικὸν ἐπίρρημα
ἐς.

γ. Ἡ λέξις Iesus, ὁ Ἰησοῦς, ἐν μὲν τῇ Αἰτιατι-
κῇ Iesum, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς πτώσεσι Iesu,
ἐσᾶεὶ ἔχει.

Περὶ τῆς Πέμπτης Κλίσεως.

Πέμπτη κλίσις ἐστὶν ἢ ἐν τῇ Οὐνομασικῇ καὶ
Κλητικῇ τῷ Ἐνικῷ εἰς es, ἐν τῇ Γενικῇ καὶ Αἰτιατι-
κῇ εἰς ei, δισυλλαβως ἐν τῇ Αἰτιατικῇ εἰς em, ἐν
τῇ Ἀφαιρετικῇ εἰς e, ἐν τῇ τῷ Πληθυντικῷ Οὐνο-
μασικῇ Αἰτιατικῇ, καὶ Κλητικῇ εἰς es, ἐν τῇ Γε-
νικῇ εἰς erum, καὶ ἐν τῇ Δοτικῇ καὶ Ἀφαιρετικῇ εἰς
ebus, λήγουσα, Γράμμα καταληκτικὸν μὲ ἐν τῷ
s, κατάληξις δὲ μίαν es, Γένη δὲ δύο Θελυκὸν
οἶον species, τὸ εἶδος, καὶ Κοινὸν ὅσπερ Dies, ἡ ἡμέρα
ἔχουσα.

Τύπος τῆς Πέμπτης Κλίσεως.

Ἐνικός.

Οὐ. es.
Γεν. ei.
Δοτ. ei.
Αἰτ. em.
Κλητ. es.
Ἀφ. e.

Πληθυντικός.

Οὐ. es,
Γεν. erum.
Δοτ. ebus.
Αἰτ. es.
Κλητ. es.
Ἀφ. ebus.

Παραδείγματα.

Ἑνικά.

Πληθυντικά.

Ὀν. species. dies.

Ὀν. species. dies.

Γεν. speciēi. diēi.

Γεν. speciērum. diērum.

Δοτ. speciēi. diēi.

Δοτ. speciēbus. diēbus.

Αἰτ. speciēm. diēm.

Αἰτ. species. dies.

Κλητ. species. dies.

Κλητ. species. dies.

Ἀφ. specie. diē.

Ἀφ. speciēbus. diēbus.

Περὶ Ἀνωμάτων.

Τὰ τὴν κοινὴν τῷ Κλίσεσθαι Μέθοδον ἔχ' ἐπόμενα, ἀλλ' ἢ ἐλλείποντα, ἢ πλεονάζοντα, ἢ διαφέροντα, Ἀνώματα ἐσὶ.

Τὰ ὀνόματα διττῶς ἐλλείπσσι τῷ Ἀριθμῷ, καὶ τῆς πτώσεως.

Τῷ Πληθυντικῷ Ἀριθμῷ ἐλλείπσσι τὰ ἑξῆς.

Τὰ ὀνόματα τῶν Μετάλλων, ὡσπερ aurum, ὁ χρυσοῦς, argentum, ὁ ἄργυρος.

Τὰ πλείστα τῶν ὀσπρίων, τῶν σίτων, καὶ Ἀρωμάτων, οἷον cicer, ἢ ἐρέβινθος, triticum, ὁ πυρρός, hordeum. ἢ κριθή, crocus, ὁ κρόκος, piper, τὸ πέπερι, Zingiber (16), τὸ Ζιγγίβερι.

Ση-

(16) Zingiber, Amonum, παρὰ δὲ τῷ Γαλῶν ᾧ Ζιγγίβερι, καὶ ἄμωμος δένδρον ἀρωματικῆς γένεως λευκόν, καὶ

Σημείωσις,

Τέτων δὲ τινα ὁμοίως ἔν τῷ ἀριθμῷ τῷ Πληθυστικῷ εὐρήσεις, καθάπερ fabæ, οἱ κύαμοι, lentes, αἱ φακὰι, balsama, ὁ βάλσαμοι, Cinnama, τὰ κιννάμωμα.

Τὰ ὀνόματα τῶν ὑγρῶν ἢ Μεταλλικῶν, καθάπερ, mulsum. τὸ οἰνόμελι, oleum, τὸ ἔλαιον, butyrum, τὸ βέτυρον, minium, ὁ μίλτος, nitrum, τὸ νίτρον ἔτ.

Σημείωσις.

Ἐσθ' ὅτε vina, οἶον, mela, τὰ μέλια, musta, τὰ γλεύκη λέγονται.

Τὰ τῶν ἀρετῶν, ἢ κακιῶν ὀνόματα, ἄσπερ concordia, ἡ ὁμόνοια, justitia, ἡ δικαιοσύνη, amicitia - ἡ φιλία, ira, ἡ ὄργη, fastus, ὁ τύφος, luxus, ἡ τρυφή.

Τὰ

ἢ ἐρυθρὸν τῆς αὐτῆς φύσεως ἰπάρχον. ὀγκῶδες συχνάσι ἰσὶν ὠραισμέον, χυλὸν ἀρωματικὸν δριμέον, θερμὸν, δίκην πεπέρεσ ἔχον, ἔ τὰ εἶδη διάφορα, λόγω δὲ ἰνῶν ἀλλήλοισ διενηνόχασιν, ἔνθα γὰρ πολλαί τῶν ἰνῶν, μετὸν ἔνθα ὀλίγαι πλέον συντελεῖ, ὅπερ ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἰνδία πλείθος φύεται, ἔξ' ἧς πρὸς ἡμᾶς κομίζεσι, δυνάμεων θερμαντικῶν ἢ ἐξαιρέτως σομαχικῶν, ἢ παροξυντικῶν πλουτεῖ. ὅθεν εἰς διάρροϊαν, ἀπεψίαν, δυσσορεξίαν, ὑσέρικαν, ἢ σομαχικὸν βῆχα. ἐπιτρέπεται, ἢ ἐν ἑκ ὀλίγοις, τῶν συνθέτων φαρμάκων εἰσδύει, δίδεται ἢ ὡσπερ κόρις, ἢ τετμημένη, μετὰ, ἢ ἄνευ ὑγρῶν, ὅπερ ἢ Zinziber, ἢ Singiber, λέγεται

Τὰ κύρια ὀνόματα τῶν πληθυντικῶς κλινομένων ἐξηρημένων, ὡσπερ Julius, ὁ Γέλιος, Sophia. ἡ Σοφία, Roma, ἡ Ρώμη.

Παρατήρησις.

Ἐστ' ὅτε τὰ κύρια τῶν ὀνομάτων προσηγορικῶς ἐκλαμβανόμενα Πληθυντικῶς χρῆσθαι ἔχουσιν; οἷον non possunt omnes fieri Cicerones & Alexandri εἴτ' ἔν, ἔ πάντες Κικέρωνες καὶ Ἀλέξανδροι γενέσθαι ἔχουσι, τῆτο δηλοῖ κάλλισοι ῥήτορες, καὶ ἰσχυρώτατοι βασιλεῖς.

Τὰ τῶν ἡλικιωῶν ὀνόματα, ὡσπερ infantia, ἡ νηπιότης, pueritia, ἡ παιδιότης κατ.

Ὁμοίως τὰ ἐφεξῆς.

Ἀρσενικὰ Ἐνικὰ μόνον.

Aer, ὁ ἀήρ, ros, ἡ δρόσος, viscus, ὁ ἰξάς, vesper, ἡ ἑσπέρα, pontus, ὁ πόντος, fimus, ὁ σιμός, æther, ὁ αἰθήρ, sopor, ὁ ὕπνος, limus, ὁ παραβλώψ, sanquis, τὸ αἷμα, caestus, ἡ πυγμή.

Θηλυκὰ Ἐνικὰ.

Vita, ἡ ζωὴ, salus, ἡ σωτηρία, soboles, ἡ γενεὰ, proles, ὁ γόνος, mors, ὁ θάνατος, gloria, ἡ δόξα, tellus, ἡ χθών, lux, ἡ φαῦσις, fuga, ἡ φυγὴ, fama, ἡ φήμη, lues, ἡ λύπη, humus, ἡ Γαῖα, pubes, ἡ ἑφηβος, juvenus, ἡ

νεότης, paupertas. ἡ πενία, plebs, τὸ πλῆθος, fames, ἡ σιτοδεία, contagio, ἡ συναφή, tapes, ὁ τάπης, talio, τὸ ἰσοδύναμον, bilis, ἡ χολή, in doles, ἡ φύσις, pestis, ὁ λοιμὸς, senectus, τὸ Γῆρας, fitis, ἡ δίψα, tabes, ἡ τῆς σαρκὸς μάρανσις, supellex, ἡ περισσία, radius, ἡ ἀκτὴν, sanies, ἡ ἰχώρ, alvus. ἡ Γαστήρ, pituita, ἡ μύξα, strues, ὁ θημῶν, spes, ἡ ἐλπίς, requies, ἡ ἀτακωχή, fides, ἡ πίσις.

Οὐδέτερα Ἐνικᾶ.

Ver, τὸ ἔαρ, pelagus, τὸ πέλαγος, senium, τὸ γῆρας, folium, ὁ θρόνος, nihilum, τὸ ἔδεν, pedum, ἡ καλαῦροψ, lethum, ἡ μοῖρα, justitium, ἡ τῆς δικαιολογίας ἀπραξία, fel, ἡ χολή, cænum. ἡ ἰλύς, ævum, ὁ αἰὼν, jubar, τὸ ζέλας, barathrum, τὸ βάραθρον, vitrum, ὁ ὕαλος, fascinium, ἡ Γοητεία, album, τὸ λευκόν, gelu, ὁ κρυμὸς, sal, ἡ ἄλις, penus, τὰ πρὸς τὸν βίον, lutum, ἡ ἰλύς, macellum, τὸ κρεοπωλεῖον, virus, ἡ δυσωδία, ἡ ὁ ἴος, pus, τὸ πῦον, fas, τὸ εὐσεβές, nefas, τὸ ἀσεβές.

Πληθυντικᾶ.

Τοῦ Ἐνικῆ ἀριθμοῦ ἐλλείπῃσι τὰ τῶν παιδιῶν καὶ ἑορτῶν ὀνόματα, ἐστ' ὅτι καὶ οἱ τῶν βίβλων Τίτλοι, οἷον Olympia, τὰ ὀλύμπια, isthmia, τὰ Ἰτθμία, Apollinares, τὰ Ἀπολλινάρια, Saturnalia, τὰ Κρόνια, Bacchanalia, τὰ Διονύσια, comitia, αἱ Ἀρχαιρεσίαι, Eriphania, τὰ Ἐπιφάνεια, Scenoregia, αἱ Σκηνοπηγίαι, biblia, τὰ βί-

βιβλία, chronica, τὰ χρονικά, Bucolica, τὰ Βυκολικά Georgica, τὰ Γεωργικά.

Προσέτι τῷ Πληθυντικῷ τὰ ἀριθμητικά ἐσὶν, ὡσπερ duo, τὰ δύο, singuli, οἱ ἕκαστοι, centum, τὰ ἑκατὸν, mille, τὰ χίλια κτ.

Ἀρσενικὰ Πληθυντικά.

Liberi; οἱ βίβλοι, Annales, οἱ ἐνιαύσιοι, natales, τὰ Γενέθλια, penates, τὰ πάτρια, cancelli, οἱ Κέγκλιδες, cani, αἱ πόλιαϊ, fasci, αἱ ἐφημερίδες, superi, οἱ ἄνω, inferi, οἱ κάτω, artus, τὰ ἄρθρα, Majores, οἱ Πρόγονοι, gemini, οἱ Δίδυμοι, proceres, οἱ δυνασεύοντες, vepres, αἱ ἄκανθαι, sales, αἱ ἄλεις, manes, οἱ Δαίμονες, lemures, οἱ Μορμώνες, caelites, οἱ ἐράνιοι, minores, οἱ ἐλάττονες, pugilares, αἱ Πινακίδες, fasces, αἱ ραβδαχίαι, casses, αἱ ἄρχεις, loci, τὰ χωρία, posteri, οἱ ἀπόγονοι, antes, οἱ Παρασάται, primores, οἱ πρῶτοι, fori, τὰ κατασρώματα, Delphi, οἱ Δελφοὶ, Gabii, οἱ Γάβιοι, Veii, οἱ Βεῖοι, Philippi, οἱ Φίλιπποι.

Θηλυκὰ Πληθυντικά.

Antia, τὰ προκίμια, ambages αἱ περιπλοκαὶ, fauces, αἱ φάρυγγες, argutia, τὰ σοφίσματα, Alpes, τὰ Ἀλπεια, copia, αἱ σρατιαὶ, opes, τὰ ὑπάρχοντα, vires, αἱ δυνάμεις, dirae, αἱ ἀραι, praestigia, αἱ τερατολογίαι, aedes, τὰ δώματα, reliquia, τὰ λείψανα, exuvia, τὰ σκῦλα, cautes, τὰ ραχία, cunae, τὰ σπάργανα,

minæ, αἱ ἀπειλαὶ, divitiæ, τὰ πλῆθη, fordes, οἱ ῥύποι, fores, οἱ Πυλῶνες, pugæ, οἱ ὕδλοι, tenebræ, αἱ σκοτίαι, quisquiliæ, τὰ ἀποσαρώματα, valvæ, τὰ ἀμφίδυρα, Thermæ, αἱ θερμαὶ, phaleræ, τὰ φάλαρα, infidiæ, οἱ ἐνεδραι, litteræ, τὰ Γράμματα, illecebræ, τὰ δέλγητρα, tricæ, τὰ τριχώματα, scoræ, τὰ σάρωτρα, genæ, αἱ παρειαὶ, inferiæ, τὰ ἐναγίσματα, Gnates, τὰ χαρίσματα, Nonæ, αἱ Νόναι, Calendæ, αἱ Νεομηνίαι, vergiliæ, αἱ Πλειᾶδες, decimæ, αἱ Δεκάται, falebræ, τὰ ῥήγματα, suppetiæ, αἱ βοήθειαι, facetiæ, αἱ εὐτραπελίαι, minutia, αἱ λεπτότητες, Thebæ, αἱ Θῆβαι, Kumæ, αἱ Κόμαι, πόλ. ἔ. τὰ παρόμοια.

Οὐδέτερα Πληθυντικά.

Ilia, τὰ κῶλα, rostra, τὰ χάσματα, bel-laria, τὰ ἡδύσματα; pascua, τὰ βοσκήματα, arma, τὰ ὅπλα, exca. τὰ ἱερά, ἢ τὰ σπλάγγνα, parentalia, τὰ ἐναγίσματα, sponsalia, τὰ Νύμφια, munia, τὰ νόμιμα, iusta, τὰ δίκαια, adversaria, αἱ Ἐφημερίδες, palcaria, τὰ ἐσγόνата, compita, αἱ ἀγίαι, castra, τὰ φρόρια, mænia, τὰ τείχη, lustra, τὰ σπήλαια, cupabula, τὰ σπάργανα, crepundia, τὰ ἀδύσματα, tempe, τὰ τέμπη, iata, τὰ κηπευτὰ, transtra, τὰ σέλματα, hyberna, τὰ χειμάδια, repotia, τὰ ἐπαύλια, telqua, τὰ ἄλση, præcordia, τὰ περικάρδια, genitalia, τὰ γεννητικά, verenda, τὰ αἰδοῖα, æstiva, τὰ θερινὰ, oblivia, τὰ ἐπιλελησμένα, acta, αἱ πράξεις, mapalia, τὰ οἰκίδια, Bactra, τὰ Βάκτρα, μετ' ἐτέρων κυρίων ὡσπερανεὶ, orgia, τὰ ὄργια,

ἔργια, Cargara, τὰ Γάργαρα, Sufa, τὰ Σῆσα Πόλ.

Ἀπτωτα.

Τὰ Ἀκλιτα ἅπερ ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσι μιᾷ καταλήξει χρῶνται ἔσιν, ὡσπερ nequam, ὁ ἀχρεῖος, frugi, ὁ χρυσοθήτης, nihil, ἔτι, pondus, ἡ μνά, nefas, τὸ ἀνόσιον, opus, δέον, ἀντὶ τῆ δέϊ, tot, τόσοι, quot, πόσοι, ἔ τὰ παρακλήσια.

Μονόπλωτα.

Τὰ μοναδικὴν ὀνομασικὴν ἔχοντα πτώσιν ἔσιν, ὡσπερ, Exipes, ὁ ἄελπις, fatias, ὁ σπόρος.

Τὰ Γενικὴν, ὡσπερ dicis, τῆς δίκης.

Δοτικὴν ἔχει, ὡσπερ despiciatui, τῆ παροράσει.

Αἰτιατικὴν, ὡσπερ Bilicem, τὴν χολὴν triplicem, τὸν τρίμιτον.

Κλητικὴν, ὡσπερ, macte, εὖγε, Πληθυντικὴν ὡσπερ macti τὸ αὐτὸ.

Ἀφαιρετικὴν ὡσπερ, impetu, τῆ ὀρμῆ, interdium, ἐν ἡμέρᾳ, noctu, ἐν νυκτὶ, natu, φύσει, permissu, τῆ συγχωρήσει, iussu, τῷ προσάγματι.

Αἰτιατικὴν Πληθυντικὴν, ὡσπερ ἐξαρνήσεις, ἔ τὰ παρόμοια.

Δίπλωτα.

Ὡσπερ fors, forte, ἡ τύχη, frontis, -e, ἡ προαίρεσις, repetundarum, -is, τῶν ἐυδυνῶν, supetia, -as, αἱ βοήθειαι, plus, -ris, πλέον, vicem, -ce, ἡ ἀμοιβή, astus, -stu, ἡ Πανουργία καὶ τὰ τοιαῦτα.

Τρίπλωτα.

Ἄπερ τρεῖς πτώσεις, ἔχει, ὡσπερ vis, -im. -i, ἡ βία, lues, -em, -e, ἡ λύμη (17), καὶ τ.

Τε-

(17) Lues, λύμη, Γενικῶς ἐπιδημικὴν τῖνα, καὶ κωλυτικὴν νόσον τὰς τε ἀνθρώπους, καὶ τὰ κτήνη λυμαίνεσθαι, διασημαίνει.

Lues venerea, Ἀφροδίσιος λύμη, Γαλλικὴ, Ἰταλικὴ, Ἰσπανικὴ, Siphylis Fracastorii, παρὰ τῆ σί-
νειν τὰ φύλα παραγόμενον, ἤκισεν, ἡ νόσος αὕτη ἐν
τῇ Δυτικῇ Ἰνδία τὸ πρῶτον ἀναφανείσα, ἐξ αὐτῆς
ἐν τῇ Εὐρώπῃ μετεκομίσθη, ἐγνωθῆ δὲ μετὰ τὸ
1463. πρῶτον ἐν τῇ τῆς νεαπόλεως, ὕστερον δὲ, καὶ ἐν
ἄλλαις ἐπαρχίαις ἐξετάθη. τινὲς δὲ, καὶ πρὸ τούτου
ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐγνωσμένην εἶναι θέλουσι.

Ἡ νόσος αὕτη ὅσον ἐνιόλως τοῖς τῶν ἀνθρώπων εἰσδύ-
ει σώμασι τοσῆτον ἐξ ἐναντίας δυσκόλως μετ' ἐκ
ὀλίγων ἐπιζητητέων ἐξέρχεται, καὶ τὰ πολλὰ μὴ κα-
λῶς παρατηρηθεῖσα λώβην τῖνα τοῖς σώμασιν ἐγκα-
ταλείπει.

Ὁ ἐμὸς πρὸς τὸ ἡμέτερον Γένος ἔρωσ φίλτατε, ὄν
καὶ αὐτὸς, ὡσπερ συνεργῆς, ἐκ ἀγνωστῆ, τὴν νόσον
ταύτην ἐν ὀλίγοις περιγράψαι με πρέσβεψατο, ἵνα
οἱ ἡμέτεροι τὸν αὐτῆς ὠλεθρον προϊδόντες ἐκ πολλῆ
τῆ περιόντος τὰς τοιαύτας συνουσίας ἐκκλίνωσιν.

Αὕτη

Τετραπύλω.

Τὰ τέτταρας πτώσεις, ὡσπερ, ops, opis, -i, -em, ἢ ἐπικερία, κτ.

Ε 2

Πεν-

Αὕτη γάρ κωλυτική, ἢ μεταδοτική ἔσσα, ἐχ' ἐνικῶς μόνον ἀνθρώπου, ἢ Πατριάς, τῆ ὀρθῶς, ἢ τοι ὑγιῶς ἢ ἐντελέσει ταῖς αἰδήσεσι, ἢ ἐνεργείαις βίῃν, ἀλλὰ γένη ὀλόκληρα ἀπηρερήσατο, ἐξ' ἀνθρώπων ἀνδρωπίσκεις τέτες καταγήσασα.

Αὕτη τῆς σφριγῶντας, θερμῆς, ἢ πληθωρικῆς νέους ἐυχερέστερον, ἢ σφοδρότερον, τῶν χαύνου τὰς ἴνας, ὑγραντε, ἢ φλεγματώδη, τὴν κρᾶσιν ἐχόντων καταμιαίνει.

Δύω σαρκικῶς συνσυσταθέντων, τῆ ἑτέρε τῆ νόσω ταύτη πάσχοντος τὸν ἰὸν ἐν ἐνὶ τῷ σώματος μέρη, ἀπτόμενον ἢ αὐτῇ ἐμμεύαντα, ἐν τῇ αἱματώδει μόνῃ ταύτη μᾶσσα καταληφθῆναι συμβαίνει, ἐξ' ἧς ὑγερον ἐν ὅλῳ τῷ σώματι διαδίδεσθαι.

Εἰ ἢ ἐνὶ τῶν τεκόντων ἢ νόσος αὕτη ἐνῆ, τῆς ἐξ' αὐτῶν τεχθέντας ταύτης κληρονόμος γενέσθαι ἐκ ἀμφιβάλλεται.

Τὸ τοῖστον νήπιον τὴν αὐτῆ τροφὸν θηλάξον μιαίνει, τὴναντίον δὲ τέτες ἐλευδέρες, ἢ τῆς τροφῆ πασχέσης πλέον τὸ νήπιον μιαίνεται.

Οἱ δ' ἄλλοι τῆς νόσου ταύτης μολυσμοὶ ἀραιότερόν πως συμβαίνειν εἰώθασιν, αὐταὶ δὲ παρατηρήσωμεν, τῆ σάλις, τῆ φιλήματος, τῆ ὑδρωτος τῶν ταύτη τῆ νόσω πασχόντων τῆτε κοχλιαρίῳ ἐνὶ, ἢ ποτηρίῳ συμφαγεῖν, ἢ συμπίεσθαι τοῖς τοῖστοις ἐκ πολλῆ τῆ περιόντος ἐκκλίνοντες· ἔτοι γὰρ τὰ χεῖλη, τὴν Γλωτταν, ἢ τὸν λάρυγγα μiasματώδητε, ἢ ἐλκώδη ἔχοντες ἢ ἑτέρες τῆ συναφεία μιαινέσθαι.

Πεντάπλωτα.

Τὰ τῆς Κλητικῆς πτώσεως ἐν τῷ Ἐνικῷ ἄλλοι-
 λείποντα ἐσὶν, οἷον τὰ interrogativa, Ἐρωτηματι-
 κὰ quis? τίς; qualis? ὁποῖος; quotus? πόσος,
 ἔτ.

Τὰ

Οἱ ταύτης τῆς νόσε ἰός ἐσάει ἐν τοῖς μολυνθεῖσι μέ-
 ρεσιν ἑαυτὸν διασαφῶν ἕκ ἐν τῷ μέρει τάτω ἐσάει
 καθιδρυται ἀλλὰ καὶ ὑπὸ μικρῶ ἀγγείαι ἀναρροφόμε-
 νος τῷ αἵματι πολλακῆς ἐσμίχθη.

Τῆ ἰσ δὲ τέτε ἐξ' εἶδους σφοδρῆ ἕκ ὄντος, τῆτε σώ-
 ματος ἐν διαδέσει φλογωδεῖτε, καὶ σακρᾶ φύσει ἐ-
 κλίνοντος, καὶ τοι τῷ αἵματι μιχθέντες, ἀργῆ δια-
 μένειν συμβαίνει. τῆ μιάσματος αὐτῆ διὰ τῆς τῆ αἵ-
 ματος κυκλοφορίας, διὰ τῆ ἔρεσ, τῆς κόπρεσ, καὶ τῆς
 ἀναπνοῆς τῆ σώματος, ἐξοριζομένεσ. ἐσθ' ὅτε δὲ ἐ-
 χαλεπὰσ τινασ ἐνοχλήσεισ, ταῖσ τῆς φύσεωσ ἐπιβοη-
 θεῖαισ, τῆ καλῆ διαίτη, κέφοισ φαρμάκοισ, ἀφαι-
 ρεῖσθαι ἐχέσαισ, ἐμποιεῖ.

Οἱ τοῖνον ἐντελεῖ Μιάσματι μιανθέντεσ, τῆ ὑσεραῖα,
 ἢ τῆ Τερίτη ἐσθ' ὅτε δὲ τῆ ἐγδόη, καὶ πλέον, ἐκ τῆσ
 ἀκαθάρτεσ, καὶ κωλυτικῆσ συνεσῖασ παρελθεσῶν ἡμε-
 ρῶν, ἀήθητινα, κάματον, ἐν διαφόροισ δὲ καιροῖσ
 τῷ τῆ αἵματος ὀργανισμῷ, καὶ θερμότητασ, τῶν
 τε χειρῶν, ποδῶν, καὶ κεφαλῆσ ἄλγοσ ἐπαιθάνονται.

Ἐσθ' ὅτε δὲ τὰ συμπτώματα ταῦτα πρὸσ καιρὸν ὑπέ-
 λωσ προσεργύζοντα τῷ σώματι ἡσυχάζεσι, τὸν τε
 πάσχοντα καλῶσ διακείσθαι νομίζεῖν παρασκευάζεσιν,
 ἐπὶ πολὺ μέντοι ταῦτα ἐ κρύπτεσθαι ἔχουσιν. ἐντὸσ
 γὰρ ὀλίγεσ σφοδρότερον κινέμενα ἀνακαλύπτονται, πο-
 τὲ μὲν κερφότερα, ποτὲ δὲ χαλεπώτερα συμβαίοντα,
 νυκτὸσ δὲ ἐπιδηλότερα, καὶ συνεχέστερα ὄλασ νύκτασ
 ἀνησύχεσ, καὶ ἀύπνεσ παρασκευάζεσι. πρῶτ' δὲ τῶν
 ἐνοχλήσεωσ τῆσ πάσχοντασ μικρόντι ἐπικεφρίζοντα,
 τεταραγμένωσ ὑπνώτειν αὐτῆσ ἀφίασιν.

Τῆ

Τὰ Relativa, Ἀναφορικὰ, ὡσπερ talis, ὁ τοιοῦτος, tantus, ὁ τηλικῶτος, ἕτ.

Τὰ

Τῷ μιάσματος δὲ πλατύτερον τῷ σώματι ἐπεκτετατομέ-
νε, μυριῶν κακῶν συμπτώματα ἀναφύσσι, κεφαλαλ-
γίαι δηλαδὴ σφοδρότεραι, Ἀρθρητικοὶ κόνοι, καὶ
πολλὰ τῷ σώματος ὀξεία, τῆς κεφαλῆς δὲ πλέον.
τῶν χειρῶν, ἢ τῶν ποδῶν, τῷ σέρει, ἢ τῆς κλει-
δὸς καταλυμαίνεται.

Τῷ δὲ ἄλλως ἐκ τόπου εἰς τόπον μεταβαίνοντος, ἐστὶ
ὅτε, ἢ ἐνὶ τόπῳ ἰδρυθέντος διπλῆντε, ἢ δύοισιν
τῆτον γενέσθαι συμβαίνει.

Μετὰ τὴν τοιαύτην καθίδρυσιν τυλώματα, πῶροι, ἢ
ἐξορώσεις ἐκ ὀλίγων ἐν τῷ σώματι ἀναφύσσι. βου-
βῶνες, ἔλκη ἐν τῷ τῷ Μορίσ βαλάνῳ, ἢ αἰδείοις,
δυσσενίαι, φλυκταίνας, παντὶ τῷ σώματι ἀπογεν-
νῶνται. τὰ χεῖλη τὰ ἔλα. τὸ τῶν ῥινῶν κοίλον, ἢ
αἱ ῥίνες αὐταί, ὁ ἔρανίσκος, ἀποβρώσκονται, φωνὴ
βραγχώδης γίνεταί, ὀφθαλμίαι, τυφλότητες, ἢ
ἄλλα μύρια πάθη (ἅπερ πάντα ἐπὶ τῷ παρόντος ἐκ
ἐννεσιν ἀριθμῶν) τῷ ἀθλίῳ σώματι συμβαίνει, καὶ
τέλος βραδύς τις, ἢ ἐπώδυνος θάνατος.

Ἐκ τῆς κακοθύμης ὕλης τῆς Γονορραίας καλεμένης, τῆς
τῷ Γεννητικῷ μορίσ, ἐκρέσεως, ἢ μικρὰ τῆς νόσου
κρίσις ἡμῖν ἐκδηλεῖται. ἐκ τῆς λευκοχρῶς γὰρ ἢ
ὑπολευκῆς ρεύσεως, τοσαύτην τὴν λύμην, ὡσπερ ἐκ
τῆς ἐπομένης ἐγχλώρω, ἢ τῆς αἵματι μεμιγμένης, ἐκ
ἀπεκδεχόμεθα.

Γενικῶς, οἱ ἐντελῆς ὑγείας πλαστῆντες, ἢ ἀπ' ἀρχῆς
τὴν πρώτην Γονορραίαν φαρμάκοις συζηταὶ προλα-
βόντες ἢ δυσκόλως τῆς νόσου ἐκλυτεῖνται.

Τῆς Γονορραίας ἐκδηλωθείσης, τὸν πάσχοντα ἐν ἡσυχίᾳ
διάγειν προσήκει, ἐκ παντὸς ἐναντίς, ἢ τοῖς θερ-
μῆς πόσεως, βρωμάτων, ἀρωματικοῖς αἰδεσι κατε-
κευασμένων, παχέων ὀξέων, κεκακισμένων, ἢ ἐτέ-
ρων

Τὰ Negativa, Ἀρνητικὰ, ὡς περ nemo, εἶ-
δεις, nullus, ἕτις.

Τὰ Διαιρετικὰ partitiva, ὡς περ quidam,
ἔνιοι, neuter, ἑδέτερος, alius, ὁ ἕτερος, κτ.

Τὰ ὀνόματα πενταχῶς πλεονάζουσι τῇ κατα-
λήξει μόνον, τῇ καταλήξει κ' τῇ Κλίσει, τῇ Κλί-
σει μόνον, τῇ καταλήξει κ' τῷ Γένει, κ' τῇ κα-
ταλήξει τῷ Γένει, κ' τῇ Κλίσει ὁμῶς.

α. Τῇ καταλήξει πλεονάζουσι τὰ εἰς a, κ' es,
τῆς Πρώτης Κτίσεως λήγοντα ὀνόματα, οἷον
cometa, -es, ὁ κομήτης, ἔτω planeta, ὁ
Πλανήτης, Ninevita, ὁ Νινευίτης, Spartiata,
ὁ σπαρτιάτης, Izraëleta, ὁ Ἰσραηλίτης,
κτ.

Τὰ

ρων ἀποχωρῶντα. Φαρμάκοις τε ἐκ πρώτοις ἀρχῆς
καταφυχικοῖς, μαλακτικοῖς, διυρητικοῖς, ἐν εἶδη ἀ-
φεψημάτων συνεχῶς πίνειν, τότε Γεννητικὸν μῶριον
συνεχῶς τῆς ἡμέρας, ἐν ὕδατι θερμῷ ἢ Γάλατι ἀπο-
λῦειν προσύκει. κ' κατὰ τὰς διαφορὰς τῆς λυμαντικῆς
τέτε πάθους βαθμῆς, κ' περιγύσεις, τῇ τῆ Γατροῦ
συμβολῇ, ἀμελῶς τὸ τῆς υἰγείας πολύτιμον παρατη-
ρήτω, ἵνα μὴ λείψανα, τῆς νόσου ταύτης τῷ σώματι
χρόνον ἐμφωλεύσαντα ἐνδομηχυσώσι, κ' τῆ λοιπῆ
δύσκολον, κ' ἀνίατον τὴν νόσον παρασκευάσωσι.

Περί τῆς νόσου ταύτης τῶν Γατροῦν οἱ ἄριστοι ἐκ ὀλίγου
συνεγράψαντο, ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς μέντοι σαφέστερον,
κ' σοφώτερον μετὰ πάσης νεωτέρας τῆς τε τῶν φαρ-
μάκων προεθήκης, κ' τῆς τῆ πάθους παρατηρήσεως,
ὁ Ἀρχιατρός τῆ Ἀεθριακῆ οἴκῃ Ἀντώνιος Βαζών
ἀπὸ Στέρκ ἐν τῇ πρακτικῇ Γατρικῇ. pro usu chy-
rurgorum, &c. ἦτοι διὰ τὴν τῶν Χειρουργῶν χρεῖ-
σιν κτ. ἐπιγεγραφομένη συνεγράψατο.

Τὰ εἰς as, & udo, τῆς Τρίτης Κλίσεως ὡσπερ claritas, - udo, ἡ λαμπρότης, ἔτω necessitas, ἡ ἀνάγκη, sanctitas, ἡ ἀγιωσύνη, celeritas, ἡ ταχύτης, &τ.

β'. Τῇ καταλήξει & τῇ Κλίσει ἓνια τῆς Πρώτης & Τρίτης Κλίσεως, ὡσπερ iuventa, iuventus, ἡ νεότης, senecta, ctus, τὸ γῆρας, hebdoma, - æ, ἡ ἐβδόμη, & hebdomas, - dis, ἡ ἐβδομάς, &τ.

Εἓνια τῆς Δευτέρας & Τρίτης Κλίσεως, ὡσπερ capus, - i, ὁ Ἀλεκτρυὼν, capro, - is. ὁ ἔκτομίας, ἔτω lanias, ὁ κρεουργός, ravnus, ὁ ταῦς, scorpis, ὁ σκορπίος, Elephantus, & Elephas, ὁ Ἐλέφας, Delphinus & Delphin, ὁ Δελφίν, καίτ.

γ'. Τῇ Κλίσει μόνῃ Πλεονάζουσι τὰ τῆς Πρώτης & Τρίτης Κλίσεως ὀνόματα ὡσπερ psaltes, - æ, - is, ὁ ψάλτης, &τ.

Τὰ τῆς Δευτέρας & Τρίτης ὡσπερ cedibus, - i, - odis, ὁ αἰδίπας, &τ.

Τὰ τῆς Δευτέρας & Τετάρτης ὡσπερ laurus, - i, & laurus, - us, ἡ Δάφνη, ἔτω quercus, τὸ δένδρον, cornus, ἡ κρανεῖα, ficus, τὸ σῦκον, pinus, ἡ πίτης; domus, ὁ οἶκος.

δ'. Τῇ καταλήξει & τῷ Γένει ὡσπερ acinus, & acinum, ἔτω ὁ ῥάξ, baculus, τὸ βᾶκτρον, antidotus, τὸ ἀντίδοτον, balteus, ἡ ζώνη, buxus, ὁ Πύζος, chirographus, τὸ χειρόγραφον, crocus, ὁ κρόκος, commentarius, τὸ

τὸ ὑπόμνημα, punctus, ἢ σιγμή, tignus, ἢ δοκός, Helleborus, ὁ Ἐλλέβορος, Nardus, ὁ Νάρδος, culeus, τὸ σακκίον, κτ.

ε. Τῇ καταλήξει τῶ Γένει, κὲ τῇ Κλίσει ὁμοῦ πλεονάζουσιν ἓνια τῆς Πρώτης, κὲ Δευτέρας Κλίσεως, ὡσπερ mend-um, ἢ ἀμαρτία, ἔτω rana, ἢ σρογγύλη, buccina, ἢ σάλπιγξ, amygdala, ἢ ἀμυγδάλη.

Ἐνια τῆς Πρώτης, Δευτέρας, κὲ Τρίτης, ὡσπερ concha, ἢ κόγχη, conchilium ἢ conchile, ἢ κογχύλη, vespera, -us, -er, ὁ κὲ ἡ ἔσπερος, τὸ, ον, mulctra, -um, mulctrale, ὁ ἀμολγεύς.

Προσέτι τῆς Πρώτης, Τρίτης, κὲ Πέμπτης Κλίσεώς τινα, ὡσπερ cultura, cultio, cultus, ἢ ἐργασία, appetentia, appetitio, appetitus, ἢ ὄρεξις.

Ἐτι τινα τῆς Πρώτης, Τρίτης, κὲ Πέμπτης, ὡσπερ mollitia, molitudo, mollities, ἢ μαλακότης.

Ἐτι ἓνια τῆς Δευτέρας Τρίτης κὲ Πέμπτης, ὡσπερ alluvium, -io, -vies, ἢ πρόχυσις, ἔτω coluvies, ἢ χλίδος, diluvies, ὁ κατακλυσμός.

Ἐνια προσέτι τῆς Τρίτης κὲ Τετάρτης, ὡσπερ abusio, abusus, ἢ κατάχρησις, ἔτω permissio, ἢ συγχώρησις, discussio, ἢ διάλυσις, tactio, ἢ ἀφή.

Τὰ ὀνόματα τριχῶς παραλλάττεισι, τῷ Γένει, ἢ τῇ Κλίσει, καὶ τῷ Γένει, καὶ τῇ Κλίσει ὁμῶς.

Τῷ Γένει Παρακάμπτεσι.

Τὰ ἐν τῷ Ἑνικῷ Ἀρσενικά, καὶ τῷ Πληθυντικῷ ἑδέτερα ὄντα, ὡσπερ, tartarus, ὁ Τάρταρος, tartara, τὰ Τάρταρα, ἕτως auernus, ἢ Ἀόρνος, λίμνη. Ismarus (18), τὸ Ἰσμαρον, Dindymus (19), τὸ Δίδυμον, infernus, ὁ Ἀδης, supparus, τὸ περιόμιον, ἀλλὰ locus, ὁ τόπος, jocus, τὸ παίγιον,

- (18) Ismarus, Ἰσμαρον, καὶ Ἰσμαρα ὄρος Θράκης, ὅθεν οἱ οἰκισαὶ Ἰσμαροί, ὧν οἱ περίοικοι Κιόνες παρὰ τῷ Ποιητῇ ἤκισαν. Στέφανος δὲ, Ἰσμαρος πόλις Θράκης τῶν Κικόνων φησὶν. Ὀμηρος δὲ ἐν τῇ Ἰ. Ὀδυσσεΐα

Ἰλιόθεν με φέρον ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσέν
Ἰσμάρω.

Ὁ δυσσεύς γὰρ μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν ἐν τῷ ὄρει τοῦτο ἐλθὼν τοῖς Ἰσμάροις τούτοις πόλεμον συνεκρότησεν.

Αὕτη τὸ πάλαι Ὀρεσιάς ἐκαλεῖτο, ὑπὸ δὲ Ἀδριανοῦ τῆ καὶ Αἰλίας, τῆ Ἀφρου Ἀδριανῆ, τῆ ταύτην ἐξ Πολυχνίς, πόλιν κατασῆσαντος, Αἰλία, καὶ Ἀδριανέπολις ἤκισεν. ἐν τῷ 1377. ἐκ τῆς τῶν Ῥωμαίων ἐξουσίας τῇ τῶν Ὀθωμανῶν ὑπέπεσε, τότε τῶν Σελτῶν Μερᾶτ τῆ πρώτῃ βασιλεύοντος, ἠτις καὶ πρωτεύουσα τῆς τότε βασιλείας μέχρι τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως ἀλώσεως ἦν, νῦν δὲ διάσημος πολυάνδρωπος ὠρεῖα, ἔσα, τὰ δευτέρα τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως κατέχει.

- (19) Didymon, καὶ Didyme, ἢ Didyma, Δίδυμον, νῆσος τῆς τῆς Αἰγαίς πελάγους, τῶν Κυκλάδων νήσων μεταξύ κειμένη. Προσέτι καὶ ἄλλη τῆς Σικελίας, καὶ ὄρος τῆς Γαλατίας, ἐκ τῆ σχήματος ὀφείρουσιν ἔτι κληθεῖσθαι.

νιον, sibilus, ὁ συρισμός, tactus, ἡ ἀφή, effectus, ἡ ἐνέργεια, ποτὲ μὲν Ἀρσενικόν, ποτὲ δὲ Οὐδέτερον τὸν Πληθυντικὸν φυλάττεσι.

Τὰ ἐν τῷ Ἐνικῷ Πληθυντικά, καὶ ἐν τῷ Πληθυντικῷ Οὐδέτερα ὡσπερ carbasus, carbasa, ὁ κάρβασος, ἔτω Pergamus, ἡ Πέργαμος, Πάλ. Intybus, καὶ intubum, ἡ Σέρις (20), suppellex, ἡ ἀποσκευή.

Τὰ ἐν τῷ Ἐνικῷ Οὐδέτερα καὶ ἐν τῷ Πληθυντικῷ Ἀρσενικά, ὡσπερ caelum, caeli, ὁ οὐρανός, ἔτω Argos, ἡ Ἄργος πόλις, frænum, ὁ χαλινός, porrum, τὸ πράσον, rastrum, ὁ βωλοκόπος, caristrum, ὁ κιμὸς.

Τῇ Κλίσει ὡσπερ vas, vasis, τὸ ἄγγος τῷ μὲν Ἐνικῷ κατὰ τὴν Τρίτην, τῷ δὲ Πληθυντικῷ κατὰ τὴν Δευτέραν Κλίσειν, κλίνεται, ὡσπερ vasa, vasorum, jugerum, jugeri, τὸ πλέθρον, ἐν μὲν τῷ Ἐνικῷ κατὰ τὴν Δευτέραν, ἐν δὲ τῷ Πληθυντικῷ κατὰ τὴν Τρίτην, οἷον jugera, jugeribus.

Τῷ

(20) Seris, Σέρις, Σεριόλα, ἡ Σκαριόλα φυτὸν ἐστὶ τῇ παρά λινῷ Πολυγαμία, καὶ Συγγενεσία λεγόμενη ἐφάμιλλον, ὅπερ καὶ Cichorium endivia καλεῖται, λέξις ἑλληνικὴ ἀ σαίρειν ἢ σάρειν παραγομένη, ἐκ ἐπεὶ τῆ καθαίρειν δύναμιν ἔχει, ἀλλ' ἐπεὶ αὐτὴ σαίρωμένη, καὶ καθαιρομένη κενὴ τις γίνεσθαι; ἢ κρεῖττον εἶπερ ἐκ τῆς τῶν φύλλων αὐτῆ κοιλότητος ἔτω κληθεῖσα. Αἰγυπτιασὶ τετ' αὐτὸ καὶ κισώρεουμ πλατύφυλλον λέγεται, ἐκ τῆς Αἰγύπτου γὰρ πρῶτον ἐν τῇ ἑλλάδι ἀφίκεται, ἐκ τῆ κείν, καὶ χορῖον παραγομένον αὐτὸ δὴ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐρπύζει. ἢ ἡ ρίζα τεταμιευμένη ἐν τοῖς ἀφεψήμασιν χρᾶται, ἐκ τῶν φύλλων συρώπιον καὶ ὕδωρ ἐκ δὲ τῶν ἀνδρῶν αὐτῆ ἢ παρ' ἰατροῖς confervia καλεσμένη κατασκευάζεται.

Τῷ Γένει ἔ, τῇ Κλίσει ὁμῶ παρακάμπτουσι, τὰ ἐν μὲν τῷ ἐνικῷ τῷ Θηλυκῷ Γένει, ἔ, τῆς πρώτης Κλίσεως, ὡς περ Grammatica, α, ἢ Γραμματική, ἐν δὲ τῷ Πληθυντικῷ τῷ ἑδτετέρῳ, ἔ, τῆς Δευτέρας Κλίσεως ὄντα, ὡς περ Grammatica, -orum, ἔτω logica (21), ἢ λογική, Rhetorica (22), ἢ Ρητορική, ἔτ.

(21) Logica, Λογική ἐστὶ Μέθοδος τις, τῆ τῆς λογικῆς ψυχῆς δυνάμεων ἢ κατόνων οἷς χρώμενοι ὀρθῶς ἔχομεν συλλογίζεσθαι, ἥτις Διαλεκτική, παρὰ τῶν Στοικῶν, Σωκρατικῶν, ἢ Πλατωνικῶν, Ὀργανική δὲ παρὰ τῶν Περιπατητικῶν, Κοινωνική παρὰ τῶν Ἐπικουρείων, ἢ Λογική κοινῶς παρὰ πάντων τῶν τε παλαιῶν, ἢ νέων ἤκαστε, διττή, Ἐμφυτος, καὶ Ἐπίκτητος ἔσα Ἐμφυτος μὲν καθὸ τὰς ἐν σφίσι διαποθητικὰς ἡμῶν ἐνεργείας διδύνησα, ἡμᾶς, τῶτε ἀληθῆς ἐπιτυχικῆς γενέσθαι, καὶ λογικῆς καλεῖσθαι, παρασκευάζει. αὕτη ἐκ ἐπίσης τοῖς πᾶσι, κατὰ δὲ τὸ μάλλον, καὶ ἥττον μετεῖναι φαίνεται. ἢ δὲ διαφορὰ, ἢ ἐξ αὐτῶν τῶν γνωστικῶν τῶ νοῦς δυνάμεων ἢ ἐξ αὐτῆς τῆς τῷ σώματος συστάσεως, ἢ ἐκ τῆς ἀγωγῆς, καὶ τῆς συνασκήσεως, ὧν ἄλλοι ἄλλως τυγχάνουσι προέρχεται. Ἐπίκτητος δὲ ἦν πραγματευόμεθα, καὶ ἦς τὸς ἐπηβόλους ὄντας ἔ μόνον λογικῆς, ἀλλὰ καὶ λογικῆς καλεῖν εἰώθαμεν, καὶ τῆς Ἐμφυτῆς ἢ μὲν κατὰ δύναμιν, ἢ δὲ κατὰ διάθεσιν, καὶ τῆς Ἐπίκτητῆς πάλιν ἡμῶν κατὰ τέχνην, ἢ δὲ κατ' ἐπιστήμην. αἱ ταύτης δὲ Γενικαὶ ἐνεργεῖαι τρεῖς, Πρόσληψις, Κρίσις, καὶ Διάνοια. αἴπερ εἰς ποικίλα, καὶ διάφορα εἶδη, καὶ διαιρέσεις ἀπέρχονται, ἡμεῖς δὲ περὶ τῶν τριῶν τέτων μόνον, ἐν ὀλίγοις διαλάβωμεν.

α. Πρόσληψις ἐστὶ, ψιλήτης ἐπιβολὴ νοῦς, ἀνευ καταφάσεως ἢ ἀποφάσεως, τὸ παριστάμενον ἐπιθεωρεῖσα, οἷον εἰ μὲν τινες νοήσεις ἀνθρώπων, ἀνευ τῆς τῶν χαρακτηριστικῶν τῶν ἐξετάσεως.

β. Κρίσις ἢ τῆς γνωστικῆς δυνάμεως ἐνεργεῖα, μετὰ καταφάσεως ἢ ἀποφάσεως, τελεμένη, οἷον οἱ ἄνθρωπον ἐνθυμηθέντες, καὶ τὸν ἥλιον, τῷ μὲν ἀνθρώπῳ

Τὰ ἐν τῷ τῆ Οὐδετέρου ἢ τῆς Δευτέρας Κλί-
σεως, ὡσπερ *erulum*, -i, ἢ ἐσίασις, ἐν τῷ Πλη-
θυν-

χαρακτηριστικὸν τότε λογικὸν, καὶ Γελασικὸν συνά-
φοιεν τῷ δ' ἡλίῳ ἑ ταυτὰ, ἀλλὰ τὸ καυσικὸν, καίτ.

γ. Διάνοια, ἢ καὶ συλλογισμὸς λεγομένη, τῆ γνωστικῆ
κίνησις, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἕτερον μετάβασις ἐστίν.
ἔθεν καὶ διάνοια ἦκαστε, τὸν ἀπὸ νοήσεως τινος διὰ
νοήσεως ἄλλης, ἐπ' ἄλλην νόησιν διαβιβασμὸν σημαί-
νουσα, δι' ἧς ἀναπόδεικτόντι διά τινος ἀποδοδειγμένῃ,
ἀποδεικνύεται, ἢ συμπεραίνεται, οἷον οἱ τὸν ἄνθρωπον
Λογικὸν, Γελασικὸν καὶ τ. εἰδῶτες καὶ Πέτρῳ τινι
ἀνθρώπῳ ὄντι ταυτὰ προσάψαι ἔχουσιν. ἢ πρὸ ἡμε-
ρῶν ἰδάντες τὰς τῆς γῆς ἀναθυμιάσεις ἀνωτέρω τοῦ
ἡλίου ταύτας ἀνιμῆσαθαι, καὶ διὰ τὴν παχύτητα μὴ
δυναθέντα, εἰς γῆν αὐτομάτως ἐπιβρίσαντα, καὶ ὁ-
μίχλης τὰ πάντα πυκνῆς περικαλυψάσης, ἀνοβρόν τε,
καὶ αἰθρίον τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας διαγενέσθαι. ἐπεὶ
ἔν, καὶ αὐδὶς τὰ παρακλήσια τέτοις ἐπισκέδασαι,
αἰθρίατις ὅμοια εἰκάζεται.

Τῶν νεωτέρων λογικαὶ ἀρίται ἐκ ὀλίγων, ἐπίσημοι δὲ
1. ἢ τοῦ Ἀγγλον, Βάκωνος, ἢ ἐπιγεγραφομένη και-
νὸν ὄργανον. 2. τὸ τῆ Γάλλο Καρτεσίς συγγραμ-
μάτιον. Περί τῆ ὅπως δέον περὶ τὴν τοῦ ἀληθοῦς
χωρεῖν εὐρεσιν ἐπιγεγραφομένον. 3. Τὸ Λωκίς τοῦ Ἀγγ-
λο πόνημα τέχνην τοῦ νοεῖν ἐπιγεγραφομένη. Ἐλληνη-
κὴ δὲ ἀρίτη, καὶ τοῦ τῶν σχολαστικῶν ὕψους ἀποχωροῦ-
σα, ἢ ἐκ Παλαιῶν, καὶ νέων συλλεχθεῖσα παρὰ Ἐν-
γενεῖς τοῦ Βελγάρους, τοῦ καὶ Ἀρχιεπισκόπου Σιχλα-
βονίς, καὶ Χερσῶνος. ὕστερον προβιβαθέντος.

(22) Retorica, Ρητορικὴ, παρὰ τοῦ ῥέω, τὸ λέγω, ῥή-
σις, καὶ ῥητὸς. παράγεται, ἐχί δὲ ὡστίνες ἐκ τοῦ
ῥέω, τὸ τρέχω, καὶ εἶρω τὸ λέγω νομίζουσιν. ἐκ μὲν
γάρ τοῦ εἶρω, ῥεῦμα, ῥεῦσις, ῥευστός, καθὰ καὶ
παρὰ τοῦ εἶρω ἐρητὸς, παράγεται οὐχὶ δὲ ῥητὸς.

Συντικῶ τῆ Θηλυκῆ ἔ τῆς Πρώτης Κλίσεως ὡσπερ
 erulae, -orum, ἄτω delicium, ἢ σπατάλη, exu-
 nium, τὸ σύφαρ, balneum, τὸ βαλανεῖον. παρὰ
 Ποιηταῖς δὲ εὐρήσεις, balnea, ἀντὶ balneae.

Κυρίως τὰ τὸ Γένος ἔ τὴν Κλίσιν μεταβάλ-
 λοντα τὰ μὲν ἑτερόκλιτα κατὰ Γένος, τὰ δὲ ἑτε-
 ρόκλιτα κατὰ Κλίσιν ὀνομασεῖα.

Περὶ τῆς τῶν Βαθμῶν Συγκρίσεως.

Ὦρισαι ἔ ἐντοῖς τῆ ὀνόματος παρεπομένοις,
 ὅτι οἱ τῆς Συγκρίσεως Βαθμοὶ τρεῖς εἰσὶ, δηλαδὴ
 ὁ Θετικὸς, ὁ Συγκριτικὸς, ἔ ὁ Ὑπερθετικὸς, νῦν
 δὲ ἐν Γένει περὶ τέτων λεκτέον:

Θετικὸς ἢ τῆ Ἐπιθέτε πρώτη φωνὴ ἐστὶ τὸ
 πρᾶγμα τὸ ἴδιον ἀπλῶς σημαίνεσα, οἷον doctus,
 do-

Ταύτην Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Βιβλ. α. Κεφ. β. ὠρισάμε-
 νος δύναμιν περὶ ἕκασον τὸ ἐνδεχόμενον πιθανὸν θεω-
 ροῦσαν ἐκάλεσεν. Ἀφθόνιος δὲ πλατύτερον ταύτην
 ἐξηγῶν φησὶ, Ρητορικὴ ἐστὶ δύναμις τεχνικὴ πιθανοῦ
 λόγου ἐν πράγματι πολιτικῶ, τέλος ἔχουσα τὸ πεί-
 σαι, ἢτοι τὸ πιθανῶς εἰπεῖν.

Γενικὰ εἶδη τρεῖς ἢ Ρητορικὴ περιέχει, Πανηγυρικὸν,
 Δικαιικὸν, καὶ Συμβουλευτικὸν, ταύτων δ' ἕκασον, εἰς
 δύο μέρη διαιρημένων. τὸ μὲν Πανηγυρικὸν, τὸ τῆ
 ἐγκωμίσ, καὶ ψόγου μέρος περιέχει, ἔ τέλος τὸ κα-
 λόν, χρόνος δὲ ὀπαρεληλυθός. τὸ δὲ Δικαιικὸν τὸ
 τῆς κατηγορίας, καὶ ἀπόλογίας, οὗ τέλος τὸ δίκαι-
 ον, χρόνος δὲ ὁ ἐνεσῶς. τὸ δὲ Συμβουλευτικὸν τὸ
 τῆς προτροπῆς, καὶ ἀποτροπῆς ἔ τέλος τὸ συμφέ-
 ρον, χρόνος δὲ ὁ μέλλον.

docta, doctum, ὁ πεπαιδευμένος, ἡ πεπαιδευμένη, τὸ πεπαιδευμένον, καταλήξεις ἔχων ἑπτὰ er, es, is, us, ns, rs, x, δηλαδή καθῶς, niger, ὁ μέλας, dives, ὁ Πλέσιος, fortis, ὁ ἰσχυρός, doctus, ὁ πεπαιδευμένος, sapiens, ὁ σοφός, solers, ὁ Πανῆργος, felix, ὁ εὐτυχής.

Συγκριτικός δὲ ὁ τὴν τῆ Θετικῆ σημασίαν πλέον ἢ μείον σημαίνων, οἷον doctior, σπυδαϊότερος, doctius, σπυδαϊότερον, καταλήξεις δύο ἔχων or, & us. Ὁ Συγκριτικός ἐκ τῆς πτώσεως εἰς i, τῆ or, & us, προσιδεμένος σχηματίζεται, οἷον carus, cari, carior, carius, ὁ προσφιλές τοῦ προσφιλέως, προσφιλέστερος, προσφιλέστερον. felix, felici, felicior, felicius, ὁ εὐτυχής, τῆ εὐτυχῆς, εὐτυχέστερος, εὐτυχέστερον.

Σημειώσεις.

- α. Ἡ εἰς or, λήγουσα γένους κοινῆ, ἡ δὲ εἰς us, Γένους ἑδετέρου ὑπάρχει.
- β. Τὰ Συγκριτικά ἐν τῇ Ἀφαιρετικῇ e, & i, ἔχουσι, τῶν δὲ τὰ μὲν δηλυκὰ συνεχῶς τὸ e, τὰ δὲ ἑδέτερα τὸ i, κατέχουσι.
- γ. Ἐν τοῖς μετὰ τῆ per, συνθέτοις, ἀντὶ τοῦ per ἐν τῷ Συγκριτικῷ τίθεται multo ἢ longe, ἐν τῷ Ὑπερθετικῷ δὲ quam, οἷον per-brevis, ὁ πάνυ ἐπιτομος, multo, vel longe brevior, συχνῶ, ἢ μακρῶ ἐπιτομώτερος, quam brevissimus, μάλιστα ἐπιτομώτατος.

Υπερθετικὸν τὸ ὑπὲρ τῆ Θετικῆ τὴν σημασίαν λίαν μεγίστην ἢ ἐλαχίστην σημαίνον ἔστιν, οἷον carissimus, προσφιλέστατος τῶν ἑσσι ὁ λίαν προσφιλεῖς - σχηματίζομενον δὲ ἐκ τῆς πτώσεως εἰς is, οἷον doctus, doctior, doctissimus, σπυδαῖος, ου, σπυδαϊότατος. καταλήξεις τρεῖς, ἔχον rimus, simus, limus, ὡσπερ nigerrimus, μελάντατος, ditissimus, πλεσιώτατος, facillimus, εὐκολώτατος.

Τοῖς Ἐπιθέτοις εἰς er, λήγῃσι τῷ Θετικῷ τῆ rimus, προσιδεμένε τὸ ὑπερθετικὸν συγκροτεῖται, ὡσπερ pulcher, pulcherimus, ὠραῖος, ὠραιότατος, celebrer, celeberrimus, ἐνδοξος, ἐνδοξότατος, ἐνταῦθα ὁμοίως ἀφορῶσι vetus, veterior, veterrimus, παλαιός, παλαιότερος, παλαιότατος, nuper, nuperior, nuperimus, ἄρτιος, ἄρτιώτερος, ἄρτιώτατος.

Ἐνία τῶν Ἐπιθέτων εἰς ilis, λήγοντα, ἐν τῷ Υπερθετικῷ illimus, ἔχουσιν, ὡσπερ facilis, εὐκολος, facillimus, εὐκολώτατος, humilis, humillimus, ταπεινός, ταπεινότατος, similis, ὁμοιος, simillimus, ὁμοιότατος, ὡσαύτως ἢ τὰ Σύνδετα; difficilis, difficillimus, δύσκολος, δυσκολώτατος, dissimilis, dissimillimus, ἀνόμοιος, ἀνομοιώτατος, ἔστ.

Τὰ Σύνδετα λήγοντα εἰς dicus, volus, ficus, ἐκ τῶν ῥημάτων dico, λέγω, volo, θέλω, facio, ποιῶ, παράγωγα ἐν τῷ Συγκριτικῷ entior, ἢ ἐν τῷ Υπερθετικῷ entissimus, ἔχουσιν, οἷον maledictus, ὁ κακόλογος, maledicentior, ὁ κακολογώτερος, maledicentissimus, ὁ κακολογώτατος.

τος. ἔτω benevolus, ὁ εὐμενής, malevolus, ὁ κακοφελητής, magnificus, ὁ Μεγαλοπρεπής, munificus, ὁ μεγαλόδωρος, honorificus, ὁ τίμιος, mirificus, ὁ θαυματοποιός.

Τὸ Συγκριτικόν, καὶ Ὑπερθετικόν ἀνωμάλως συγκινόμενον ἐκ τῶ αὐτῆ Θετικῆ ἔ παράγεται, οἷον

Ἀρσ.	bonus, ὁ καλός.	} melior, ὁ καλλίων. optimus, ὁ κάλλιστος.
Θηλ.	bona, ἡ καλή.	
Οὐδ.	bonum, τὸ καλόν.	

Ἀρσ.	magnus, ὁ μέγας.	} major, ὁ μείζων. maximus, ὁ μέγιστος.
Θηλ.	magna, ἡ μεγάλη.	
Οὐδ.	magnum, τὸ μέγα.	

Ἀρσ.	multus, ὁ πολὺς.	} plurimus, ὁ πλείστος.
Θηλ.	multa, ἡ πολλή.	
Οὐδ.	multum, τὸ πολὺ.	

Ἀρσ.	malus, ὁ κακός.	} peior, ὁ κακίων. pessimus, ὁ κάκιστος.
Θηλ.	mala, ἡ κακή.	
Οὐδ.	malum, τὸ κακόν.	

Ἀρσ.

Ἄρσ. parvus,	}	ὁ μικρὸς. minor, ὁ μικρότερος
		minimus, ὁ μικρότατος.
Θηλ. parva,		ἡ μικρή. minor, ἡ μικροτέρα.
		minima, ἡ μικροτάτη.
Οὐδ. parvum,	}	τὸ μικρὸν. minus, τὸ μικρότερον;
		minimum, τὸ μικρότατον.

Ἐνία τῶν συγκριτικῶν διπλῶν Ὑπερθετικὸν ἔχοντα abundantia, εἴτ' ἔν ἄφθονα καλῶνται, ὡσπερ imbecilis, -ius, ὁ ἀσθενής, imbecilior, ὁ ἀσθενέστερος, imbecillimus, καὶ imbecilissimus, ὁ ἀσθενέστατος.

Maturus, ὁ ἀκμαῖος, maturior, ὁ ἀκμαϊότερος, maturrimus, ἢ maturissimus. ὁ ἀκμαϊότατος. externus, ὁ ἄλλοτριος, exterior, ὁ ἄλλοτριώτερος, extremus, ἢ exstimus, ὁ ἄλλοτριώτατος, infernus, ὁ κάτω, inferior, ὁ κατώτερος, infimus & inferrimus, ὁ κατώτατος, posterus, ὁ μεταγενής, posterior. ὁ μεταγενέστερος, postremus & postimus ἢ postimus, ὁ μεταγενέστατος, δηλ. ὁ ὕστατος.

Ἐνία δὲ ἄττ δὴ πάντων τῶν βαθμῶν ἔλλειπσι Defectiva εἴτ' ἔν Ἐλλειπτικά ὀνομάζονται.

Ἐλλείπσι τῶ Θετικῶ interior, ὁ ἐνδότερος, intimus, ὁ ἐνδότατος, cicerior, ὁ ἐγγύτερος, citimus, ὁ ἐγγύτατος, ulterior, ὁ προσώτερος, ultimus, ὁ προσώτατος. prior, ὁ πρότερος, primus, ὁ πρώτιστος, propior, ὁ πλησιέστερος, proximus, ὁ πλησιέστατος, deterior, ὁ χείρων, deterrimus, ὁ χείριστος, ocyor, ὁ ὠκίων, ocyllimus, ὁ ὠκιστος.

Τῶ Συγκριτικῷ Ἐλλείπωσιν inclitus, ὁ λαμπρὸς, inclitissimus, ὁ λαμπρότατος, invictus, ὁ ἀήττητος, invictissimus, ὁ ἀήττικώτατος. meritus, ὁ ἄξιος, meritissimus. ὁ ἀξιώτατος. novus, ὁ νέος, novissimus, ὁ νεώτατος, sacer, ὁ ἱερός, facerrimus, ὁ ἱερώτατος, ἔτω falsus, ὁ ψευδής. diversus, ὁ Γελοῖος, invitus, ὁ ἄκων, consultus, ὁ βεβηλευμένος, persuasus, ὁ πεπεισμένος, ἄπερ ἐν τῷ Ὑπερθετικῷ issimus ἔχασι.

Τῶ δὲ Ὑπερθετικῷ Ἐλλείπωσιν, adolescens, ὁ ἔφηβος, adolescentior, ὁ ἔφηβότερος, juvenis, ὁ νέος, junior, ὁ νεώτερος. licens, ὁ παρρησιασικὸς. licentior, ὁ παρρησιασικώτερος. senex, ὁ Γέρων, senior, ὁ Γεραίτερος, ingens, ὁ εὐμήκης, ingentior, ὁ εὐμηκέστερος, longinquus, ὁ Μακρὸς, longinquior, ὁ μακρύτερος. sinister, ὁ ἀρισερός, sinisterior, ὁ ἀρισερώτερος, ἔτω cæcus, ὁ τυφλός, propinquus, ὁ συγγενής, supinus, ὁ ὑπτίος, taciturnus, ὁ σιωπηλός, satur, ὁ ἔμπλεος, declivis, ὁ ἐπικλινής, comis, ὁ χριστός, stabilis, ὁ σερέος, κτ. anterior, ὁ ἐμπρόσθιος δὲ τῶ Θετικῷ κὶ Ὑπερθετικῷ ἔλλείπει.

Τὰ Ἐπίθετα ἄπερ πρὸ τῆς ληγέσης τοῦ us, Θετικῷ, φωνῆεν ἔχασιν ἐν μὲν τῷ Συγκριτικῷ διὰ τῶν μορίων magis, μᾶλλον, vel minimum, ἢ ἔλαττον. ἐν τῷ Ὑπερθετικῷ δὲ διὰ τῶ valde, λίσαν, maxime, μεγίστως, vel minime, ἢ ἐλαχίστως, περιγράφονται, αἶον idoneus, ὁ ἐπιτήδειος, magis idoneus, ὁ ἐπιτηδειότερος, maxime idoneus, ὁ ἐπιτηδειότατος. varius, ὁ ποικίλος, minus varius, ὁ ἔλαττον ποικίλος, minime varius, ὁ ἐλάχιστον ποικίλος. ἀλλὰ strenuus, strenuor, stre-

strenuissimus, ὁ δραστήριος, - κώτερος, - ώτατος,
& pius, piissimus ἢ εὐσεβής, εὐσεβέστατος, εὐ-
ρήσεις.

Ἐνία τῶν Ἐπίθετων ἔδέποτε διὰ τῶν Βαθ-
μῶν συγκρίνονται, οἷον almus, ὁ εὐτραφής, bal-
bus, ὁ ψελλός, blæsus, ὁ τραυλός, canus, ὁ
πολιός, canorus, ὁ Μισικός, claudus, ὁ χω-
λός, egenus, ὁ ἄπορος, mirus, ὁ θαυμάσιος,
καίτ.

Ἐνταῦθα ὁμοίως ἀφορῶσιν omnis, ὁ Πᾶς,
nullus, ἔδεις, unus, εἷς. αἱ Μετοχαὶ εἰς dus καὶ
τὰ Σύνθετα ἀπὸ τῶ animus, arma, ἢ jugum,
ὡσπερ exanimis, - us, ἢ inanimis, - us, ὁ ἄ-
ψυχος. semianimis, - us, ὁ ἡμίψυχος, unani-
mis, - us, ὁ ὁμόψυχος, inermis, - us, ὁ ἄνο-
πλος, bijugis, - us, ὁ δίζυγος, multijugis, - us,
ὁ πολύζυγος, quadrijugis, - us, ὁ τετράζυγος,
sejugis, - us, ὁ ἐξάζυγος semifomnis, - us, ὁ
ἡμίπνοος.

Περὶ Ἐπίθετου Ὀνόματος.

Τὰ Ἐπίθετα μίαν, δύο, ἢ τρεῖς καταλήξεις
ἔχουσι, ἐξ ἑνὸς πρὸς ἕτερον γένος κινόμενα.

Ἐπίθετα μιᾶς καταλήξεως, ἢ Γένος παντὸς
πάντα τὰ τῆς Τρίτης Κλίσεως, ἢ Γένος παντὸς
ὀνόματα ἐσὶν, ὡσπερ

Ἐνικῶς.

Ὀν. felix.
 Γεν. felicis.
 Δοτ. fétici.
 Αἰτ. felicem ἕδ. felix.
 Κλητ. felix.
 Ἀφ. felice, -i.

Πληθυντικῶς.

Ὀν. félices ἕδ. -ia.
 Γεν. félicium.
 Δοτ. félicibus.
 Αἰτ. félices ἕδ. ia.
 Κλητ. félices ἕδ. ia.
 Ἀφ. félicibus.

Τὰ δύο καταλήξεων ὀνόματα εἰς is, ἕ e, (σὺν τῷ συγκριτικῷ εἰς or, ἕ us) πρὸς τὴν Τρίτην Κλίσιν ἀφορῶσι, ἕ τὰ μὲν εἰς is, Γένος κοινῶ, τὰ δὲ εἰς e, Γένος Ὀυδετέρου ἔστιν, ὡσπερ

Ἐνικῶς.

Ὀν. fórtis ἕδ. fórte.
 Γεν. fórtis.
 Δοτ. fórti.
 Αἰτ. fórtem ἕδ. fórte.
 Κλητ. fórtis ἕδ. fórte.
 Ἀφ. fórti.

Πληθυντικῶς.

Ὀν. fórtes ἕδ. ia.
 Γεν. fórtium.
 Δοτ. fórtibus.
 Αἰτ. fórtes ἕδ. ia.
 Κλητ. fórtes ἕδ. ia.
 Ἀφ. fórtibus.

Ἔστιν ἂ ἐν τῇ τῷ Ἐνικῷ ὀνομασικῇ εἰς er, is, ἕ e, λήγοντα ὡσπερ acer, acris, acre, ὁ ὄξύς, ἢ ὄξεία, τὸ ὄξύ.

Τέτων δὲ ἡμὲν εἰς er κατάληξις Γένος Ἀρσενικῶ, ἢ δὲ εἰς is, Γένος κοινῶ, ἢ δὲ εἰς e, Γένους Ὀυδετέρου ἔστι.

Τὰ Ἐπίθετα τριῶν καταλήξεων ἐν μὲν τῷ Ἀρσενικῷ us, ἢ ar, ἢ er, ἐν δὲ τῷ Θηλυκῷ a, ἔν τῷ Οὐδετέρῳ um, ἔχει.

Τάτων τὸ μὲν Θηλυκὸν κατὰ τὴν Πρώτην, τὸ δὲ Ἀρσενικὸν, ἔ Οὐδέτερον κατὰ τὴν Δευτέραν κλίνονται Κλίσει, οἷον

Ἐνικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ὀν. bónus, - a, - um.	Ὀν. bóni, - æ, a.
Γεν. bóni, - æ, - o.	Γεν. bonorum, - arum
Δοτ. bóno, - æ, - i.	οrum.
Αἰτ. bónum, - am, um.	Δοτ. bónis.
Κλητ. bóne, - a, - um.	Αἰτ. bónos, - as, - a.
Ἀφ. bóno, - a, - o.	Κλητ. bóni, - æ, - a.
	Ἀφ. bónis.

Ὄντω pulcher, pulchra, pulchrum, ὁ ὠραίος, α, ον, ἔ fatur, fatura, faturum, ὁ ἔ ἢ ἔμπλεως, αν, ἔτ.

Σημειώσεις.

α. Unus, ὁ εἷς, solus, ὁ μόνος, totus, ὁ πᾶς, ullius, ὁ τίς, nullus, οὐδεὶς, alius, ὁ ἄλλος, uter, πότερος, alter, ὁ ἕτερος, neuter, ὁ ἑδέτερος, alteruter, ὁ ἑκάτερος, uterque, ὁ ἀμφοτέρως, utervis, ὁ πατέρος δὴ ποτε, ἐν μὲ τῷ Ἐνικῷ Γενικῷ jus, ἔ ἐν τῷ Δοτικῷ i, ἔχουσιν, οἷον unus, unius, uni, ἔτ.

β. Unus, πληθυντικῶς ὁμοίως σχηματίζεται, ἀλλὰ alius ἑδέποτε ἔ ἐν τῷ ἑδετέρῳ um, ἔχει,

χει, ἀλλὰ alius, -ud, ὡσπερ alius, alia, aliud.

γ. Alteruter, ὁ ἑκάτερος ἐν τῇ Γενικῇ μόνον alterutrius, ἀλλ' ἔτι ἐστ' ὅτε alteriusutrius, ἔχει.

Περί Ἐπιθέτων Ἀριθμητικῶν.

Τῶν Ἀριθμητικῶν Ὄνομάτων τὰ τὸν ἀριθμὸν ἀπλῶς δηλῶντα, cardinalia, ἀπολελυμένα, τὰ δὲ μετὰ τάξεως, ordinalia, τακτικὰ λέγονται, ἅπερ ἐν τοῖς Ἐπιθέτοις τακτέα.

Ἀπολελυμένα.

Τακτικὰ.

1 I. unus, -a, -um. primus, -a, -um.	α. εἷς μία ἐν Πρῶτος, η, ον.
2 II. duo, -æ, -o. secundus.	β. δύο. δεύτερος.
3 III. tres, tria. tertius.	γ. τρεῖς, -ία. τρίτος.
4 IV. quatuor. quartus.	δ. τέτταρα. τέταρτος.
5 V. quinque. quintus.	ε. πέντε. πέμτος.
6 VI. sex. sextus.	ς. ἕξ. ἕκτος.
7 VII. septem. septimus.	ς'. ἑπτὰ. ἑβδομος.
8 VIII. octo. octavus.	ή. ὀκτώ. ὀγδοος.
9 IX. novem. nonus.	θ'. ἑννέα. ἑννατος.

10. X. decem. decimus.	ί. δέκα. δέκατος.
11. XI. undecim. undecimus.	ιά. ένδεκα. ένδέκατος.
12. XII. duodecim. duodecimus.	ιβ'. δώδεκα. δωδέκατος.
13. XIII. tredecim. decimus tertius.	ιγ'. τρισκαίδεκα. τρискаιδέκατος.
14. XIV. quatuordecim. decimus quartus.	ιδ'. τετταρακαίδεκα. τετταρακαιδέκατος.
15. XV. quindecim. decimus quintus.	ιε'. πεντακαίδεκα. πεντεκαιδέκατος.
16. XVI. sexdecim. decimus sextus.	ισ'. έκκαίδεκα. έκκαιδέκατος.
17. XVII. septemdecim. decimus septimus.	ιζ'. έπτακαίδεκα. έπτακαιδέκατος.
18. XVIII. octodecim. decimus octavus.	ιη'. οκτωκαίδεκα. οκτωκαιδέκατος.
19. XIX. novemdecim. decimus nonus.	ιθ'. έννακαίδεκα. έννεκαιδέκατος.
20. XX. viginti. vigefimus.	κ'. είκοσι. είκοσος.
21. XXI. viginti unus. vigefimus primus.	κά. είκοσι έν. είκοσος πρώτος.
22. XXII. viginti duo. vigefimus secundus.	κβ'. είκοσι δύο. είκοσος δεύτερος.
23. XXIII. viginti tria. vigefimus tertius.	κγ'. είκοσι τρία. είκοσος τρίτος.
24. XXIV. viginti quatuor. vigefimus quartus.	κδ'. είκοσι τέτταρα. είκοσος τέταρτος.
25. XXV. viginti quinque. vigefimus quintus.	κε'. είκοσι πέντε. είκοσος πέμπτος.
26. XXVI. viginti sex. vigefimus sextus.	κς'. είκοσι έξ. είκοσος έκτος.

27. XXVII. viginti septem. κζ'. εἴκοσι ἑπτὰ.
vigefimus septimus. εἰκοσὸς ἑβδομος.
28. XXVIII. viginti octo. κη'. εἴκοσι ὀκτώ.
vigefimus octavus. εἰκοσὸς ὄγδοος.
29. XXIX. viginti novem. κθ'. εἴκοσι ἑννέα.
vigefimus nonus. εἰκοσὸς ἑννατος.
30. XXX. triginta. λ'. τριάκοντα.
trigefimus. τριακοσὸς.
40. XL. quadraginta. μ'. τεσσαράκοντα.
quadragesimus. τεσσαρακοσὸς.
50. L. quinquaginta. ν'. πενήκοντα.
quinguesimus. πεντηκοσὸς.
60. LX. sexaginta. ξ'. ἑξήκοντα.
sexagesimus. ἑξικοσὸς.
70. LXX. septuaginta. ο'. ἑβδομήκοντα.
septuagesimus. ἑβδομικοσὸς.
80. LXXX. octoginta. π'. ὀγδοήκοντα.
octogesimus. ὀγδοηκοσὸς.
90. XC. nonaginta. ς'. ἑννεήκοντα.
nonagesimus. ἑννηκοσὸς.
100. C. centum. ρ'. ἑκατὸν.
centesimus. ἑκατοσὸς.
200. CC. ducenti, - æ, - a. δ'. διακόσιοι, αι, α.
ducentesimus. διακοσσιοσὸς.
300. CCC. trecenti. τ'. τριακόσια.
trecentesimus. τριακοσιασὸς.
400. CCCC. quatringeriti. υ'. τεσσαρακόσια.
quadringeritesimus. τεσσαρακοσὸς.
500. D. Io. quingenti. φ'. πεντακόσια.
quingentesimus. πεντακοσσιοσὸς.
600. DC. sexcenti. χ'. ἑξακόσια.
sexcentesimus. ἑξακοσσιοσὸς.
700. DCC. septingeriti. ψ'. ἑπτακόσια.
septingeritesimus. ἑπτακοσσιοσὸς.

800.	DCCC. octigenti.	ώ.	ὀκτακόσια.
	octingentesimus.		ὀκτακοσιοσὸς.
900.	DCCC. nonigenti.	πί.	ἐννεακόσια.
	nongentesimus.		ἐννακοσιοσὸς.
1000.	M. clo. Mille.	ά.	χίλια.
	millesimus.		χιλιοσὸς.
2000.	MM. bis Mille.	β.	δισχίλια.
	x bis millesimus.		δισχιλιλιοσὸς.
10000.	M decies Mille.	ι.	Μύρια.
	xx decies millesimus.		μυριοσὸς.
20000.	M vicies Mille.	ικ.	δειςμύρια.
	xxx vicies Millesimus.		δισμυριοσὸς.
30000.	M tricies Mille.	λ.	τρειςμύρια.
	trigesies millesimus.		τρειςμυριοσὸς, κτ.

(*)

Σημείωσις.

α. Εἰ μὲν ἀπολελυμένα δύο συντάττοντο τότε ἐκ τῆ πρώτης μέχρι τῆ ἑκατὸν ἀριθμοῦ ὁ βραχυτέρος προδετέος, ὡς περ septem & decem, ἑπτὰ καὶ δέκα, unus & viginti, εἷς καὶ εἴκοσι κτ. quinque & sexaginta annos natus, πέντε καὶ ἑξήκοντα ἔτη γεγονώς.

Συνδέσμη δ' ἄνευ ἐσᾶει ὁ μείζων ἀριθμὸς προτακτέος, ὡς περ naves decem septem, πλοῖα δέ-

κα

(*) Παρατήρησις. Πᾶς ὁ ἡμέτερος ἀριθμὸς μετατιθέμενος τὴν αὐτὴ δύναμιν μήτε ἐλατοῖ, μήτε αὐξάνει, ἐσᾶει δὲ ὁ αὐτὸς διαμένει ὅπερ εἶδεν τῶ τῶν ἄλλων Γενῶν ἀριθμῶ ἕνεσιν, οἷον ιε. ἢ εἰ, ἐσᾶει ταῦτό, δέκα, καὶ πέντε, ἢ πέντε καὶ δέκα διασημαίνει, ὅπερ, καὶ ἐν τῇ τῶν μεγαλλιτέρων ἀριθμῶνσειρᾷ ταῦτό συμβαίνει. ἐν πᾶσι δὲ τοῖς τῶν Ἀράβων καὶ Λατίνων ἀριθμοῖς ταῦτό οὐχ' εὐρήσεις, οἷον ἐν τοῖς Ἀραβικοῖς μὲν ἐπεὶ ὁ 15, δέκα καὶ πέντε ἀριθμὸς, μετατιθέμενος, 51 πενήτηκοντα, καὶ πέντε οὐ δέκα καὶ πέντε διασημαίνει, ἐν τοῖς τῶν Λατίνων δὲ ὁ IX ἕννατος μετατιθέμενος XI, ἐνδέκατον, καὶ οὐκ ἕννατον ἀριθμὸν διασημαίνει καὶ οἷλ. ὁμοίω

κα ἑπτὰ, viginti unus, duo, tres, εἴκοσι εἷς, δύο, τρεῖς.

Α'λλ' εἰμὲν ὁ ἀριθμὸς τῷ ἑκατὸν ὑπεροπληρῆ ἑσᾶει ὁμείζων ἀριθμὸς προτακτέος, καὶ περ' ἕτος ἄνευ ἢ μετὰ Συνδέσμων ἐστίν, ὡς περ centum, unus, duo &c. ἑκατὸν, εἷς, δύο καὶ τ. ἢ centum & unus, duo &c. ἑκατὸν καὶ ἕνας δύο καὶ τ.

Ἐν τοῖς τακτικοῖς ἀδιαφόρως ποτὲ μὲν ὁ μείζων, ποτὲ δὲ ὁ μείων ἀριθμὸς προτίθεται, τῇ μεθόδῳ κατὰ καὶ ἄνευ Συνδέσμων συνταττόμενος, ὡς περ decimus quartus, ὁ δέκατος τέταρτος, & quartus decimus, καὶ ὁ τέταρτος δέκατος. plato uno, & octogesimo anno scribens mortuus est. ὁ Πλάτων ἕνα καὶ ὀγδοηκοσὸν ἔτος γράφων ἀπέθανεν. Κικ.

β', Τοῖς τακτικοῖς ὁμοίως καλῶς συντακτέα, quisque, πᾶς τις, ἐν τῇ σημασίᾳ ὡς περ quintus quisque annus, πέμπτον πᾶν ἔτος, quinto quoque anno, πέμπτῳ παντὶ ἔτει, τοῦτο δηλοῖ πέμπτῳ ἀεὶ ἔτει.

γ', Τὰ Ἀπολελυμένα ἐκ τῶν quatuor, τέτταρα μέχρι τῷ ἑκατὸν ἄκλιτα, ἀλλὰ εἷς, δύο, τρία τῇ ἐξῆς μεθόδῳ κλίνονται.

Ἐνικῶς.

Ὅν. unus, - a, - um. Ὅς. εἷς, τὸ ἕν, ἢ μία καὶ τ.
 Γεν. unius.
 Δοτ. unī.
 Αἰτ. unum, - am, - um.
 Ἀφ. uno, - a, - o.

Ὀν. duo, -α, -ο.	Ὀν. tres, ἑδ. -ία.
Γεν. duorum, -arum, -orum.	Γεν. trium.
Δοτ. duobus, -abus, -obus.	Δοτ. tribus.
Αἰτ. duos, -ο, -as, -ο.	Αἰτ. tres, ἑδ. -ία.
Κλητ. duo, -α, -ο.	Κλητ. tres, ἑδ. -ία.
Ἀφ. duobus, -abus, -obus.	Ἀφ. tribus.

Ὁμοίως ambo, αἱ ἀμφότεροι, ambæ, αἱ ἀμφότεραι, ambo, τὰ ἀμφοτέρω.

δ. Τὰ Ἀπολελυμένα ducenti, -α, -τα, οἱ διακόσιοι, αἱ, αἱ, τὰ α, κατὰ τὴν Πρώτην καὶ Δευτέραν Κλίσιν Κλίνονται.

Ὀν. ducenti, ducentæ, ducenta.

Γεν. ducentorum, ducentarum, ducentorum, κατ.

Παρὰ ποιηταῖς ἀντὶ τέτων ἑσθ' ὅτε εὐρησεις χρωμένους bis centum, δις ἑκατὸν, ter centum τρεῖς ἑκατὸν κατ.

ε. Mille Ἐπίθετον πληθυντικὸν ἄκλιτον ἐστί, Millia δὲ ἑσιασικῶς ἐν τῷ Πληθυντικῷ κατὰ τὴν Τρίτην κλίνεται Κλίσιν. ὅθεν λέγομεν mille milites, χίλιοι στρατιῶται, καὶ duo millia militum, δύο χίλια στρατιωτῶν.

Ἐσθ' ὅτε μέντοι τῇ λέξει mille ἑσιασικῶς χρωμέδα, ὡς περ mille militum ἢ hominum,

χιλιάς στρατιωτῶν ἢ ἀνθρώπων, ὅπερ τηνικαῦτα ἐνικόν ἐστιν.

Ἡ λέξις millia κατὰ τοῖς Ἀπολελυμένοι οὕτω ἔστι τοῖς Διαιρητικοῖς πλεονασμοῖς, ὥσπερ centum vel centena millia hominum, ἑκατὸν ἢ ἑκατοντάδες χιλιάδες ἀνθρώπων.

Τὰ Distributiva, Διαιρητικὰ πρὸς τὴν ἐρώτησιν quoteni, πόσοι, singuli, ἕκαστοι, bini, -α, -α, διττοί, -αί, -ά. terni, συντρῆεις, quaterni, οἱ τέσσαρες, quini, οἱ πέντε, ἔτ. ἕως deni, οἱ δέκα, undeni, οἱ ἑνδεκά ἔτ. ὁμοίως vigeni, οἱ εἴκοσι, triceni, οἱ τριάκοντα, quadrageni, οἱ τεσσαράκοντα, quinquageni, οἱ πενήκοντα ἔτ. ὡσαύτως centeni, οἱ ἑκατὸν, ducenteni, οἱ διακόσιοι ἔτ. ἕως Milleni, οἱ χίλιοι, bis milleni, οἱ δυσχίλιοι καίτ.

Σημειώσεις.

α. Τὰ Διαιρητικὰ τῶν Ἀπολελυμένων ἔτι διαφέρουσι, dedit nobis decem thaleros, δέδωκεν ἡμῖν δέκα τάλερα, dedit nobis denos thaleros, δέδωκεν ἡμῖν δέκα εἴτ' ἔν πρὸς δέκα τάλερα.

β. Αἱ διαιρέσεις τῆς φράσεως, ὁμοίως σαφηνίζονται διὰ τῆς λεξίδος τῆς singuli ἕκαστος, & unusquisque, ἔτι πᾶς ἕκαστος, ὥσπερ ἐν τοῖς Ἀπολελυμένοις κατὰ τὴν ἑν τῶν Διαιρητικοῖς, ὅσον singuli, milites acceperunt, ἕκαστοι στρατιῶται ἔλαβον, ἢ unusquisque militum ac-

cepit, πᾶσι τῶν στρατιωτῶν ἔλαβεν, denos aureos, πρὸς δέκα χρυσᾶς, ἢ decem aureos, ἢ δέκα χρυσᾶς.

Τῇ λέξει ταύτῃ singulus ἕκαστος ὁμοίως κ' ἐν τῷ ἐνικῷ χρώμεθα.

γ. Τοῖς τῷ Πληθυντικῷ ἑσιαστικοῖς μόνον Ἀριθμητικὰ προσητέα, ὡς περ binae literae, τοῦτ' ἔστι duae literae, δύο ἐπισολαί, bina castra hostium expugnata, δύο τῶν ἐχθρῶν φρέρια ἐκπολεμηθέντα Φλ. ἀλλ' ὁμοίως ὁρῶς λέγεται unae litterae, ἢ μία Ἐπισολή, unae nuptiae, ὁ εἰς Γάμος.

δ. Τὰ Διαιρετικὰ ὁμοίως ἔσθ' ὅτε Ἀπολελυμένων τόσον ἐπέχουσι, τὰ μάλιστα δὲ παρὰ ποιηταῖς, ὡς περ ter dena, ἀντὶ triginta, τριάκοντα, per duo dena regit mundi sol aureus astra, εἴτ' ἔν ἐτῶν εἴκοσι ὁ χρυσοῦς ἥλιος τῷ κόσμῳ τῶν ἄστρον ἐβασίλευσατο, Βιργ.

Multiplicativa εἴτ' ἔν Πολλαπλάσια πρὸς τὴν ἐρώτησιν τὰ ἐξῆς ἐσὶν, οἷον quatuorplex, ὁ ποσάπλάσιος, simplex, ὁ ἀπλῆς, duplex, ὁ διπλῆς, triplex, ὁ τριπλῆς, quadruplex, ὁ τετραπλῆς, quintuplex, ὁ πενταπλῆς κτ. οὕτως decemplex, ὁ δεκαπλάσιος, viccuplex, ὁ εἰκοσαπλάσιος, triccuplex, ὁ τριακονταπλάσιος, centuplex, ὁ ἑκατονταπλάσιος, millicuplex, ὁ χιλιοπλάσιος, multiplex, ὁ πολλαπλάσιος. Ἐνταῦθα ὁμοίως bipartitus, ὁ διμερῆς, tripartitus, ὁ τριμερῆς, quadripartitus, ὁ τετραμερῆς.

Proportionalia εἶτ' ἔν Ἀνάλογα πρὸς τὴν ἐρώτησιν εἰσὶ, quatuorplus, ποσαπλάσιος, simplus, -a, -um, ὁ ἀπλῆς, ἢ, ἔν, duplus, ὁ διπλάσιος, triplus, ὁ τριπλάσιος, quadruplus, ὁ τετραπλάσιος, quintuplus, ὁ πενταπλάσιος, decuplus, ὁ δεσκαπλάσιος, centuplus, ὁ ἑκατονταπλάσιος, millecuplus, ὁ χιλιοπλάσιος.

Temporalia εἶτ' ἔν χρονικά πρὸς τὴν ἐρώτησιν, quotannis κατ' ἔτος, bimus, ὁ διετής, trimus, ὁ τριετής, quadrimus, ὁ τετραετής, ὁμοίως bimulus, ὁ διετής, trimulus, ὁ τριετής, quadrimulus, ὁ τετραετής, ἔξ' ἔ τὰ οὐσιαστικά, bimatus, τὸ διετές, trimatus, τὸ τριετές, quadrimatus, τὸ τετραετές, vicenarius, ὁ εἰκοσαῖος, tricenarius, ὁ τριακοσαῖος, quadragesimus, ὁ τεσσαρακοσαῖος, centenarius, ὁ ἑκατοσαῖος, millenarius, ὁ Χίλιοςος.

Ἐνταῦθα ὁμοίως τὰ Σύνδετα ἀφορῶσι biennis, ὁ διετής, triennis, ὁ τριετής, quadriennis, ὁ τετραετής, quinquennis, ὁ πενταετής, sexennis, ὁ ἑξαετής, septennis, ὁ ἑπταετής, octennis, ὁ ὀκταετής, nouennis, ὁ ἑννεατής, decennis, ὁ δεκαετής.

Περαιτέρω ἐνταῦθα ἀφορῶσι τὰ σύνδετα bimestris, -e, ὁ δίμηνος, trimestris, ὁ τρίμηνος, quadrimestris, ὁ τετράμηνος, quinque mestrus, ὁ Πεντάμηνος, semestris, ὁ ἑξάμηνος, septemmestris, ἢ septimestris, -e, ὁ ἑπτάμηνος.

Σημείωσις.

Τὰ εἰς arius Ἀριθμητικὰ ὁμοίως ἐν χρήσει εἶσιν, ὡσπερ τὰ ponderalia, Ζυγισατικά, binarius, ὁ δυϊκός, ternarius, ὁ τριαδικός, τά τε ἢ τῷ ἑτέρῳ βάρει τῶν ζυγῶν εἶτ' ἐν διτρῶν, ὅθεν παράγεται centenarius, ἑκατονταδικός κατὰ ἑκατὸν διτρῶν βάρους ἔχων.

Τοῖς Ἀριθμητικοῖς Ἐπιρρήμασι χρώμεθα ἐν τῇ ἐρωτήσει, quoties, ποσάκις, semel, ἀπαξ, bis, δις, ter, τρις, & quater, τετράκις, quinques, πεντάκις, sexies, ἑξάκις, septies, ἑπτάκις, octies, ὀκτάκις, nonies, ἑννεάκις, decies, δεκάκις, undecies, ἑνδεκάκις, vicies ἢ vigesies, εἰκοσάκις, semel, ἀπαξ, vicies bis, εἰκοσάκις δύο, tricies, ἢ trigesies, τριακοντάκις, quadragies, τεσσαρακοντάκις, nonagies, ἑννεηκοντάκις, centies, ἑκατοντάκις, ducenties, διακοσάκις, millies, χιλιάκις.

Τοῖς Ἀριθμητικοῖς τέτοις ὁμοίως & ἐν τοῖς Ἐπιθετικοῖς ἀριθμητικοῖς χρώμεθα, εἰμὲν Ἀριθμητικὰ Ἐπίθετα δύο ἄνευ τῷ Σύνδεσμο &, συντάσσονται, οἷον annos bis centum vixit, ἔτη διακόσια βεβίωκεν, ἀντὶ ducentum, centies mille homines, ἑκατοντάκις χίλιοι ἄνθρωποι, bis millesimus annos, δισχιλιοσὰ ἔτη, decies centena millia, δεκάκις ἑκατοντάια χίλια, ter millena millia, τρισχιλιοσὰια χίλια, tricies centena millia, τριακοσὰια χίλια.

Ἐν τῇ λέξει decimus tertius, ὁ δέκατος τρίτος, viginti unus, εἴκοσι & εἷς, duo, δύο &τ. ὁ & Σύνδεσμος ὑπονοεῖται.

Ἐκ τῶν Ἀριθμητικῶν ὁμοίως τὰ Σύνδετα οὐσιαστικά ἐκ τῆ annus, mensis, dies ἢ hora παράγονται, ὡς περ biennium, τὸ διετές, bimestrae, τὸ διμηνές, biduum, τὸ διήμερον, bihorium, τὸ διώριον, semihora, τὸ ἡμιώριον ἔτ.

Ὡσαύτως τὰ Ἐπίθετα bipes, ὁ δίπους, tripes, ὁ τρίπους, quadrupes, ὁ τετράπους, biremis, ἡ διήρης, triremis, ἡ τριήρης, ἢ τὰ παραπλήσια.

Περί τῶν Ἀντωνυμιῶν.

Pronomina εἰτ' ἔν Ἀντωνυμίαι αἱ ἀντὶ τῶν ὀνομάτων παραλαμβανόμεναι εἰσὶ, φωνὰς δέκα ἢ ἑννέα ἔχουσαι, τῶν δὲ τινὰ μὲν Οὐσιαστικά, ὡς περ ego, ἐγώ, tu, σὺ, sui ἢ ἡ ἑαυτῆ, τινὰ δὲ Ἐπίθετα ὡς περ hic, ἔτος, iste, αὐτός, ille, ἐκεῖνος, is, ἔτος ἢ αὐτός, ipse, αὐτός, quis, τίς, qui, ὅς, meus, ἐμός, tuus, σός, suus, ἐός, postea, ἡμέτερος, vester, ὑμέτερος, nostras, ἡμεδαπός, vestras, ὑμεδαπός, cuius, τινός ὡν cujas, ποδαπός, ὡν τὰ εἶδη ἐξεκπλάσια.

α. Demonstrativa, Δεικτικαὶ αἱ τὸ πρᾶγμα ἢ τὸ πρόσωπον ἐνεσῶς παρασαίνουσαι εἰσὶν, ὡς περ ego, tu, hic, ille, iste.

β. Relativæ, Ἀναφορικαὶ αἱ πρὸς ὄνομα παρωχήμενον τὴν μνήμην ἀνακαλοῦσαι εἰσὶ, καθά, is, ipse, qui, ille.

Σημείωσις.

Αἱ Ἀναφορικαὶ τῆς qui ἐξηρημένης εἰσὶ ὅτε ἀντὶ τῆς Δεικτικῆς, καὶ τὴν ἀντίον παραλαμβάνονται, οἷον Philippus, Alexander & Pyrrus interierunt, hic infidiis, iste veneno, ille ictu lapidis. ὁ Φίλιππος, ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ ὁ Πύρρος διεφθάρθησαν, αὐτὸς τῇ ἐπιβελῆ, ἕτος τῷ δηλητηρίῳ, ἐκεῖνος τῇ τῷ λίθῳ πλιγῆ.

γ. Reciproca αἱ Ἀντίστροφαι ἢ τὸ προσερχόμενον πρόσωπον ἀφορῶσι, ἢ πρὸς τὸ τρίτον πρόσωπον ἔγγιστα προηγούμενον ἀναφέρονται, ὡσπερ sui καὶ suus. Cicero laudatur ob suam eloquentiam. ὁ Κικέρων τῆς ἑαυτῆ εὐγλωττίας ἐπαινεθεῖη.

δ. Inrerrogativa, Ἐρωτηματικά, τὰ τὸ πρᾶγμα, ἢ τὸ πρόσωπον ἐρωτῶντα εἰσιν, οἷον quis, cujus, cuja, cujum, cujas.

Σημείωσις.

Cujus, cuja, cujum, ἀτελεῖς ἕσας τοῖς ποιηταῖς ἐγκαταλείψωμεν. τέτοις γὰρ ὁρθῶς ἐκ ἐρωτῶμεν, nescio quis fit? τίς ἢ ἀγνοῶ; ἢ quidam dicit? τί φησὶ;

ε. Possessiva, Κτητικαὶ αἱ κτῆσιν τινα σημαίνεσαι εἰσιν, οἷον meus, tuus, suus, noster, vester.

ς. Genitalia, Ἐθνικαὶ εἰσὶ, αἱ τὸ ἔθνος, τὴν Πατρίδα, τὸ Δόγμα, ἢ τὴν Αἵρεσιν σημαίνεσαι, ὡσπερ

ὡσπερ *cujas, nostras* καὶ *vestras*, οἷον *cujas est natione?* ποδαπὸς ἐστὶ τῷ Γένει; *Græcus, Ἑλλην*, *cujas est patria?* ποδαπὸς τῆ πατρίδει ἐστὶ; *Argyrocastrensis, Ἀργυροκαστρίτης*. *cujas religione?* ποδαπὸς τῷ Δόγματι; *Anatholicus, Ἀνατολικός, Catholicus, Καθολικός*.

Meus, tuus, suus, noster, vester, et cujus, -a, -um. τρικατάληκται ὡσπερ τὰ Ἐπίθετα εἰσὶν, ἀλλὰ, *nostras, vestras, et cujas* κατὰ τὴν Τρίτην Κλίνονται Κλίσει ἐν τῇ Γενικῇ αἰς, ὡσπερ *nostras, nostratis* ἔχουσαι.

Αἱ Ἀντωνυμίαι ἐξηρημένων τῶν, *tu, meus, noster, et nostras*, Κλητικὴν ἐκ ἔχουσαι.

Γένος παντὸς τῶν. Ἐπικοίνοι, *ego, tu, sui, nostras, vestras, cujus*. Κοινοῦ, *quisquam* εἰσὶν, αἱ λοιπαὶ δὲ τῶν Ἀντωνυμιῶν ὡσπερ τὰ τῶν Ἐπιθέτων τρικατάληκτα, ἐν μὲν τῇ Πρώτῃ Ἀρσενικῇ, ἐν δὲ τῇ Δευτέρῃ Θηλυκῇ, καὶ ἐν τῇ Τρίτῃ Κλίσει ἑδωτέρου Γένος εἰσὶ.

Σχήμα, τῆς *Ego, ἐγὼ*.

Πρώτη Προσώπε.

Ἐνικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ὅν. *ego, ἐγὼ*.

Ὅν. *nos, ἡμεῖς*.

Γεν. *mei ἢ mis*.

Γεν. *nostrum ἢ nostri*.

Δοτ. *mihi*.

Δοτ. *nobis*.

Αἰτ. *me*.

Αἰτ. *nos*.

Κλητ.

Κλητ. εἰπάει.
 Ἀφ. a me.

Κλητ. εἰπάει.
 Ἀφ. a nobis.

Τῆς tu σὺ.

Δευτέρου Προσώπου.

Ἐνικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ὅν. tu, σὺ.
 Γεν. tui ἢ tis.
 Δοτ. tibi.
 Αἰτ. te.
 Κλητ. o tu.
 Ἀφ. a te.

Ὅν. vos, ὑμεῖς.
 Γεν. vestrum, ἢ vestri.
 Δοτ. vobis.
 Αἰτ. vos.
 Κλητ. o vos.
 Ἀφ. a vobis.

Τῆς sui ἑαυτῆ ἢ ἑ.

Τρίτου Προσώπου.

Ἐν. ἢ Πληθ. Ὅν. εἰπάει. Γεν. sui, Δοτ. sibi, Αἰτ. se, Κλητ. εἰπάει, Ἀφ. a se.

Σημείωσις.

Ἄυτη καθάρᾳ Ἀντίστροφος, ἐστίν, ἀλλὰ εὐχρηστικῶς ἢ τῇ Κλητικῇ Ἀντωνυμίᾳ ἀναφερομένην, καθὼς ὡσπερ Ἐπίθετον νομιζομένην εὐρήσεις, οἷον

Ἐνικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ὅν. suus, sua, suum.
 Γεν. sui, suæ, sui.

Ὅν. sui, suæ, sua.
 Γεν. suorum, suarum, suorum.

Δοτ. suo, suæ, suo.	Δοτ. suis, suis, suis.
Αἰτ. suum, suam, suum	Αἰτ. suos, suas, suos.
Κλητ. ὦ suus, sua, suum.	Κλητ. ὦ sui, suæ, sua.
Ἀφ. a suo, sua, suo.	Ἀφ. a suis, suis, suis.

Τῆς Imitativæ, Μιμητικῆς Κλίσεως, αἱ λοιπαὶ πᾶσαι Ἀντωνυμίαι εἰσὶν, ὅσαι γὰρ τῷ Θηλυκῷ Γένει κατὰ τὴν πρώτην, ὅσαι δὲ τῷ Ἀρσενικοῦ καὶ ἑδαιτέρου κατὰ τὴν δευτέραν, καὶ ὅσαι παντὸς κατὰ τὴν Τρίτην Κλίνονται Κλίσειν.

Παρατήρησις.

Εἰσὶν αἱ τῶν Ἀντωνυμιῶν, ὡσπερ αἱ ἐν τῷ ἑξῆς σχήματι ῥηθισόμεναι τὴν Γενικὴν, καὶ Δοτικὴν ἐνικὴν μεταβάλλουσαι.

Σχῆμα τῆς hic, hæc, hoc, ἕτος, αὐτη, τῆτο.

Ἐνικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ὀν. hic, hæc, hoc, ἕτος, αὐτη, τῆτο.	Ὀν. hi, hæ, hæc, ἕ- τος, αὐται, ταῦτα.
Γεν. hujus.	Γεν. horum, harum, horum.
Δοτ. huic.	Δοτ. his.
Αἰτ. hunc, hanc, hoc.	Αἰτ. hos, has, hæc.
Κλητ. ἑλείπει.	Κλητ. ἑλείπει.
Ἀφ. ab hoc, hæc, hoc.	Ἀφ. his.

Σχῆμα τῆς is, ea, id, αὐτός, αὐτή, αὐτόν.

Ἐνικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ὅν. is, ea, id, αὐ-
τός, αὐτή, τῆτο.

Ὅν. ii, eae, ea, ἑτοί,
αὐται, ταῦτα.

Γεν. eius.

Γεν. eorum, earum,
eorum.

Δοτ. ei.

Δοτ. eis.

Αἰτ. eum, eam, id.

Αἰτ. eos, eas, ea.

Κλητ. ἔλλείπει.

Κλητ. ἔλλείπει.

Ἀφ. ab eo, ea, eo.

Ἀφ. ab eis, ἢ iis.

Σχῆμα τῆς ille, illa, illud, ἐκεῖνος, ἐκείνη,
ἐκεῖνο.

Ἐνικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ὅν. ille, illa, illud,
ἐκεῖνος, ἐκείνα, ἐκεῖνον.

Ὅν. illi, illae, illa,
ἐκεῖνοι, ἐκεῖναι, ἐκεῖνα.

Γεν. illius.

Γεν. illorum, -arum,
orum.

Δοτ. illi.

Δοτ. illis.

Αἰτ. illum, illam, illud.

Αἰτ. illos, illas, illa.

Κλητ. ἔλλείπει.

Κλητ. ἔλλείπει.

Ἀφ. ab illo, illa, illo.

Ἀφ. ab illis.

Σημειώσεις.

α. Κατὰ τὴν ille ὁμοίως iste, ista, istud, καὶ ipse, ipsa, ipsum, κλίνονται, ἐν ἐνὶ μόνον τῆς ipse διαφερέσεως, ὅπως ἐν τῇ τῆ εὐδετέρου Γένους Αἰτιατικῇ ipsum ἀντὶ ipsud ἐχάσεως.

β.

β'. Κατὰ δὲ τὴν is, ea, id, idem, ὁ αὐτός, eadem ἢ αὐτή, καὶ idem τὸ αὐτὸ κλίνονται.

Παρὰ τῷ iste καὶ hic αἱ istic ἢ isthic, istac, istoc ἢ istuc Ἀντωνυμίαι συντάττονται ταῦτοσήμανται τῇ iste, ista, istud, ὡσπερ αὖτε iste hic, αὐτός ἔτος, ista haec, αὐτή αὐτή, istud hoc, αὐτὸ τῷτο. Istac ipsa quae te emisse scribis, erunt mihi grata, αὐτὰ ταῦτα ἅπερ σὲ ἡγοράκηναι γράφεις εὐάρεστα μοι ἔσεται, Κικ. ἐν τῇ κγ' ἐπισ.

Καθάπερ καὶ αἱ illic, illec, illoc ἢ illuc (ἀντὶ τῆς illice παλαιᾶς) ἅπερ οἱ μὲν τῶν Συγγραφέων ἀντὶ τῆς illa, ille, illud, ἐκλαμβάνουσιν ὡς ἔστι τὰ πλείστα παρὰ Πλατῶν ἰδεῖν, οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ibi εἰτ' ἐν ἐκεῖ τοπικῶς Ἐπίρ. ὡς παρὰ Τερεντίω si hic mali est quidquam, illic est hujus rei caput, Εἰ μὲν ὦ δέ τι τῷ αἰσχρῶ ἔνεσι ἢ τέττε ἀρχὴ ἐκεῖ τυγχάνει.

Σημειωτέον, istic ἢ isthic, αὐθι, istoc ἢ ist hoc, αὐτόθεν, istuc δεῦρο ἔσθ' ὅτε Ἐπιρρηματικῶς παρὰ τοῖς Συγγραφέσιν, ὡς παρὰ τῷ Κικέρωνι, Τερεντίω, καὶ Πλατῶν ἐκλαμβανομένας εὐρήσεις.

Αἱ εἰρημέναι δὲ ὡς Ἀντωνυμίαι ἐν τῇ τῷ Ἐνικῷ Ἀριθμῷ ὀνομασικῇ, Αἰτιατικῇ, καὶ Ἀφαιρετικῇ μόνον ὑπεργῶσι.

Istac δὲ ἐν τῇ τῷ Οὐδετέρῳ ὀνομασικῇ Πληθυντικῇ λέγων ἔχ' ἀμαρτήση.

Σχῆμα τῆς quis, quæ, quod, ὁ καὶ ἡ τίς, τί.

Ἐνικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ὅν. quis. ἢ qui, quæ
ἢ qua, quod ἢ quid.

Γεν. cujus.

Δοτ. cui.

Αἰτ. quem, quam,
quod.

Κλητ. ἐλλείπει.

Ἀφ. quo, ἢ qui, qua
ἢ qui, quo, ἢ qui.

Ὅν. qui, quæ, qua.

Γεν. quorum, quarum
quorum.

Δοτ. queis ἢ quibus.

Αἰτ. quos, quas, quæ
ἢ qua.

Κλητ. ἐλλείπει.

Ἀφ. queis ἢ quibus.

Σχῆμα τῆς meus, mea, meum, ἐμός, ἐμή,
ἐμόν.

Ἐνικῶς.

Πληθυντικῶς.

Ὅν. meus, mea, meum

Γεν. mei, meæ, mei.

Δοτ. meo, meæ, meo.

Αἰτ. meum, meam,
meum.

Κλητ. ᾧ mi.

Ἀφ. meo, mea, meo.

Ὅν. mei, meæ, mea.

Γεν. meorum, mea-
rum, meorum.

Δοτ. meis.

Αἰτ. meos, meas, mea.

Κλητ. ᾧ mei.

Ἀφ. meis.

Ἀπαραλλάκτως tuus, suus, noster, vester.
σχηματίζονται suus, δὲ ἐσθ' ὅτε ἐν τῇ τῷ Πλη-
θυντικῷ Γενικῷ ἀντὶ suorum, suum ἔχει. Est si-
milis majorum suum, ἐμφερέως τῶν ἑαυτῷ προγό-
νων ἐστὶ Τερέντ. ἐν τῇ Κωμ. Ἀδελφ. 3. 3. 57.

Nostras δὲ καὶ vestras, cujas κατὰ τὸν τῆς Τρίτης Κλίσεως τύπον ὃν τρόπον par, paris Κλί-
νεται μηδαμῶθεν τῶν τῆς Κλίσεως ὀνομάτων παρα-
κάμπτεται.

Σημειώσεις.

Αἱ τῶν Ἀντωνυμιῶν ἀπλᾶι διαφόροις ἔχουσι τὰς
συνδέσεις.

α. cum, ce, cine, me, te, pte.

Hicce, hæcce, hocce ταῦτοσήμαντος τῆ
hic, hæc, hoc. Hicce oculis vidi, τοῖς ὀμμασι
τέτοις εἶδον Τερρεντ. ἐν τῇ Ἐαυτοντιμορέμενος Κω-
μωδία.

Hiccine, hæccine, hoccine ἔρωτ. Ἀντων.
ὡσπερ hic ne? hæc ne? hoc ne? εἴτ' ἐν μὲν
ἔτος; μὲν αὐτῆ; μὲν τῆτο; Huncine hominem,
hancine impudentiam, hancine audaciam fe-
remus? τῆτον τὸν ἄνθρωπον. ταύτην τὴν αἰσχύ-
νην, ταύτην τὴν δρασύτητα ὑποισώμεθα; Κικ. ἐν
τῷ Βερρ.

Egomem, ἀντὶ ego ipse, ἐγὼ ὁ αὐτός. Vidi
egomet, ἐγὼ αὐτός εἶδον Βιργ. Αἰν. Ἐν τῇ ἐρω-
τήσει καὶ μετὰ τῆ ne εὐχρήσως συνάπτεται; ὡσπερ
Egomem illam? ἐγὼ ἐκείνην; Τερ. Ἐαυτ. Κωμ.

Tute, ἀντὶ tu ipse, σὺ αὐτός, ἐστ' εἴτε ἐμό-
νον τῇ te ἀλλὰ καὶ τῇ me συλλαβῇ ταῦτοσημάντως
ἐνῆται, οἷον Tute mihi præcepisti, καὶ δά μοι
σὺ αὐτός προσετάξω Βιργ.

Suapte, ἀντὶ suum ipsius εἶτ' ἔν proprium.

Suapte culpa οἰκείῳ ἐγκλήματι Πλαστ. fuorte ingenio, τῇ ἑαυτῆ ἀγχινοίᾳ Διβ. Βιβλ. α. ἔ μετὰ τῆ μετ' εἰσθ' ὅτε συνταττομένη ταυτοσημαντεῖ.

β'. Cui ἢ quis μετὰ τῆς cum, dum, nam, vis, que, quam, riam, cumque, libet συνδέτ-
τεται, οἶον

Ο'ν. quidam, quædam, quiddam, quoddam, ἀντὶ aliquis, aliqua, aliquid. τις, τί.

Γεν. Cujusdam, cujadam, cujumdam, ἀντὶ τῆ
cujus, cuja, cujum Ἐπιδέτε τριγενῆς σχη-
ματιζομένε κατὰ τὸ meus, mea, meum,
σχῆμα ἀντὶ Γενικῆς cuius ἔ τῶ τῆ κεκτημένε
πρῶτῳ ἀναφερομένη.

Σημείωσον δὲ τῇ aliquis ἔ quidam διαφορὰν
τινα εἶναι, quidam, γὰρ περὶ ὑποκειμένε τινος
βεβαίε, ἔ ὀρισθῆ, aliquis δὲ περὶ ἀβεβαίε ἔ ἀορίε
λέγεται.

Ο'ν. quisnam ἔ quinam, quænam, quodnam,
ἢ quidnam, ὅστις, ἦτις, ὅτι.

Γεν. cujusnam, cujasnam, cujusnam, ἔτινος,
ἦστινος, ὅτινος, ἔτ.

Ο'ν. quivis, quævis, quodvis, ἢ quidvis, ὅστις
ἔν, ἦτις ἔν, ὅτι ἔν.

Γεν. cujusvis, cujavis, cujumvis, ἔτινος ἔν, ἦς-
τινος ἔν, ἔτινος ἔν, ἔτ.

Ο'ν.

Ὅν. quisque, quæque, quodque, ἢ quidque
εἶτ' ἔν quicque, πᾶς τις, πᾶσα τις, πᾶντι.

Γεν. cujusque, cujasque, cujumque, παντός τι-
νος, πάσης τινος, πᾶντι ἕτ.

Ὅν. quisquam (κοινῆ Γένεος) ἔ quæquam, quid-
quam, εἶτ' ἔν quicquam, ὁ ἔ ἢ τις, τί.

Γεν. cujuscquam, cujasquam, cujumquam, τῆ ἔ
τῆς τινός, ἕτ.

Ὅν. quispiam, quæpiam, quodpiam, vel quid-
piam, εἶτ' ἔν quippiam, ὁ ἔ ἢ τις, τί.

Γεν. cujuspriam, cujaspriam, cujumpriam, τῆ ἔ
τῆς τινός, ἕτ.

Ὅν. quicumque, quæcunque, quodcunque, ὅς-
τις ἂν, ἡτις ἂν, ὅτι ἂν. ἔ ἀντὶ τῆ qualis-
cunque, ὅποιοιδήποτε ἐκλαμβάνωμενον εὐ-
ρήσεις.

Γεν. cujuscunque, cujascunque, cujumcunque,
ἕτινος ἂν, ἡς τινος ἂν, ὅτι ἂν.

Ὅν. quilibet, quælibet, quodlibet ἢ quidlibet,
ὅσις ἔν, ἡσις ἔν, ὅτι ἔν.

Quilibet unus, δὲ ἐστ' ὅτε ταυτοσημαντεῖ
 τῇ quispiam, τις, οἷον Id erat periculum ne
 Alexander solertius quam quilibet unus ex iis,
 quos nominavi castris locum caperet. κίνδυνος
 τῆτ ἦν ἵνα μὴ ὁ Ἀλέξανδρος ταχυτέρως ἢ πᾶς τις
 τῶν κατονομασθέντων τῶν τοῖς φρεσίν ἐπιτήδειον
 τόπον καταλάβῃ, Διβ. Βιβλ, 9ῶ Κεφ. 17ῶ.

Γεν. cujuslibet, cujaslibet, cujumlibet, κτ.

γ'. Quis, quæ, quid ἢ quod, προσέτι μετὰ
 τῇ ali συνδέττεται συλλαβῇ προτιθεμένη,
 οἷον aliquis, aliqua, aliquid.

Ἐξηρημένης μόνον ταύτης ἐκ τῆ Θηλυκῆ Ἐπι-
 κῆ Ἀριθμῆ, κ' ἑδετέρῃ Πληθυντικῆ, κ' ἀντὶ
 τῆ aliqua, aliqua ἔχουσης.

δ'. Quisque συνεχῶς μετὰ προτιθεμένης Ἐπιθέ-
 τῆ σχηματιζόμενον ἐυρήσεις, ὡσπερ unus-
 quisque, unaquæque, unumquodque, πᾶς
 ἕκαστος, πᾶσα ἕκαστη, πᾶν ἕκαστον, κ' ἐν τῇ
 Γενικῇ uniuscujusque, παντὸς ἕκαστῆ κτ.

ε'. Προσέτι μετὰ τῆς ec προτιθεμένης, οἷον ec-
 quis, ecqua, ecquod, ἔντε τῷ τῆ Πληθυ-
 ντικῆ Οὐδετέρῳ equa ἔχουσης.

Ecquis, equa κ' ecquæ, equod ἢ ecquid
 ἀντὶ τῆς nunquis, μήτις, ἢ ἄρα μήτις, ἢ an
 aliquis, ἄντις, παραλαμβάνεται, ἐκ τῆ δε
 Συνδέσμου κ' τῆς quis Ἀντωνυμίας, ἢ κατὰ
 Πρισκλιανὸν ἐκ τοῦ en καὶ quis συνταττό-
 μενον.

- ς. Quis συνεχῶς διπλῶν ἐυρήσεις, οἷον quisquis, quæque, quidquid εἶτ' ἔν quicquid ἢ quodquod, ὅστις, ἡτις, ὅτι.
- ζ. Ταῖς Γενικαῖς cuius & hujus συνεχῶς ἡ Γενική ἐκ τῆς λέξεως modus προσίθεται ὡς τὰ Ἀκλιτα cuiusmodi ἢ cuiuscemodi τοιαύτοτροπος ἢ ὁποῖος, ἢ ἔρωτ. ποῖος τις, & hujuscemodi ἢ huiusmodi τοιαῦτος, φύσει.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περί Ῥημάτων.

Verbum, Ῥῆμα ἔστι μέρος λόγου Κλιτὸν, ἐνεργεσίαν ἢ πάθος, ἢ ἑδότερόν τι σημαῖνον, διὰ τῶν προσώπων Ἀριθμῶν, χρόνων, καὶ Ἐγκλίσεων σχηματιζόμενον, διπλῶν Προσωπικὸν καὶ Ἀπρόσωπον ὑπάρχον.

Προσωπικὸν μὲν ἔστι, τὸ διὰ τριῶν καταλήξζων καὶ Προσώπων ἐν ἑκατέρῳ Ἀριθμῷ σχηματίζεσθαι δυνάμενον, οἷον amo, -as, -at, amamus. -atis, -ant. ἀγαπῶ, -ᾶς, -ᾶ, ἀγαπῶμεν, -ᾶτε, -ῶσιν.

Ἀπρόσωπον δὲ τὸ ἐν τῷ τρίτῳ μόνον Προσώπῳ τῆ Ἐνικῆ σχηματιζόμενον, οἷον pœnitet, μετανοεῖ, pœnitebat, μετενόει, pœnituit, μετενόησε. ὅπερ διπλῶν, Ἐνεργητικὸν, καὶ Παθητικὸν.

Ἐνεργητικὸν μὲν ἔστι τὸ εἰς τ, λῆγον, οἷον pudet, αἰσχύνεται, Παθητικὸν δὲ τὸ εἰς tur, οἷον

οἶον statur, ἴσεται. τῷ Ῥήματι παρέπονται ὀκτώ
Genus, Γένος, Species, Εἶδος, Modus, Ἐγ-
κλισις, Tempus, Χρόνος, Numerus, Ἀριθμὸς,
Figura, Σχήμα, Persona, Πρόσωπον, ἔ Con-
jugatio, Συζυγία.

Περὶ Γένους.

Verbum Personale, Προσωπικὸν Ῥῆμα, τὸ
ἐνέργειαν ἢ Πάθος, ἢ ὑπαρξίν τινα σημαῖνον, ὅπερ
τετραγενές.

- α'. Activum, Ἐνεργητικὸν τὸ εἰς ο, ἐν τῇ ὀρι-
σικῇ λῆγον ἔ εἰς ορ, Παθητικὸν κλίνεσθαι
δυνάμενον, μετ' ἑαυτῆ δὲ Αἰτιατικὴν ἔχον
ἐσίν, οἶον amo virtutem, τὴν ἀρετὴν ἀγα-
πῶ, ἔ amor a virtute, ἔ ὑπὸ τῆς ἀρετῆς
ἀγαπῶμαι.
- β'. Passivum, Παθητικὸν, τὸ εἰς ορ, ἐν τῇ ὀρι-
σικῇ λῆγον, ἔ εἰς ο, Ἐνεργητικὸν κλίνεσθαι
δυνάμενον, μετ' ἑαυτὸν δὲ ἔχον Ἀφαιρετικὴν,
οἶον amor a parentibus, ὑπὸ τῶν Γονέων ἀ-
γαπῶμαι, ἔ amo illos, ἀγαπῶ ἐκεῖνος.
- γ'. Neutrum, Οὐδέτερον τὸ εἰς ο, μὲν λῆγον,
ἀλλὰ κλίνεσθαι εἰς ορ Παθητικὸν μὴ δυνάμε-
νον, οἶον sedeo, κάθημαι, frigeo, ριγῶ,
sedeor δὲ ἔ frigeor ἐδαμῶς.

Τὰ τοιαῦτα Ῥήματα neutralia Activa Οὐδε-
τεροενεργητικὰ καλεῖνται, ἔνθα ajo, λέγω, polo,
ἐθέλω, malo, Προαιρῆμαι, volo, θέλω, maneo,
μένω, ἔτ. ἀφορῶσι.

Ἐνταῦθα τὰ ἐξῆς ἀναφέρονται.

Neutropassivum, Οὐδετεροπαθητικόν, τὸ ἐν τῇ Ὀρισικῇ εἰς ο, λῆγον, ἀλλὰ Παθητικῶς Γένος σημασίαν ἀναπληρῶν, οἷον veneo a te, παρὰ σὲ πωλῆμαι, τῷτ' ἔσι, vendor a te, vapulat a præceptore, παρὰ τῷ καθηγητῆ τυπτεται, τῷτ' ἔσι verberatur.

Οὐδετεροπαθητικόν τὸ ἐν τῇ Ὀρισικῇ εἰς ο, λῆγον. τὸν Παρακείμενον δὲ Παθητικῶς σχηματίζον, οἷον audeo, ausus sum, τολμῶ, τετόλμημαι, gaudeo, gavissus sum, χαίρω, ἤμαι, mæreo, mæstus sum, λυπῆμαι, λελύπημαι, fio, factus sum, γίγνομαι, γεγέννημαι κτ.

Neutrum, Οὐδέτερον, τὸ Ἀπλῶς τε καὶ Συνδέτως εἰς m, λῆγον, οἷον sum, εἰμι, adsum, πάρειμι, obsum, βλάπτω, desum, ἀπειμι, profum, ὠφελῶ, forem, γενοίμην κτ.

δ. Deponens, Ἀπροθετικόν τὸ εἰς or, ἐν τῇ Ὀρισικῇ λῆγον κλίνεσθαι δὲ εἰς ο, Ἐνεργητικόν μὴ ἔχον, οἷον osculor, φιλῶ. imitor, μιμῆμαι, sequor, ἀκολουθῶ, loquor, ὁμιλῶ.

Περὶ Εἶδους.

Τὰ τῶν Ῥημάτων εἶδη διπλὰ Πρωτότυπα, καὶ Παράγωγα. Πρωτότυπα μὲν τὰ ἀπ' ἄλλης φωνῆς ἀπαραγόμενα, οἷον caleo, θερμαίνομαι, frigeo, ριγῶ. Παράγωγα δὲ τὰ ἀπ' ἄλλης φωνῆς παραγόμενα, οἷον calefco θερμαίνομαι, frigesco, ριγῶ.

Περὶ Ἐγκλίσεως.

Ἐγκλίσις ἢ τὴν διάφορον ἐνέργειαν, ἢ τὸ πάθος τῷ ἀνθρώπῳ σημαίνει, ἢς τὰ μέρη διπλᾶ, Finitus, Ὀριστική, καὶ infinitus, Ἀόριστος.

Τῷ μὲν ὀριστῷ, αἱ Ἐγκλίσεις εἰσὶ τρεῖς Indicativus, Ὀριστική, Imperativus, Προσακτική, καὶ Conjunctivus εἴτ' ἐν Subjunctivus, Ὑποτακτική.

Ὀριστική μὲν ἢ τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὸ πάθος δεικνύουσα, οἷον amo, amabam, amavi, ἀγαπῶ, ἠγάπων, ἠγάπησα, persequor, persequabar, persecutus sum, παρακολουθεῶ, παρακολούθουν, παρακολούθησα.

Προσακτική δὲ ἢ Προσαγὴν, ἢ Προτροπὴν, οἷον ama, ἀγάπα, da, δός, fac, ποίει.

Ὑποτακτική δὲ, ἢ ἐν ἑαυτῇ τὸ τῷ Ῥήματος ὄνομα ὑποτάττουσα, οἷον vinces si fortiter pugnaveris, νικήσης εἰμὲν ἰσχυρῶς μαχέσειας.

Σημείωσις.

- α. Μορίων τῆς Ὑποτακτικῆς εὐχετικῶν, ὡσπερ ὁ utinam, ὡ εἶθε, ὁ si, ὡ εἶθε, προτιθεμένων Ἐυκτική λέγεται, οἷον utinam cito veniret, εἶθε ταχέως ἔλθοι, ἐστ' ὅτε δὲ ἀμφοτέρων λεγομένων, οἷον o utinam tunc cum Lacedæmona classe petebat, obrutus infans esset adulter aquis. ὡ εἶθε ὁ μωρὸς μοιχὸς σόλον μετὰ τῆς Λακεδαιμονίας τότε

αἰτήσεις τοῖς ὕδασι κεκαλυμμένος ἔσοιτ' ἄν.
 Βιργ. Ἐκλ. ὁ si Iupiter praeteritos annos
 mini referat, ὡ εἶδε Ζεὺς τὰ παρελθόντα
 μοι ἔτη ἐπιστρέφοιτο.

β'. Μορίων δὲ cum, quod, ne, si, nisi, quam-
 vis, Ὑποτακτικῇ, οἷον cum optaret venit,
 ὅταν ἤυχετο ἦλθε. ἔτ.

γ'. Διὰ δὲ τὸν λέξεων debeo, possum, ἔ volo
 ἐξηγούμενη Potentialis Κρατικῇ λέγεται, οἷον
 egone ipsum amem, ἐγ' ἄρα αὐτὸν ἀγαπή-
 σαιμι. τῷτ' ἔσι debeam, ἐφείλοισι, pos-
 sim, δυνοίμην, velim, θέλοισι.

Τῷ Ἀρήσει δὲ ἡ Ἐγκλισις μοναδικῇ, ἔ Infini-
 tivus Ἀπαρέμφατος λεγομένη, τῷ συντα-
 τομένῳ Ρήματι ταῦτοπροσωπεῖ, οἷον volo dice-
 re, θέλω λέγειν, vis dicere, θέλεις λέγειν,
 vult dicere, θέλει λέγειν.

Ἐνταῦθα τρία Γερύντια, εἰς di, do, dum,
 λήγοντα ἀναφέρονται, ἐκ τῆς Μετοχικῆς Γενικῆς
 τῷ Ἐνεσῶτος Χρόνῳ σχηματιζόμενα τρωπῇ τῆς tis,
 εἰς di, do, dum, οἷον amantis, ἀγαπῶντος, a-
 mandi, -do, -dum,

Σημείωσις.

Gerundium, Γερούτιον, τὸ παρ' ἡμῶν Σητικὸν
 ἐπίρρημα, ἔ ὄνομα ἐστίν, ὡσπερ faciendum, ποιη-
 τέον, ἔ faciendus, -da, -dum, ποιητέος, -εα, -
 εόν, ὅπερ ἔ μετὰ Προθέσεως πολλάκις συντατό-
 Η με-

μενον εὐρήσεις, οἷον ad faciendum πρὸς τὸ ποιῆσαι, καίτ.

Προσέτι δύο Σηπίνα εἰς un μὲν λήγοντα Ἐνεργητικόν, εἰς η δὲ, Παθητικόν σημαίνοντα, οἷον eo visum, πορεύομαι, τῷ ἰδεῖν, ἀντὶ ut videam, ἵνα ἴδω, facile intellectu, εὐκόλως κατανοηθῆναι, ἀντὶ intelligatur, ἵνα κατανοηθῆ.

Σημείωσις.

Supinum, Σουπίνον, τὸ παρ ἡμῶν ὀνοματικόν λεγόμενον, οἷον venio emptum, ἔρχομαι τοῦ ἀγοράσαι, ἀντὶ ut emam, ἵνα ἀγοράσω, difficile dictu, δύσκολον τῷ λέγειν, ἀντὶ ut dicam, ἵνα εἶπω, τῷ δεῖ δὲ ἐνταῦθα ὡς ἐν τοῖς Γερμαντοῖς, εἶχ' ὑπονοημένου.

Περί Χρόνου.

Χρόνος ὁ ἐνεργειαν, ἢ πάθος ἐνεσῶς, παρωχήμενον, ἢ Μέλλοντα σημαίνων. ὅθεν οἱ Χρόνοι τρεῖς εἶσι, τῷ Ρήματι παρέπονται

- α. Præsens, ὁ Ἐνεσῶς ἐνεργειαν, ἢ πάθος, ἐνεσῶς σημαίνων, οἷον amo, ἀγαπῶ, amor, ἀγαπῶμαι.
- β. Præteritum, ὁ Παρακείμενος, πάθος ἢ ἐνεργειαν ἢδη εἶσαν διασημαίνων, οἷον amavi, ἠγάπησα, ἢ ἠγάπηκα, amatus fui, ἠγάπημαι, ἢ ἠγαπησάμην.

Παρά Λατίνοις ὁ Παρακείμενος τριπλῆς.

- α). Præteritum Imperfectum, Παρακείμενος ἀτελής ὁ τὴν ἐνέργειαν, ἢ τὸ πάθος ἀρχόμενον μὲν, ἀλλ' ἔπω τελειωμένην σημαίνων, οἷον amabam, ἠγάπων, amabar, ἠγαπῶμην.
- β). Præteritum Perfectum, Παρακείμενος ἐντελής ὁ προῤῥηθεὶς ἐστίν, ὁ τὴν ἐνέργειαν ἢ τὸ πάθος ἐντελὲς σημαίνων, οἷον, amavi, amatus sum.
- γ). Præteritum Plusquamperfectum, Παρακείμενος ὑπερσυντελικός, ὁ τὴν ἐνέργειαν ἢ τὸ πάθος ἤδη πρὸ πολλῶν τελειωθεῖσαν σημαίνων, οἷον amaveram, ἠγαπήκειν, amatus fueram, ἠγαπησάμην.
- δ). Futurum, ὁ Μέλλον ὁ τὴν ἐνέργειαν, ἢ τὸ πάθος ἐσόμενον διασημαίνων, οἷον docebo, διδάξω, docebor, διδάξομαι.

Παρατήρησις.

Οἱ εἰς ram, sem, rim, ro, se, λήγοντες Χρόνοι ἐκ τῆς πρώτης προσώπου τῆς Ὄριστικῆς Ἐντελῆς Παρακειμένης παράγονται, οἱ ἄλλοι δὲ πάντες ἐκ τῆς δευτέρας Προσώπου τῆς Ὄριστικῆς Ἐνεσῶτος. ὡς ἐν οἰκείῳ τόπῳ ρηθῆσεται.

Ὁ Παρακείμενος ἀφ' ἑαυτῆς Χρόνος πέντε ἐκ δίδει, εἰς ram, sem, rim, ro, se, λήγοντας, οἷον amaveram, ἠγαπήκειν, amavissim, ἠγαπη-

κοιμι, amaverim, ἀγαπήσμαι, amavero, ἀγαπήσοιμι, amavisse, ἠγαπηκέμαι. τῶν καταλήξεων τέτων τὰ Ρήματα ἐστὶ ὅτε συγχοπῇ συζέλλονται amarim, amassem, ἀντὶ τῷ amaverim, amavifsem, ἔχοντες.

Τὰ Παθητικὰ τῶν Ρήμάτων ἐκ τῶν Ἐνεργητικῶν παράγονται, οἷον amor ἐκ τῷ amo, τὰ Ἀποθετικὰ δὲ ἐκ πεποιημένῃ Ἐνεργητικῷ. οἷον loquor ἐκ τῷ loquo, sequebar ἐκ τῷ sequebam.

Περί Ἀριθμοῦ.

Ὁ τῶν Ρήμάτων ἀριθμὸς, ὡσπερ τῶν ὀνομάτων διπλῆς ἐστὶν Ἐνικός, οἷον amo, ἀγαπῶ, verbero, τύπτω, καὶ Πληθυντικός, οἷον amamus, ἀγαπῶμεν, verberamus, τύπτομεν.

Περί Σχήματος.

Παραπλησίως καὶ τὸ Σχῆμα διπλῆν ἐστὶν, Ἀπλῆν, καὶ Σύνθετον, Ἀπλῆν μὲν τὸ ἐκ μοναδικοῦ Ρήματος συνιστάμενον, οἷον amo, ἀγαπῶ, Σύνθετον δὲ τὸ ἐξ ἄλλης λέξεως συντιθέμενον, οἷον deamo, ὑπεραγαπῶ.

Οὐκ ὀλίγα τῶν Ρήμάτων, τοῖς ἐξῆς τῷ λόγῳ μέρσι σύνθετα εὐρήσεις.

Ὀνόματι, οἷον belligero, πολεμῶ, ἢ πόλεμον ποιῶ, ædifico, οἰκοδομῶ.

Ῥήματι, οἷον patefacio, σαφηνίζω ἢ φανερόν ποιῶ, calefacio, θερμαίνομαι.

Ἐπιρρήματι, οἷον benedico, εὐλογῶ, maledico, κακολογῶ.

Προδέσει, οἷον induco, εἰσάγω, contradico, ἀντιλέγω.

Σημείωσις,

Πλείσα τῶν Ῥημάτων ἐν τῇ Συνδέσει εὐρήσεις μεταβάλλοντα τὴν Δίφθογγον, οἷον allido, προσκρέω, ὡς ἐκ τῆς ad, ἔ & laedo, obedio, πειθαρχῶ, ὡς ἐκ τῆς ob ἔ & audio, ὁμοίως τὸ φωνῆεν ὡσπερ conficio, ἐξεργάζομαι, colligo, συλλέγω, τὸ Σύμφωνον, οἷον succurro, βοηθῶ, afficio, διατίθηναι, τὸ Γένος, οἷον gratificor, χαρίζομαι, aspernor, ὀλιγωρῶ. τὴν συζυγίαν, οἷον addo, προστίθηναι, diluo, διαβρέχω, τὴν σημασίαν, οἷον appello, ἀποκαλῶ, compello, συνελαύνω.

Ἔσιν ἂ τῶν Ῥημάτων τὰ ἀπλὰ ἄχρηστα, τὰ Σύνθετα δὲ εὐχρηστα ἐχόντων, οἷον defendo, ὑπερασπίζω, deleo, ἐξαλείφω, suspicor, ὑπονοῶ ἔτ. ἔχι δὲ fendo, leo, spicor.

Τέτων τινά μεν γράμμα τι προσλαμβάνει, οἷον redigo, περιάγω ἐκ τῆς re ἔ & ago, προσληψεί τῆς d, ἔτω redam), ἀντιφιλῶ, amburo, περιφλέγω. τινά δὲ τῆτο ἀποβάλλουσιν, οἷον ascribo, προσγράφω ἀποβολῇ τῆς d, ἀντὶ adscribo, ἔτω alto, παρίσθηναι, asporto, ἐκφέρω, traduco, μεταγάγω ἔτ.

Περὶ Προσώπων.

Πρόσωπον ἢ τῶν Ῥημάτων ἑκατέρου Ἀριθμοῦ μεταβολὴ ἔστιν, ὧν τὰ πρόσωπα τριπλᾶ, τῆς Πρῶτης μόνον ἐξηρημένης Ἐγκλίσεως. αὕτη γὰρ ἐν τῷ Ἐνικῷ τῷ Πρώτῳ προσώπῳ ἐλλείπει, ἐπεὶ ἑδείς ἑαυτῷ προσάττει, ἢ παρακαλεῖ.

Πρῶτον Πρόσωπον, ὧ Ἀντωνυμία πρώτη προσώπων ἐννοεῖται ἔστιν, οἶον amo, amamus, τῆτ. ἐγὼ ἡμεῖς.

Δεύτερον, ὧ Αἰτωνυμία Προσώπων Δευτέρου, οἶον amas, amatis, τῆτ. σὺ. ὑμεῖς.

Τρίτον, ὧ Ἀντωνυμία τρίτου Προσώπου, οἶον amat, amant, τῆτ. ἐκεῖνος, ἐκεῖνοι,

Περὶ Συζυγίας.

Συζυγία ἢ διὰ τῶν Ῥημάτων, Χρόνων, Ἐγκλίσεων, καὶ Προσώπων Κλίσις ἔστι, ἣτις διπλή, Ἀνάλογος, καὶ Ἀνώμαλος.

Ἀνάλογος, ἢ τὰς ἑαυτῆς Χρόνας ἐκ τῆς Ἐνεσῶτος. ἢ τῆς ἐντελῆς Παρακειμένου σχηματίζουσα, ὡσπερ amo, doceo, lego, audio. ταύτης δὲ αἱ συζυγίαι τέτταραι.

Πρώτη, ἢ ἐν τῷ Δευτέρῳ Προσώπῳ τῆς Ὀριστικῆς Ἐνεσῶτος εἰς as, καὶ ἐν τῷ Ἀπαρεμφράτῳ εἰς age, λήγασα.

Δευτέρα, ἢ ἐν τῷ Δευτέρῳ Προσώπῳ τοῦ Ὀριστικοῦ Ἐνεσῶτος εἰς es, καὶ ἐν τῷ Ἀπαρεμφάτῳ εἰς ere.

Τρίτη, ἢ ἐν τῷ Δευτέρῳ Προσώπῳ τοῦ Ὀριστικοῦ Ἐνεσῶτος εἰς is, καὶ ἐν τῷ Ἀπαρεμφάτῳ εἰς ere.

Τετάρτη, ἢ ἐν τῷ Δευτέρῳ Προσώπῳ τῆ Ὀριστικῆς Ἐνεσῶτος εἰς is, καὶ ἐν τῷ Ἀπαρεμφάτῳ εἰς ire. τῶν δὲ τῶν Χαρακτηριστικῶν τόπων, καθὰ καὶ τῶν Παθητικῶν, καὶ Ἀποθετικῶν Ρημάτων ἐν τῷ ἑξῆς τύπῳ καθόψῃ.

Τύπος τῶν Ἐνεργητικῶν Ἐγκλίσεων.

- α. amo, amas, amare, ἀγαπῶ, ἀγαπᾷς, ἀγαπᾶν.
- β. doceo, doces, docere, διδάσκω, διδάσκεις, διδάσκειν.
- γ. lego, legis, legere, ἀναγνώσκω, ἀναγνώσκεις, ἀναγνώσκειν.
- δ. audio, audis, audire, ἀκούω, ἀκούεις, ἀκούειν.

Ὁ τῶν Παθητικῶν καὶ Ἀποθετικῶν.

- α. amor, amaris, amari, ἀγαπῶμαι, ἀγαπᾷ, ἀγαπᾶσθαι.
- β. doceor, doceris, doceri, διδάσκομαι, διδάσκη, διδάσκεσθαι.
- γ. legor, legeris, legi, ἀναγνώσκομαι, ἀναγνώσκῃ, ἀναγνώσκεσθαι.
- δ. audior, audiris, audiri, ἀκούομαι, ἀκούῃ, ἀκούεσθαι.

Τῶν τὰ παραδείγματα ἐν τάξει προχωροῦν-
τες εἰδικῶς περιγράψωμεν, νῦν δὲ περὶ τῆ κα-
ρὰ Λατίνοις Ῥήματος Auxiliare, Βοηθητικοῦ, ἰσχυ-
λεγομένου, εἰπώμεν.

Περὶ τῆ sum εἰμι, Ῥήματος

Ἐνεσῶς.

Ὀριστικῆ.

Υποτακτικῆ.

Ἐν. sum, es, est, εἰ-
μι, εἶς, ἢ εἷ, ἐστὶ, ἐστ.

Ἐν. sim, sis, sit, εἰάν,
ῶ, ῆς, ῆ, ῆτ.

Πληθ. sumus, estis, sunt.

Πλ. simus, itis, sint.

Παρακείμενος Ἀτελής.

Ἐν. eram, eras, erat.

Ἐν. essem, esses, esset.

Πλ. eramus, eratis, é-
rant.

Πλ. essemus, essetis, éf-
sent.

Παρακείμενος Ἐντελής.

Ἐν. fui, fuisti, fuit.

Ἐν. fuerim, fueris,
fuerit.

Πλ. fuimus, fuistis,
fuerunt.

Πλ. fuerimus, fueritis,
fuerint.

Παρακείμενος Υπερσυντελικός.

Ἐν. fueram, fueras,
fuerat.

Ἐν. fuissem, fuisses,
fuisset.

Πλ. fueramus, fueratis,
fuerant.

Πλ. fuissemus, fuissetis,
fuissent.

Μέλλον.

Ε'ν. éro , éris , érit.	Ε'ν. fúero , fúeris , fúe- rit.
Πλ. érimus , éritis , é- runt.	Πλ. fuérimus , fuerítis , fúerint.

Προσακτική.

Α'παρέμφατος.

Ε'νεσώς. Ε'ν. es (fis) (fit) έσο, έσω, ήτ.	Ε'νες. ή Παρακ. Α'τε- λής esse. εΐναι
Πλ. (simus) este (fitis) (fint)	Παρακ. Ε'ντελ. ή Υ'- περοσ. fuisse.
Μέλλον. Ε'ν. ésto (eris) έστο (erit)	Μέλλον, fore ή futu- rum, - am, - um,
Πλ. estóte (eritis) fúnto (erunt).	(esse).

Μετοχή.

Ε'νεσώς, ens, ó ων, ή έσα, τὸ έν.
Μέλλον, futurus, - ura, - um.

Σημειώσεις.

α. Εί μὲν τῆ Υ'ποτακτικῆ ἀντὶ τῆς Ε'υκτικῆς
χοῦσαι βελοίμεθα, προσιδέντες τὰ μόρια
utinam, ó ήτ. ὡς εΐρηται σημασίαν, τῆς εΐην,
εΐης, εΐη, παρ' ἡμῖν Ε'υκτικῆς, ε'χί δὲ τῆς
Υ'ποτακτικῆς, ὦ, ἦς, ἥ ε'χειν ἠγῆσώμεθα.

β. Κατὰ τὸ sum τὰ Σύνδετα, adsum, πάρει-
μι, absum, ἀπειμι, insum, ένειμι, intersum,
έγ-

ἐγκαθίστημι, absum, βλάπτω, defum, ἐλ-
λείπω, praesum, προσατεύω, profum, ὠ-
φελῶ, superfum, περιττεύω, subfum, ὑπεί-
κω, σχηματίζονται.

Πρώτη Ἐγκλισις τῆ ἀπο ἀγαπῶ Ἐνεργητικοῦ.

Ὁ τῆς Ὀριστικῆς Ἐνεσῶς.

Ἐν. ἀμο, ἀμας, ἀματ, ἀγαπῶ, ἀγαπᾶς, ἀ-
γαπᾷ, κτ.

Πλ. amamus, amatis. amant.

Παρακείμενος Ἀτελής.

Ἐν. amabam, amabas, amabat :

Πλ. umabamus, amabatis, amabant.

Παρακείμενος Ἐντελής.

Ἐν. amavi, amavisti, amavit.

Πλ. amavimus, amavistis, amaverunt, ἢ amá-
vere.

Παρακείμενος Ὑπερσυντελικός.

Ἐν. amaveram, amavetas, amaverat :

Πλ. amaveramus, amaveratis, amaverant.

Μέλλων.

Ἐν. amábo, amábis, amábit :

Πλ. amábimus amábitis, amábunt,

Ὁ τῆς

Ὁ τῆς Προσακτικῆς Ἐνεσῶς.

Ἐν. ama, ἢ amáto, amet: ἀγάπα, ἀγαπάτω.
Πλ. amémus, amate, ἢ amatóte, ament.

Μέλλων.

Ἐν. amáto σὺ ἢ amábis, amáto: ἐκεῖνος, ἢ amabit.

Πλ. amatóte, ἢ amábitis, amanto, ἢ amábunt.

Ὁ τῆς Ὑποτακτικῆς Ἐνεσῶς.

Ἐν. amem, ames, amet: εἰν ἀγαπῶ, ἀγαπᾶς, ἀγαπᾷ, κτ.

Πλ. amémus, amétis, áment.

Παρακείμενος Ἀτελής.

Ἐν. amárem, amáres, amáret:

Πλ. amarémus, amarétis, amárent.

Παρακείμενος Ἐντελής.

Ἐν. amáverim, amáveris, amáverit:

Πλ. amavérimus, amavéritis, amáverint.

Παρακείμενος Ὑπερσυντελικός.

Ἐν. amavíſsem, amavíſſes, amavíſſet:

Πλ. amavíſſemus, amavíſſétis, amavíſſent.

Μέλλων.

Ἐν. amávero, amáveris, amáverit :

Πλ. amavérimus, amavéritis, amáverint.

Ὁ τῆς Ἀπαρεμφάτου Ἐνεσῶς ἔ Παρ. Ἀτελής :
amáre, ἀγαπᾶν.

Παρακ. Ἐντελής ἔ Ὑπερσυντελικός : amavisse.

Μέλλων : amátum ire, ἢ amatúrum, - am, - um,
esse.

Γερώντιον : amándi, amándo, amándum.

Σεπίνον : amátum amátu.

Ὁ τῆς Μετοχῆς Ἐνεσῶς ἔ Παρ. Ἀτελής : ámans,
-ántis, ὁ ἀγαπῶν, τῆ, ὄντος.

Μέλλων : amatúrus, amatúra, amatúra.

Amor ἀγαπῶμαι Παθητικόν.

Ὁ τῆς Ὀριστικῆς Ἐνεσῶς.

Ἐν. ámor, amáris, ἢ amáre, amátur : ἀγαπῶ-
μαι, ἀγαπᾶ, ἀγαπᾶται, ἔτ.

Πλ. amámur, amámmini, amántur.

Παρακειμένος Ἀτελής.

Ἐν. amábar, amabáris, ἢ amabáre, amabátur :

Πλ. amabámur, amabámmini, amabántur.

Παρακείμενος Ἐντελής.

Ἐν.	amátus sum, ἢ fui :	Πλ.	amáti símus, ἢ fuimus :
	amátus es, ἢ fuisti :		amáti éstis, ἢ fuístis :
	amátus est, ἢ fuit.		amáti sínt, ἢ fuérunt ἢ - erc.

Παρακείμενος Ὑπερσυντελικός.

Ἐν.	amátus éram, ἢ fúeram :	Πλ.	amáti erámus, ἢ fuerámus :
	amátus éras, ἢ fúeras :		amáti erátis, ἢ fuerátis :
	amátus érat, ἢ fúerat.		amáti érant, ἢ fúerant.

Μέλλων.

Ἐν.	amábor, amáberis, ἢ amábere, amábitur :
Πλ.	amábimur, amábimini, amabúntur.

Ὁ τῆς Προσακτικῆς Ἐνεσῶς.

Ἐν.	amáre, ἢ amátor, amétur : ἀγαπῶ, ἀγαπᾶσθον, &c.
Πλ.	amémur, amémini, ἢ amáminoι, amén- tur.

Μέλλων.

- Εν. amátor σὺ, amáberis, ἢ - bere, amátor ἐ-
κείνος, ἢ amabitur :
Πλ. amáminor, ἢ amabímini, amántor, ἢ ama-
búntur.

Ὁ τῆς Ὑποτακτικῆς Ἐνεσῶς.

- Εν. ámer, améris, ἢ amére, amétur : εἰάν βα-
γαπῶμαι, ἀγαπᾶ, ἀγαπᾶται, κτ.
Πλ. amémur, amémini, améntur.

Παρακείμενος Ἀτελῆς.

- Εν. amárer, amaréris, ἢ amárere, amarétur.
Πλ. amarémur, amarémini, amaréntur.

Παρακείμενος Ἐντελῆς.

Εν. amátus sim, ἢ fue-
rim :	Πλ. amáti símus, ἢ fue-
rimus :
amátus sis, ἢ fúe-
ris :	amáti sítis, ἢ fuéri-
tis :
amátus sit, ἢ fúe-
rit.	amáti sínt, ἢ fúe-
rint.

Παρακείμενος Ὑπερσυντελικός.

Εν. amátus éssēm, ἢ
fuissēm :	Πλ. amáti essémus, ἢ
fuissémus :
amátus éssēs, ἢ fuís-
ses :	amáti esséris, ἢ fuís-
fétis :

Εν.

Ἐν. amátus éffet, ἢ fuíf- Πλ. amáti éffent, ἢ fuíf-
fet. - fent.

Μέλλων.

Ἐν. amátus ero, ἢ fúe- Πλ. amáti erimus, ἢ
ro. fuérimus :
amátus eris, ἢ fúe- amáti éritis, ἢ fué-
ris : ritis :
amátus erit, ἢ fúe- amáti erúnt, ἢ fúe-
rit. rint.

Ο' τῆς Α' παρεμφάτα Ἐνεσῶς κ' Παρ. Α' τελής : a-
mári, ἀγαπᾶσθαι.

Παρ. Ἐντελής κ' Παρ. Ὑπερσυντελικός : amátum
esse, ἢ fuisse.

Μέλλων : amátum iri.

Ο' τῆς Μετοχῆς Παρακείμενος, amátus, - a, - um,
ὁ ἠγαπημένος, - η, - ον.

Μέλλων. amándus, amánda, amándum.

Δευτέρα Ἐγκλισις τοῦ Doceo διδάσκω,
Ἐνεργητικῆ.

Indicativi Præfens.

Ἐν. dóceo, dóces, dócet : διδάσκω, διδάσ-
κεις, διδάσκει, κτ.
Πλ. docémus, docétiς, dócent.

Præteritum Imperfectum.

Ἐν. docébam, docébas, docébat.
 Πλ. docebámus, docebátis, docébant.

Præteritum Perfectum.

Ἐν. dócui, docuísti, dócuit:
 Πλ. docúimus, docuístis, docuérunt, ἢ docúere.

Præteritum Plusquamperfectum.

Ἐν. docúeram, docúeras, docúerat.
 Πλ. docuerámus, docuerátis, docúerant.

Futurum.

Ἐν. docébo, docébis, docébit:
 Πλ. docébimus, docébitis, docébunt.

Imperativi Præsens.

Ἐν. doce, ἢ docéto, dóceat, δίδασκε, δίδασκέτω, κτ.
 Πλ. doceámus, docéte, ἢ docetóte, dóceant.

Futurum.

Ἐν. docéto, ἢ docétis, docéto ἐκεῖνος, ἢ docébit.
 Πλ. docetóte, ἢ docébitis, docénto, ἢ docébunt.

Subjunctivi ἢ Conjunctivi Præsens.

Ἐν. dóceam, dóceas, dóceat : εἰάν διδάσκωμαι,
διδάσκη, διδάσκηται, ἔτ.

Πλ. doceámus, doceátis, doceánt.

Præteritum Imperfectum.

Ἐν. docérem, docéres, docéret :

Πλ. docerémus, docerétis, docérent.

Præteritum Plusquamperfectum.

Ἐν. docuíssēm, docuíssēs, docuíssēt :

Πλ. docuissémus, docuissétis, docuissēt.

Futurum.

Ἐν. docúero, docúeris, docúerit :

Πλ. docuérimus, docuéritis, docúerint.

Infinitivi Præsens & Imperfectum docére : δι-
δάσκειν.

Præteritum Perfectum, & Plusquamperfectum,
docuisse.

Futurum, dóctum ire ἢ doctúrum, - am, - um
esse.

Gerundia : docéndi, docéndo, docéndum.

Supina : dóctum, dóctu.

Docer, Διδάσκομαι Παθητικόν.

Indicativi Præsens.

Ε'ν. dóceor, docéris ἢ docére, docétur : διδάσ-
κομαι, διδάσκη, διδάσκεται, ἔτ.

Πλ. docémur, docémini, docéntur.

Præteritum Imperfectum.

Ε'ν. docébar, docebáris, ἢ docebáre, doce-
bátur.

Πλ. docebámur, docebámini, docebántur.

Præteritum Perfectum.

Ε'ν. dóctus sum, ἢ fui : Πλ. docti símus, ἢ fuí-
mus :

dóctus es, ἢ fuisti : docti estis, ἢ fuístis :

dóctus est, ἢ fuit. docti sunt, ἢ fúe-
runt, ἢ fúere.

Præteritum Plusquamperfectum.

Ε'ν. dóctus éram, ἢ fúe- Πλ. dócti erámus, ἢ
ram : fuerámus :

dóctus éras, ἢ fúe- dócti eratis, ἢ fue-
ras ; rátis :

dúctus érat, ἢ fúe- dócti érant, ἢ fúe-
rat. rant.

Futurum.

Ἐν. docébor, docebérís, ἢ docébere, docébitur :

Πλ. docébimur, docebímíni, docebúntur.

Imperativi Præsens.

Ἐν. docére, ἢ docétor, doceátur : διδάσκω, διδασκέτω, κτ..

Πλ. doceámur, doceámini, ἢ doceáminot, doceántur.

Futurum.

Ἐν. docétor σὺ, docebérís, ἢ docébere, docetor ἐκεῖνος, ἢ docebitur :

Πλ. docéminor ἢ docebímíni, docéntor ἢ docebúntur..

Subjunctivi Præsens.

Ἐν. dócear, doceáris, ἢ doceáre, doceátur, εἰάν διδάσκωμαι, διδάσκη, διδάσκεται, κτ.

Πλ. doceámur, doceámini, doceántur.

Præteritum Imperfectum.

Ἐν. docérer, docerérís, ἢ docerére, docerétur :

Πλ. docerémur, docerémini, doceréntur.

Præteritum Perfectum.

Ε'ν. dóctus sim, ἢ fúe- rim :	Πλ. dócti simus, ἢ fué- rimus.
dóctus sis, ἢ fúe- ris :	dócti sitis, ἢ fuéri- tis.
dóctus sit, ἢ fúe- rit.	dócti sint, ἢ fúe- rint.

Præteritum Plusquamperfectum.

Ε'ν. dóctus éssēm, ἢ fuí- sem :	Πλ. docti essémus, ἢ fuíssēmus :
dóctus éssēs, ἢ fuí- ses :	docti essetis, ἢ fuif- setis :
dóctus éssēt, ἢ fuí- set.	dócti essent, ἢ fuif- sent.

Futurum.

Ε'ν. dóctus éro, ἢ fúero.	Πλ. dócti érimus. ἢ fué- rimus :
dóctus éris, ἢ fúe- ris :	dócti éritis, ἢ fué- ritis :
dóctus erit, ἢ fúe- rit.	dócti érunt, ἢ fúe- runt.

Infinitivi Præsens, & Imperfectum: docéri, δι-
δάσκεισθαι.

Præteritum perf. & Pr. Plusqaump. dóctum éf-
se, ἢ fuisse.

Futurum: dóctum, iri.

Participii Præteritum, dōctus, - a, - um, ὁ δε-
διδασκόμενος, η, ον.

Futurum, docēndus, docēnda, docēndum.

Τρίτη Εὔγκλισις τῆ lego Ἀναγνώσκω
Εὐνεργητικῆ.

Ὁ τῆς Ὀρισικῆς Ἐνεσῶς.

Ἐν. légo, légis, légit: ἀναγινώσκω, ἀναγινώσ-
κεις, ἀναγινώσκει, ἔτ.

Πλ. légimus, legítis, légunt.

Παρακείμενος Ἀτελής.

Ἐν. legébam, legébas, legébat:

Πλ. legebámus, legebátis, legébant.

Παρακείμενος Ἐντελής.

Ἐν. légi, legísti, légit:

Πλ. légimus, legístis, legérunt, ἢ légere.

Παρακείμενος Ὑπερσυντελικός.

Ἐν. légeram, légeras, légerat.

Πλ. legerámus, legerátis, légerant.

Μέλλον.

Ἐν. légam, léges, léget:

Πλ. légemus, legétis, légent.

Ο' τῆς Προσακτικῆς Ἐνεσῶς.

- Ἐν. lége, ἢ legíto, légat, ἀναγίνωσκε, ἀναγινωσκέτω, ἔτ.
 Πλ. legámns, legíte, ἢ legitóte, légant.

Μέλλων.

- Ἐν. legíto συ, ἢ léges, legíto ἐκεῖνος, ἢ leget.
 Πλ. legítote, ἢ legétiς, legúnto, ἢ légent.

Ο' τῆς Ὑποσακτικῆς Ἐνεσῶς.

- Ἐν. légam, légas, légat: εἰάν ἀναγινώσκω, ἀναγινώσκῃς, ἀναγινώσκη, ἔτ.
 Πλ. legámus, legátis, légant.

Παρακείμενος Ἀτελής.

- Ἐν. légerem, légeres, légeret:
 Πλ. legerémus, legerétis, légerent.

Παρακείμενος Ἐντελής.

- Ἐν. légerim, légeris, légerit.
 Πλ. legérimus, legéritis, légerint.

Παρακείμενος Ὑπερσυντελικός.

- Ἐν. legíssēm, legíssēs, legíssēt:
 Πλ. legíssēmus, legíssētis, legíssēt.

Μέλλων.

Εν. légero, légeris, légerit.

Πλ. legérimus, legéritis, légerint.

Ο' τῆς Ἀπαρεμφάτου Ἐνεσῶς καὶ Παρακ. Ἀτελής: légere, ἀναγνώσκειν.

Παρακ. Ἐντελής καὶ Παρακ. Ὑπερσυντελικός: legisse.

Μέλλων: lectúmi ire, ἢ lectúrum, -lectúram, lectúrum esse.

Γεράντια: legéndi, legéndo, legéndum.

Σεπίνα: léctum, léctu.

Ο' τῆς Μετοχῆς Ἐνεσῶς καὶ Παρ. Ἀτελής: légens, éntis, ὁ ἀναγνώσκων, τῶ ἀναγνώσκοντος,

Μέλλων: lectúrus, lectúra, lectúrum.

Légor, Ἀναγινώσκομαι Παθητικόν.

Ο' τῆς Ὀριστικῆς Ἐνεσῶς.

Εν. légor, légeris, ἢ légere, légitur - ἀναγινώσκομαι, -η, -εται, καὶ τ.

Πλ. légimur, legimini, legúntur.

Παρακείμενος Ἀτελής.

Ἐν. legébar, legebáris, ἢ legebáre, legebá-
tur :

Πλ. legebámur, legebámini, legebántur.

Παρακείμενος Ἐντελής.

Ἐν. léctus súm, ἢ fúí : Πλ. lecti súmus, ἢ fúí-
mus :

léctus es, ἢ fuísti : lecti éstis, ἢ fuí-
stis :

léctus ést, ἢ fuit, lecti súnt, ἢ fue-
runt, ἢ -ere.

Παρακείμενος Ὑπερσυντελικός.

Ἐν. léctus éram, ἢ fúe- Πλ. lecti erámus, ἢ
ram : fuerámus.

léctus éras, ἢ fúe- lecti ératis, ἢ fue-
ras : rátis :

léctus érat, ἢ fúe- lecti érant, ἢ fúe-
rat. rant.

Μέλλων.

Ἐν. légar, legéris, ἢ légere, legétur :

Πλ. legémur, legémini, legéntur.

Ὁ τῆς Προσακτικῆς Ἐνεσῶς.

- Ἐν. légere, ἢ legitor, legátur: ἀναγινώσκω,
ἀναγινωσκέσθω.
Πλ. legámur, legamini, ἢ legáminor, legan-
tur.

Μέλλων.

- Ἐν. legitor σὺ, legéris, ἢ legere, legitur ἑ-
κεῖνοι, ἢ legatur.
Πλ. legíminor, ἢ legímini, legúntur, ἢ le-
gantur.

Ὁ τῆς Ὑποτακτικῆς Ἐνεσῶς.

- Ἐν. légar, legáris, ἢ legáre, legátur: εἰ ἀ-
ναγινώσκωμαι, η, ηται, ἔτ.
Πλ. legámur, legamini, legántur.

Παρακείμενοῦ Ἀτελής.

- Ἐν. légerer, legeréris, ἢ legerére, legeré-
tur:
Πλ. legerémur, legerémini, legeréntur.

Παρακείμενος Ἐντελής.

- Ἐν. léctus sim, ἢ fúe- Πλ. lecti simus, ἢ fué-
rim:
léctus sis, ἢ fúe- lecti sítis, ἢ fuéri-
ris: tis.

léctus sit, ἢ fúe-
rit.

lecti sint ἢ fúe-
rint.

Παρακείμενος Ὑπερσυντελικός.

Ἐν. léctus essem, ἢ fuif-
sem :
léctus esses, ἢ fuif-
ses :
léctus éffet, ἢ fuif-
fet.

Πλ. lécti effémus, ἢ
fuiffémus :
lecti essétis, ἢ fuif-
fétis :
lecti éffent, ἢ fuif-
fent.

Μέλλων.

Ἐν. léctus ero, ἢ fúero.
léctus eris, ἢ fúe-
ris :
léctus érit, ἢ fúerit.

Πλ. lécti erimus, ἢ fúe-
rimus :
lécti, éritis, ἢ fúe-
ritis :
lécti érunt, ἢ fúe-
rint.

Ὁ τῆς Ἀπαρεμφάτου Ἐνεσῶς, καὶ Ἀτελῆς Παρακεί-
μενος, légi, ἀναγινώσκεισθαι.

Ἐντελῆς Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός, lectum
esse, ἢ fuisse.

Μέλλων. lectúm iri.

Ὁ τῆς Μετοχῆς Παρακείμενος, léctus, lécta, lé-
ctum.

Μέλλων, legéndus, legénda, legéndum.

Τετάρτη Ἐγκλισίς τοῦ Audio, ἀκούω
Ἐνεργητικοῦ.

Ὁ τῆς Ὀριστικῆς Ἐνεσῶς.

Ἐν. aúdio, aúdis, aúdit : ἀκῶ, ἀκέεις, ἀκέει, κτ.
Πλ. audímus, audítis, aúdiunt.

Παρακείμενος Ἀτελής.

Ἐν. audiebam, audiebas, audiebat :
Πλ. audiebámus, audiebátiς, audiebant.

Παρακείμενος Ἐντελής.

Ἐν. aúdivi, aúdivisti, aúdivit :
Πλ. aúdivimus, aúdivístis. aúdiverunt.

Παρακείμενος Ὑπερσυντελικός.

Ἐν. aúdiveram, aúdiveras, aúdiverat :
Πλ. aúdiverámus, aúdiverátis, aúdiverant.

Μέλλων.

Ἐν. aúdiam, aúdiēs, aúdiet :
Πλ. audiemus, audietis, aúdiēt.

Ο' τῆς Προσακτικῆς Ἐνεσῶς.

Ἐν. aúdi, ἢ audíto, aúdiat: ἄκκε, ἀκκέτω, κτ.

Πλ. audiámus, audíte, ἢ audítote, audíant.

Μέλλων.

Ἐν. audíto σὺ, ἢ aúdiēs, audíto ἐκεῖνος, ἢ aúdiēt.

Πλ. audíte, ἢ audietis, audiúnto, ἢ aúdiēnt.

Ο' τῆς Ὑποτακτικῆς Ἐνεσῶς.

Ἐν. aúdiam, aúdias, aúdiat: εἰν ἀκέω, ἀκέης, ἀκέη, κτ.

Πλ. audiámus, audiátis, aúdiant.

Παρακείμενος Ἀτελής.

Ἐν. audírem, audíres, audíret.

Πλ. audirémus, audirétis, audírent.

Παρακείμενος Ἐντελής.

Ἐν. audíverim, audíveris, audíverit:

Πλ. audivérimus, audivéritis, audíverint.

Παρακείμενος Ὑπερσυντελικός.

Ἐν. audivíssēm, audivíssēs, audivíssēt:

Πλ. audivíssēmus, audivíssētis, audivíssēnt.

Εν. audívero, audíveris, audíverit:

Πλ. audivérimus, audivéritis, audíverint.

Ο' τῆς Ἀπαρεμφάτης Ἐνεσῶς καὶ Παρακ. Ἀτελής
audíre, ἀκέειν.

Παρακείμενος Ἐντελής καὶ Ὑπερσυντελικός: audí-
visse.

Μέλλων. audítum ire, ἢ auditúrum, auditúram,
auditúrum esse.

Γερύντια: audítum, audítu.

Ο' τῆς Μετοχῆς Ἐνεσῶς καὶ Παρακ. Ἀτελής, au-
diens, -entis, ὁ ἀκέων, τῶ -οντος.

Μέλλων: auditúrus, auditúra, auditúrum.

Audior, ἀκούομαι Παθητικόν.

Ο' τῆς Ὄριστικῆς Ἐνεσῶς.

Εν. aúdiōr, audíris, ἢ audíre, audítur, ἀκέο-
μαι, ἀκέη, ἀκέεται, καὶ τ.

Πλ. audímur, audímini, audiúntur.

Παρακείμενος Ἀτελής.

Εν. audiebar, audiebáris, ἢ audiebáre, audie-
bátur:

Πλ. audiebámur, audiebámini, audiebántur.

Παρακείμενος Ἐντελής.

Ἐν. audítus súm, ἢ fúi :	Πλ. audíti súmús, ἢ fúimus.
audítus es, ἢ fui- sti :	audíti estis, ἢ fú- istis.
audítus est, ἢ fúit.	audíti sunt, ἢ fúe- runt, ἢ - ere.

Παρακείμενος Ὑ' περσοντελικός.

Ἐν. audítus éram, ἢ fúeram :	Πλ. audíti erámús, ἢ fuerámús :
audítus eras, ἢ fúe- ras :	audíti erátis, ἢ fuerátis :
audítus erat, ἢ fúerat.	audíti érant, ἢ fúe- rant.

Μέλλων.

Ἐν. aúdiar, audiéris, ἢ audíere, audiétur :
Πλ. audiémur, audiémini, audíentur.

Ὁ τῆς Προστακτικῆς Ἐνεσῶς.

Ἐν. audíre, ἢ audítor, audíatur : ἀκούω, ἀ- κίεσθω, κτ.
Πλ. audiámur, audiámini, ἢ audíminor, au- diántur.

Μέλλων.

- Ε'ν. auditor σὺ, audieris, ἢ audiere, auditor
ἐκεῖνος, ἢ audietur.
Πλ. audimino, ἢ audiemini, audiuntur, ἢ au-
dientur.

Ὁ τῆς Ὑποτακτικῆς Ἐνεσῶς.

- Ε'ν. aúdiar, audiáris, ἢ audiáre, audiátur:
ἐὰν ἀκέωμαι, ἀκέη, ἀκέηται, ἕτ.
Πλ. audiámur, audiámini, audiántur.

Παρακείμενος Ἀτελής.

- Ε'ν. audírer, audiréris, ἢ audirere, audiré-
tur:
Πλ. audirémur, audirémini, audiréntur.

Παρακείμενος Ἐντελής.

Ε'ν. audítus sim, ἢ fue-
rim:
audítus sis, ἢ fue-
ris:
audítus sit, ἢ fue-
rit. | Πλ. audíti simus, ἢ fue-
rimus:
audíti fitis, ἢ fue-
ritis:
audíti sint, ἢ fue-
rint. |
|--|--|

Παρακείμενος Ὑπερσυντελικός.

Ε'ν. auditus essem, ἢ fuissem :	Πλ. auditi essemus, ἢ fuissēmus :
auditus esses, ἢ fuissets :	auditi essētis, ἢ fuissētis :
auditus esset, ἢ fuisset,	auditi essent, ἢ fuissent.

Μέλλων.

Ε'ν. auditus ero, ἢ fúe- ro :	Πλ. auditi erimus, ἢ fuérimus :
auditus eris, ἢ fúe- ris :	auditi eritis, ἢ fué- ritis :
auditus erit, ἢ fúe- rit.	auditi érunt, ἢ fúerint.

Ο' τῆς Ἀπαρεμφάτου Ἐνεσῶς καὶ Παρακ. Ἀτελής :
audiri, ἀκέεσθαι.

Παρακ. Ἐντελής καὶ Ὑπερσυντελικός, auditum esse, ἢ fuisse.

Μέλλων : auditum iri.

Ο' τῆς Μετοχῆς Παρακείμενος : auditis, -ita, -
um, ὁ ἠκασμένος, ἦ, η, τὸ, ον.

Μέλλων : audiendus, audiēnda, audiēndum.

Περὶ τῶν Ἀποθετικῶν.

Πάντα τὰ Ἀποθετικά τῶν Ρημάτων δίχην τῆ Παθητικῆς Ρήματος τῶν εἰρημένων Ἐγκλίσεων σχηματίζεται. διαφορᾶς μόνον ἐν τῷ Ἀπαρεμφάτῳ, ἢ τῆ Μετοχῇ μεσαζέσης. ὁ γὰρ Μέλλων μετὰ τῶν Γερυντίων, ἢ τῶν Σπίνων Ἐνεργητικῶς σχηματίζεται. ἐνταῦθα παραπλησίως Μετοχαὶ τέτταραι εἰσὶ, δύο μὲν ἐνεργητικῶς, σχηματιζόμεναι δηλονότι ὁ Μετοχικὸς Ἐνεσῶς εἰς ens, οἷον experior, experiens, τῆ τῆς πρώτης Συζυγίας, ὁ πειρῶν, ὁ δὲ Μέλλων εἰς rus, οἷον experturus, ὁ πειράσων, δύο δὲ Παθητικῶς δηλονότι ὁ Ἐντελής Παρακείμενος εἰς tus, οἷον expertus, ὁ πεπειραμένος, experiendus, ὁ πειρασόμενος.

Ἀποθετικὸν τῆς Πρώτης Συζυγίας.

Ὁρισικὴ.

Υποτακτικὴ.

Ἐνεσῶς. hortor, ἔτ. παρακαλῶ.

Ἐνεσῶς. hortor, ἔτ. εἰς ἀν παρακαλῶ.

Παρ. Ἀτ. hortabar.

Παρ. Ἀτ. hortarer.

Παρ. Ἐντ. hortatus sum

Παρ. Ἐντ. hortatus essem.

Παρ. Υπ. hortatus eram.

Παρ. Υπ. hortatus essem.

Μέλλων. hortabor.

Μέλλων. hortatus fuerō.

Προσακτικὴ.

Ἐνεσῶς hortare, ἔτ. παρακάλει.

Μέλλων. hortator.

Κ

Ἀπα-

Ἀπαρέμφατος.

Ἐνεσώς ἔ Παρὰκ. Ἀτελής, hortári, παρακα-
λεῖσθαι.

Παρ. Ἐντ. ἔ Παρ. Ὑπερσ. hortátum, ἔτ.

Μέλλων. hortáturum.

Γερύντια, hortándi, - do, - dum.

Σαπίνα, hortátum, hortátu.

Μετοχή.

Ἐνεσώς, hortans, ἔτ. ὁ Παρακαλῶν.

Παρ. Ἐντ. hortátus.

Μέλλων Ἐνεργ. hortáturus.

Μέλλων Παθ. hortándus.

Τὴν τῆς Ἀποθετικῆς ταύτης Πρώτης συζυγίαν, hortor ἐν τοῖς Παθητικοῖς Ἀναλόγοις Ρήμασιν ἐν-
τελῶς τῇ εἰρημένῃ Μεθόδῳ σχηματίσεις.

Ἀποθετικὸν τῆς Δευτέρας Συζυγίας.

Indicativus.

Conjunctivus.

praes. fateor, ἔτ. ἕξο-
μολογῶ.

praes. fatear, ἔτ. εἰς
ἕξομολογῶ.

Præter.

præt. Imp. fatébar.	præt. Imp. fatérer.
pr. Perf. fássus sum.	pr. Perf. fássus sim.
pr. Plusq. fássus eram.	pr. Plusq. fássus essem.
Futurum. fatébor.	Futurum. fássus fúero.

Imperativus.

Præf. & Imp. fatére, ἑξομολόγει.

Euturnm, fatétor, &τ.

Infinitivus.

Præf. & Imp. fatéri, ὁξομολογεῖν.

Perf. & Plusq. fássum &τ.

Futurum, fassúrum.

Gerundia, faténdi.

Supina, fassum.

Participium.

Præf. fátens, ὁ ἑξομολογῶν.

Præt. Imp. fássus &τ.

Fut. Act. fassúrus.

Fut. pas. Faténdus.

Τὴν δὲ τῆς Ἀποθρητικῆς ταύτης Δευτέρας Συζυγίαν ἐν τῇ Δευτέρᾳ τῶν Ἀνεκλόγων Ρημάτων doceor, ἐντελῶς σχηματῖσεις.

Ἀποθετικὸν τῆς Τρίτης συζυγίας.

Ὀριστικὴ.

Υποτακτικὴ.

Ἐνεσῶς. ἰόquor, ἔτ. Ἐάν ὁμιλῶ.
ὁμιλῶ.

Παρ. Ἀ'τ. loquébar. Παρ. Αἰτ. loquérer.

Παρ. Ἐ'ντ. locútus sum. Παρ. Ἐ'ντ. locútus sim.

Παρ. Υ'π. locútus eram. Παρ. Υ'π. locútus es-
sem.

Μέλλων. ἰόquar. Μέλλων. locútus fúe-
ro.

Προσακτικὴ.

Ἐνεσῶς, ἰόquere, ἔτ. ὁμίλει.

Μέλλων, ἰόquitor.

Ἀπαρέμφατος.

Ἐνεσῶς ἔ Παρ. Ἀτελής, ἰόqui, ὁμιλεῖν.

Παρ. Ἐντελής ἔ Υ'περσ. locútum esse, ἔτ.

Μέλλων, locutúrum iri.

Γερέντια, loquéndi, ἔτ.

Σαπίνα, locutúrum, ἔτ.

Μετοχὴ.

Ἐνεσῶς, ἰόquens, ἔτ. ὁ ὁμιλῶν.

Παρ. locútus.

Μέλ. Ἐνεργ. locuturus.

Μέλ. Παθ. loquendus.

Τὴν Τρίτην ταύτην συζυγίαν τῆ loquor, ἐν τῇ Τρίτῃ τῶν Ἀνάλογων Ρ'ημάτων legor ἐντελῶς σχηματίζεις.

Ἀποθετικὸν τῆς Τετάρτης Συζυγίας.

Ὀριστικὴ.

Υποτακτικὴ.

Ἐνεσῶς. expérior, ἔτ. πειρῶμαι.

Ἐνεσῶς. expériar, ἔτ. εἰάν πειρῶμαι.

Παρ. Ἀ'τ. experiébar.

Παρ. Ἀ'τ. experiébar.

Παρ. Ἐ'ντ. expértus sum

Παρ. Ἐ'ντ. expértus sum

Παρ. Υ'π. expertus eram.

Παρ. Υ'π. expértus essem.

Μέλλων. experiar.

Μέλλων. expértus fúero.

Προσακτικὴ.

Ἐνεσῶς, experíre, ἔτ. πειρῶ.

Μέλλων. experítor, ἔτ.

Ἀπαρέμφατος.

Ἐνεσῶς Ἀ'τ. experíri, πειρᾶσθαι.

Παρ. Ἐ'ντ. ἔτ. Παρ. Υ'π. expértum, ἔτ.

Μέλλων. expertúrum.

150 Μέρος β'. Περὶ τῆς Οὐδετέρου Ρήματος.

Γερμέντια, experiēdi.

Σαπίνα, expértum.

Μετοχή.

Ενεσῶς, experiens, κτ. ὁ πειρώμενος.

Παρακ. expértus.

Μέλ. Ενεργ. expertúrus.

Μέλ. Παθ. experiēndus.

Τὴν Τετάρτην δὲ ταύτην Συζυγίαν experior ἐν τῇ Τετάρτῃ τῶν Ἀναλόγων Ρημάτων audior ἐντελῶς σχηματίζεις.

Σημείωσις.

Τὸ orior ἀνατέλλω Ἀποθετικὸν μετὰ τῶν ἑαυτῆ Συνδέτων τῆς Τρίτης ἢ Τετάρτης Συζυγίας ἐσιν, ἀλλὰ ἐν τῷ τῆς Οἰριστικῆς Ενεσῶτι, ἢ τῷ τρίτῳ τῆς Ἐνικῆ Προσώπῳ oritur ἐσῶει ἔχει, ἢ ὡσπερ ἡ Τρίτη Συζυγία ἐν τῇ Μετοχῇ oritur σχηματίζεται. καὶ ὁ δὲ ἐν τῷ Ἀπαρεμφάτῳ origi. ἢ ἐν τῷ Ἀτελῇ Παρακειμένῳ origer ἔχει τῆς Τετάρτης Συζυγίας ἐσι.

Περὶ τοῦ Οὐδετέρου Ρήματος.

Οὐδέτερον Ρῆμα, τὸ κατὰ τὸ Ἐνεργητικὸν Ρῆμα λήγον, ἢ Παραπλησίαν σημασίαν ἔχον, Παθητικῶς δὲ μὴ σχηματιζόμενον, ἐσιν. οἷον sto, ἵσθμι, dormio, κοιμῶμαι, venio, ἔρχομαι, sto, δέ

δὲ dormior ἢ venior ἔδέποτε, ἀλλὰ μόνον ἐν τῷ
Τρίτῳ Προσώπῳ fitatur, ἴσεται, ἢ dormitur,
κοιμᾶται, venitur, ἔρχεται, λέγεται.

Venio Ἐνεργητικόν.

Ὄριστικῆ.

Υποτακτικῆ.

Ἐνεσῶς.

Ἐν. vénior, - is, - it : Ἐν. véniam, - as, - at :
ἔρχομαι, η, ται. ἔὰ ἔρχομαι, η, ται.
Πλ. vénimus, - itis, - unt. Πλ. veniámus, - atis, - ant.

Παρακείμενος Ἀτελής.

Ἐν. veniébam, - as, - àt : Ἐν. venirem, - ires, - et :
Πλ. veniebámus, - átis, - ant. Πλ. venirémus, - étis, - ent.

Παρακείμενος Ἐντελής.

Ἐν. véni, - isti, - it. Ἐν. vénerim, - is, - it :
Πλ. vénimus, - istis, - érunt. Πλ. venérimus, - itis, - int.

Παρακείμενος Υπερσυντελικός.

Ἐν. véneram, - eras, - erat : Ἐν. vénissem, - isses, - issset :
Πλ. venerámus, - átis, - ánt. Πλ. venissémus, - ssétis, - ent.

Μέλλων.

Έν. véniam, - ies, - Έν. vénero, - eris, -
iet. erit :

Πλ. veniémus, - étis, - Πλ. venérimus, - itis, -
ent. int.

Προστακτική.

Ένεσώς, véni, - ite, έρχου, έρχέσθω.

Μέλλων, vénito. - ito, venitóte, - únto.

Απαρέμφατος.

Ένεσ. & Παρκακ. Ατελής, venire, έρχεσθαι.

Παρ. Έντ. & Παρ. Υπ. venisse.

Μέλλων, ventúrum, - am, - um esse.

Μετοχή.

Ένεσώς, veniens, - éntis, ό έρχόμενος, τῶ έρχο-
μένω.

Μέλλων, ventúrus, - a, - um.

Venio, Παθητικόν.

Οριστική.

Υποτακτική.

Ένεσώς, venitur, έρ- Ένεσώς, veniátur, εάν
χεται. έρχεται.

Πλ. veniántur. Πλ. veniántur.

Παρ.

Παρ. Α'τ. veniebátur, -
antur. Παρ. Α'τ. venirétur, -en-
tur.

Παρ. Ε'ντ. véntum est. Παρ. Ε'ντ. véntum fit.

Παρ. Υ'π. véntum erat. Παρ. Υ'π. véntum esset.

Σημείωσις.

Εν τοῖς τῶν ἑδετέρων Ρήμασιν ὁ Μετοχικός Παρακείμενος ἢ Μέλλων, ἐν τῷ Παθητικῷ Οὐδέτερον, ἢ ἐκ Ἀρσενικὸν Γένος ἔχει, οἷον ventus est, ἢ δύναμαι λέγειν, ἀλλὰ vendum est, ἤλθεν, οὕτως veniendum est, statum est, dormiendum est, ἔτ.

Περὶ Συζυγίας Περιφρασικῆς.

Τὸ Ρήμα sum μετὰ τῶν Μετοχῶν εἰς rus, tus, ἢ dus, λιγόντων ἰδίαν Συζυγίαν ὀνομαζομένην Περιφρασικὴν ἀποτελεῖ, οἷον

Μετὰ τῆς εἰς rus Μετοχῆς.

Ε'ν. amatúrus, sum, sim, ἀγαπήσων εἰμί, ᾧ, ἢ εἶην, ἀντὶ ἀγαπήσω.

Π. amatúrus, eram, essem.

Π. amatúrus fui, fúerim.

Υ'π. amatúrus fúeram, fuisset.

Μ. amatúrus, éro, fúero.

Ὁ τῆς Α'π. Ε'ν. εἰ Π. amatúrum esse.

Ὁ ταύτης Παρ. εἰ Υ'π. amatúrum fuisse.

Μετὰ τῆς εἰς τὴς Μετοχῆς.

Ε'ν. amátus, sum, sim, ἠγαπημένος εἰμι, ὦ, ἢ εἶην, ἀντὶ ἠγάπημαι.

Π. amátus eram, essem.

Π. amátus fui, fúerim.

Υ'π. amátus fúeram, fuissém.

Μ. amátus ero, fúero.

Ὁ τῆς Α'π. Π. amátum fuisse.

Ὁ τῆς Α'π. Μ. amátum futúrum esse.

Μετὰ τῆς εἰς τὴς Μετοχῆς.

Ε'ν. amándus sum, sim, ἀγαπησόμενος εἰμι, ὦ, ἢ εἶην, ἀντὶ ἀγαπήσομαι.

Π. amándus, eram, essem.

Π. amándus fui, fúerim.

Υ'π. amándus fúeram, fuissen.

Μ. amándus ero, fúero.

Ο τῆς Α' π. Ε' ν. & Π. amandum esse,

Ο ταύτης Π. & Υ' π. amandum fuisse.

Παρατήρησις.

Παρά Λατίνοις & ἄλλα Ρήματα Meditativa, Ε' φρεκτικά, Frequentativa, Θαμισικά; Inchoativa, Ε' ναρκτικά, & Diminutiva, Υ' ποκορισικά, καλέμενα εὐρίσκεται.

Ε' φρεκτικά εἶτ' ἔν ὀρεκτικά τὰ ὄρεξιν & πάθος σημαίνοντα ἐσι. κατὰ τὴν Τετάρτην Συζυγίαν σχηματιζόμενα, τὸν Ἀριθμὸν δὲ ὀλίγα εἰς urio λήγοντα, οἷον esurio, πεινάω, ἐκ τῆ edo, ἐδίω, edi, esum. parturio, γεννάω ἐκ τῆ pario, τίκτω, peperī, partum.

Θαμισικά τὰ ἐπανελημμένην ἐνέργειάν τινα σημαίνοντα, & ἐξ ἄλλων Ρημάτων παραγόμενα, οἷον pulso, κρέω, ἐν τῆ pello, διώκω. clamito, κραυγάζω ἐκ τῆ clamo βοῶ &τ. Ταῦτα κατὰ τὴν Πρώτην Συζυγίαν σχηματίζονται, ὀλίγα δὲ κατὰ τὴν Τρίτην, οἷον viſo, θεῶμαι, capesso, ἐπιχειρῶ, arcesso, καταδικάζω, faceſso, παρέχω, laceſso, παροξύνω, inceſso, προκαλεῖμαι.

Ε' ναρκτικά τὰ εἰς ſco λήγοντα & κοινᾶς τὴν ἀρχὴν τὴν ἐν τῷ Πρωτοτύπῳ δεδηλωμένην δηλῶντα ἐσι, κατὰ δὲ τὴν Τρίτην Συζυγίαν σχηματιζόμενα, οἷον labasco, καταφέρομαι, balesco, θερμαίνομαι, dormiſco, κοιμῶμαι, tremiſco, τρέμω, ἐκ τῆ labor, πίπτω, caleo, θέρομαι, dormio, κοιμάομαι, tremo, τρομέω.

Υποκοριστικὰ τὰ μείων ἢ τὰ ἑαυτῶν Πρωτότυπα σημαίνοντα λήγοντα δὲ εἰς illo, κατὰ τὴν Πρώτην Συζυγίαν σχηματιζόμενα, οἷον cantilo, μινυρίζω δηλ. ὑφειμένως ἄδω, forbito, καταβρόφίζω, ἐκ τῆ capo, ἄδω, καὶ forbeo, βροφῶ.

Περὶ τῆς τῶν Χρόνων Παραγωγῆς.

Παρατηρητέος ἐν τοῖς Ρήμασιν ὁ τῶν Χρόνων σχηματισμὸς, πρὸ πάντων δὲ ὁ Ἐνεσῶς, ὁ Ἐντελής Παρακείμενος, καὶ τὸ Σηπίνον.

Ἐκ τῆς τῆς Ὀρισικῆς Ἐνεσῶτος οἱ πασῶν τῶν Ἐγκλίσεων Ἐνεσῶτες, καὶ Παρακείμενοι Ἀτελεῖς παράγονται, καθάπερ καὶ ὁ τῆς Ὀρισικῆς, καὶ Προσακτικῆς Μέλλων, οἷον amo, ἢ Ὑποτακτικῆ ἀmem, ἢ Προσακτικῆ ama, προδέσει δὲ te, to, tote, nto, bam, rem, bo, re, ἀποτελεῖται amate; amato, amatote, amanto, amabam, amarem, amabo, amare. ὡσαύτως doceo, doceam, doce, doceto, docetote, docento, doceram, docerem, docebo, docere. Ἐν τῷ Παθητικῷ amor, amer, amabar, amarer, καὶ τ.

Ἐκ τῆς Ἀτελεῖς Παρακειμένου ὁ Μετοχικός Ἐνεσῶς παράγεται τροπῇ τῆ bam, καὶ bar, εἰς ans, οἷον amabam, amans, hortabar, hortans.

Ἐκ τῆς Ἐντελεῖς Ὀρισικῆς Παρακειμένου ὁ Ἐνεργητικός Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικὸς γίνεται, ὁμοίως καὶ ὁ τῆς Ὑποτακτικῆς Ἐντελεῖς Παρακειμένου καὶ Μέλλων, οἷον amavi, amaveram, amaverim, amavero, amavisse, amavisse.

Ὁ Ἐνεργητικὸς Μέλλων τῆς Ἀπαρεμφάτου καὶ Μετοχῆς ἐκ τῆ Σαπίνα γίνεται, οἷον amatum, amaturum, amaturus. pario τίκτω δέ, καὶ ruo πίπτω, morior, θνήσκω, nascor, φύομαι, καὶ orior, ἀνατέλω, paritulus, ruiturus, moriturus, nasciturus, oriturus ἔχουσιν.

Ἐν τῷ Παθητικῷ δὲ ὁ Μετοχικὸς Παρακείμενος ἐκ τῆ Σαπίνα παράγεται εἰς us λήγον, ἐξ ὧν ὁ Παρακείμενος καὶ Ὑπερσυντελικὸς ὁμῶ, ὅτε τῆς Ὑποτακτικῆς, καὶ τῆς Ἀπαρεμφάτου Μέλλων σχηματίζεται, οἷον amatum, amatus, sum, sim, eram, essem, fuero, amatum esse, amatum iri, ὅπερ Ἀκλιτον ἐν πᾶσι τοῖς Γένεσι, καὶ Ἀριθμοῖς μένει, οἷον spero hunc, hanc, hoc, hoc, has, hæs amatum iri, ἐλπίζω τῆτον, ταύτην, τοῦτο, τάτας, ταύτας, ταῦτα ἀγαπήσεσθαι.

Σημειώσεις.

α'. Ἐν τῷ Ἐνεργητικῷ ἐκ τῆ Ἐντελεῆς Παρακείμενος πέντε χρόνοι εἰς ram, rim, fem, ro, fe, λήγοντες παράγονται.

Ἐκ τῆ Σαπίνας δύο οἱ εἰς urum esse καὶ urus, λήγοντες.

Ἐκ δὲ τῆ Ἐνεσῶτος οἱ λοιποὶ πάντες Χρόνοι.

β'. Ἐν τῷ Παθητικῷ, πάντες οἱ Ἐντελεῖς Παρακείμενοι καὶ Ὑπερσυντελικοὶ πασῶν τῶν Ἐγκλίσεων, ὁμῶ καὶ ὁ τῆς Ὑποτακτικῆς, καὶ ὁ τῆς Ἀπαρεμφάτου Μέλλων παράγονται.

Ἐκ δὲ τῆ Ἐνεσῶτος πάντες οἱ λοιποὶ.

γ'. Ἐπειδὴν τὸ Ῥῆμα Σπίνων, ἢ Μελλόντων Ἀπαρεμφατικῶν ἐλλείπη ἀντ' αὐτῶν τῶ Ῥήματι fore ἢ futurum esse, χρῶμεθα τῇ ἐπακολουθείᾳ τῆ ut, μετὰ τῆς Ὑποτακτικῆς, οἷον spero fore, ἢ futurum esse ut hoc discam, ἐλπίζω ἔσεσθαι ἵνα τῆτο μάθω.

δ'. Τὰ Σπίνε ἐλλείποντα Ῥήματα ὁμοίως Μετοχικῶ Παρακειμένε ἢ Μέλλοντος εἰς rursus ἐλλείπουσιν.

ε'. Ὅ τῆς Ἀπαρεμφάτου Παθητικῆς Μέλλων ἐκ τῆ Ἐνεργητικῆς Σπίνε ἢ τῆ Ῥήματος εο συντίθεται, οἷον dico, λέγω, εο amatum, πορεύομαι τῆ ἀγαπᾶν, ὁμοίως λέγεται ἰγὺρ ὁ δεύεται (ἦτοι, ἢ ὁδός) amatum τῆ ἀγαπᾶν ἐξ ἧ ὁ τῆς Ἀπαρεμφάτου Μέλλων δηλ. amatum iri, παράγεται.

Οἱ Παρακειμένοι ἢ οἱ ἐξ' ἐκείνων παραγόμενοι χρόνοι συνεχῶς συγκοπὴν πάσχουσιν, οἷον amasti, ἀντὶ τῆ amavisti, amastis, ἀντὶ τῆ amavistis, amarunt, ἀντὶ τῆ amaverunt, amaram ἀντὶ τοῦ amaveram, amasse ἀντὶ τῆ amavisse ἔτ. ὁμοίως petii, ἦτησα ἀντὶ petivi ἔτ. audisti, ἦκυσσα ἀντὶ τῆ audivisti, ἔτ.

Ἡ Συγκοπὴ αὕτη ἐν τοῖς ἐκ τῆ εο Ῥήματος Συνδέτοις Εἰδισμένῃ ἐσὶν, οἷον adii, προσελήλαθα, abii, ἀπελήλυθα, redii, ἐπανελήλυθα, ἀντὶ audivi, abivi, redivi.

Τὰ τῆς Τρίτης Συζυγίας εἰς ιο. λήγοντα
 Ῥήματα ἐν τῷ Τρίτῳ Προσώπῳ τῆ Πληθυντικοῦ
 Ἐνεσῶτος τῆς Ὀρισικῆς ι, φυλάττεσιν, ὁμοίως ἔ
 ἐν τῷ τῆς Ὀρισικῆς Παρατατικῷ, ἔ Μέλονται,
 καθώς, ἔ ἐν τῷ Ὑποτακτικῷ, ἔ Ἀπαρεμφατικῷ
 Ἐνεσῶτι, οἶον fodio, ὀρύτω, fodiunt, fodiebam,
 fodiam, fodiens. ἐν τοῖς λοιποῖς δὲ Προσώποις,
 ἔ Χρόνοις ἐκ τῆ Ἐνεσῶτος Παραγομένοις, τὸ ι,
 ἀποβάλλεται, οἶον fode, fodito, fodere, fode-
 rem.

Ἐνθα τὰ ἐξῆς μετὰ τῶν ἑαυτῆ Συνδέτων ἀ-
 ποβλέπεσιν, οἶον cupio, χειρόω, cupio, ἐπιδυ-
 μῷ, fabio, ποιῷ, fodio, ὀρύττω, fugio, φεύ-
 γω, jacio, ῥίπτω, pario, τίκτω, quatio, σείω,
 rapio, ἀρπάζω, sapio, φρονῷ, gradior, βαίνω,
 morior, θνήσκω, patior, πάσχω, ὡσαύτως καὶ
 τὰ ἐκ τῆ παλαιῆ Ῥήματος latio, ἔ specio, ἀντι-
 τῆ allicio, ἐφέλλω, adspicio, προσβλέπω ἔτ.

Τέτταρα τῶν Ῥημάτων, οἶον dic εἰπέ, duc,
 ἄγε, fac, ποίει, fer, φέρε, ἐκ τῆ dico, duco,
 facio, fero, παραγόμενα τὸ ε ἀποβάλλουσιν, ὁ-
 μοίως ἐν τοῖς Συνδέτοις adduc, πρόσαγε, adfer,
 πρόσφερε ἔτ. ἐξηρημένων τῶν παραγομένων, ἐκ τῆ
 Ῥήματος facio, τὸ a, εἰς ι, τρεπόντων, οἶον
 effice, ἐπιτέλει ἔτ.

Ἐν τῇ Προσακτικῇ τῆ Ῥήματος scio ἔ λέγε-
 ται sci, ἀλλὰ scito, ἢ scias, ἐν τῷ Ὑποτακ-
 τικῷ.

Εἴκοσι τρία Ῥήματα τὴν πρώτην συλλαβὴν ἐν
 τῷ Παρακειμένῳ Διπλασιάζουσιν, οἶον cado, πίπ-
 τω cecidi, cano, ἄδω, cecini. curo τρέχω cu-
 cu-

curi, disco μανθάνω didici, do δίδωμι, dedi, fallo ἔξαπατῶ fefelli, morbeo δάκνω momordi, pango πίνυμι pepigi, parco φείδομαι reperci, pario τίκτω peperi, pedo πέρδω pepigi, pel-lo ἐλαύνω pepuli, pendeo κρέμαμαι pependi, posco αἰτῶ poposci, pungo κεντᾶ pupugi, sto ἴσθμι steti, spondeo ὑπόσχομαι sponondi, tan-go ἄπτομαι tetigi. tendo τείνω tetendi, tondeo καρεύω totondi, tundo λεπτοκοπέω tutudi.

Ὁ Διπλασιασμός ἐν τοῖς Συνδέτοις τῶν ἑξῆς Συνδέτων Ρήμάτων, do δίδωμι, sto ἴσθμαι, disco μανθάνω, posco αἰτῶ, accuro προσρέχω, decurro κατατρέχω, excurro, ἐκτρέχω, praecurro προτρέχω, ἑξηρημένων, ἀποβάλλεται.

Περί Ἀνωμάλης Ρήματος.

Anomala, Ἀνώματος Ἐγκλισίς ἢ τὸν τοῦ Κλίνεσθαι τρόπον ἢ φυλάττωσα, ἀλλ' ἢ μεταβαλλομένη ἢ Ἐλλείπεσα, ἢ μεταβαλλομένη μὲν ἔστιν, ὡσπερ τὰ sum, possum, fero, volo, malo, fio, eo, queo, veneo, edo, Ἐλλείπεσα δέ, ἢ ἔστιν ὧν Ἐγκλίσεων, ἢ χρόνων βεβαίων ὑσερημένη, οἷον memini, odi, caeri, inquo ἢ inquam, ajo, faxo, quaeso, salve, ave, vale, inquit, desit, age, cedo, faris, ovat.

Τὰ Ρήματα odi, caeri, ἐν τῷ Ὀριστικῷ Ἐντελῇ Παρακειμένῳ ἢ ἑτέροις πέντε χρόνοις σχηματίζεσθαι ὡς προσωτέρῳ ἐν τῷ τῷ memini σχηματισμῷ καθόψῃ, νῦν δὲ πρῶτον περὶ τῶν σχηματισμῶν τῶν μεταβαλλομένων Ἀνωμάλων Ρημάτων λέξωμεν.

Ρόσsum, δύναμαι.

Ὀριστική.

Υποτακτική.

Ἐνεσῶς.

Ἐν. róssum, rótes, ró- test.	Ἐν. róssim, róssis, róf- sit.
Πλ. róssumus, potéstis, róssunt.	Πλ. róssimus, róssitis, róssint.

Παρακείμενος Ἀτελής.

Ἐν. róteram, róteras, róterat.	Ἐν. róssém, rósses, róf- set.
Πλ. poterámus, pote- rátis, róterant.	Πλ. possémus, possétis, róssent.

Παρακείμενος Ἐντελής.

Ἐν. potúei, potúisti, ró- tuit.	Ἐν. potúerim, potúe- ris, potúerit.
Πλ. potúimus, potúis- tis, potúerunt.	Πλ. potúerimus, potu- éritis, potuérint.

Παρακείμενος Υ' περσυντελικός.

Ἐν. potúeram, - eras, - erat.	Ἐν. potúissem, - ísēs, - íssēt.
Πλ. potuerámus, - átis, - ant.	Πλ. potuissémus, - issé- tis, - íssent.

Μέλλων.

Εἴν. *potero, -eris, -erit.* Εἴν. *potúero, -eris, -erit.*
 Πλ. *potérimus, -itis, -unt.* Πλ. *potuérimus, -itis, -int.*

Ἀπαρέμφατος.

Εἴνες. ἔ Παρακ. Ἀτελής *potesse, δύνασθαι,*
 Παρακ. Εἴντ. ἔ Ὑπερσ. *potuisse.*
potens, δὲ ἐκ ἑσσι Μετοχῇ ἄλλ' Ἐπίθετον.

Σημείωσις.

Τὸ Ρῆμα *potsum* ἐκ τῆ βοηθητικῆς Ρήματος *sum*, ἔ ἐκ τῆ Ἐπίθετος *potis* δυνατός, παράγεται, ὅθεν φωνήεντος ἐπομένοντι φυλάττει, οἷον *potes, potest, ἔχι δὲ potsum, ἐν τῷ Ἐντελεῖ δὲ Παρακειμένῳ potui, ἀντὶ potui ἔχει, ἐν τῷ Ἀπαρέμφατῳ potesse, ἔ ἔ potesse, ἐν τῷ Ἀτελεῖ Παρατατικῷ τῆς Ὑποτακτικῆς potsem, ἔ οὐ potessem.*

Fero, φέρω.

Ὄριστικῆ.

Ὑποτακτικῆ.

Εἴνεςως.

Εἴν. *féro, férs, fért:* Εἴν. *féram, féras, férat:*

Πλ.

Πλ. férimus, fértis, férunt. Πλ. ferámus, ferátis, férant.

Παρακείμενος Ἀτελής.

Ε'ν. ferébam, ferébas, ferébat : Ε'ν. férrem, férres, férret :
 Πλ. ferebámus, ferebátis, ferébant. Πλ. ferémus, ferétis, férent.

Παρακείμενος Ἐντελής.

Ε'ν. túli, tulísti, túlit : Ε'ν. túlerim, túleris, túlerit :
 Πλ. túlimus, tulístis, túlérunt. Πλ. tulérimus, tuléritis, túlerint.

Παρακείμενος Ὑπερσυντελικός.

Ε'ν. túleram, túleras, túlerat : Ε'ν. tulíssē, tulíssēs, tulíssēt :
 Πλ. tulerámus, tulerátis, túlerant. Πλ. tulíssēmus, tulíssētis, tulíssēt.

Μέλλων.

Ε'ν. férām, féres, férret : Ε'ν. túlero, túleris, túlerit :
 Πλ. ferémus, ferétis, férent. Πλ. tulérimus, tuléritis, túlerint.

Προσακτική.

Ε'ν. fer (férat) φέρει, -έτω.
 Πλ. (ferámus) férte (férant).

Ἀπαρέμφατος.

Ἐν ᾧ Παρακ. Ἀτελής férre, φέρειν.

Παρακ. Ἐντελής ἔ Παρ. Ὑπ, tulisse.

Μέλλων. latúrum, latúram, latúrum esse.

Γερύντια. feréndi, feréndo, feréndum.

Σεπίνα, látum, látu.

Μετοχή.

Ἐν. férens, feréntis.

Πλ. latúrus, latúra, latúrum.

Παθητικὸν feror φέρομαι.

Ὄριστική.

Ὑποτακτική.

Ἐνεσῶς.

Ἐν. féror, férris, fér- Ἐν. férar, feráris, (-á
tur. re), ferátur,

Πλ. ferimur, ferimini, Πλ. ferámur, ferámi-
ferúntur. ni, ferántur.

Παρακείμενος Ἀτελής.

Ἐν. ferébar, ferebáris, Ἐν. férrer, ferréris,
(are), átur. (ere), -étur.

Πλ. ferebámur , fere- Πλ. ferémur, ferémini,
bámini , ferebán- feréntur.
tur.

Παρακείμενος Ἐντελής.

Ἐν. látus, - a, - um, sum Ἐν. latus, - a, - um.
(fui) es, est. sim, sis, sit.
Πλ. lati, - æ, a, sumus, Πλ. lati, - æ, - a, sumus,
(fuimus) estis , - is, int.
sunt.

Παρακείμενος Ὑπερσυντελικός.

Ἐν. látus, - a, - um, e- Ἐν. latus ἔτ, essem (fuis-
ram (fueram) eras, sem) esses.
erat.
Πλ. láti, - æ, - a, era- Πλ. lati, - æ, - a, esse-
mus (fuerámus) e- mus ἔτ. essent.
ratis, érant.

Μέλλων.

Ἐν. férar, feréris, (ere) Ἐν. látus ἔτ. 'ero (fue-
ferétur. ro) eris, erit.
Πλ. ferémur, - émini, Πλ. erimus , (fueri-
éntur. mus) eritis, erint.

Προσακτική.

Ἐνεσώς, Ἐν. férre, (fe- Μέλλ. fértor, fértor :
rátur. Πλ. feráminor, ferún-
Πλ. (ferámur,) (ferá- tor.
mini) (ferúntur.

Ἀπαρέμφατος.

Ἔνεις. ἔ Παρακ. Ἀτελής, ferri, φέρεσθαι.

Παρακ. Ἐντ. ἔ Παρ. Ὑπερσ. latum, -am, -um, esse, ἢ fuisse.

Μέλλων, látum iri.

Μετοχή.

Παρ. Ἐντ. látus, láta, látum.

Μέλλων, ferendus, ferenda, ferendum.

Τὸ Ρῆμα fero ὡσπερ τὸ lego, -is, -it, σχηματίζεται, ἀλλὰ ἐν τῷ τῆς Ὀριστικῆς Ἐνεσῶτι, ἔ ἐν τῷ Παρατατικῷ τῆς Ὑποτακτικῆς καθάπερ ἔ ἐν τῇ Προσακτικῇ, ἔ ἐν τῷ τῆς Ἀπαρεμφάτου Ἐνεσῶτι τῇ τῷ φωνήεντος ἀποβολῇ συσέλλεται, οἷον fero, fers, fert, ἔ feris, ἔ ferit, ἔτ.

Τὰ Ρήματα volo, nolo, malo ἐν Πάσαις ταῖς Ἐγκλίσεσιν ἐν τῷ Ἐνεσῶτι τοῖς Ἀνωμάλοις ἀνάγονται, καθάπερ ἔ ἐν τῷ τῆς Ὑποτακτικῆς Παρατατικῷ.

Volo θέλω, Nolo ἔ θέλω, malo προαιθεῖμαι.

Ὁ τῆς Ὀριστικῆς Ἐνεσῶς.

Ἐν. νόλο, vis, vult. νόλο, non vis, non vult. málo, mávis, mávult.

Πλ. volumus, vultis, volunt, nolimus, non vultis, nólunt. malumus, - ultis, - unt.

Παρακειμένος Ἀτελής.

Ἐν. volébam, - as, - at. nolébam, - as, - at. malébam, - as, - at.

Πλ. volebámus, ἕτ. nolebámus, ἕτ. malebámus, ἕτ.

Παρακείμενος Ἐντελής.

Ἐν. νόλῳι, - isti, - it. nólῳι, - isti, - it. μάλῳι, - isti, - it.

Πλ. volúimus. - istis, - érunt. nolúimus, - istis, - unt. maluimus, - istis, - unt.

Παρακείμενος Ὑπερσυντελικός.

Ἐν. volúeram, - as, - at. nolúeram, - as, - at. malúeram, - as, - at.

Πλ. voluerámus, - átis, - ant. noluerámus, - átis, - ant. maluerámus, - atis, - ant.

Μέλλων.

Ἐν. νόλαμ, - es, - et. nólαμ, - es, - et. μάλαμ, - es, - et.

Πλ. volémus, - étis, - ént. nolémus, - étis, - ént. malémus, - étis, - ént.

Ὁ τῆς Ὑποτακτικῆς Ἐνεσῶς.

Ἐν. vélim, - lis, - it. nólim, - lis, - it. málim; - lis, - it.

Πλ. vélimus, - itis, - lint. nólimus, - itis, - int. málimus, - itis, - int.

Παρακείμενος Ἀτελής.

Ἐν. véllem, - es, - et. nóllem, - es, - et. mállem, - es, - et.

Πλ. vellémus, - étis, - ent. nollémus, - étis, - ent. mallémus, - é tis, - ent.

Παρακείμενος Ἐντελής.

Ἐν. volúerim, - is, - it. nolúerim, - is, - it. malúerim, - is, - it.

Πλ. voluérimus, - itis, - int. noluérimus, - itis, - int. maluérimus, - itis, - int.

Παρακείμενος Ὑπερσυντελικός.

Ἐν. voluissém, - es, - et. noluissem, - es, - et. maluissem, - es, - et.

Πλ. voluissémus, - étis, - ent. noluissemus, - étis, - ent. maluissemus, - étis, - ent.

Μέλλων.

Ἐν. volúero, - eris, - it. nolúero, - is, - it. malúero, - is, - it.

Πλ. voluérimus, - ritis, - int. noluérimus, - itis, - int. maluérimus, - itis, - int.

Ο' τῆς Προσακτικῆς Ἐνεσῶς. Ἐν. noli. Πλ. nolite.

Μέλλων. nólito. Πλ. nolitóte, nolúnto.

Ο' τῆς Ἀπαρεμφάτου Ἐνεσῶς, velle, nolle, malle.

Ο' Μέλλων, voluisse, noluisse, maluisse.

Ο' τῆς Μετοχῆς Ἐνεσῶς, volens, nolens.

Σημείωσις.

κ'. Τῷ Ἀπαρεμφάτῳ ἐπιπροσδιθεμένῳ ὁ τῆς Ὑποτακτικῆς Παρατατικὸς γίγνεται, οἷον velle, vellem, nolle nollem, malle mallem.

Ἔσο, γίγνομαι.

Ἐν. fio, - is, - it. Πλ. fimus, - itis, - unt.

Ο' τῆς Ὑποτακτικῆς, fiam, - as, - at. Πλ. fiamus, - atis, - ant.

Ο' τῆς Ὀριστικῆς Παρ. Ἀτελής, Ἐν. fiebam, - as, - at. Πλ. fiebāmus, - bātis, - ant.

Ο' τῆς Ἀπαρεμφάτου Ἐνεσῶς fieri, ἔξ' ἧ δ' τῆς Ὑποτακτικῆς Παρατατικὸς παράγεται, οἶον fierem, - res, - ret. Πλ. fierémus, - étis, - ent.

Τὸ Ρήμα fio γέννημα τοῦ Ρήματος facio ἔ-
σιν, ἔξ' ἧ καὶ τὸν τῆς Ὀριστικῆς Παρακείμενον factus
sum, καὶ, προσλαμβάνει, οἶον

Ο' τῆς Ὀριστικῆς Παρ. ἔντελής, factus, - a, - um, sum (fui) es est. Πλ. facti, - facti, - æ, - a sumus (fuimus) éstis, sunt.

Ο' τῆς Ὑποτακτικῆς Ἐν. factus, - a, - um, sim, sis, sit καὶ.

Ο' τῆς Ὀριστικῆς Παρακ. Ὑπερσ. factus, - a, - um, eram, eras, erat, καὶ.

Ο' τῆς Ὑποτακτ. Μέλλων. factus, - a, um, fue-
ero, - is, - it, καὶ.

Ο' τῆς Ἀπαρεμφ. Παρ. Ἐντ. καὶ Παρ. Ὑπ. factum esse, γεγενῆσθαι.

Ο' ταύτης Μέλλων, factum iri.

Ο' τῆς Μετοχῆς Παρακ. factus, - a, - um.

Ο' Μέλλων ταύτης Παθ. faciendus, - a, - um.

Ἡ τῆ Ρήματος τάδε Προσακτικῆ, οἶον fi, fi-
te, fito, fitóte, fiúnto, καὶ. ἄχρηστος.

Οἱ ἐνεσῶς καὶ οἱ ἐξ' ἐκείνων παραγόμενοι Χρόνοι κατὰ τὴν Τετάρτην audio σχηματίζονται.

Ὡσαύτως τὰ τῷ Ρήματος facio Σύνθετα, ἄπερ α, ἐν τῷ Παθητικῷ φυλάττεσιν, οἷον calefacio, θερμαίνω, calefio, θερμαίνομαι, calefactus sum, κατ.

Τὰ δὲ τὸ α, εἰς ἰ τρέποντα ὁμαλὸν Παρατατικὸν ἔχουσιν, οἷον efficio, ἐπιτελέω, efficior, ἐπιτελέομαι.

Εο, Πορεύομαι.

Ὄριστική.

Υποτακτική.

Ἐνεσῶς.

Ἐν. eo, is, it: πορεύομαι, η, εται. Ἐν. eam, eas, eat: εἰς πορεύομαι, κατ.

Πλ. imus, itis, eunt. Πλ. eamus, eatis, eant.

Παρακείμενος Ἀτελής.

Ἐν. ibam, ibas, ibat. Ἐν. irem, ires, iret. Πλ. ibamus, ibatis, ibant. Πλ. iremus, iretis, irent.

Παρακείμενος Ἐντελής.

Ἐν. ivi (ἢ ii κατ.) ivisti, ἔν. iverim, iveris, iverit.

Πλ. ivimus, ivistis, iverunt (ἢ ivere. Πλ. iverimus, iveritis, iverint.

Παρακείμενος Ὑπερσυντελικός

Ἐν. *iveram, iveras, iverat.* Ἐν. *ivissem, ivisses, ivisset.*

Πλ. *iveramus, iveratis, iverant.* Πλ. *ivissemus, ivissetis, ivissent.*

Μέλλων.

Ἐν. *ibo, ibis, ibit.* Ἐν. *ivero, iveris, iverit.*

Πλ. *ibimus, ibitis, ibunt.* Πλ. *iverimus, iveritis, iverint.*

Προσακτική.

Ἐνεσώς, Ἐν. *i, πορεύε.* Πλ. *ite, πορεύεσθε.*
Μέλλων Ἐν. *ito, ito.* Πλ. *itote, eunto.*

Ἀπαρέμφατος.

Ἐνεσώς καὶ Παρακ. Ἀτελής, *ire, πορεύεσθαι.*

Παρ. Ἐντελής, καὶ Παρ. Ὑπερσ. *ivisse.*

Μέλλων. *iturum, ituram, iturum esse.*

Γερώντια. *eundi, eundo, eundum.*

Σεπίνα. *itum, itu.*

Μετοχή.

Ἐνεσώς, *iens, euntis, ὁ πορευόμενος, τῷ πορευομένου.*

Μέλλων, iturus, itura, iturum.

Σημειώσεις.

α. Τὸ Σύνθετον Ῥῆμα circumeo, περιβαίνω, εὐχρήσως δύναται ἀποβάλλειν, ἢ φυλάττειν τὸ m, τῷ i ἐπομένον, ὡς circumit, ἢ circuit, circumire, ἢ circuire.

β. Τὸ Ῥῆμα ambio παραγυγέλλω, κατὰ τὴν Τετάρτην συζυγίαν audio, σχηματίζεται. ὅθεν ἐν τῇ Γενικῇ τῆς Μετοχῆς ambientes εἰ ἀκ ambeuntis ἔχει.

Queo, δύναμαι.

Ὀριστικῇ.

Υποτακτικῇ.

Ἐνεσῶς.

Ἐν. queo, quis, quit: Ἐν. queam, queas, queat.

Πλ. quimus, quitis, Πλ. queamus, queatis, queant.

Παρακείμενος Ἀτελής.

Ἐν. quibam, quibas, quibat. Ἐν. quirem, quires, quiret.

Πλ. quiebamus, εἴτ. Πλ. quirémus, εἴτ.

Παρακείμενος Ἐντελής.

Ἐν. quivi , quivisti , Ἐν. quiverim , quiveris , quiverit.
 Πλ. quivimus , ἔτ. Πλ. quiverimus , ἔτ.

Παρακείμενος Ὑπερσυντελικός.

Ἐν. quiveram , quiveras , quiverat . Ἐν. quivissem , quivisses , quivisset .
 Πλ. quiveramus , ἔτ. Πλ. quivissemus , ἔτ.

Μέλλων.

Ἐν. quibo , quibus , quibit . Ἐν. quivero , quiveris , quiverit .
 Πλ. quibimus , ἔτ. Πλ. quiverimus , ἔτ.

Ἀπαρέμφατος.

Ἐν. quire , δύνασθαι , quivisse .
 Παρακ. Ἐντ. ἔτ. Παρ. Ὑπ.

Μέλλων , quiturum , - am , - um esse .

Σεπίνα , quitum , quitū .
 Ὁ τῆς Μετοχῆς Μέλλων quiturus .

Veneo , πωλοῦμαι .

Ὁ τῆς Ὀριστικῆς Ἐνεσῶς véneo , ἔτ. ὁ τῆς Ὑποτακτικῆς véneam , ἔτ.

Παρακ. Ἀτελής veniebam , ἔτ. ὁ τῆς Ὑποτ. venirem , ἔτ.

Παρακ. Ἐντελής venivī, ἢ ii, ὁ τῆς Υ' ποτ. ive-
rim, ζτ.

Ο' Μέλλων venibo. Ο' τῆς Υ' ποτ. venivero,
καίτ.

Ο' τῆς Ἀπαρεμφάτου Ἐνεσῶς, venire, πολείσθαι.

Ο' ταύτης Παρ. Ἐντελής ζ Παρ. Υ' περσ. ivisse.

Γερωντίων δὲ, Σαπίνων, ζ Μετοχῶν ἐλλείπει.

Σημείωσις.

Τὸ Ρήμα veneo, ζ ἀντὶ τῷ eo ad venum, πορεύομαι πρὸς τὸ ὠνητὸν λέγεται, ἐκ τῆς λέξεως venum, ζ τῷ Ρήματος eo παραγόμενον, ἀχὶ δὲ ὡς τινὲς δοξάζουσι τὸ venum ἐκ τῷ veneo, ὅπερ καδᾶπερ τὸ queo, κατὰ τὸ eo, is, it σχηματίζεται.

Edo, Ἐδίδω.

Ο' τῆς ὀρις. Ἐνεσῶς, Ἐν. edo, es, est, ἢ edo, is, id. ἐδίδω, ἐδίσεις, ἐδίσει. Πλ. estis, ἐσδίετε.

Ο' τῆς Υ' ποτακτικῆς Παρακ. Ἀτελής. Ἐν. éstem, esses, esset, εἰάν ἡθδικα, ης, η. Πλ. essémus, essétis, éssent.

Ο' τῆς Προσακτικῆς Ἐνεσῶς, es, éste: ἐδίε, ἐδίετε.

Ὁ ταύτης Μέλων, esto, estote, ἔδισον, ἔδίσατε.

Ὁ τῆς Ἀπαρεμφάτου Ἐνεσώς, ἔ Παρακ. Ἀτελής, esse, ἔδίσειν.

Σημειώσεις.

α. Ἐν τῷ Παθητικῷ éstur, ἔ ἐκ éditur λέγεται, καθάπερ ἔ τὰ Σύνδετα, οἷον comedo, -is, ἢ comes, -édit, ἢ comest, comédere, ἢ comésssem ἔτ. ἔτω exédo, exes, éxest, ἔ exéstis, ἔτ.

β. Τὸ Ρῆμα τῆτο ἔντε τῷ Ἐνεργητικῷ, ἔ Παθητικῷ, κατὰ τὴν Τρίτην σχηματίσειας συζυγίαν τῆ lego, ταύτην δὲ παρατηρῶν ἔκ τῆ βοηθητικῆς Ρήματος sum, προσωπά τινα προσλαμβάνουσιν καθόψῃ.

Ρήματα Ἐλλειπτικά.

Memini, Μέμνημαι.

Ὁ τῆς ὀριστικῆς, Ἐν. ἔ Παρ. Ἐντ. mémini, -isti, -it, ἔτ. μέμνημαι, αι, ται.

Ὁ τῆς Προσακτ. Ἐνεσ. ἔ Μέλ. meménto, ἢ eris, -erit, ἔτ. μνήσῃτι, ἔτ.

Ὁ τῆς Ὑποτακτ. Ἐν. ἔ Παρ. Ἀτ. meminérim, -ris, -rit, ἔάν μνησθῶ ἔτ.

Ὁ ταύτης Παρ. Ἐντ. ἔ Ὑπ. meminísssem, -es, -et, ἔτ. μεμνημένος ἔάν ᾶ ἔτ.

Ο' ταύτης Μέλλων, memínero, - erís, - etit, -
 χτ. εἴν μνησθήσωμαι χτ.

Ο' τῆς Ἀπαρεμφάτου Παρ. Ἐντ. χτ. Παρ. Ὑπ. μεμ-
 νῆσθαι, ἑτέρων δ' ἔλλείπει. Τότε odi μισῶ,
 χτ. cæpi ἄρχομαι. κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῆ
 memíni σχηματίσειας.

Inquío χτ. inquam, φημί.

Ο' τῆς Ὀριστικῆς Ἐνεσῶς Ἐν. inquío, ἢ inquam,
 - is, - it, χτ. φημί, ἦς, σί.

Ο' ταύτης Παρ. Ἀτελῆς Ἐν. inquíebam, - bas, -
 bat, χτ.

Ο' ταύτης Παρ. Ἐντελῆς Ἐν. inquísti, inquit.
 Πλ. inquístis.

Ο' ταύτης Μέλλων Ἐν. inquies, inquiet. Πλ.
 inquíent.

Ο' τῆς Προσακτικῆς Ἐνεσῶς Ἐν. inqui, φάσι. Πλ.
 inquite, φάτε.

Ο' ταύτης Μέλλων Ἐν. inquíto.

Ο' τῆς Μετοχῆς Ἐνεσῶς Ἐν. inquiens, - éntis.
 ὁ φάς τῆ φάντος.

Αίο, λέγω,

Ο' τῆς Ὀριστικῆς Ἐνεσῶς, αίο, αís, αít. λέγω,
 λέγεις, λέγει. Πλ. αίunt, λέγουσι.

Ο' ταύτης Παρακείμενος Ἀτελής. aiébam, aiébas, aiébat. Πλ. aiebámus, aiebátis, aiébant.

Ο' τῆς Προσακτικῆς Ἐνεσῶς, ai, λέγε.

Ο' τῆς Ὑποτακτικῆς, aias, aiat, εἰάν λέγῃς, λέγῃ.

Ο' τῆς Μετοχῆς aiéns, aiéntis. ὁ λέγων τῷ λέγοντος.

Forem, εἰάν γίγνωμαι ἢ γενοίμην.

Ο' τῆς Ὑποτακτικῆς Παρακ. Ἀτελής, forem, es, -et ἀντὶ τῷ éssém, ésses, éffet, Πλ. fórent ἀντὶ τῷ éssent.

Ο' τῆς Ἀπαρεμφάτου Μέλλων fore εἶσεσθαι, ἀντὶ τῷ futurum ésse, ὁμοίως τὰ Σύνδετα afforem, -es, -et, Ἀπ. affóre παρέσεσθαι, defórem, -es, -et. Ἀπ. defóre, ἐνέσεσθαι.

Faxo, ποιήσω.

Ο' τῆς Ὀριστικῆς Μέλλων Ἐν. fáxo, fáxis, fáxit, ποιήσω, -εις, -ει. ἀντὶ τῷ fáciám, ἢ fáciéro. Πλ. fáxunt, ποιήσασιν.

Ο' τῆς Ὑποτακτικῆς Ἐνεσῶς Ἐν. fáxim, .is, -it, εἰάν ποιήσω, ἡς, ἡ, ἢ ποιήσαιμι, ἕτ. Πλ. fáximus, -ítis, -iat.

Quæso, ἱκετεύω.

Ὁ τῆς Ὀριστικῆς Ἐνεσῶς Ἐν. quæso, ἱκετεύω.

Πλ. quæsumus, ἱκετεύομεν.

Σημείωσις.

Παρά τοῖς παλαιοῖς τὸ quæso ταυτοσημαντεῖ τῷ quæro ζητῶ. παρα τοῖς νεωτέροις δὲ ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω χρώμενον, δύο μόνον πρόσωπα ἐν τῷ Ὀριστικῷ Ἐνεσῶτι φυλάττει.

Salve Ave, χαῖρε, vale, ἔρρωσο.

Ὁ τῆς Προσακτικῆς Ἐνεσῶς Ἐν. salve, áve, vále, ἢ salvéto, avéto, valéto, Πλ. avéte, salvéte, valéte.

Ὁ τῆς Ἀπαρεμφάτου Ἐνεσῶς salvere, avére, valére, χαίρειν, ὁ δὲ Κικέρων salvébis, avébis, valébis, ἔχει. ἔρρωσθαι.

Σημείωσις.

Συνεχῶς ἐν τοῖς ἀσπασμοῖς τὸ salve, ἢ vale εἶδισαι, παρὰ τοῖς Παλαιοῖς δὲ τῶν Ῥωμάνων ἀλλήλοισι διέφερον, καθὸ τὸ μὲν πρῶτον τὸ salve πρῶτ, τὸ δεύτερον δὲ ἐσπέρας ἐν τοῖς ἀσπασμοῖς ἐλέγετο. ὡς παρὰ τῷ Γραμματικωτάτῳ ἢ Ρητορικωτάτῳ Σουετονίῳ ἐν τοῖς Γαλπ. Κεφ. 4ῳ. veterem civitatis, exoletumque morem, ac tantum in domo sua hærentem obstinatissime retinuit, ut liberti,

fervique bis die frequentes adessent. ac mane salvere, vesperi valere sibi singuli dicerent. ἦτοι τὸ τῆς πόλεως παλαιὸν καὶ παρηκμακὸς ἔθος, τοσούτον τῷ ἑαυτῷ οἴκῳ ἐγκρατεσάτως συναπτόμενον διητήρει, ὥστε τὸς τε ἑλευθέρους καὶ δούλους δις τῆς ἡμέρας φοιτῶντας παρεῖναι, πρωί τε, χαίρειν, καὶ ἑσπέρας ἔρρωσθαι μεταξὺ ἑαυτοῖς λέγειν. ὁ δὲ Ριργ. 11ῳ. Αἰνεῖδ. φησὶ, salve, καὶ vale, iis dicebant, quos non putarent se deinceps visuros, χαῖρε, καὶ ἔρρωσο πρὸς αὐτὸς ἔλεγον, ἃς ἑαυτὸς ἢ ἐπισκεπτομένης εἰς τὸ πῖον ἐνόμιζον. Προσέτι τὰ Ρήματα ταῦτα ἀλλήλων διαφέρουσι καθὸ τὸ μὲν salve ἐν τῇ τῶν ἐπισολῶν ἀρχῇ, τὸ δὲ vale ἐν τῷ τέλει ἐγράφετο, ἐν τούτῳ τῷ παρ' ἡμῖν, χαῖρε, καὶ ἔρρωσο συμπύπτοντα.

Faris, φάσκεϊς, ἢ φῆς.

Ὁ τῆς Ὀριστικῆς Ἑνεσῶς Ἐν. fāris, ἢ fāre, φάσκεϊς, fātur, φάσκειται, fātus sum, ἔφασκον.

Προσακτικῇ, fāre, φάσκε.

Ἀπαρέμφατος fāri, φάσκεσθαι, ἢ φᾶναι.

Γερύντια, fandi, fando.

Ὁ τῆς Μετοχῆς Ἑνεσῶς, fans, ὁ φάσκων.

Ὁ ταύτης Μέλλων, fāndus.

Ovat, ἡδεταί ἢ θριαμβεύει.

Ὁριστικῇ Ἐν. ovat ἡδεταί.

Ἀπαρέμφατος, ονάρε, ἤδεσθαι.

Μετοχὴ οvans, οvantis, ὁ ἠδόμενος, τοῦ·ου·ς
ονάντες, οἱ θριαμβεύοντες.

Σημειώσεις.

α'. Τὸ Ῥῆμα τῆτο παρὰ τῆ οvο, -as, -avī, -atum παράγεται ἐξ ἑ onationem, τὸν ἐλάχιστονον θριαμβον Ῥωμάνοι ὠνόμαζον, κατὰ δὲ τὸν Φέσον Γραμ. παρὰ τῆς κραυγῆς τῶν ἐκ τῆς νίκης ἐπιστρεφόντων στρατιωτῶν, τῆ ο, σοιχεῖς διπλασιαζομένου.

β'. Τὰ Ῥήματα memini, odi, cæpi, Παρακείμενοι τῆς Τρίτης συζυγίας εἰσιν, ἀλλὰ ἀντὶ Ἐνεσῶτος χρῶνται, ὅς μετὰ τῶν ἑαυτῆ χρόνων ἔλλειπει, οἱ λοιποὶ δὲ τῶν χρόνων ὀμαλοῖ.

γ'. Odi, ἔ cæpi Μέλλοντα τῆς Ἀπαρεμφάτου ἔχουσιν, οἷον osurum esse μισήσειν, certurum esse ἄρξασθαι, ἀσαύτως ἔ Μεταχικὸν Παρακείμενον ὡσπερ ofus, μεμισηκῶς, exofus, εκμεμισηκῶς, perofus, διαμεμισηκῶς, certus, ἠργυμένος, ἔ τέλος Μετοχικὸν Μέλλοντα, ὡσπερ osurus, μισήσων, cæpturus, ἄρξόμενος πλвтῆσι.

δ'. Τὸ Ῥῆμα novi Ἐλλειπτικὸν ἐκ ἔσιν, ἀλλὰ κυρίως παρακείμενος ἐκ τῆς Ῥήματος posco, γινώσκω παραγόμενος, παρατηρητέον, δὲ μετὰ γὰρ τῶν ἑαυτῆ χρόνων συστέλλεται, οἷον novisti, ἢ nosti. Πλ. novistis, ἢ nostis, ἔτ.

ε. Dari & fari πρῶτον Πρόσωπον ἐν 1ῳ 1ῆς ὀρι-
 στικῆς, & Ὑπολακτικῆς Ἐνεσῶτι ἐκ ἔχουσιν, ἔ-
 γὰρ λέγομεν dor, fer.

Περί τῶν Ἀπροσώπων.

Impersonalia, Ἀπρόσωπα Ρήματα 1ὰ κοινῶς
 δια πάντων 1ῶν χρόνων ἐν 1ῳ 1ῆ Ἐνικῆ Τρίτῳ Προ-
 σώπῳ σχηματίζομενα ἐσι, 1ῶν Γερβύλων δὲ καὶ
 Σερπίνων ἐλλείπει. διπλὰ μὲν ὄντα ἐνεργητικά,
 ὡσπερ 1ὸ oportet χρῆ, & Παθητικά, ἄπερ ἐκ
 1ῶν ἐδελέρων παράγονται, & κυρίως Παθητικὸν ἐκ
 ἔχοντα ὡσπερ 1ὸ statur, ἴσεται, sedetur, κάθη-
 ται, curritur, ὀδεύεται. 3ῳ itur, ὀδεύεται, scrip-
 tum est, ἐγράφη fessum est, ἐκαθέσθη, itum est
 ὀδεύθη, rursum est, ἐρέχθη, &1.

Ἐν 1οῖς Προσωπικοῖς κοινῶς ἡ ὀνομαστικὴ κατὰ
 λείπεται, οἷον curritur, ὑπονοημένης 1ῆς ὀδοιπορίας,
 itur ὀδεύεται, 1ῆς ὀδῆ, Αἰτιατικὴν δὲ, ἡ Δοτικὴν 1ὰ
 ἐξῆς Προσωπικὰ Ρήματα ἀπαιτῶσιν.

Ὄριστικῆ.

Ὑπολακτικῆ.

Ἐνεσ. Ἐν. me oportet,
 προσήκει μοι.
 te oportet,
 illum oportet,
 tet,

Ἐνεσ. Ἐν. me oporteat,
 te oporteat,
 illum oporteat.

Πληθ. nos oportet,
 vos oportet,
 illos oportet.

Πληθ. nos oporteat,
 vos oporteat,
 illos oporteat.

Παρ.

Παρ. Ἀτ. me oportebat, ἔτ.	Παρ. Ἀτ. me oporteret, ἔτ.
Πληθ. nos oportebat, ἔτ.	Πληθ. nos oporteret, ἔτ.
Παρ. Ἐντ. me oportuit, ἔτ.	Παρ. Ἐντ. me oportuerit, ἔτ.
Πληθ. nos oportuit ἔτ.	Πληθ. nos oportuerit, ἔτ.
Παρ. Ὑπ. me oportuebat, ἔτ.	Παρ. Ὑπ. me oportuisset, ἔτ.
Πληθ. nos oportuebat, ἔτ.	Πληθ. nos oportuisset, ἔτ.
Μέλ. Ἐν. me oportebit, ἔτ.	Μέλ. Ἐν. me oportuerit, ἔτ.
Πληθ. nos oportebit, ἔτ.	Πληθ. nos oportuerimus, ἔτ.

Ἀπαρέμφρατος.

Ἐνεσ. oportere, προσήκειν.

Παρ. Ἐντ. oportuisse.

Ὀριστικὴ.

Ὑποτακτικὴ.

Ἐν. Ἐν. pœnitēt me, ἔτ. ἢ μεταμέλει μοι. pœniteat, εἰάν μετανοῇ.

Παρ. Ἀτ. pœnitēbat, ἔτ. pœnitēret, ἔτ.

Παρ. Ἐντ. pœnituit, ἔτ. pœnitúerit, ἔτ.

Παρ. Ὑπ. pœnituerat, ἔτ. pœnitúisset, ἔτ.

Μέλλων. pœnitēbit , pœnitūerit, ἔτ.
ἔτ.

Ἀ' παρέμφατος, penitere, μετανοεῖν.

Ὁ' ταύτης Παρακ. Ἐ'ντ. pœnituisse.

Γερέντια, penitendi, - do , - dum.

Ὁ' τῆς Μετοχῆς Ἐνεσῶς pœnitens, - entis, ὁ
μετανοῶν, τῶ, ος, ὁμοίως τὰ ἔφεξις Αἰτια-
τικῆ Συντάσσονται.

piget me, ἔτ. κατοκ-
νεῖ με.

tædet me, ἀδημονεῖ με.

pertædet me, ἐπαδη-
μονεῖ με.

miseret me, ἔλεεῖ με.

pu-det me, αἰσχύνει με.

decet me, προσήκει μοι.

dedecet me, ἀπρεπές
μοι ἔσι.

piguit me, ἔτ. κατώκ-
νησε με.

me tæsum est, ἠδημόνη-
σέ με.

me pertæsum est, ἐ-
πηδημονήθη δηλ. ἀδη-
μονεῖν με παρεσκέυασε.

me misertum est, ἠλεή-
θη δηλ. ἔλεος μοι ἔ-
γινεν.

me pu-duit, ἠσχύνε
δηλ. αἰσχρὸν μοι ἦν.

me decuit, προσῆκεν
μοι.

dedecuit me, ἀπρεπές
μοι ἦν.

Τὰ ἔφεξις δὲ Δοτικῆ.

Ἐ'ν. libet mihi, δοκεῖ μοι, licet mihi, προσήκει
μοι, ἔτ. tibi σοι, illi ἐκείνω, nobis ἡμῖν,
illis ἐκείνοις.

Παρ. Ἀ'τ. libebat, licebat, mihi, tibi, illi, nobis, vobis, illis.

Παρ. Ἐ'ντ. libuit, ἢ libitum est, licuit, ἢ licitum est mihi, tibi, illi, κ'τ.

Ἐ'σθ' ὅτε Ρ'ήματα Προσωπικὰ, ὡσπερ τὸ ἐφεξῆς Ρ'ήμα Παθητικῶς ἀντὶ ἀ'προσώπων χρῶνται, οἶον

Ἐ'ν. amátur, ἀγαπᾶται, amétur, εἰάν ἀγαπᾶται.

Π. Ἀ'τ. amabátur, ἡγαπᾶτο, amarétur, εἰάν ἀγαπᾶται.

Π. Ἐ'ντ. amátum est, ἡγάπηται, amátum sit, εἰάν ἡγάπηται.

Π. Ὑ'π. amátum érat, ἡγάπητο, amátum esset, εἰάν ἡγάπηται.

Μέλ. amábítur, ἀγαπήσεται, amátum fúerit, εἰάν ἀγαπήσεται.

Σημειώσεις.

α. Ἐ'κ τήτου αἰμετὰ Μετοχῆς Συντάξεις παράγονται, οἶον tacitu maturato opus est, σιγῆς σπουδῆς χρεῖα ἐστὶ, audito Regem in Ciliciam tendere, Σαλ. τῷ ἀκυσθῆναι τὸν Βασιλέα εἰς Κιλικίαν πορεύεσθαι. Desperato Regionem posse retineri, τῷ ἀπελπιθῆναι τὴν Βασιλείαν ἔχειν κατέχεσθαι, Κερτ. ἀντὶ τῷ desperatum esset, ἀπελπισμένον εἶη. Cognito quod

quod infidiæ sibi pararentur, τῷ μαθεῖν ὅτι ἐνεδρῆκε αὐτῷ παρασκευάζονται. Γ'ς. Γς.

β'. Πολλάκις τοῖς Ἀπρόσωποις ἀντὶ Προσωπικοῖς χρώμεθα, οἷον non te horum pudet, ἔ σε ταῦτα αἰσχύνει. mei neminem miseret, ἔ δεῖς με ἔλει. non mihi idem quod aliis, ἔ ταυτό, ὅπερ τοῖς ἄλλοις ἔξεςι μοι.

γ'. Οὐκ ὀλίγα τῶν Προσωπικῶν Ῥημάτων δοκῆσιν εἶναι Ἀπρόσωπα, οἷον constat συνέσηκεν, præstat κρεῖττόν ἐσι, delectat εὐφραίνει, junvat τέρπει, restat ὑπολείπεται, vacat σχολάζει, solet φιλεῖ, attinet προσήκει, apparet δοκεῖ, sufficit ἀρκεῖ, accidit συμβαίνει, contingit ἐνδέχεται, expedit συμφέρει, ὁμοίως fit γίννεται. potest δύναται, interest μέλλει, refert διαφέρει, ἔ τὰ τοὺς καιρὸς δεικνύοντα Ῥήματα, ὡσπερ tonat βροντᾶ, ningit χιονίζει, ἔτ.

δ'. Ἀπαρέμφατος κυρίως τὸ ἄνευ προσώπου τινος προφερόμενον ἐσι, τὸναντίον μέντοι τὰ Ἀπρόσωπα Ῥήματα κυρίως τῷ τρίτῳ προσώπῳ ἐφήδεσθαι Γραμματικῶν παῖδες ὀρίζεσι. προσωπικὰ ἔν ἐκ Ἀπρόσωπα ἐσι.

Σημείωσις.

Κρεῖττον εἶη τὰ Ἀπαρέμματα καλεῖσθαι Ἀπρόσωπα, τὰ ἐναργῶς ἐδένα πρόσωπον ἀφ' ἐαυτῶν ἄνευ τῆ προηγεμένης Ῥήματος παριστώντα, ἢ τὰ μονοπρόσωπα καλεῖσθαι Ἀπρόσωπα, ἀλλὰ τῶ τῶν πάλαι, ἔ τῶν Γραμματικῶν συλλόγῳ, ἔ τῆ αὐτῶν συνδήκῃ παραχωρήσωμεν μὴ περαιτέρω λό-

λόγους ἀποδιδόντες, ἵνα μὴ τῆτε σκοπῆ ἡμῶν ἐκκλίνωμεν, καὶ ἐν μιᾷ λέξει σύστημα νέον ποιῶντες Γελοῖοι δόξωμεν.

Περὶ Μετοχῆς.

Participium Μετοχή, μέρος ἐσὶ λόγου Κλιτὸν, τῆ Ὀνόματος, καὶ Ῥήματος μετέχον, χρόνον βέβαιον σημαίνουσα, οἷον amans ὁ ἀγαπῶν, amatus ὁ ἀγαπώμενος, amaturus ὁ ἀγαπήσων, amandus ὁ ἀγαπησόμενος. παρέπονται δὲ αὐτῇ ὀκτώ. Motio Κίνησις, Genus Γένος, Numerus Ἀριθμός, Figura Σχῆμα, Tempus Χρόνος, significatio Σημασία, casus Πτώσις, καὶ Declinatio Κλίσις, ὧν περὶ τινὰ μὲν ἐν τῆ Ὀνόματος, τινὰ δὲ ἐκ τῆ Ῥήματος, ἕτερα δὲ ἐξ ἀμφοτέρων προσλαμβάνει. ἐκ μὲν τῆ ὀνόματος προσλαμβάνει τὴν Κίνησιν, τὸ Γένος, τὴν Πτώσιν, καὶ τὴν Κλίσιν. ἐκ τῆ Ῥήματος δὲ τὸν Χρόνον καὶ τὴν Σημασίαν ἐξ ἀμφοτέρων δὲ τόντε Ἀριθμὸν, καὶ τὸ Σχῆμα.

Περὶ Κινήσεως.

Ἡ τῶν Μετοχῶν κίνησις ἐν τῆτῳ συνίσταται, ἐπεὶ αἱ μὲν εἰς ης λήγουσαι Μετοχαὶ ἐν παντὶ Γένει κατάλιξις μίαν ἔχουσιν, οἷον amans ὁ ἀγαπῶν, ἢ ἀγαπῶσα, τὸ ἀγαπῶν. αἱ δὲ εἰς as ἐν μὲν τῷ Θηλυκῷ a, ἐν τῷ ἑδαιτέρῳ δὲ um, οἷον amatus, amata, amatum, ὁ ἠγαπημένος, ἢ ἠγαπημένη, τὸ ἠγαπημένον.

Περί Γένεως.

Τῶν Μετοχῶν αἱ μὲν μονοκατάλκται τριγενῆ εἰσὶν, τῶν δὲ τρικαταλήκτων αἱ μὲν εἰς us, λήγασαι Ἀρσενικῆ, αἱ δὲ εἰς a, Θηλυκῆ, ἢ αἱ εἰς um Οὐδέτερον Γένεως εἰσὶ, σχεδὸν τὰ τῶν Μετοχῶν Γένη ὡς ἐν τῷ ἐφεξῆς τύπῳ καθορῶνται τέτταρα εἶναι, οἷον

Ἀρσενικὸν	τὸ εἰς us,	} οἷον amatus ὁ ἀγαπώμενος.
Θηλυκὸν	τὸ εἰς a,	
Οὐδέτερον	τὸ εἰς um,	
Παντὸς	τὸ εἰς ns,	
		οἷον amatum τὸ ἀγαπώμενον.
		οἷον amans ὁ ἀγαπῶν, ἡ ἀγαπῆσα, τὸ ἀγαπῶν.

Περί Ἀριθμοῦ.

Οἱ τῶν Μετοχῶν Ἀριθμοὶ διπλῆς εἶναι ἐνικός, ὡσπερ amans ὁ ἀγαπῶν, ἢ Πληθυντικός, ὡσπερ amantes οἱ ἀγαπῶντες.

Περί Σχήματος.

Ὡσαύτως ἢ τὸ Σχῆμα διπλῆν, ἀπλῆν, τὸ ἐκ Ρήματος ἀπλῆ ὡσπερ legens ὁ ἀναγινώσκων, spirans ὁ πνέων, ἢ Σύνθετον τὸ ἐκ Ρήματος Σύνθετον παραγόμενον, οἷον relégens ὁ ἐπαναγινώσκων ἤτοι ὁ ἢ αὐτὸς ἀναγινώσκων, respirans ὁ ἀναπνέων.

Περὶ Χρόνου.

Μετοχικός χρόνος, ὁ Μετοχὴν τινα ἐνεσῶσαν, παρωχημένην, ἢ μέλλουσαν ἀποδεικνύων ἔστιν, ἐνεσῶσαν μὲν ἀποδεικνύει ὁ εἰς ns, λήγων Ἐνεσῶς, οἷον amans ὁ ἀγαπῶν. Παρωχημένην δὲ ὁ εἰς tus, fus, kus κὲ rus λήγων Ἐντελής Παρακείμενος, οἷον amatus ὁ ἠγαπημένος, visus ὁ ὄφθεις, fixus, ὁ πηχθεὶς, mortuus ὁ τεθνηκώς, μέλλουσαν δὲ ὁ εἰς rus Ἐνεργητικὸν, κὲ εἰς dus Παθητικὸν [λήγον Μέλλων, οἷον amaturus ὁ ἀγαπήσων, amandus ὁ ἀγαπησόμενος.

Περὶ τῆς τῶν Μετοχῶν Παραγωγῆς.

Αἱ εἰς ans, κὲ ens λήγασαι Μετοχαὶ ἐκ τῆ ὀριστικῆ Ἀτελῆς Παρακειμένης τροπῆ τῆ bam, ἢ τῆ bar εἰς ns Σχηματίζονται, οἷον amabam ἠγάπων, amans ὁ ἀγαπῶν, loquebar ὠμίλων, loquens, ὁ ὀμιλῶν, τῆ jens ὁ ἰὼν μετὰ τῶν ἑαυτῆ Συνδέτων ἐξηρημένων, οἷον rediens, ὁ ἐπιστρέφων, abiens ὁ ἐκδημῶν.

Αἱ δὲ εἰς fus, kus, tus ἐκ τῆ ἐσχάτου Σειπίνα εἰς u λήγοντος προδέσει τῆ s σχηματίζονται, οἷον amatu τῆ ἀγαπᾶσθαι, amatus ὁ ἠγαπημένος, οὕτω visu, visus, fixu, fixus, amatu, amatus.

Αἱ δὲ εἰς dus ἐκ τῆ Μετοχικῆ Ἐνεσῶτος τροπῆ τῆ ἐσχάτου σοιχεῖς εἰς dus, οἷον amans, legens, amandus ὁ ἀγαπησόμενος, legendus ὁ ἀναγνωσόμενος.

Περὶ Σημασίας.

Μετοχικὴ Σημασία ἢ τὴν Παραγωγὴν Μετοχῆς ἴνός ἐκ τοῦ ἐνεργητικῆ. Παθητικῆ, Οὐδετέρου, Ἀποδεικτικῆ, ἢ Οὐδετεροπαθητικῆ Ρήματος παρισῶσα.

Ἐξ ἐνεργητικῆ Ρήματος δύο Μετοχαὶ παράγονται, οἷον *amans* ὁ ἀγαπῶν, *amaturus* ὁ ἀγαπήσων.

Ἐκ τῆ Παθητικῆ δὲ δύο αἰ ἐν τῷ Παρωχημένῳ εἰς *tus*, *us*, *xus*, καὶ *uus*, οἷον *amatus* ὁ ἠγαπημένος, *visus* ὁ ὄφθεις, *fixus* ὁ πηχυαίος, *mortuus* ὁ τεθνηκώς, καὶ αἰ ἐν τῷ Μέλλουσι εἰς *du* λήγσασαι, οἷον *amandus* ὁ ἀγαπησόμενος.

Ἐκ δὲ τῆ Οὐδετέρου δύο, οἷον *sedens* ὁ καθεζόμενος, καὶ *sessurus* ὁ καθεδέμενος.

Ἐκ τῆ Ἀποδεικτικῆ δὲ, αἰ μὲν αἰτιατικὴν καὶ ἀφαιρετικὴν προσλαμβάνουσαι τέτταραι, οἷον *sequens* ὁ ἀκολουθεῖν, *secutus* ὁ ἠκολουθημένος, *secuturus* ὁ ἀκολουθήσων, *sequendus* ὁ ἀκολουθησόμενος, ἐξηρημένον τῆ *laetor* χαίρω, *nitor* πειρώμαι, *proficiscor* πορεύομαι, ὡς τῆ Μέλλοντος εἰς *du* ἐλλειπόντων, *vescor* ἐσθίω δὲ μόνον ἔχει *vescens*, *vescendus*. αἰ δὲ Αἰτιατικῆς, καὶ Ἀφαιρετικῆς ἐλλείψασαι ἴρεῖς, οἷον *labens* ὁ πίπτων, *lapsus* ὁ πεπτωκώς, *lapsurus* ὁ πεσόμενος, ἢ κρεῖττον ἐνεργητικῶς προσφυσᾷ ἐξηγήσει ὁ ὀλιολήσας.

Ἐκ τῆ Οὐδετεροπαθητικῆ τρεῖς, οἷον *cadens* ὁ τολμῶν, *ausus* ὁ τετολμημένος, *ausurus* ὁ τολμήσων.

Παρατήρησις.

α. Ἐξ Ἀπροσώπων τινῶν Ρήμάτων Μετοχαὶ παράγονται, οἷον *penitens* ὁ μετανοῶν, *penitendus* ὁ μετανοούμενος ἐκ τῆ Ρήματος *penitet*, ἕτω *pertæsus* ὁ ἐξαπορηθεὶς ἐκ τῆ *pertædet* πάνυ ἀδημονεῖται, *libens* ὁ ἀρέσκων ἐκ τῆ *libet*, *licitus* ὁ προσήκων ἐκ τῆ *licet*, *pudens* ὁ αἰσχυνόμενος, *pudendus* ὁ αἰσχυνόμενος ἐκ τῆ *pudet*.

β. Εἰσὶν αἱ ἐκ τῆ κοινῆ Ρήματος παραγόμεναι, οἷον *moriturus* ὁ ἀποθανὼν *nasciturus* ὁ γεννησόμενος, *oriturus* ὁ ἀνατελλὼν, *fruiturus*, ὁ καρπωσόμενος.

Περὶ Πτώσεως.

Αἱ Μετοχαὶ τῆ τῶν Ἐπιθέτων ὀνομάτων τύπον ἐπόμεναι, πτώσεις ἔξ ἕχασιν, Ὀνομασικὴν, Γενικὴν, Δοτικὴν, Αἰτιατικὴν, Κλιτικὴν, καὶ Ἀφαιρετικὴν.

Σημείωσις.

Ἡ *iens* ὁ ἰὼν, Μετοχὴ μετὰ τῶν εἰς τὴν Συνθέτων *rediens* ὁ ἐπιστρέφων καὶ *euntis* τῆ ἰόντος, *redeuntis* τῆ ἐπιστρέφοντος, ἐν τῇ Γενικῇ σχηματίζεται, *ambiens* ὁ περιβάλλων δὲ ἐκ τῆ Ρήματος *ambio*, *ambientis*, καὶ ἐκ *ambeuntis* σχηματίζεται.

Περὶ Κλίσεως.

Αἱ Μελιοχικαὶ Κλίσεις εἰσὶν, ἡ Πρώτη, ἡ Δευτέρα, καὶ ἡ Τρίτη Κλίσις τῶν ὀνομάτων.

Περὶ τῶν Μετοχικῶν Κανόνων.

Αἱ τῆς Θηλυκῆς Γένους Μελιοχαὶ τῆς Πρώτης, αἱ δὲ τῆς Ἀρσενικῆς, καὶ ἡδέτερα τῆς Δευτέρας, παντὸς δὲ τῆς Τρίτης εἰσὶ Κλίσεως. Τρισὶν ἰσόποις αἱ τῆς ὀνόματος μελιοχαὶ γίνονται.

α'. Τῆς Συνδέσει, Προδέσεως ἴσος τῆς Μελιοχῆς προσιδεμένης, ἧς ἐν τῷ Ρήματι ἐδυναμένης προσιδεσθαι, οἷον *indoctus* ὁ ἀμαθής, *innocens* ὁ ἀνέγκλητος, *insulfus* ὁ ἀνάλατος, ἐπεὶ *indoceo*, *innocceo*, *insalis* καὶ λέγεται.

β'. Τῆς Συνιάξει, τῶν Μελιοχῶν τὴν πλῶσιν, ἣν τὰ αὐτῶν Ρήματα συνέλαττον, καὶ συνιαιτόντων, οἷον *amo virtutes* τὰς ἀρετὰς ἀγαπῶ, *amans virtutum* ὁ τὰς ἀρετὰς ἀγαπῶν, *consultus iuris*, ὁ τῆς δικαίης σύμβουλος.

γ'. Τῆς τοῦ χρόνον, ἡ τῆς Σημασίας ἀποβολῆς, οἷον *doctus* ὁ πεπαιδευμένος τῆς ἐς *peritus* ἔμπειρος, *temperans* ὁ μέτριος, τοῦτ' ἐς *modestus* ὁ εὐλακός, *amandus* ὁ ἀγαπησάμενος τοῦτ' ἐς *dignus qui ametur*, ἄξιός τις ἀγαπᾶσθαι.

Σημειώσεις.

α'. Εἰσὶν αἱ τῶν Μετοχῶν ἐπειδὴν τὴν τῆ χρόνου σημασίαν ἀποβάλλωσι διὰ τῶν τῆς Συγκρίσεως βαθμῶν κλίνονται, οἷον amans, amantior, κὶ amantius, amantissimus, - a, - um, ὁ ἀγαπῶν, α, ὄν. ἀγαπητικώτερος, - η, ον. ἀγαπητικώτατος, η, ον.

β'. Τῶν Παθητικῶν Ρημάτων Μετοχικῆ Ἐνεσῶτος Ἐλλειπόντων, ἀντὶ τῶν τοῖς Μετοχικοῖς Ἐνεσῶσιν ἐστ' ὅτε λατῖνοι χρῆσθαι Παθητικῶς εἰώθασιν, οἷον annus vertens, ὁ σρέφων χρόνος, ἀντὶ τῆ qui vertitur ὅς σρέφεται κτ. κυρίως τῆς se Ἀντωνυμίας ὑπονοημένης, δηλαδὴ annus se vertens, ὁ ἑαυτὸν σρέφων χρόνος.

Εἴσιν ἂ τῶν Ρημάτων Μετοχῆς Σχῆμα ἔχόντων, φύσει δὲ ἐκόντων Μετοχῶν, οἷον quadrupedans ὁ τετράπους, viridans ὁ δάλλων, praequans ὁ ἐγγύμων, laureatus ὁ δαφνηφόρος, dimidiatus ὁ ἡμισευθεὶς, fordidatus ὁ ῥυπαρὸς, moratus ὁ ἠθικός, barbatus ὁ πωγωνίας, personatus ὁ ἐν προσωπίῳ, daferatus ὁ δυσσωδῶν, auratus ὁ χρυσωτὸς, argentatus ὁ ἀργυρωτὸς, aëtatus ὁ χαλκωτὸς, oberatus ὁ χαλκόν τινι ὀφείλων, ἀντὶ τῆ ὁ χρωσῶν (*) ferratus ὁ σιδηρωτὸς, gypfatus ὁ

(*) Omnes clientes oberatosque suos eodem conduxit.

Τοὺς πελάτας καὶ πάντας τῆς αὐτοῦ ὀφειλέτας τούτῳ τῷ τρόπῳ συνηγάγετο. Κικ.

ὁ Γυψωτός, hastatus ὁ δορυφόρος, scutatus ὁ ἀσπί-
σῆς, ἔτ.

Τῆτων τινὰ ὡσπερ Μετοχῶν, ἴδια Ρήμα-
τα ἐσχηκένας δοκῶσιν, ἀλλὰ τῶν νῦν ἔχον ἀχρη-
στα τυγχάνει.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΩΝ.

Περί Ἐπιρρήματων.

Αdverbium Ἐπίρρημα, οἷον τῷ Ῥήματος Ἐπίρρητον ἔστι, κατὰ τῷ Ῥήματος, ἢ μετὰ τὸ Ῥήμα λεγόμενον, περιβάσεις, ἢ ποιότητα βεβαίαν ἀποδεικνύον, οἷον valde senex λίαν Γέρων, αἱ τέτου δὲ σημασίαι ὡς εἰρήσεται πολλαί, καὶ διαφοραί, τὰ δὲ αὐτῶ παρεπόμενα τέτταρα, Εἶδος, Σημασία, Σύγκρισις, καὶ Σχήμα.

Πλείσα τῶν ὀνομάτων τοῖς Ἐπιρρήμασι ἐναριθμῶνται, καὶ περὶ κυρίως ὀνόματα. ἔστιν ἃ δὲ τῶν Ἐπιρρημάτων ἀπλά, οἷον *cras* τῇ ὑστεραία, ἔνια δὲ τοῖς Συνδέσμοις, καὶ Παρεμβολαῖς ἐναριθμητέα. Πλείσα δὲ τέτων, μάλλον δὲ τὰ ἐκ τῶν Συγκριτικῶν Ἐπιθέτων παραγόμενα διὰ τῶν τῆς Συγκρίσεως τριῶν βαθμῶν συγκρίνονται.

Περὶ Εἶδους.

Διπλὰ τὰ Ἐπιρρήματα ἐσι, Πρωτότυπα, ἅπερ ἐξ ἄλλης φωνῆς ἐπαράγονται, οἷον olim πάλαι, nunc νῦν· καὶ Παράγωγα ἅπερ ἐξ ἄλλης φωνῆς παράγονται, οἷον male κακῶς, furtim κλεπτικῶς, ἐκ τῆ malus, fur.

Αἱ τῶν Ἐπιρρημάτων παραγωγαὶ ἐκ τῶν ἕξ μερῶν τῆ λόγῃ γίνονται.

- α'. Ἐκ τῆ ὀνόματος, οἷον prudenter σοφῶς, ἐκ τῆ prudens.
- β'. Ἐκ τῆς Αἰντωνυμίας, οἷον huc ἐνθάδε, ἐκ τῆ hic.
- γ'. Ἐκ τῆ Ρήματος, οἷον raptim ἀρπακτικῶς ἐκ τῆ rapio.
- δ'. Ἐκ τῆς Μετοχῆς, οἷον amanter ἀγαπητῶς, ἐκ τῆ amans.
- ε'. Ἐκ τῶν ἰδίων Ἐπιρρημάτων, οἷον melius calle, μικρόν τι ἢ ποτε ἄμεινον ἐκ τῆ melius.
- ς'. Ἐκ τῆς Προθέσεως, οἷον intro, ἔσω ἐκ τοῦ in.

Περὶ Σημασίας.

Αἱ τῶν Ἐπιρρημάτων Σημασίαι ὡσπερ εἴρηται πολλαὶ καὶ διάφοραι, οἷον

Τὰ loci τόπων, ἢ ἐν loco τόπων.

hic, ἐνταῦθα.
illic, αὐτόθι.

isthic, ἐκεῖ.
intus, ἐνδρῶν.

foris

foris, ἔξω.
 ibi, ἐκεῖ.
 ubinam? πῶ;
 ibidem, αὐτόθι.
 alibi, ἄλλαχῆ.
 alicubi, ἐὼ ὅπου.
 intro, ἔσω.
 intus, ἔνδον.
 intrinsecus, ἔσωθεν.
 extrinsecus, ἔξωθεν.

ubique, καθ' ἅπαν.
 foris, ἔξωθεν.
 supra, ἄνω.
 infra, κάτω.
 usquam, ἐνιαχῆ.
 nusquam, ἐδαμῆ.
 passim, ἐκάστοτε.
 prope, ἐγγυς.
 praesto, παρῶν.

De loco, ἐκ τῆς τόπου, οἷον

hinc, ἔνθεν.
 istinc, ἐνθενδε.
 hinc, ἔνθεν.
 inde, ἐκεῖθεν.
 illinc, αὐτόθεν.
 unde, ὅθεν.
 undique, πανταχόθεν.
 aliunde, ἄλλαχόθεν.
 alicunde, πόθεν.

undecunque, ὁπόθεναν.
 cominus, ἐγγύθεν.
 eminus, πόρρωθεν.
 procul, ἀποθεν.
 desuper, ὑπερθεν.
 divinitus, θεόθεν.
 funditus, θεμελίοθεν.
 radicitus, ὀλορρίζει.

Ad locum, ἐν τῷ τόπῳ, οἷον

huc, ὧδε.
 illuc, ἐκεῖθεν.
 eodem, ἐπίσης.
 obviam, εἰς συνάντησιν.
 quo, ὡς.
 quocunque, ὅπου ἂν.
 quopiam, ποῖ.
 aliquo, ἔστιν ὅποι.

citroque, δέυρο καὶ ἐκεί-
 σε.
 quorsum, ποῖ.
 aliorsum, ἄλλοσε.
 illorsum, ἐκεῖσε.
 dextrorsum, δεξιόθεν.
 sinistrorsum, ἀριστερόθεν.
 foras, ἐκτός.

introrsum, ἐντός.	fursum, εἰς τὰ ἄνω.
retrorsum, ἐπισθοφανῶς.	deorsum, εἰς τὰ κάτω.

Per locum, διὰ τῆς τόπῃς.

hac, ταύτη.	qua, δι' ἧς: δηλ. ὁδοῦ.
istac, ἐκεῖσε.	recta, εὐθύ.
illac, ἐκεῖθεν.	

Temporis, χρόνῃς.

iam, ἤδη.	paulo post, ἐντός ὀλίγον.
nunc, νῦν.	inposterum, τῆντεῦθεν.
hodie, σήμερον.	propediem, αὐτίκα δήμαλα.
heri, χθές.	cito, ταχέως.
nudius: προχθές.	mox, παραυτίκα.
tertius, προτετάρτην.	confestim, παραχρῆμα.
quartus, προτετάρτην.	statim, εὐθύς.
cras, αὔριον.	repente, αἰφνιδίως.
pridie, τῇ προτεραίᾳ.	protinus, αὐτίκα.
mane, πρωί.	illico, παραυτίκα.
vesperi, ἑσπέρας.	brevi, ἐν βραχεῖ.
fero, βραδέως.	opportune, εὐκαιρῶς.
semper, ἀεὶ.	tempestive, ἐν καιρῷ.
quotidie, καθ' ἑκάστην.	intempestive, ἀκαιρῶς.
continue, διηνεκῶς.	commodum, πρὸ ἔργῃς.
modo, ἄρτι.	quam, ἐπειδάν.
nuper, ἑναγχος.	cum, ὅταν.
multo ante, πολὺ ἔμπροσθεν.	nondum, ἔγω.
post hac, μετὰ ταῦτα.	tum, tunc, τότε.

adhuc, προσέτι.
 simul, ἅμα.
 interdum, ἐνίοτε.
 interim, μεταξύ.
 interea, ἐν τῷ μεταξύ.
 alias, ἄλλοτε.
 olim, πάλαι.
 donec, μέχρι.
 diu, πολὺν Χρόνον.
 diucius, χρονιωτέρως,
 diutissime, χρονιωτάτως.
 dudum, πρὸ πολλῆς χρό-
 νου.

aliquamdiu, δι' ὀλίγου
 χρόνου.
 aliquantisper, μέχρι τέ-
 τος.
 tantisper, ἕως ἂν.
 paulisper, μικρὸν ὅσον.
 parumper, διὰ μικρῆ.
 interdiu, μεθ' ἡμέραν.
 quotannis, κατ' ἔτος.
 aliquando, ἔστιν ἔ.

Numeri, Ἀριθμῶ.

aliquoties, ἐνίοτε.
 quoties? ποσάκις;
 toties, τοσάκις.
 plerumque, ὡς ἐπὶ τὸ
 πλείστον.
 sæpe, πολλάκις.

sæpius, πλεονάκις.
 sæpissime, πλειστάκις.
 identidem, συνεχῶς.
 subinde, εἴτα.
 denuo, ἐξ ὑπαρχῆς.
 crebro, συνεχῶς.

Quantitatis, Ποσότητος.

plus, πλείον.
 amplius, πλέον.
 plurimum, πλείστον.
 nimis, λίαν.
 satis, ἄλις.
 sat, ἱκανῶς.
 parum, ὀλίγον.
 paulo, μικρὸν.
 paullulum, μικρὸν ὅσον.

minus, ἕλαττον.
 aliquantum, μέχριτινος.
 abunde, διαρκῶς.
 copiose, διεξοδικῶς.
 cumulate, ἀθρόως.
 large, δαφιλῶς.
 alte, ὑψηλῶς.
 profunde, βαθέως.

longue, μακρῶ.
late, πλατέως.
crasse, παχυλῶς.
dense, πυκνῶς.
breviter, βραχέως.

brevius, βραχυτέρως.
brevissime, βραχυτά-
τως.
arcte, σενῶς.
tenuiter, ψιλῶς.

Qualitatis, Ποιότητος.

ita, ὁυτως.
sic, τὸ αὐτὸ.
aliter, ἄλλως.
secus, τὸ αὐτὸ.
bene, καλῶς.
melius, ἄμεινον.
optime, κάλλιστον.
male, κακῶς.
peius, κακίων.
pessime, κακίστως.
facile, εὐκόλως.
facilius, εὐκολωτέρως.
facillime, εὐκολωτάτως.
subito, εὐθέως.
diligenter, ἐπιμελῶς.
diligentius, ἐπιμελεσε-
ρως.
diligentissime, ἐπιμε-
λεσάτως.
libenter, ἀσμένως.
pulchre, χαριέντως.
audacter, θρασέως.
audacius, θρασυτέρως.
audacissime, θρασυτά-
τως.

prudenter, φρονίμως.
prudenter, φρονιμωτέ-
ρως.
prudenter, φρονι-
μωτάτως.
recte, ὀρθῶς.
rectius, ὀρθοτέρως.
rectissime, ὀρθοτάτως.
tuto, ἀσφαλῶς.
tutius, ἀσφαλεσερως.
tutissime, ἀσφαλεσά-
τως.
celeriter, ταχέως.
celerius, ταχυτέρως.
celerrime, τάχιστα.
vere, ἀληθῶς.
fortiter, ἰσχυρῶς.
raptim, ἀρπακτικῶς.
furtim, κλεπτικῶς.
punctim, σίγδην.
caesim, τμήδην.
coram, ἔμπροσθεν.
clam, κρύφα.
palam, φανερῶς.
evidenter, σαφῶς.
vicissim, ἀμοιβαδόν.

invicem, ἀλλήλων, οἰς, 8ς.	mordicus, ὀδάξ.
mutuo, ἐναλλάξ.	firme, βεβαίως.
omnino, πάντως.	firmiter, σερεῶς.
simpliciter, ἀπλοῖκῶς.	turpiter, αἰσχρῶς.
dupliciter, διπλῶς.	laudabiliter, αἰνετῶς.
bifariam, διχῶς.	amice, φιλικῶς.
trifariam, τριχῶς.	docte, σοφῶς.
multifariam, πολυμερῶς.	civiliter, πολιτικῶς.
perperam, κακῶς.	familiariter, οἰκείως.
gratis, ἀμιοδί.	impune, ἀτιμωρητῖ.

Interrogandi, τῆ ἐρωτᾶν.

nam, ἄραγε.	ubi, πῶ.
numquid, πότερόντι.	unde, ὅθεν.
an, ἄν.	qui, πῶς.
utrum, πότερον.	quorsum, ποῖ.
anne, μῶν.	quando, πότε.
cur, τίδήποτε.	quamdiu, μέχρις ἄν.
quare, τίνος ἐνεκα.	quoad, ἕως ἔ.
quamobrem, ἀνδ' ὧν.	quousque, ἐφ' ὅσον.
quapropter, ὅθεν.	quam, ὅσον.
quin, τίμη.	quantum, ὅσον δυνατόν.
quidni, πῶς δ' ἔ.	quantopere, εἰς ὅσον γε.
quo, ποῖ.	quomodo, τίνι τρόπῳ.

Similitudinis, ὁμοιώσεως.

ut, ὡσπερ.	velut, ὡσπερ.
uti, ὡς.	sicut, καθάπερ.
sicuti, καθῶς.	quemadmodum, ὡσπερ.
veluti, ὡσπερεῖ.	ita, ἔτως.

tanquam, ὡσπερ.
 perinde, ὡσπερεῖ.
 quasi, ἕτως.
 item, ὡσαύτως.

itidem, παραπλησίως.
 videlicet, δηλονότι.
 scilicet, δηλαδὴ.

Comparandi, τῷ Συγκρίνειν.

magis, μᾶλλον.
 plus, πλεῖον.
 amplius, ἐπὶ πλέον.
 maxime, μεγίστως.
 minus, μειοτέρως.
 minimum, μειοτάτως.
 minime, τὸ αὐτὸ.

tam, τοσῶτον.
 quam, τόσον.
 præcipue, ἐξαιρέτως.
 præsertim, ἐξαιρέτως.
 potissimum, κρατίτως.
 pariter, ἐπίσης.
 æque, ἐξ ἴσου.

Intendendi, τῷ ἐπιτείνειν.

potius, μᾶλλον.
 valde, λίαν.
 vehementer, σφόδρα.
 enixe, ἐκτενῶς.
 quam maxime, ὅσα χη
 περ.
 admodum, πάνυ.

perquam, ὡς σφόδρα.
 apprime, εἰς τὰ πρῶτα.
 impense, σφόδρα.
 multo, πολὺ.
 penitus, τὸ παράπαν.
 tantopere, τοσῶτον.
 adeo, ἕτως.

Remittendi, τοῦ ἀφιέναι.

sensim, ἡρέμα.
 fere, μονονεχί.
 propemodum, παρὰ μι-
 κρὸν.
 pedetentim, κατὰ πό-
 δας.

pene, παρ' ὀλίγον.
 paulatim, ἀτρέμας.
 ferme, μικρῶ δεῖν.
 agre, δυσχερῶς.
 saltem, τὸλάχιστον.
 tantum non, ὅσον ἔπω.

paulo, ὀλίγῳ χρόνῳ. longiuscule, μικρόν τι.

Adfirmandi, τοῦ βεβαιεῖν.

ita, ἕτως.

etiam, ὁμοίως.

utique, δή μιν.

maxime, μάλιστα.

omnino, δή πῃ.

sane, ἕτως.

scilicet, δηλονοτι.

nempe, δηλαδὴ.

quippe, ἄτε ἔν.

vere, ἀληθῶς.

nimirum, δή πουθεν.

equidem, δή τα μὲν.

Prohibendi, τῷ ἀπαγορεύειν.

non, ἔ.

ne,)
haud,) τὸ αὐτὸ.

neque, μήτε.

neq, ἕτε.

nequaquam, μηδαμῶς.

haudquaquam, ἔδαμῃ.

neutiquam, ἔδέντι.

minime, ἤκιστα.

nequidquam, ἔκ.

nedum, μήτι.

Dubitandi, τῷ δισάζειν.

forfan, ἴσως.

forfitan, τυχόν.

fortassis, τὸ αὐτὸ.

fortasse, τάχα.

forte, ἂν τύχη.

Demonstrandī, τῷ Δεικνύειν.

en, ἰδὲ.

ecce, τὸ αὐτὸ.

Iurandi, τοῦ ὀμνύειν.

næ, ναί.

vere, ἀληθῶς.

profecto, δήπερ.

pol, νῆ.

Hercule, νῆ.

hercle, τὸ αὐτὸ.

Restringendi, τῷ κατασέλλειν.

hactenus, μέχρι τέτθ.

quatenus, παρ' ὅσον.

eatenus, ἐφ' ὅσον.

aliquatenus, μέχρι τινος.

quoad, ἄχρις εἰ.

in quantum, ἐν ὅσον.

Optandi, τῷ ἔνυχουσαι.

utinam, εἴθε.

o si! ὦ εἴθε.

Hortandi, τοῦ προτρέπειν.

eia, εἶα.

age, ἄγε.

agite, δεῦρο.

agedum, τὸ αὐτὸ.

Congregandi & separandi, τῷ ἀθροίζειν, & χωρίζειν.

fimul, ὁμῶ.

una, ἅμα.

pariter, ἐξ ἴσθ.

summatim, συλλήβδην.

conjunctim, συνημμένως

collectim, λογάδην.

gregatim, ἀγγελιδόν.

promiscue, συμμιγῶς.

catervatim, ἰλαδόν.

generatim, καθολικῶς.

coniunctim, συνημμέ-

ως.

divisim, μερισῶς.

seorsum, χωρὶς.

separatim, ἰδίως.

singulatim, ἐνικῶς.

privatim, ἰδίᾳ.

partim, μερικῶς.

speciatim, εἰδικῶς.

Excludendi, τοῦ περικλύειν.

solum, μόνον.

unice, ἐνικῶς.

tantum, τὸ αὐτὸ.

præcise, συντόμως.

tantummodo, μόνον νῦν.

Corrigendi, τοῦ διορθῆν.

imo, μάλλον.

ceteroquin, τὸ αὐτὸ.

alioquin, ἄλλως.

potius, ὀρθότερον εἰ-

quinimo, ἀλλὰ δὲ κ.

πεῖν.

Ordinis, τάξεως.

primo, πρῶτον.

porro, ἀπωτέρω.

primum, τὸ αὐτὸ.

præterea, πρὸς τούτοις.

secundo, δεύτερον.

insuper, πρὸς τοῖς δε.

iterum, εἰσαῦθις.

denique, τελευταῖον.

tertio, τρίτον.

demum, τέλος.

tertium, τὸ αὐτὸ.

tandem, τέλος δ' ἔν.

deinde, τὸν τεῦθε.

postremum, ὑστάτως, ἐσ-

deinceps, ἐκ τέτθ.

χάτως.

ante, ἀπέναντι, ἢ πρὸ.

postremo, κατ' ἐξάντὸ

post, αὖ, ἢ ἐπί.

τελευταῖον.

postea, μετέπειτα.

Præcandi, τοῦ προσεύχεσθαι.

sodes, ἄγε, ἢ ὦταν.

Vocandi, τοῦ φωνεῖν

oh, ὦ, ἄ, ὦ. ἄ. heus, ὦ ἐάν, ὦ ἔτος. eho,
ὦ, εἶα.

adesdum, δεῦτε, ἢ ἴθι νῦν, ἴθι δῆ.

Περὶ Συγκρίσεως.

Βαθμοὶ τῆς τῶν Ἐπιρρήμάτων Συγκρίσεως τρεῖς.

Positivus Θετικὸς, οἷον prudenter, σοφῶς.

Comparativus Συγκριτικὸς, οἷον prudentius, σο-
φωτέρως.Superlativus Ὑπερθετικὸς, οἷον prudentissime,
σοφωτάτως.

Τῶν Ἐπιρρήμάτων ποτὲ μὲν τὰ ἐκ τῶν συγ-
κεκριμένων Ἐπιθέτων ὀνομάτων παραγόμενα συγ-
κρίνονται, οἷον prudenter ἐκ τῆ prudens ὁ σοφός,
καὶ τὰ ἐξῆς ὡς κάτωθεν.

fortiter, ἰσχυρῶς, fortius, ἰσχυρωτέρως, fortif-
fime, ἰσχυρωτάτως.cito, ταχέως, citius, ταχυτέρως, citissime, τα-
χυτάτως.largiter, δαφιλῶς, largius, δαφιλεσέρως, lar-
gissime, δαφιλεσάτως.

Ποτὲ δὲ τὰ ἐξ ὀνόματος ἢ παραγόμενα ὡς
ἐξῆς.

saepe συνεχῶς, saepius συνεχεςέρως, saepissime
συνχεσάτως.

diu ἐκ πολλῆ, diutius ἐκ πλείονος, diutissime ἐκ
πλείσου, δηλ. χρόνος.

penitus ἔσω, penitius ἔσωτέρως, penitissime ἔ-
σωτάτως.

Περὶ Σχήματος.

Τὰ τῶν Ἐπιρρήματων Σχήματα δύο, ἀπλά,
οἷον facile εὐκόλως, prudenter σοφῶς, ἢ Σύνδετα,
οἷον difficile δυσκόλως, imprudenter ἀσόφως.

Τὰ Ἐπιρρήματα τοῖς κάτωθεν τῆ λόγε μέρε-
σι συνδέττονται.

α'. Ὀνόματι, οἷον dextrorsum δεξιᾶ, sinistror-
sum ἀρισερᾶ, τῆτ' ἔσι, πρὸς τὴν δεξιάν, ἢ
ἀρισερὰν.

β'. Τῆ Ἀντωνυμίᾳ, οἷον hodie σήμερον, mecum
μετ' ἐμῆ.

γ'. Τοῖς ἄλλοις Ἐπιρρήμασιν, οἷον tantummodo,
μόνον.

δ'. Τῷ Συνδέσμῳ, οἷον sicubi, εἴποτε, necubi,
μήπε.

ε'. Τῆ Προθέσει, οἷον proinde, διὰ τῆτο, in-
terdiu καθ' ἑκάστην.

ς'. Τοῖς Συλλαβικοῖς Ἐπιθέτοις, οἷον quoniam, ἐπειδήπερ.

Περὶ τῶν Συνδέσμων.

Conjunctio, Σύνδεσμος, ὁ τὰ μέρη τῆς λέξεως μετὰ τάξεως συνδέων ἐστίν. ἕτος γὰρ αἰεὶ τὰ ὅμοια, οἷον ὀνόματι ὄνομα καὶ ῥήματι ῥήμα, καὶ συνάπτει τρόποι δὲ τέτρα οἱ ἐξῆς.

α'. Copulativæ Συμπλεκτικοὶ, οἷον &, ac, atque, que, καὶ, καὶ τε. ὁμοίως quoque, προσέτι. καὶ & &, aequè ἐξ' ἴσως. ac, καὶ. nec, μήτε, neque, εἰδ' ἕτε.

Item ὡσαύτως, itemque καὶ ὡσαύτως. nec non, μήτε ἔ. cum, ὅταν, ἤδη. tum, cum, τότε, ὅτε. tam, quam, τοσούτον, ὅσον.

nempe δηλαδή, utpote οἷον· videlicet δηλονότι. nimirum, δήπε, δήπεθεν.

β'. Disjunctivæ Διαζευκτικοὶ. οἷον sed, ἀλλὰ. aut, vel, sive, νε, ἢ seu ἤτοι.

γ'. Condicionales Ὑποθετικοὶ, οἷον si, εἴ, ἂν, εἴπερ· sin, εἶδε, ἢν δε· modo, ἄρτι dummodo, ἕως ἄρτι· siquidem, εἴγε. εἴπερ.

alias, τότε μὲν, τότε δέ, ἄλλοτε· alioquin, καὶ alioqui, ἄλλως, ἄλλοτε, ni, nisi, εἰμὴ, πλὴν εἰμὴ.

- δ'. Adversativæ Ἐναντιωματικοὶ, οἷον at ἀλλὰ. autem, δὲ, μέντοι, δέτοι. verum, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ μὴν. vero, γέτοι. tamen, ὅμως, μέντοιγε. led, ἀλλὰ.
- ε'. Concessivæ Καταφατικοὶ, οἷον &, si, καὶ τοι. etiam si, εἰ καὶ. tamen si, καὶ ἄν. quamquam ὅσον, ὅσον. quamvis, καὶ περ. licet, θεμις ἐστὶ (ὅπερ κυρίως Ρῆμα) quidem, ἦτοι, μὲν, γε. equidem, γέ, μὲν.
- ς'. Causales Αἰτιολογικοὶ, enim, γὰρ. etenim, καὶ γὰρ. nam, ἐπεὶ. quia, ἐπειδὴ. quoniam, ἐπειδὴ περ. cum, ἐπειδὴ, ut ἵνα, ὡς. ne ἄρα; ἵνα μὴ. ideo, ὅθεν, τέττα ἕνεκα. quin τίμη; quippe, ἐπεὶ. quandoquidem, ἐπειδὴ, siquidem, ἄτε ἔν, ἐπεὶ. quod, ἐπειδὴ.
- ζ'. Conclusivæ Συλλογιστικοὶ; οἷον ergo τοίνυν. ideo τέττα ἕνεκα. igitur, οἷον idcirco τέττα χάριν. quocirca διὰ τῆτο. quapropter. ἀνθ' ὅτα. hinc, ἔνθεν. inde ἐκεῖθεν. unde ἐφ' ὅτα. quamobrem, ἀνθ' ὧν, quare διατὶ. propterea διὰ τῆτο. proinde τοιγαρῆν. itaque ἄρ' ἔν.
- η'. Ordinativæ Τακτικοὶ, ἢ continuativæ ἀκολουθητικοὶ, οἷον insuper ἄνω, προσέτι. ceterum, ἐτι δέ. adhuc μέχρι τῆ νῦν. porro ἀπωτέρω. denique ἐντεῦθεν, ἐκ τέττα. deinde, τέλος. hucusque ἐς δεῦρο. adhuc πρὸς τέτοις, præterea, ἀλλά τε, ἔτι.

Σημειώσεις.

- α'. Οἱ Σύνδεσμοι, quo, ne, quin, licet, quamvis, ut, Ὑποτακτικὴν Ἐγκλισιν ἀπαιτῶσι, cum δὲ, καὶ quum, καὶ παλαιὸν, quom ἐστὶ ὅτε μὲν ὀριστικῆ, ἐστὶ ὅτε δὲ Ὑποτακτικῆ συντάσσεται.
- β'. Οἱ Σύνδεσμοι, δὲ, si, fin, siquidem, ni, nisi, quod, antequam, priusquam Ὑποτακτικὴν, ἢ Ὀριστικὴν ἀπαιτῶσιν, τεσσάρων μόνον, etsi, tametsi, etiamsi, quamquam ἐξηρημένων, ἅτε δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς λόγου ὀριστικὴν ἀπαιτούντων.
- γ'. Εἰσὶν οἱ τῶν Συνδέσμων postpositivæ μετατιθέμενοι μόνον, οἷον enim autem καὶ τ. τοῦ enimvero ἐξηρημένου ὡς προτιθέμενος.
- δ'. Ἐγκλητικοὶ Σύνδεσμοι εἰσὶν, ὥσπερ, que, ve, ne, ἐσάσει συμπλεκόμενοι, οἷον mea tuaque amassia, ἢ ἐμή, καὶ σὴ ἐρωμένη, meus tuusve amator, ὁ ἐμὸς, καὶ σὸς ἐραστῆς. mea tuave opera, τὸ ἐμὸν ἢ τὸ σὸν ἔργον. ego-ne? ἄρ' ἐγὼ;
- ε'. Οἱ μὲν τῶν Συνδέσμων Ἄπλοὶ, οἱ δὲ Σύνδετοι, οἷον οἱ ἐκ τῶν ὀνομάτων Ἀντωνυμιῶν, καὶ Ῥημάτων μερῶν συντιθέμενοι, praeterea, quamobrem, quare, propterea καὶ τ. ἄπλοὶ, οἷον ergo ἐκ τῆς Ἐλληνικῆς ἔργον, ἐν τῇ Γενικῇ Προθέσεως δύναμιν ἔχει, ὥσπερ causa, οἷον brevitatis causa, συντομίας ἕνεκα.

Περὶ τῶν Προθέσεων.

Propositio Πρόθεσις ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν πάντων τῶν τῆ λόγου μερῶν ἐν συνθέσει, καὶ ἐν συντάξει προτιθέμενον, διπτὸν, separabilis, Διαίρετον, καὶ inseparabilis Ἀδιαίρετον, ὑπάρχον. Αἱ Ἀδιαίρεται Προθέσεις αἰεὶ σύνθετοι εἰσὶν, μετὰ τῶν λέξεων an, ἢ am, co, com, con (ἀντὶ τῆ cum) di, dis, re, fe, ve, συντιθέμεναι, οἷον amputo ἀποκόπτω, compono συντίθημι, dispono διατίθημι, repono ἀνατίθημι, serpono ἀποτίθημι, vecors παράφρων. Αἱ Διαίρεται δὲ Ἀπλάι ἐπειδὴν ἐν ἑαυτοῖς ὄνομα κρατῶσι ποτὲ μὲν Αἰτιατικὴν, ποτὲ δὲ Ἀφαιρετικὴν, ἄλλο τε δὲ ἀμφοτέρας τὰς πτώσεις ἔχασιν, ἐοῦ' ὅτε δὲ γνησίων αὐτῶν πτώσεων ἐλλείψασαι, μετὰ τῶν Ἐπιρρήμάτων καταριθμῶνται, οἷον paucis ante diebus, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, longo post tempore, μετὰ μακρὸν χρόνον.

Αἱ ἐφεξῆς Αἰτιατικὴν ἀπαιτῶσιν, οἷον

Ad, τὴν παρὰ, καὶ πρὸς μετὰ Αἰτ. σημαίνει.

Apud, τὴν ἐς, μετὰ, Αἰτ. τὴν παρὰ μετὰ Δοτ.

Ante, τὸ πρότερον, ἀπέναντι καὶ ἐνώπιον, καὶ τὴν ἐπὶ, μετὰ Γεν.

Cis, ἢ citra, τὸ ἐντὸς, ἢ ἐπὶ τάδε, citerior

ἐγγύτεροι, citimus ἐγγύτατος.

Adversus, ἢ adversum τὸ ἀντικρυς, ἐναντίον, καὶ τὴν κατὰ, μετὰ Γεν.

Circa, ἢ Circum, τὸ περίξ, τὴν ἐπὶ, μετὰ Γεν. τὴν περὶ, μετὰ Αἰτ.

Circiter, τὴν περὶ, ἢ ἀμφὶ μετὰ Γεν.

Contra, τὸ ἐναντίον, καὶ τὴν ἀντί, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ Γεν.

Er̄ga, τὴν πρὸς, περὶ, εἰς, ἢ ἔς, μετὰ Αἰτ.

Extra, τὸ ἐκτός καὶ ἔξω, μετὰ Γεν.

Intra, τὸ ἐντός, καὶ τὴν ὑπὸ, μετὰ Δοτ, καὶ Αἰτ.

Ultra, τὸ πέραν, πὸρρω, μετὰ Γεν. καὶ τὴν ὑπὲρ, πρόσω μετὰ Αἰτ.

Infra, τὸ ὑποκάτω, καὶ τὴν ὑπὸ, μετὰ Δοτ. καὶ Αἰτ.

Inter, τὸ ἀνά μέσον, καὶ τὸ μεταξὺ, μετὰ Γεν. τὸ εἰς μετὰ Αἰτ. καὶ τὸ ἐν, μετὰ Δοτ.

Iuxta, τὴν κατὰ, μετὰ Αἰτ. τὴν παρὰ, ἀμφὶ, πρὸς, μετὰ Δοτ.

Ob, τὴν διὰ, μετὰ Αἰτ. τὸ ἔνεκα, μετὰ Γεν.

Propter, τὴν διὰ, μετὰ Αἰτ. χάριν μετὰ Γεν. τὴν ἐπὶ, μετὰ Δοτ. τὴν περὶ, καὶ πρὸς, με-

τὰ Αἰτ. καὶ τὴν ἀμφὶ, μετὰ Δοτ.

Per, τὴν διὰ, ἐπὶ, κατὰ, πρὸς, μετὰ Γεν. τὴν ἐν, μετὰ Δοτ. τὴν εἰς, διὰ, μετὰ Αἰτ.

Post, τὸ ἔπειτα, καὶ τὴν μετὰ, ἐπὶ, μετὰ Αἰτ.

Pone, τὸ ἐπιθεῖν, καὶ τὴν μετὰ, μετὰ Αἰτ.

Penes, τὸ πλησίον, καὶ τὴν παρὰ μετὰ Δοτ.

Prope, τὸ ἐγγύς μετὰ Γεν. καὶ τὴν πρὸς, μετὰ Δοτ.

Præter, τὸ χωρὶς, ἐκτός, καὶ παρεκτός, μετὰ Γεν.

Secundum, τὴν κατὰ, μετὰ, καὶ παρὰ, μετὰ Αἰτ.

Supra, τὸ ἄνω, καὶ τὴν ὑπὲρ, μετὰ Αἰτ.

Trans, τὸ πέραν, ἢ πέρα, ἐπέκεινα, μετὰ Γεν.

Versus, τὴν πρὸς μετὰ Γεν. καὶ τὴν εἰς, μετὰ Αἰτ.

Σημειώσεις.

- α. Η per Πρόθεσις, ἐν τῇ συνθέσει ποτὲ μὲν τὴν αὐτῆς σημασίαν ἀυξάνει, οἷον percarus ὑπερφιλῆς, perfero ἐπιφέρω, ποτὲ δὲ ταύτην ἐλαττοῖ, οἷον perfidus ἄπιστος, periurus ἐπίορκος.
- β'. Η prope, κυρίως Ἐπίρρημα ἐστὶν Αἰτιατικὴν ἀπολελυμένης Προθέσεως ἀπαιτῶσα, οἷον prope urbem, ἐγγυὺς τῆς πόλεως, ἀντὶ ad urbem εἰς τὴν πόλιν, proprius, ἢ proxime montem, ἐγγυτέρως, ἢ ἐγγυτάτως τῷ ὄρει, ἀντὶ ad montem πρὸς τὸ ὄρος, ὁμοίως καὶ μετὰ Προθέσεως τῆς Ἀφαιρετικῆς, οἷον prope a muris, ἐγγυὺς ἐκ τῶ τείχεος, prope ab domo, ἐγγυὺς ἐκ τῶ οἴκου, Κικ.

Αἱ ἐξῆς Ἀφαιρετικὴν ἀπαιτῶσιν, οἷον

Α, τὴν ὑπὸ, παρὰ, ἀπὸ, πρὸς, ἐκ, ἢ ἐξ, μετὰ Γεν.	Cum, τὴν σὺν, καὶ ξὺν, μετὰ Δοτ. τὴν κατὰ καὶ μετὰ, μετὰ Γεν.
Ab, τὴν ἀπὸ, μετὰ Γεν.	De, τὴν περὶ, μετὰ, ἀμφὶ, παρὰ, μετὰ Γεν.
Abs, τὰς τῆς a, καὶ ab σημασίας ἔχει.	Prae, τὴν πρὸ, ὑπὸ, μετὰ Γεν.
Absque, τὸ χωρὶς ἄνευ μετὰ Γεν.	Pro, τὴν ὑπὲρ, ἀντὶ, πρὸ, μετὰ Γεν. τὴν κατὰ, μετὰ Αἰτ.
Clam, τὸ κρυφίως, λάθρα.	E, ἢ ex. τὴν ἐκ, ἢ ἐξ. μετὰ Γεν.
Coram, τὸ ἐνώπιον, καὶ τὴν πρὸς, μετὰ Γεν. καὶ Αἰτ.	

Sine, τὸ ἄνευ, ἐκτός, Venus, τὸ μέχρι μετὰ
μετὰ Γεν. Γεν.

Σημειώσεις.

- α'. A, ab, abs, κ' e, ex, τῇ σημασίᾳ ἔ' διαφέρουσιν, ἀλλὰ τῇ προθέσει, a γὰρ καὶ c, συμφώνου ἐπομένως. ab, δὲ κ' ex, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, φωνηεντος, κ' τῷ σοιχείῃ h, προτίθενται.
- β'. A, ab, abs, ἐνεργητικὴν αἰτίαν, ἀλλὰ ἢ de, τὸ πρᾶγμα περὶ ἧ' ὁ λόγος σημαίνει, οἷον hoc non puero, sed de puero scriptum est, τῷτο ἔ' παρὰ τῷ παιδός, ἀλλὰ περὶ τῷ παιδός ἐγράφη.
- γ'. Abs, πρὸ τῶν σοιχείων t, κ' q τίθεται, οἷον abs te παρὰ σῷ, abstineo ἀπέχω, abs quovis ἀφ' ἐκάστω.
- δ'. Absque, κατὰ Πρισκιανὸν τοῖς Κωμικοῖς τοῖς πεζοῖς δὲ ἢ sine ἐν χρήσει.
- ε'. Cum, ἐν τοῖς ἀκολούθοις μετατίθεται, οἷον mecum μετ' ἐμῷ, tecum μετὰ σῷ, secum μετ' ἑαυτῷ, nobiscum, μετ' ἡμῶν, vobiscum μετ' ὑμῶν.
- ς'. Tenu, μετατίθεται, ἐν τῷ Πληθυντικῷ Γενικῷ, κ' ἐν τῷ Ἐνικῷ Ἀφαιρετικῷ ἔχουσα, ἐν μὲν τῷ ἐνικῷ, οἷον oretenu μέχρι τῷ σόμα-

ματος, ἐν δὲ τῷ Πληθυντικῷ, οἷον crurum-
tenus μέχρι τῶν σκελῶν.

ζ'. Versus, μετατίθεται, οἷον Romam versus
πρὸς τὴν Ρώμην.

η'. De, & ex ἐν τῇ συνδέσει μείωσιν, ἢ ἀυξη-
σημαίνουσιν, οἷον deamo, ὑπερφιλῶ, demiror
ὑπερθαυμάζω. exclamo ἀνακράζω, ex-
siquis ἀναίμακτος.

Demiror ἐνταῦθα ἀντὶ τῆ ἀγνοεῖν κατὰ Δο-
νάτον ἠγησώμεθα. & εὐλόγως ἔ γάρ τις τὴν
γνώσιν ἀφήρηται τότε & ὑπερθαυμάζει.

θ'. Prae, ἐστ' ὅτε ἐν τῇ συνδέσει, ὡσπερ ἡ
Πρόδεσις per ὑπερπληροῖ, οἷον praedives
ὑπέρπλητος, perdoctus ὑπέρσοφος.

ι'. Pro, ἐν τῇ συνδέσει ἀντὶ τοῦ procul νομί-
ζεται, οἷον profundus ὁ βαθύς, profanus
ὁ ἀνερός.

ια'. Procul, ὡσπερ porro ab oculis δοξασέον, &
τοῖς τε Ἐπιρρήμασι, & ταῖς Προδέσεσιν ἐνα-
ριθμητέον. τοῖς Ἐπιρρήμασι, μὲν, οἷον procul
dubio, ἀναμφιβόλως, ἀντὶ τῆ profecto τῷ
ὄντι. ταῖς Προδέσεσι δὲ συνεχῶς τῇ προσ-
λήψει τῆς a, ἢ ab, οἷον procul a litteris μα-
κρὰν τῶν Γραμμάτων.

ιβ'. Clam, κατὰ τὸν Πρισκιανὸν τοῖς Ἐ-
πιρρήμασι μᾶλλον, ἢ ταῖς Προδέσεσι κα-
ταριθμητέον, Ἀφαιρετικῇ, καὶ Αἰτιατικῇ
συν-

συντακτέα, πτώσει, οἷον bona multa faciam
 clam meam uxorem, ἐκ ὀλίγα καλὰ τῆς
 ἐμῆς γαμετῆς. clam patrem, κρυφίως τῷ πα-
 τρὸς, ἀντὶ ἐκ τῷ πατρὸς.

Αἰ ἐξῆς Αἰτιατικὴν, ἢ Ἀφαιρετικὴν ἀπαι-
 τοῦσι.

κ. H' in, Πρόδεσις ἐν τῇ τῶν ἐκ ὄντων Μετο-
 χῶν Ἐπιθέτων ἀρνητικὴν Σημασίαν ἔχει, οἷον
 indoctus ἀμαθὴς, ineptus ἀνάρμοςος.

β. In, καὶ super Αἰτιατικὴν μὲν μετὰ τὰ κίνησιν
 σημαίνοντα ῥήματα, Ἀφαιρετικὴν δὲ μετὰ τὰ
 εἴδη, ἀπαιτεῖ, οἷον eo in scholam, παρεύο-
 μαι εἰς τὸ σχολεῖον. sum in scholam, εἰμι
 ἐν τῷ σχολείῳ. repono super mensam ἐπὶ
 τῆς τραπέζης ἀνατίθημι. subter, Αἰτιατικὴν
 ἀπαιτεῖ, ἢ sub δὲ Πρόδεσις ἐν ἐνίοις μὲν Αἰ-
 τιατικὴν, οἷον sub noctem κατὰ νύκτα, κοι-
 νῶς δὲ Ἀφαιρετικὴν ἀπαιτεῖ, ἐν τῇ συνδέσει
 δὲ τὸ κρυφῆ, ἢ βραχὺ σημαίνει, οἷον sub-
 strictis ὑποκατηφῆς, subrideo ὑπομειδιῶ.

Περὶ τῶν Παρεμβολῶν.

Interiectio, Παρεμβολὴ ἐστὶ μέρος λόγου ἄκλιτον,
 διάφορα τῆς ψυχῆς πάθη σημαίνουσα, ὡς ἐξῆς.

Gaudendi, τῷ χαίρειν πάθος σημαίνει, οἷον evax,
 iō, io! εὐοῖ, iῶ, iῆ, ha, he! τὸ αὐτὸ.

Ridendi, τοῦ Γελᾶν, οἷον ha, ha, he! ᾄ,
 ᾄ, ᾄ.

Lacrimandi, τῷ κλέειν, οἶον hei, hoi, ohe! εἴ-
μοι, ὀπτονοῖ.

Dolendi, τῷ ἀλγεῖν, οἶον vae, heu, ah, eheu,
proh, ô! οὐαὶ, φεῦ, οἴμι, αἶ, αἶ, ὦ.

Indignandi, τῷ ἀγανακτεῖν, οἶον ehem, proh,
oh, vah! ὦ.

Blandiendi, τῷ κολακέυειν, οἶον eja, fodes! εἶα,
ἄγε.

Vocandi, τῷ φωνεῖν, οἶον heus, o, heu! ὦ ἔ-
τοι, ὦ.

Respondendi, τῷ ἀποκρίνεσθαι, οἶον hem, ehem,
ohe! ὦ, ὦ.

Approbandi, τῷ δοκιμάζειν, οἶον, euge, eia!
ἔυγε.

Admirandi, τῷ θαυμάζειν, οἶον o, vah, huj,
hem, papai! φεῦ, βαβαί.

Exclamandi, τῷ ἀνακράζειν, οἶον o, heu! ὦ, ἰὲ.

Σημειώσεις.

α. Τῶν Παρεμβολῶν συχναὶ ὁμοιοπαθεῖς εἰσι, καὶ ποτὲ μὲν ταύτην ποτὲ δὲ ἄλλην σημασίαν, κατὰ τὰς περιπτώσεις ἔχουσι.

β. Ἐστὶ ὅσες ταῖς Παρεμβολαῖς ὀνόματα, καὶ ῥήματα ἐναριθμῶνται, οἶον Iupiter! Ζεὺς, malum! κακὸν, miserum! ἄθλιον. amabo! ἀ-

γαπήσω. quaeso! δέομαι. precor! ἐπέυ-
χομαι, κτ.

γ'. Τὰς Παρεμβολὰς διὰ τῶν παρ' ἡμῖν Ἐπιρρή-
μάτων ἐξηγήσαντες ἀρχάντως ἡμᾶς παρασκευ-
άσωμεν, τὰς λατίνας, ἢ κ' ἐφευρετάς, μέρος τινος
τῆς λόγου, ἢ τομῆς τῶν παρ' ἡμῖν Ἐπιρρήμά-
των ἡγεῖσθαι. κρεῖττον δ' ἦν αὐτοῖς, τρό-
πον τῶν Ἐπιρρήμάτων τὰς Παρεμβολὰς, ἢ
μέρος τῆς λόγου ἀποκαλεῖν. τοιαύτας γὰρ ἐκ-
τομὰς, ἢ τῶν Ἐπιρρήμάτων μόνον, ἀλλὰ
κὶ τῶν λοιπῶν τῆς λόγου μερῶν εὐκόλως ἄν
τις ἐξαντλήσειε.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ Συντάξεως.

Σύνταξις ἢ τῶν τῆ λόγου μερῶν ἐν ἑαυτοῖς ὁρ-
θῆ σύνδεσις ἔστιν.

Τὸ Ρῆμα μεθ' ἑαυτῆ ἐμφανῶς, ἢ ὑπονοημέ-
νως ὀνομασικὴν ἀπαιτεῖ, οἷον Plato docet, ὁ Πλά-
των διδάσκει, amo, ἀγαπῶ, ἦτοι ἐγὼ.

Ἡ ὀνομασικὴ μετὰ τὴν ἐρώτησιν quis, οἷον
ego audio, ἐγὼ ἀκέω. tu negas, σὺ ἀρνῆ, ta-
cent illi, σιωπῶσιν ἐκεῖνοι.

Ἀλλὰ ego, tu, ille, nos, vos, illi, μὴ
ἔστις ἐμφάσεως παρὰ λατίνοις, καθὰ καὶ παρ' ἡμῖν
ἐπινοῶνται, οἷον

Si vales, bene est, ego valeo,
Εἰ ὑγιαίνεις καλὸν, αὐτὸς ὑγιαίνω. Κικ.

Quid agas, quid agatur, certior fieri volo.

Τὶ ποιεῖς, τὶ ποιεῖται, βεβαίστερος γενέσθαι θέλω. ὁ αὐτός.

Ἡ Γενικὴ πρὸς τὴν ἐρώτησιν cuius, τίνος, οἶον

Vita Cæsaris, mcenia Romæ, civium fortunæ.

Ὁ τῶν Καίσαρος βίος, τὰ τῆς Ρώμης τείχη, αἱ τῶν Πολιτῶν τύχαι.

Tectum templi, limen portæ, orbis terrarum,

Τὸ ζέγος τῆ Ναῦ, ὁ τῆς πύλης σαθμός ἢ τῶν Γεῶν σφαῖρα, (ἀντί ἢ οἰκωμένη.)

Pauci multi civium,

Ὀλίγοι, πολλοὶ τῶν πολιτῶν.

Major maximus fratrum,

Μείζων, μέγιστος, τῶν ἀδελφῶν.

Nemo mortalium omnibus horis sapit,

Ὀυδεὶς τῶν θνητῶν, πάσαις ταῖς ὥραις φρονεῖ. Πλ.

Cunctarum novitas, gratissima rerum,

Πάντων ἡ νεότης χαριστάτη πραγμάτων. Ὁβ.

Ἡ ἐκ τῆς nos, & vos Γενικὴ ἐνταῦθα ἐσᾶεὶ γίγνεται, nostrum, vestrum, & ἡ nostri, vestri, οἶον

Domus utriusque nostrum ædificatur,

Ἀμφοτέρων ἡμῶν ἡ οἰκία οἰκοδομεῖται. Κικ.

Qui primus vestrum, o juvenes, ἔστ.

Τὸς πρῶτος ὑμῶν ὦ νεανίσκοι. Λιβ.

H' Δοτικὴ πρὸς τὴν ἐρώτησιν cui, τίτι, οἶον

Proximus sum egomet mihi,

Ἐγγύτατος αὐτὸς ἑμαυτῷ εἰμι. Τερ.

Nihil est morti tam simile. quam somnus,

Οὐδὲν τῷ θανάτῳ τόσον ἐφάμιλλον, ἢ ὁ ὕπ-
νος. Κικ.

Tibi aras, tibi occas,

Σοὶ ἀροτριᾶς, σοὶ βωλοκοπέεις. Πλαύτ.

Tibi gratulor, mihi gaudeo,

Συνήδομαι σοι, συγχαίρωμαι. Κικ.

H' Αἰτιατικὴ πρὸς τὴν ἐρώτησιν, quid, τί, οἶον

Veritas odium parit (*),

Τἀληθές μῖσος ἀπογενᾶ. Τερ.

Stu-

(*) Εἰδικῶς ἐνταῦθα τὸ τοῦ ποιητῆ νοητέον, ἢ Γενικῶς. ἢ γὰρ ἀλήθεια ἐσάει μῖσος ἐκ ἀπογενᾶ. ἀλλὰ κατὰ τὰς περιστάσεις, ποτὲ μὲν μῖσος ποτὲ δὲ εὐνοίαν ἢ τιμὴν τοῖς ταύτην χρωμένοις ἀπεγέννησεν, οἶον τοῖς φιλοψευδέσι, ἢ τὸν αὐτῆς ὀρισμὸν ἐκ εἰδῶσιν, ἢ ἐξ αἰσχροκερδίας, ἐκ εἰδέναί ταύτην προσποιουμένοις, ῥηθεῖσα, τῷ λέγοντι μῖσος ἀπεγέννησε. τοῖς δὲ φιλαληθέσι τοῖς τὸν ὀρισμὸν αὐτῆς, ἢ τὸ ἀπ' αὐτῆς χρήσιμον ἐκ ἀγνοῶσι, ἢ ταύτην τῶν ἄλλων προτιμᾶσι, τῷ λέγοντι, εὐνοίαν ἢ τιμὴν ἀπεγέννησεν. ὅθεν ἡμεῖς τῆ ψεύδους ἀπεχόμενοι ἢ τὴν ἀλήθειαν λέγοντες προσέχωμεν.

Studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant,

Αἱ μαθήσεις τὴν μὲν νεότητα θρέφουσι, τὸ Γῆρας δὲ εὐφραίνουσι. Κικ.

Πρὸς τὴν ἐρώτησιν quamdiu, πόσον καιρὸν, ὁμοίως Αἰτιατικὴ, ἀπαιτεῖται, οἶον

Annos septuaginta vixit Ennius.
Ἐβδομήκοντα ἔτη ὁ Ἐννίος βεβίωκεν. Κικ.

Dies cogitare totos, & noctes de aliquo.
Ἡμέρας, ἔ νύκτας ὁλοκλήρως περὶ τινος διαλογίζεσθαι. Κικ.

Πρὸς τὴν ἐρώτησιν, quam longe, πόσον μακρὸν, οἶον.

Gladios habebant, longos quaterna cubita.
Ρομφαίας μακρὰς τεττάρων πηχῶν εἶχον. Λιβ.

Πρὸς τὴν ἐρώτησιν quam late, πόσον πλατὺ, οἶον

Storæ quatuor pedes latæ.
Ψιάδοι τεττάρων ποδῶν πλατεῖς. Καισ.

Πρὸς τὴν ἐρώτησιν quam alte, πόσον ὑψηλός, ἢ profunde βαθύς, οἶον

Fossæ quinque pedes altæ.
Βόθροι, ποδῶν πέντε ὑψηλοὶ. ὁ αὐτὸς.

Πρὸς τὴν ἐρώτησιν, quam grasse, πόσον πα-
χυ, οἶον

Arbores pedes duos crassæ.

Δένδρα ποδῶν δύο πλατέα. Κάτ.

Πρὸς τὴν ἐρώτησιν quam procul, πόσον μα-
κρὰν, οἶον

Aberat regio quindecim stadia.

Ἡ χώρα σαδίων δεκαπέντε ἀπεί. Κούρτ.

Ἄπερ ἔν τῇ Ἀφαιρετικῇ ὀρθῶς τίθωνται,
οἶον

Tota vita discendum est mori.

Παντὶ τῷ βίῳ μαθητέον ἀποθανεῖν. Σέν.

Longum sesquipedale, latum pede.

Τριμηπόδιον μακρὸν. ποδὸς πλατὺ.

Nec longis inter se passibus absunt.

Μηδὲ μακροῖς μεταξὺ ἑαυτῶν βήμασιν, ἄπεισι.

Βιργ.

Μετὰ τὰ τῆς κινήσεως ῥήματα ἐν τῇ Αἰτια-
τικῇ ὀνόματα Πόλεων, ἔ Κωμῶν ἄνευ Προθέσεως
ἑτέα, οἶον

Capuam flexit iter.

Καπέαζε τὴν πορείαν ἐκάμψατο. Δίβ.

Athenas se contulit.

Ἀθήναζε ἑαυτὸν ἐκομίσασατο. Νέπ.

Τὰ τῶν Ἐπαρχιῶν δέ, καὶ ἐτέρων ὀνόματα
Προφθεσιν ἀπαιτῶσιν, οἶον

In Britanniam proficisci.

Εἰς Βρετανίαν πορεύεσθαι. Λιβ.

In manus fumere.

Ἐν ταῖς χερσὶ λαμβάνειν. Αικ.

Domus ἡ οἰκία δέ, καὶ rus ὁ ἀγρὸς, ἄνευ
Προφθεσεως τίθωνται, οἶον

Domum me convertam.

Οἴκαδε μὲ ἐπιστρέψω. Τερ.

Ego rus ibo.

Ἄυτὸς ἀγρόθι πορεύσομαι. ὁ αὐτός.

Ἡ Κλητική, ἐπειδὴν τινα καλῶμεν, οἶον

Cui Cæsar! fili mi! quinte pater!

ὦ Γαίε Καῖσαρ, ὦ υἱέ μοι, ὦ Κβίντε ἀδελφέ.

Ἡ Ἀφαιρετική μετὰ τὴν ἐρώτησιν πότε, οἶον

Hieme omnia bella conquiescunt.

Πάντες πόλεμοι τῷ χειμῶνι ἡσυχάζουσι. Κικ.

Ἡ τιμητική ὁμοίως ἐν τῇ Ἀφαιρετικῇ μετὰ
Προφθεσεως πρὸς τὴν ἐρώτησιν quanti πόσον, φε-
τα, οἶον

Sperem pretio non emo.

Τιμῇ τὴν ἐλπίδα ἐκωνῶμαι. Τερ.

Vendidit hic auro patriam.

Οὗτος χρυσῷ τὴν Πατρίδα πεπώληκεν. Βιργ.

Ea lis quinquaginta talentis aestimata (est)

Ἡ δίκη αὐτῆ πενήκοντα ταλάντων ἐτιμήθη. Νεπ.

Ἡ αἰτίας σημαντικῆ, ὁμοίως ἐν τῇ Ἀφαιρετικῇ ἄνευ Προδέσεως δετέα, οἶον

Fame mori.

Πείνη ἀποθανεῖν. Κικ.

Accedit culpa eorum-

Αἰτία αὐτῶν συμβέβηκεν. ὁ αὐτὸς.

Aeger vulneribus.

Νοσῶν τοῖς τραύμασι. Νεπ.

Αἱ συγκρίσεις καὶ τὰ Προτερήματα ἐν τῇ Ἀφαιρετικῇ ἄνευ Προδέσεως δετέα, οἶον

Gloria vincere.

Δόξαν νικᾶν. Κικ.

Animo magnus major Imperio.

Μέγας τῇ ψυχῇ, μείζων τῇ Ἡγεμονίᾳ. Πλιν. (23)
Ἡ

(23) Plinius, Πλίνιος Δεύτερος, Βερονεὺς, τῇ τε Ρουσι-
κῇ καὶ πάσῃ ἐπισήμῃ ἐπίσημος ἐπὶ Βεσπεσιανῷ Αὐ-

Ἡ ὀργανικὴ ἐν τῇ Ἀφαιρετικῇ, ὡσπερ ἔπαρ
ἡμῖν, ἄνευ Προδέσεως δετέα, οἶον

Corpus vulneratum ferro.

Σῶμα σιδήρῳ τετραυματισμένον. Κικ.

Testimoniis clarissimorum Imperatorum orna-
tus.

Ταῖς τῶν λαμπροτάτων Ἀυτοκρατόρων Μαρτυρίαις
ὠραιοῦσμένος. Κικ.

Morbo consumptus.

Νόσῳ καταναλωθεῖς. Κάρτ.

Ἡ συντροφικὴ Ἀφαιρετικὴ ἐσᾶεὶ τὴν Πρόθεσιν
cum, ἀπαιτεῖ, οἶον

Vagamur cum coniugibus, & liberis.

Μετὰ τῶν ὁμοζύγων, ἔ παίδων πλανώμεθα. Κικ.

Cum

τοκράτορος τῶν Ρωμάνων ἤκμαζεν, νυκτὸς,
ἔ ἐν παρέργῳ, 37 βίβλῃς, προσέτι σωζομένης,
περὶ Πραγμάτων Φυσικῶν, συγγραψάμενος, ἐτε-
λεύτησεν ἐπὶ τῆς τῆ Βεσέρε τῆ Μ. ἐμπρησῆ: οὗ τὸν
βίον ὁ τῆς αὐτῆ ἀδελφῆς Πλίνιος Καικίλιος ἐν Βιβλ. 3
Ε' π. 5 ἔ Βιβλ. 6. Ε' π. 16. ὅς ἔ τὸν πρὸς ἔπαινον τῆ Τραι-
νῆ Ἀυτοκράτορος Πανηγυρικὸν λόγον, τὸν παρ' αὐ-
τῆ ἐπὶ παρεσῆα τῆ βασιλεύοντος ἐκφωνηθέντα, συ-
νεγράψατο. Προσέτι, ἔ Τεῖτος Πλίνιος Βαλερια-
νὸς ἰατρὸς ἐμπειρικός, ἔ πολὺ πρὸ τῆ Μ. Κωνσταν-
τῆς ἤκμαζεν, ὁ πέντε βίβλῃς περὶ ἰατρικῆς συγγρα-
ψάμενος, ἔς, τινες τῶν πάλαι, τῆ εἰρημένε Δευτέ-
ρη Πλινίε πόνον ἐνόμιζον.

Cum tunica pulla federe solebat.

Μετὰ χιτῶνος φαιῖ καδέξεδαι εἴωθεν. ὁ αὐτός.

Ἡ τρόπος σημαντικὴ Ἀφαιρετικὴ, πρὸς τὴν ἐρώτησιν quomodo, τίνι τρόπῳ, ὁμοίως τὴν Πρόδεσιν cum, ἀπαιτεῖ, οἶον

Cum metu dicere, cum cura legere.

Μετὰ φόβου εἰπεῖν, μετὰ φροντίδος ἀναγινώσκειν.

Κικ.

Cum fide, cum æqualitate facere.

Μετὰ πίσεως, μετὰ ἰσότητος ποιεῖν. ὁ αὐτός.

Σημείωσις.

Τῆ ὀσιασικῆ ὀνόματος παρ' ἑαυτῷ ἐπίθετον ἔχοντος ἢ Πρόδεσις cum, παραλαμβάνεται, ἢ ἀφίσταται, οἶον

Bona fide dicere, emere.

Ἀγαθῆ πίσει, εἰπεῖν, ἀγοράζειν. Πλαέτ.

Aequo animo mori.

Ὁμαλῆ ψυχῆ ἀποθανεῖν. Κικ.

Magno animi cruciatu vitam agere.

Μεγάλῃ τῆς καρδίας ποιῆ, βίβν. ὁ αὐτός.

Pacem incredibili celeritate confecit.

Εἰρήνην, ἀπίσω ταχύτητι, τετέλεκεν. ὁ αὐτός.

Palpebræ cum summa celeritate clauduntur.
 Ὁφρύες κατὰ μεγίστης ταχύτητος κλείονται. Κικ.

Voluptates quæ cum jucunditate quadam percipiuntur.

Ἡ ἡδονή, ἣτις μετὰ τινος τερπνότητος ἐπαισιφάνεται. Κικ.

Tibi summo cum studio præsto futurus sum.
 Μετὰ Μεγίστης σπουδῆς σοὶ ἀπαντήσω.

Τὰ τῶν Πόλεων, καὶ Κωμῶν ὀνόματα μετὰ τὰ
 Ἡσύχαστικά Ρήματα, πρὸς τὴν ἐρώτησιν, ubi,
 πῶ, unde, πόθεν, ἐν τῇ Ἀφαιρετικῇ δευτέα, οἶον

Alexander (24) Babylone morbo consumptus est.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἐν Βαβυλῶνι νόσῳ κατηναλώθη.
 Κέρτ.

Brun-

(24) Alexander Magnus, ὁ μέγας Ἀλέξανδρος, Φιλίππου τῆς Ἀμύντα, τῆς τῶν Μακεδόνων βασιλεύσαντος καὶ Ὀλυμπιάδος τῆς τῆς Νεοπτολέμου τῶν Μολοσσῶν βασιλεῶς υἱὸς ἦν, ὃς μετὰ τὸν τῆς πατρὸς αὐτοῦ θάνατον ἠ, ἐτῶν, ὧν τὸ σκῆπτρον τῆς βασιλείας ἔλαβεν, τῶν τε ἀρετῶν, καὶ ἐγκλημάτων τῆς πατρὸς μείζων γενόμενος, καὶ ὡς περὶ ὁ ὀργανισμὸς τῆς σώματος ἔτῳ καὶ ἡ ζωῇ, καὶ αἰνίκαί τῶν διαφορῶν. ὁ Πατὴρ γὰρ τέχνη καὶ ἀπάτη τὰς μάχας, ὁ δὲ υἱὸς παρρησία ταύτας ἀπετέλει. ἔτος τῶν ἐχθρῶν ἡπατημένων, αὐτὸς δὲ παρρησία νενικημένων ἠγάλλετο. ὁ Πατὴρ σοφωτέρως τὰς συμβελάς, ὁ υἱὸς μεγαλοφροχωτέρως ἀπετέλει. ὁ πατὴρ τὴν ὀργὴν ὑπεκρίνετο, τὰ πολλὰ ταύτην, καὶ ὑπερνικῶν. ὁ δὲ υἱὸς ὀργιζόμενος, τὴν ἐκδίκησιν ἀναβαλεῖν ἐκ ἡδύνητο. οἰοπύεται ἀμφότεροι, ἀλλ' ἡ τῶν μίθῃ διάφορος. ὁ Πατὴρ

Brundisio profecti sumus.

Εἰς τὸ Μπραντέσιον ἐπορεύθημεν. Κικ.

The-

τῆρ γὰρ πολλὰκις ἐκ τῆ συμποσίς ἐγερθεῖς, τὰ ὄπλα κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἤγειρεν; ὁ υἱὸς δὲ ἐπὶ συμποσίς, ἢ κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ κατὰ τῶν ἰδίων πολλὰκις ἐκ μικρᾶς αἰτίας τίτοις ἐχερήσατο. ὁ Πατὴρ ἀσχινέστερος, ὁ υἱὸς πιστότερος. Οἱ Φίλιππος ῥήμασιν, ὁ δὲ Ἀλέξανδρος πράγμασι, κινητικώτερος. ὁ Πατὴρ τῇ ὀλιγαρχείᾳ ὁ υἱὸς τῇ τρυφῇ ἐχαίρετο. ὁ Πατὴρ τὰς τῆς τόσης βασιλείας κρηπίδας κατέθεσεν, ὁ δὲ υἱὸς ἐπ' αὐτῶν ὠκοδομήσατο, βασιλεύσας, ἢ μόνον τῆς Μακεδονίας, ἀλλὰ πάσης τῆς Ἑλλάδος, Ἀσίας, Ἰβηρίας, Ἀλβανίας, Καππαδοκίας, Συρίας, καὶ Αἰγύπτου, τόντε Ταύρον καὶ Καύκασον τὰ ὄρη εἰσελθὼν, τὰ Βάκτρα, Μηδίαν, Περσίαν, καὶ πᾶσαν τὴν Ἀνατολήν, καὶ μέρος τῆς Ἰνδίας ἐκυριεύσατο. ἀλλὰ ὁ ἀνδρεία, φιλοτομία, καὶ σωφροσύνη ὑπερέχων, τὴν Περσίαν εἰσελθὼν ἐφθάρη τὸν νέον, καὶ ἑαυτὸν Περσικῇ γολῆ ἑνδύσας, καὶ τιάραν ἐν τῇ κεφαλῇ θεμενος, μυρίοις τε νέοις δορυφορούμενος, καὶ 300 παλακᾶς ἔχων, τελείως ἐξέκλινε, τὰ ἥρωικά πάτρια ἔκτετα ἦδη ἐν τοῖς χθαμαλοῖς Περσικοῖς μεταβαλὼν, ἐξ ἢ, καὶ μέγα τὸ μῖσος παρὰ τῶν ἰδίων ἐκαρπώσατο. ἀλλὰ τὴν Πατριδα καταλαβεῖν βεβλόμενος, ἵνα καὶ τὰς Δυτικὰς καταπολεμήσῃ, καὶ τὸν Ἀλέξανδρον τῆ πρὸς Μητρὸς θείῃ αὐτῷ, τῆ τῆς Ἡπείρου βασιλεύσαντος, κατὰ τῶν Σικελῶν θάνατον, ἐκδικήσῃ, ἐκ τῆς Περσίδος τὴν εἰς Βαβυλῶνα ἄγουσαν, ὠδεύειν, ἢ τὴν κατάβασιν οἱ Δυτικοὶ φοβηθέντες, πρέσβεις προλαβόντες, ἐν τῇ Βαβυλῶνι τῷτον προσδεχομένους ἐπεμφάνων οἱ ἐπίσημοι, οἱ τῶν Καρθαγενῶν, καὶ ἑτέρων τῆς Ἀφρικῆς πόλεων. τῶν Ἰσπανῶν, τῶν Σικελιωτῶν, τῶν Γάλλων, τῶν Σαρδινίων καὶ τῶν Ἰταλῶν. ὧν τὴν παρυσίαν ὁ Ἀλέξανδρος ἀκῆσας, ἀληθῆ εἰκόνα κοσμοκράτορος τινος ἐσχημάτιζεν, ὅς καὶ περ παρὰ τῶν Μάγων τὴν Βαβυλῶνα εἰσελθεῖν κατ' ἀρχὰς ἀπέειχθη, τῆς ἀκροάσεως μέντοι τῶν πρέσβεων εἵνεκα, τὴν πόλιν φιλοδοξία ἐσελθεῖν ἠναγκάσθη. ὅπου καὶ ἡ κατ' αὐτῷ ἐπιβελή παρὰ Ἀντιπάτρην ἠτοιμάζετο. ἕτος γὰρ

Themistocles (25) Athenis erat pulsus.

Ο' Θεμιστοκλῆς ἐξ Ἀθηνῶν ἀπεδιώχθη.

Τὰ τῶν ἐπαρχιῶν δὲ καὶ ἄλλων ἑστιαστικά ὀνόματα Πρόθεσιν προσλαμβάνουσιν, οἷον ex Italia, ἐκ τῆς Ἰταλίας, ab urbe, ἐκ τῆς Πόλεως, ab exilio, ἐκ τῆς ἐξορίας.

Ση-

ἐκ ὀλίγης τῶν φίλων αὐτῆ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἀποκτανθέντας, ἰδῶν, καὶ τὰ παρ' αὐτῆ ἐν τῇ ἐλλάδι πεπραγμένα, καὶ τὰς κατ' αὐτῆ ἐτοιμαθείσας παρὰ Ὀλυμπιάδος τῆς τῆ Ἀλεξάνδρου, ἐνέδρας ἐκ ἀγνοῶν, τοὺς τὸν βασιλέα ὑπερφθῆντας ἕως αὐτῆ Κάσανδρον, Φίλιππον, καὶ Γόλλαν κατεπέισατο δηλητηρίῳ τὸν βασιλέα ἐπὶ συμπόσις διαφθεῖραι, οἱ καὶ ἐκτελέσαντες μετὰ τρίτην ἡμέραν τὸν Μονάρχη τῆτον τοῦ κόσμου ἀπεπέμφαντο. εἰσὶν οἱ τῇ μέθῃ τοῦτον ἀπολεσθῆναι δέλλοντες, ἀλλὰ τὰ συμπτώματα τοῦ πάθους, ἃ οἱ Ἴσσορκοὶ γράφουσιν, αἰ εἰρημέναι περιβάσεις, καὶ ὁ αἰφνίδιος θάνατος, πιθανώτερον, τὸν βασιλέα τῷ δηλητηρίῳ, ἢ τῇ μέθῃ ἀπώληθῆναι ἀποδεικνύουσιν. οὕτω τοῖνυν, ὁ ὑπὸ τῆς τῶν ἐχθρῶν ἀρετῆς, καὶ ἐπιβελῆς ἐσάει ἀήττητος διαμείνας τῇ τῶν ἰδίων ἐπιβελῆ, ἀπέθανε λγ'. ἐτῶν γενόμενος, οὗ τὸν βίον Πλούταρχος, καὶ Ἰσθίνος, ἀριστα ἰσοροῦσι.

(25) Themistocles, ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ τοῦ Νεοκλείους Ἀθηναῖος τῷ Γένει, ὅς νέος ὦν ἄσωτός τις, καὶ ἀσελγῆς ἐδόκει, ἠγεμῶν δὲ παρὰ τῶν Ἀθηναίων ἐκκληθεῖς ἐνδοξα κατορθώματα ἀπέτελεσε, τόν τε καλούμενον Πειρεᾶ τῇ ναυμαχίᾳ ὀχυρώσας, καὶ ἐπὶ τῆς Ξέρξου στρατείας κατὰ τῶν Περσῶν ἐν τῇ Σαλαμῖνι στρατηγήματα καὶ νίκας οὐκ ὀλίγας ἐκτελέσας, ἐπεὶ δὲ παρὰ Ἀθηναίων ἀχαρίστως τῆς Πατρίδος ἐξωρίσθη, πρὸς Ξέρξην, ἠυτομόλησε, παρ' οὗ ὑποδεχθεῖς τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ εὐθύς ἠγεμῶν ἐκηρύχθη, κατὰ τῶν Ἀθηναίων δὲ ἐκστρατεύσας, καὶ τὴν τῆς Πατρίδος πολυορκίαν, καὶ τὸν αὐτῆς ἐπικείμενον κίνδυνον κατιδῶν, ἴα

μήτε

Σημείωσις.

Τὸ κανόνος τάτε τὰ ἐνικὰ κύρια ἄνόματα τὰ ἐν τῇ Πρώτῃ, ἢ Δευτέρᾳ Κλίσει ἀφορῶντα ἐξαιρῶνται. ταῦτα γὰρ Γενικὴν πρὸς τὴν ἐρώτησιν ubi, πῶ, ἀπαιτῶσιν, οἷον

Tusculi ante, quam Romæ sumpta sunt arma.
Ἐν Τυσκάλῳ πρὶν, ἢ ἐν τῇ Ρώμῃ τὰ ὄπλα ἐλήφθη.

Natus est Antiochiæ, loco nobili, & celebri quondam urbe.

Ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐγεννήθη, εὐγενῆ ποτε ἢ ἐνδόξῳ πόλει. Κικ.

Σημείωσις.

Τὰ ἐξῆς ἑσσιασικὰ ὀνόματα, οἷον domus, ἢ οἰκία, rus ὁ ἀγρὸς, humus ἢ χθών, militia ἢ στρατιά, bellum ὁ πόλεμος, ἀντὶ ὀνομάτων κυρίων χρῶνται, ἢ μετὰ τὰ ἡσυχασικὰ Ρήματα Γενικὴν ἀπαιτῶσιν, οἷον domi, οἶκοι, rure, ἢ ruri, ἀγρόδι, humi, χαμόδι, militiae, ἐν στρατιᾷ belli ἐν τῷ πολέμῳ.

Ταῦτα μετὰ τὰ κινητικὰ Ρήματα Αἰτιατικὴν ἀπαιτῶσιν, οἷον domum, rus, humum.

Me-

μήτε ἀπιστίας, ἢ ἀκελείας πρὸς τὸν βασιλεῖα, μήτε ἐχθρας χάριν πρὸς τὴν αὐτοῦ ἐγκαλεσθεῖν, ἐαυτὸν διεργάσατο.

Μετὰ δὲ τὴν ἐρώτησιν, unde, πόθεν; Ἀφαιρετικὴν, οἷον domo, rure, humo, militiae, belli, οἷον

Domi militiaeque boni mores colebantur.

Ἐν οἴκῳ, καὶ στρατιᾷ τὰ καλὰ ἤθη ἐσέβοντο. Σαλ.

Quibuscunque rebus, vel belli, vel Domi poterunt, rempublicam augeant.

Οἷς τισι ἂν πράγμασιν, ἢ ἐν πολέμῳ, ἢ ἐν οἴκῳ δύνῃσονται τὰ Δημόσια αὐξῶνται. Κικ.

Cum prima luce Pomponii domum, venisse dicitur.

Τῷ πρώτῳ φωτὶ ἐν τῷ τῷ Πομπόνιῳ οἴκῳ ἐληλυθέναι λέγεται.

Accersita domo huc sum.

Ἐκ τῷ οἴκῳ κληθεῖσα δεῦρο εἰμι. Πλαῦτ. (26)

Ru-

(26) Plautus Πλάστος Κωμικός, ὁ πάλαι μὲν καὶ Πλότος, ἐπειρυσίαν τῷ Μ. Ἀκκίῳ ποιητῷ, τῷ Οὐμβρῳ, τῷ Σαρσινέῳ ἔχων. Πλότοι, δὲ καὶ Πλάστοι κοινῶς πᾶς ὁ τῶν Οὐμβρῶν ἐν Ρώμῃ δῆμος, ἰδὲ Φέσ. Γραμ. plautus, -a, -um. Γελλίος Γραμ. ἐν Βιβλίῳ Γα. κεφ. 24ῳ. φησὶ πενία τῆτον πιεζόμενον, Μύλον καταλαβόντα κατοικεῖν, τῶν πόνων δὲ σχολάζοντα, Μύθῳ συγγράφοντα πωλεῖν. ἔοι μῦθοι σωζόμενοι τὸ ἔξοχον τῆς λατινικῆς εὐφραδείας κηρύττεισιν. ἰδὲ Κικ. ἐν τῷ Βεστῳ, καὶ ἑτέροις τῶν Κωμικῶν, μᾶλλον δὲ

Rure meo possum quidvis perferre.

Ἐν τῷ ἐμῷ ἀγρῷ ὅ,τιῦν ὑποφέρειν δύναμαι. Χορτ.

Habitare ruri.

Ἐν ἀγρῷ οἰκεῖν. Κικ.

Evolare rus ex urbe, tanquam ex vinculis.

Ἐκ τῆς πόλεως Ἀγρόθεν, ὡσπερ ἐκ τῶν δεσμῶν ἐφίπτασθαι. ὁ αὐτός.

Cum Tullius rure redierit, mittam eum ad te.

Ἐπειδὴν ὁ Τάλιος ἀγρόθεν ἐπιστρέψῃ τῆτον πρὸς σὲ πέμψω. ὁ αὐτός.

Humi nascentia fraga.

Τὰ χαμαὶ φύμενα Κόμαρα. Βιργ.

Procumbit humi bos.

Κατάκειται χαμαὶ ὁ βῶς.

Cum

δὲ Βάρωνα φάμενον, si Musæ latine loquerentur, Plautino sermone loquerentur. ἤτοι εἰάν λατινισαὶ Μῆσαι ὁμιλήσωσι Πλαστικῇ φράσει ὁμιλήσειεν. Κικέρων δὲ ἐν τῷ 1ῳ Περὶ τῆ καθήκοντος, Est plenus faceciis, & latinorum omnium festivissimus, ἤτοι κομψότητος γέμων τῶν λατίνων ἀπάντων χαριέστατος. ὁ αὐτὸς περὶ Γερ. Πλάστες ἐπὶ Π. Κλαυδίου τῷ βίβ μετέη.

Ἐν τῇ Γενικῇ domi ἐπίθετα ἄλλα ἢ δευτέρα, πλὴν τῶν ἀκολύτων, οἷον mea, tua, sua, nostra, vestra, καὶ aliena domi.

Ἡ δὴ δύο, ἢ πλειόνων ἑσιαστικῶν ὀνομάτων Σύνταξις, δύο, ἢ πλείονα ὀνόματα συμπεπλεγμένα, σαφῶς, ἢ ὑπονοημένως διὰ Συνδέσμου, κατὰ τὴν πτώσιν. ἕξι δὲ τὸν ἀριθμὸν συμφωνεῖν ὀφείλει, οἷον

Aut equos alere, aut canes.

Ἴππους, ἢ Κύναις τρέφειν. Τερ.

Negotiis curisque vacui.

Ἀσχολιῶν, καὶ φροντίδων κενοὶ. Κικ.

Nec tibi soli sed conjugī, liberis, ceterisque.

Οὐδ' ἑαυτῷ μόνῳ, ἀλλὰ τῇ ὁμοζύγῳ, τοῖς τε τέκνοις, καὶ τοῖς λοιποῖς. Κικ.

Aetas, metus, magister prohibent.

Ἡ ἡλικία, ὁ φόβος, καὶ ὁ Διδάσκαλος κωλύουσι. Τερ.

Σημείωσις.

α. Εἰ μὲν τὰ συνειρρόμενα ἑσιαστικὰ πρὸς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἀφορῶσι, καὶ τὸ ἓν ἀντὶ τοῦ ἑτέρου κηρύττεται, τὴν αὐτὴν πτώσιν φυλάττει, οἷον

Vrbs Roma, Marci Tullii Ciceronis oratio.

Ἡ πόλις Ῥώμη τῷ Μάρκῳ Τελλιῷ Κικέρωνος ὁ λόγος.

Miltiades, Cimonis filius Atheniensis.

Ὁ τῷ Κίμωνος Μιλτιάδης ὁ Ἀθηναῖος Νεπ.

Tulliola delliciae nostrae.

Ἡ τῆς ἡμετέρας τρυφῆς Τελλιόλα, Κικ.

Σημείωσις.

Ἡ τῷ αὐτῷ Ῥήματος σημασία δύο ὀνομαστικῶς πρὸς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἀφορώσας ἐπιζητεῖ, οἷον

Ira, furor, brevis est.

Ἡ ὄργη, βραχεῖα μανία ἐστὶ. Χορτ.

Marius designatus iterum consul.

Ὁ Μάριος αὐθις ὑπατος ἐκλέχθη. Κικ.

Ἡ ἐρώτησις καὶ ἀπάντησις ἐσθλῆ τῇ πτώσει συμφωνῶσιν, οἷον

Cujus pecus?

Τίνος τὸ κτήνος;

An Melibai? non, verum Aegonis.

Ἄν τῷ Μελιμπέεσ; ἢ, πάντως τῷ Αἴγονος.
Βιργ. (27)

Quis legem tullit? Nullus.

Τίς τὸν νόμον τέθεικεν; ὁ Ράλλος. Κικ.

Περὶ τῆς τῷ ἐπίθετα Συντάξεως.

Τὸ ἐπίθετον μετὰ τῷ ἑαυτῷ ἑσσιασικῷ, τῷ τε
Γένει, τῷ Ἀριθμῷ, καὶ τῇ Πτώσει συμφωνεῖ, οἷον

Amicus certus in re incerta cernitur.

Φίλος βέβαιος ἐν πράγματι ἀβεβαίω καθορᾶται
Κικ.

Senectus ipsa est morbus.

Τὸ Γῆρας αὐτὸ νόσος. Τερ.

Tela prævifa minus feriunt.

Τὰ προσορώμενα βέλη μείον πλήττει. Σέν.

Σημείωσις.

Ἐπειδὴν τὸ ἐπίθετον, δυσὶ ἢ πλείοσιν ἑσσια-
σικοῖς παρομαρτεῖ ἐν τῷ Πληθυντικῷ δευτέρου, ἀλ-
λὰ

(27) Virgilius, -ii, ὁ Βιργίλιος ἐπίσημος ποιητὴς ἐκ
τῆς Μαντίας, πόλεως τῆς ὑπερηριδανῆς Γαλλίας
παρὰ Μαρόνου πατρὸς, καὶ Μαίας μητρὸς γεν-
νηθεὶς, ὃς τὰ Βυκολικά, Γεωργικά, Ἀνεΐδην, καὶ
ἄλλα συγγραμμάτια καὶ Τραγωδίας συνεγράψατο.
Horat. Βιβλ. i. Σατ. 6. φησὶ, primum apud la-
tinos inter Poetas obtinet locum. ἦτοι, παρὰ τοῖς
τῶν λατίνων ποιηταῖς τὸ πρῶτον κατέχει τόπον.

λὰ ἐπὶ ἐμφύχων τῷ τιμιωτέρῳ Γένει ἔπεσθαι προ-
σῆκει, οἶον

Pater mihi, & mater mortui.

Ὁ Πατὴρ μοι, καὶ ἡ μήτηρ τεθνηκότες. Τερ.

Τὰ ἄψυχα δὲ ἐν τῷ ἑδαιτέρῳ Γένει, ὡς ἐπὶ
τὸ πλεῖστον δετέα, οἶον

Divitiæ, decus, gloria, in oculis fita sunt.

Τὰ πλῆτη, τὸ κάλλος, ἡ δόξα ἐν ὀφθαλμοῖς
κεῖνται. Gall.

Nox atque præda castrorum hostes remorata
sunt.

Νύξ, καὶ ληστεία τῶν στρατοπέδων, τὰς ἐχθρὰς ἀ-
νέβαλλον. ὁ αὐτός.

Τὸ ἐπίθετον τῷ τε ἀριθμῷ, καὶ τῷ ἐγγυτά-
τῳ Γένει συμφωνεῖν δύναται, οἶον

Tibi omnium salus, liberi, fortunæ sunt ca-
rissimæ.

Πάντων σοι σωτηρία, τὰ τέκνα, καὶ τὰ ὑπάρχοντα
ποθεινότεα. Κικ.

Παρατήρησις.

Ἐπίθετον τὸ ἐν τῷ ἑδαιτέρῳ Γένει, ἀντὶ ἑαυ-
τῆς ὑπάρχον, ἀντὶ ὀνόματος ἑσιασικῶς ἐκλαμβάνεται,
οἶον

Dimidium facti, qui bene cepit, habet.

Τὸ ἡμισυ τῆ πραχθέντος, ὃς καλῶς ἤρξατο ἔχει.
Χορτ.

Περὶ Συντάξεως τῆς Ἀντωνυμίας.

Εἰ μὲν ἡ Ἀντωνυμία ἑσιαστικὴ τοῖς τῶν ἑσιαστικῶν ὀνομάτων κανόσι, εἰ δὲ ἐπίθετος τοῖς τῶν ἐπιθέτων ἔκεται.

Περὶ τῆς Ἀναφορικῆς Ἀντωνυμίας.

Qui, quæ, quod, ἢ ὁμοίως hic, ille, is, idem. εἰ μὲν ἀναφορικαὶ εἰσὶ τῷ προηγμένῳ οὐσιαστικῷ, τῷ τε γένει, καὶ τῷ ἀριθμῷ, ἀλλ' ἐκ ἀεὶ τῆ πτώσει συμφωνεῖν ἐφείλεσιν, οἶον

Nulla fides, pietasque viris, qui castra sequuntur.

Οὐδεμία πίστις, καὶ εὐσέβεια τοῖς τὰ στρατόπεδα ἐπομένοις ἀνδράσι. Λακ.

Venit mihi obviam puer tuus, is mihi litteras dedit.

Εἰς ἀπάντησίν μοι ὁ παῖς σε ἤλθεν, ὃς τὰς ἐπιστολάς μοι δέδωκε. Κικ.

Σημείωσις.

Ἐπειδὴν ἡ Ἀντωνυμία δυσὶ προηγμένοις οὐσιαστικοῖς, πρὸς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἀφορῶσιν ἀναφέρεται, τῷ πρώτῳ, ἢ Δευτέρῳ συμφωνεῖν δύναται, οἶον

Flumen est arar, quod in Rhodanum fluit.
 Ὁ Ποταμὸς ἐστὶν Ἀράρ, ὃς εἰς τὸν Ἠριδανὸν ῥέει.
 Καισ.

Ad flumen Ozum perventum est; hic, quia
 limum trahit, ἕτ.

Εἰς τὸν ποταμὸν Ὄζον παραγέγονεν. ἕτος γὰρ
 πηλὸν σύρει ἕτ. Κέρτ.

Σημείωσις.

Εἰ μὲν τὰ προηγέμενα ἔσιαστικά πρὸς πράγ-
 ματα διάφορα ἀφορῶσι, ἔξαιρέτως δὲ εἰ μὲν πάν-
 τα, ἢ ἓν, τῶν ἄψυχα πράγματα σημαίνει, τότε
 δὴ ἐν τῷ ἑδαιτέρῳ Πληθυντικῶς Ἀντωνυμία ἀναφο-
 ρικὴ ἀπαιτεῖται, οἷον

Voluptas, vita, divitiæ, quæ quidem contem-
 nere magni animi est.

Ἡ ἡδονή, ὁ βίος, τὰ πλάτη, ἅπερ κατελιγω-
 ρεῖν μεγαλόψυχον. Κικ.

Classe, virisque potens, per quæ nova bella
 geruntur.

Τῷ στόλῳ, ἕ τοῖς ἀνδράσιν ἰσχυρὸς, δι' ὧν νέοι
 πόλεμοι ἐγείρονται.

Περὶ τῆς τῆ Ρήματος Συντάξεως.

Τὸ Ρῆμα, τῇ τε ὀνομαστικῇ, τῷ Προσώπῳ,
 ἕ τῷ Ἀριθμῷ ὡς εἴρηται συμφωνεῖν ὀφείλει.

Ἐπειδὴν δύο, ἢ καὶ πλείονα διαφόρων πραγμάτων ἔσσιαστικῶς ἐν τῇ ὀνομαστικῇ εἰσὶ, μετὰ ῥήματος Πληθυντικῆς, τῷ προσώπῳ ἀφορῶντος, συντακτέα, εἰ μὲν δὲ ἔσ τὰ αὐτῆ Γένους εἰσὶ τῷ τιμιωτέρῳ ἔπειθαι ὀφείλει, οἶον

Ego & suavissimus Cicero valemus.

Αὐτός, καὶ ὁ Γλυκύτατος Κικέρων ὑγιαίνομεν, Κικ,

Tu & Tulliola valetis.

Σὺ καὶ ἡ Τελλιόλα ὑγιαίνετε. ὁ αὐτός.

Εἰ μὲν Πρόσωπα παραπλήσια ἢ, τὸ ῥῆμα ἀμφιτέροις, ἢ μόνον τῷ ἐσχάτῳ ἔσσιαστικῶ συμφωνεῖν δύναται, οἶον

Furor iraque mentem præcipitant.

Ἡ Μανία, καὶ ὀργή, τὸν νῆν κατακρημνίζουσι.

Βιργ.

Mens & ratio, & consilium in senibus est.

Ὁ Νῆς, τὸ λογικόν, καὶ ἡ Συμβολή τοῖς Γερασίν ἐνεῖσι. Κικ.

Ἐπειδὴν δύο, ἢ πλείονα τῶν ῥημάτων παρρησιῶν, ἐκ τῶν ἐρωτημάτων, καὶ ἑτέρων περιστατικῶν ἢ τῶν λοιπῶν ῥημάτων σύνταξις διαγινώσκειται.

Πρὸς τὴν ἐρώτησιν quid, τί, ἐν τῷ Ἀπαρεμφάτῳ ῥήματι τίθεται, οἶον

Qui mentiri solet, pejerare confuevit.

Ὅστις ψεύδεσθαι ἐδίξει, ἐπισηκεῖν συνείωθε. Κικ.

Omnia experiri necessitas cogit.

Πάντα πειραῖσθαι ἢ ἀνάγκη βιάζει. Κέρτ.

Πρὸς τὴν ἐρώτησιν qualis, & ad quid, Γερμέντιον εἰς di, δετέον, οἶον

Maxima illecebra peccandi, impunitatis spes est.

Τὸ τῷ ἀμαρτάνειν μέγιστον δέλγιτρον, ἢ τῆς ἀτιμωρησίας ἐλπίς. Κικ.

Pueris non omnem licentiam ludendi damus.

Τοῖς παισὶ ἐκ πᾶσαν ἄδειαν τῷ παίζειν δίδομεν. ὁ αὐτός.

Ἐν ταῖς ἐρωτήσεσι quomodo, τίνι τρόπῳ, ἢ quali ratione, τίνι λόγῳ, ἢ quo instrumento τίνι ὀργάνῳ, Γερμέντιον εἰς do, ἀπαιτεῖται, οἶον

Hominis mens discendo alitur.

Ὁ τῷ ἀνθρώπῳ νῆς τῇ μαθήσει θρέφεται. Κικ.

Ego vapulando; ille verberando usque ambo defessi sumus.

Ἀυτὸς τῷ τύπτεσθαι, ἐκεῖνος τῷ τύπτειν, ἄχρις ἐκ ἀμφοτέρου κατεπονήθημεν. Πλάστ.

Εἰ μὲν Πρόθεσις, ἢ ἕτερόν τι βεβαίαν πτώσιν φυλάττον, παρῆ, τότε δὲ, τὸ εἰς di Γερμέντιον ἀντὶ τῆς Γενικῆς, τὸ δὲ εἰς do, ἀντὶ τῆς Δοτικῆς,

ἢ Ἀφαιρετικῆς, τὸ δὲ εἰς dum, ἀντὶ τῆς Αἰτιατικῆς λαμβάνεται, οἶον

Saltandi gratia.

Τῷ χορεύειν ἕνεκα. Κικ.

Venandi, aut pilæ studiosi.

Τῷ κυνηγεῖν, ἢ τῆς σφαίρας σπυδαῖσι. ὁ αὐτός.

Emporetica (charta) inutilis scribendo.

Ὁ ἐμπορικὸς χάρτης ἀνωφελὴς τῷ γράφειν. Πλίν.

Conturbatus animus non est aptus ad exequendum munus suum.

Ὁ συγκεχυμένος νῆς ἐκ ἔστιν ἀρμόδιος, πρὸς τὸ αὐτῷ ἔργον ἐξεργάζεσθαι. Κικ.

Ex defendendo, quam accusando uberior gloria comparatur.

Ἀφθονωτέρα δόξα ἐκ τῷ ὑπερασπίζεσθαι, ἢ ἐκ τῷ κατηγορεῖν παρασκευάζεται. ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν ἐρώτησιν ad quid, καὶ εἰς κίνησιν τινα, ἢ ἐξαίρετόν τι, Σπίνον εἰς um, ἀπαιτεῖται, οἶον

Percunctatum ibo.

Τῷ ἐρευνηῖσαι πορεύσομαι. Τερ.

Spectatum admissi.

Τῷ ἰδεῖν προσήγαγον. Χορτ.

Perdicas profectus erat oppugnatum Aegyptum.

Περδίκας τῷ τὴν Αἴγυπτον πολυορκῆσαι ἐπορεύθη.

Τὰ τρόπου σημαντικὰ ἐπίθετα Σουπίνον εἰς υ, ἀπαιτῶσιν, οἶον

Carum	προσφιλές	} aspectu, τῷ ἰδεῖν.
Gratum	εὐχαρές	
Pulchrum	ώραιο	

Mirum	θαυμάσιον.	} relatu, τῷ ἀναφέρειν.
Mirabile	παράδοξον.	

Difficile,	δύσκολον.	} dictu, τῷ λέγειν.
Facile,	εὐκόλον.	
Vtile,	χρήσιμον.	

Deforme,	δυσειδές.	} visu, τῷ ὁρᾶν.
Horribile,	καλαπληλίκον	
Terribile,	φοβερόν.	

Arduum perpressu, δυσχερές τῷ ὑπομένειν.

Iucundum lectu, ἡδὺ τῷ ἀναγινώσκειν.

Molestum auditu, ἀειδές τῷ ἀκέειν.

Dignum memoratu, ἄξιον τῷ ἀναμιμνήσκειν.

Εἰ δὲ τὸ Ρῆμα πτώσιν ἐν ἑαυτῷ ἔχοιεν, τότε δὴ Ἀπαρέμφατος καὶ ἐ Σουπίνον εἰς υ, ἀπαιτεῖται, οἶον

Vt difficile sit de temeritate eorum dicere.

Ὡς ἐστὶν δύσκολον ἂν εἴη, περὶ τῆς αὐτῶν ἀβελτίας λέγειν. Κικ.

Παρατήρησις.

Τὰ ἐν τῷ Ἀπαρεμφάτῳ Ῥήματα, ἢ Μετοχή, τὰ Γερύντια, καὶ τὸ Σεπίνον εἰς ὑμ, ἐπειδὴν ἐν τῷ Ἀπαρεμφάτῳ ἔκ ὧσι τὰς αὐτὰς πτώσεις, ἃς ἔχειν εἰώθασιν ἐν ἐγκλίσει, καὶ χρόνῳ ὠρισμένῳ ἀπαιτῶσιν, οἷον

Alphenus, cui tu rem tuam commendare solebas.

Ἀλφένος ὃ τινι αὐτὸς τὸ πρᾶγμα σε ἐγχειρίζειν εἰώθας. Κικ.

Appetens conjunctionem hominum, & societatem.

Τὴν τῶν ἀνθρώπων σύζευξιν, καὶ ἐταιρείαν ἀπαιτῶν. ὁ αὐτὸς.

Fortunæ sunt committenda omnia.

Τῇ τύχῃ πάντα ἐπιτρεπτέα ἐσίν. ὁ αὐτὸς.

Non est iam tempus plura narrandi.

Πολλὰ διηγείσθαι καιρὸς ἤδη ἔκ ἔσιν. ὁ αὐτὸς.

Epidicum quærendo operam dabo.

Τῆ ἐργασίαν ζητεῖν τὸν Ἐπίδικον δώσω. Πλαέτ,

Gratis servitum matribus ibo.

Ἀμοιβῇ τοῖς μητέρας ὑπηρετῆσαι πορεύσομαι. Βιργ.

Ἐστ' ὅτε τὸ Ρῆμα, ἢ πᾶσα ἡ Σύνταξις ἀντι-
 ἑστιασικῆ ἑδετέρῃ Γένει ἐκλαμβάνεται, οἷον

Non est mentiri meum.

Οὐκ ἐμὸν τὸ ψεύδεσθαι. Τερ.

Vacare culpa magnum est solatium.

Τὸ ἀναίτιον τινα εἶναι μεγάλη παραμυθία. Κικ.

In tempore ad eum veni, quod rerum omnium
 est primum.

Ἐν καιρῷ πρὸς αὐτὸν ἦλθον, ὅπερ ἀπάντων τῶν
 πραγμάτων πρῶτον. Τερ.

Ἔστιν ἅ τῶν Ρημάτων τοῖς μορίοις que, &
 vel, ἐν τῇ αὐτῇ Ἐγκλίσει, συζευγνυμένων, οἷον

Multa tulit, fecitque puer, sudavit, & al-
 sit.

Πολλὰ ὑπέφερεν, ἔποίησεν, ὅπαις ὑδρωκε,
 ἔπέφρικεν. Χορτ.

Cernere nequis eos, neu quis contingere possit,
 Ἀγωνίζεσθαι μήτις αὐτὲς, μήτε τις κατάπτεσθαι
 δύνοιτο.

Molirive moram, aut veniendi poscere cau-
 sam.

Καὶ ἀναβολὴν μηχανᾶσθαι, ἢ τῷ ἐλθεῖν τὴν αἰ-
 τίαν αἰτεῖν. Βιργ.

Confidebam, ac mihi persuaseram, fore ut omnia placarentur inter nos.

Ἐξάρρην, καὶ ἑμαυτὸν κατέπειθον, γενέσθαι, ἵνα ἡμῶν μεταξὺ πάντα ἀρέσκωνται. Κικ-

Πᾶσα ἐρώτησις ἴδιον λεξίδιον τῆς ἀπαντήσεως ἔχει, οἷον quis? τίς; hic, ἔτος, ille, ἐκεῖνος. quantus? πόσος; tantus, τόσος, ubi? πῶ; hic, ἐνταῦθα, illic, ἐκεῖ, καί.

Εἰ μὲν τὸ τῆς ἐρώτησεως ὄνομα μόνον, καὶ ἄνευ ἐρωτήσεως, τότε δὴ Ὑποτακτικὸν Ῥῆμα ἀπαιτεῖται, οἷον

Haud scio, an satis sit.

Οὐκ οἶδα, ἂν ἱκανῶς ᾖ. Κικ.

Archimedes (28) miles, stricto super caput gladio quinam esset, interrogabat.

Ὁ στρατιώτης τὸν Ἀρχιμήδην ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῆ ῥομφαίας, γεγυμνωμένης τίς ἦ ἡρώτα. Βαλ. Μ.

Tu

(28) Archimedes, ὁ Ἀρχιμήδης ἀνὴρ Συρακῆσιος, πάντων ἐν τῇ Γεωμετρίᾳ, Ἀριθμητικῇ, Ἀστρονομίᾳ, ἐξαιρέτως δὲ ἐν τῇ Μηχανικῇ τέχνῃ, καὶ πάσῃ τῇ Μαθηματικῇ ἐξοχώτατος γεγονώς. Quasi terrestris Deus construxit sphaeram vineam, in qua sidera uti in Caelo movebantur, ἥτοι ὡσπερ ἐπίγειος Θεὸς ὑάλινον σφαιραν κατεσκεύασεν, ἐν ἣ τὰ ἀστρα, καθάπερ ἐν τῷ ἕρανῳ ἐκινῶντο. Κικέρων, 1. Τισκ. καὶ 2. Περὶ Γεν. τῶν Θεῶν. ἔτος ταῖς αὐτῆ μηχαν-

Tu, quotus esse vellis, rescribe.

Αὐτὸς, πόσος (ἤτοι ὁποίας τάξεως ὁποῖο ἀριθμῶ) εἶναι θέλεις ἀντεπίσειλλε. Χορτ.

Vt intelligatis, quum pauci fuerint laude digni.

Ἦνα καταλάβετε πόσον ὀλίγοι εἰ τῷ ἐπαίνῳ ἄξιοι ἦσαν. Κικ,

Εἰ μὲν τῇ αὐτῇ ὑποθέσει Ρῆμα Μέλλοντος χρόνος εὐρεθῆ, τῇ τῷ Μέλλοντος χρόνος Μετοχῆ, ἢ τῷ Ρήματι sum, εἰμι, es, εἶ κτ. περιγραφτέον, οἶον

Vt sciam, quando Romæ futurus sis.

Ἦνα πηνίκα ἐν Ρώμῃ ἔσῃ μάθοιμι. Κικ.

Παραπλησία περιγραφῆ συγκροτεῖται, ἐπειδὴν Μέλλον μετὰ τῶν Συνδέσμων, ut, ne, quo, quin, quod, παρῆ, οἶον

Non dubitabam, quin litteras libenter lecturus esses.

Οὐκ ἠμφιβάλλων μὴ ἔχῃ τὰς ἐπιστολάς ἀσμένως ἀναγνώσῃ. Κικ.

Ve-

χανατὶς τὴν Συρακῆσαν δέκα ἐτῶν ὑπὸ Ρωμάνων πολεμεμένην διεφύλαξεν, ἢ ἅπαξ ἐν τῇ τῆς γῆς κόνι γράφοντός τι, ἢ τῇ πόλει μὴ προσέχοντος, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν Μαρκέλλου στρατηγῶντος τὴν πόλιν ἀλῶναι συνέβη, ἢ ἢ περ πάνσι τοῖς στρατιώταις τῷ τὸν Ἀρχιμήδην ἀβλαβῆ διαφυλάττειν κελεύσαντος, παρὰ στρατιώτῃ μέντοι τῆτον μὴ γνωρίσαντος ἀτυχία ἐφορεύθη. ἰδὲ Κικ. ἐν τῷ αὐτῷ.

Vereor, ne vitæ meæ modestia parum valitura sit.

Δέδοικα μὴ ἢ τῆς ἐμῆς ζωῆς σωφροσύνη βραχὺ ἰσχύση. ὁ αὐτός.

Τὸ ἐνεργητικὸν Ῥῆμα ἐν τῷ Παθητικῷ τρέπεται. ἢ ὀνομασικῇ δὲ ἐν τῇ Ἀφαιρετικῇ μετὰ τῶν Προθέσεων, a, ἢ ab, x, ἢ Αἰτιατικῇ ἐν τῇ ὀνομασικῇ, ὡς ἐξῆς.

Ἐνεργ.

Παθ.

Lego libros.

Ἀναγινώσκω βίβλους.

Scribebatis litteras.

Ἐγράφετε ἐπιστολάς.

Decrevit senatus.

Ἡ Γερυσία ἐψηφίσατο.

Possum, debeo, soleo, hoc peragere.

Δύναμαι, ὀφείλω, εἰδίζω. τῆτο ἀποτελεῖν.

Libri a me leguntur.

Παρ' ἐμῶν οἱ βίβλοι ἀναγινώσκονται.

litteræ a vobis scribebantur.

Παρ' ἡμῶν αἱ ἐπιστολαὶ ἐγράφοντο.

A senatu decretum est.

Παρὰ τῆς Γερυσίας ἐψηφίσθη.

Hoc potest, debet, solet, a me peragi.

Τῆτο, δύταται ὀφείλεται, εἰδίζεται, παρ' ἐμῶν ἀποτελεῖσθαι.

Ἡ Παραπλησία μετάφρασις, τότε μάλιστα ἐν χρήσει, ἐπειδὴν ἢ aliquis, τις, μετὰ τῆ ἐνεργητικῆς Ῥήματος, παρῆ, οἶον

Aliquis mihi litteras tradit. Αἱ ἐπιστολαί μοι ἐδόθησαν.

Δέδωκέ τις μοι ἐπιστολάς. Litteræ mihi sunt traditæ.

Aliquis quid dicet. Quid dicetur.

Εἶπη τις, τί. λέγεται τι.

Παρατήρησις. α΄.

Ἡ τροπὴ αὕτη γενέσθαι ἔδύναται, εἰ μὲν τὸ Λατινικὸν Ῥήμα Παθητικὸν ἐκ ἀφίησιν, ἀλλὰ τότε τὸ λεξίδιον aliquis δι' ἑτέρας λέξεως, ἢ σαφῶς, ἢ ὑπονοημένως ἐκ πληρῶσαι προσήκει, οἷον

Homines, ajunt, inquiunt, ἢ ajunt inquiunt.

Ἀνδρῶποι λέγασσι, φασὶν ἢ λέγασσι γασὶ.

Nonnulli, multi &c. eo proficiscuntur.

Ἐνιοὶ, πολλοί, &c. εἰς τοσῶτον πορεύονται.

(nos) sumus solliciti, plebs est sollicita, &c.

(ἡμεῖς) ἐσμὲν πολυμέριμοι, τὸ πλῆθος ἐσὶ πολυμέριμον &c.

Παρατήρησις. β΄.

Ἐν τοῖς ἐξῆς Ῥήμασιν, audio, ἀκῶ, video, ὀρῶ, curo, φροντίζω, fino, ἀφίημι, permitto, εἰῶ, patior, πάσχω, jubeo, κελεύω, mando, προσάπτω, facio, ποιῶ, & τὰ παραπλήσια, συνεχῶς Ῥήμα Ἄοριστον εὐρίσκεται, ἐν ἑαυτῷ ἐνεργητικὸν πεφυκῶς, ἀλλὰ τῆς ὑπο-

νοημένης λέξεως aliquis, εἴνεκα, Παθητικὸν ἀπο-
φαίνεται, οἶον

Audivi dici, & non dicere.

Ἦκουσα λέγεσθαι, καὶ ἔ λέγειν. Κικ.

Sino, permitto, ædificari, & non ædificare.

Ἀφήμι, εἶω, οἰκοδομεῖσθαι, καὶ ἔκ οἰκοδομεῖν.

Iussi litteras scribi, & non scribere.

Ἐκέλευσα ἐπιστολὰς γράφεσθαι, καὶ ἔ γράφειν.

Ἐπειδὴν ἢ aliquis ἔ δύναται ὑπὸ τῷ Ρήματι
νοεῖσθαι, τότε δὴ τὸ Ρῆμα ἐνεργητικὸν ὑπάρ-
χει, οἶον.

Majores natu, audivi dicere, καὶ ἔ dici.

Τὰς προγενεσέρους, ἤκουσα λέγειν, Κικ. καὶ ἔ λέ-
γεσθαι.

Sine me scribere, & non scribi.

Ἀφες με γράφειν, καὶ ἔ γράφεσθαι.

Jubeo te litteras scribere, & non scribi.

Κελεύω σε ἐπιστολὰς γράφειν, καὶ ἔ γράφεσθαι.

Τ Ε Λ Ο Σ.

EPISTOLÆ
EJUSDEM.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Herafmius, Herafmiio.

Εράσμιος Ερασμίω.

Quemadmodum mihi abs te litteras accipere optatum, ita & ad te mittere puto. Quamvis ergo paulo ante unam, qua te adhuc Constantinopoli (29)

Ὡς περ εὐκταῖον μοι τὸ συνεχῶς ἐντυχεῖν γράμμασιν ὑμῶν, ἔτω, καὶ τὸ πρὸς ὑμᾶς πέμπειν νομίζω, καὶ περ τοίνυν πρὸ πολλῶν προσέτι ἐν Κωνσταντινῶ πόλει (29) ὑμῖν δια-
τρι-

(29) Constantinopolis, Κωνσταντινέπολις μία τῶν τῆς Εὐρώπης ἐπισήμων πόλεων διὰ τε τὸ μεγαλεῖον τὸ πολυάνθρωπον, τὸν πλῆτον, καὶ τὴν καλὴν θέσιν ἔσασα, κεῖται γὰρ ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ τριγωνοειδὲς σχῆμα φέρουσα, ἣ ἡ βᾶσις πρὸς Δυσμάς ἢ κορυφή δὲ πρὸς Ἀνατολὰς ἐκνεύει, κατὰ μὲν τὴν Ἀρετον ὑπὸ τοῦ Κερατίου κόλπου, κατὰ Ἀνατολὰς δὲ ὑπὸ τῆ Βοσπόρου στόματος, κατὰ Μεσημβρίαν ὑπὸ τῆς Προποντίδος, καὶ κατὰ Δυσμάς ὑπὸ τῆς Θράκης περατισμένη. αὕτη ἔτη 96 μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν. πρὸ Χριστοῦ δὲ 655. ὑπὸ Βυζαντος υἱοῦ Ποσειδῶνος κατὰ τὸν Στέφανον, καὶ Εὐστάδιον, καθ' ἑτέρας δὲ ὑπὸ Βυζαντος τῶν Μεγαρέων στρατηγῶν, ἐν πρώτοις τῆ τῆ Βοσπόρου ἀκρῇ ἐποικοδομηθεῖσα Βυζάντιον ἐκλήθη. ὕστερον δὲ παρὰ Πausanias τῆ τῆς Σπάρτης βασιλέως ἀνακαινοθεῖσα, καὶ αὐξηθεῖσα τῆς Θράκης ἀπάσης Μητρόπολις ἐγένετο. ἐν δὲ τῷ 199 ἀπὸ Χριστοῦ
κα-

morantem, de mei itineris tempore certum feci, ad te exaraverim; ad alteram tamen modo, prima mihi insufficiente visa, scribendam epistolam impellor. Ex utraq; meum tui itineris prosperitatem, & comorationes tuæ, locum, sciendi desiderium intelliges;

τρίβοντι ἐπέσειλα τὸν-
τῆς ἐκδημίας μοι καιρὸν
δηλοποιῶν. ταύτην
μέντοι ἐκ ἀρχῆσαν ἠγυ-
σάμενος, καὶ ἑτέραν σοι
νῦν ἐπιθῆναι δεῖν ἔγνω
ἐπιστολὴν δι' ὧν ἀμφοτέ-
ρων τὸν τε αἰτῶντα με δυ-
νήσει συνιδεῖν προθύμως
τῆς τε εὐοδώσεως, καὶ
τῆς μονῆς σε ἀκῆσαι ἐ-
φιέμενον, καὶ τῷ τῆμα τῷ

Χρό-

κατὰ τὸν Ἡριδανὸν Βιβλ. γ'. ὑπὸ Σελῆου Ἀυτοκράτο-
ρος πολεμηθεῖσα κατεσκάφη. παρ' ἧς ὕψερρον ἀνοικο-
δομεῖσθαι ἀρχαμένη, παρὰ Ἀντωνίνα υἱοῦ αὐτῆς ἐπαι-
ρεώθη. διὸ καὶ Ἀντωνίνα ἦκε. Κωνσταντῖνος δὲ τῆς
Μεγάλης τὴν Ρωμαϊκὴν καθέδραν ἐκ τῆς Ρώμης ἐν
ταύτῃ μετατεθέντος, καὶ αὐτῶν οἰκοδοματῶν ἐν ἔτει 330
ἐπαυξηθεῖσα μεγάλως ἠυξήθη Κωνσταντινέπολις με-
τονομαθεῖσα, καὶ ἡ τότε τῆς Θράκης Μητρόπολις
ἔσα, παντὸς τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους, ὕψερρον δὲ τῆς
τῶν Ἀνατολικῶν Χριστιανῶν βασιλείων βασιλείας γέ-
γονεν, αὐτὴ ὑπὸ Χαχάνος τῆς τῶν Οὐνῶν βασι-
λείας, ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν, ὑπὸ τῶν Ρωσῶν, ὑπὸ
τῆς Μεγάλης Παγιαζίτ, καὶ ὑπὸ τῆς Σελτῶν Μεράτ
τῶν ὀθωμανῶν, κατὰ καιρῶν πολυορηθεῖσα, ἀβλα-
βῆς διέμεινεν, ἀλλὰ τῇ 1204 ὑπὸ Βαλδουίνου τῆς τῆς
Φιλανδρείας, Κόμητος πολεμηθεῖσα τοῖς Βενέτοις ὑπε-
τάχθη, ὕψερρον δὲ καὶ παρὰ τῶν Γάλλων κυριευθεῖσα
μέχρι τῆς 1259 κατεῖχετο. ἀλλὰ Μιχαὴλ ὁ Πα-
λαιολόγος τότε ἐκείθεν διώξας, καὶ αὐτῶν τῶν Ἀνα-
τολικῶν κράτει ταύτην μετήγαγεν. ἐν δὲ τῷ 1453 ὑπὸ
Σελτῶν Μεχμέτ τῆς Δευτέρης τῶν ὀθωμανῶν βασιλείας
σφοδρῶς διὰ ξηραῶν, καὶ θαλάσσης πολυορηθεῖσα,
εἰς 15 ἡμερῶν διάστημα τῇ 28 τῆς Μαΐου ὄπλοις τοῖς
ὀθωμανοῖς ὑπετάχθη, ἀπ' ἐκείνης δὲ τῆς καιρῶν μέχρι
τῆς δευτέρου ὑποκειμένη διατελεῖ. Μητρόπολις πάσης
τῆς τῶν ὀθωμανῶν Βασιλείας, καὶ τῶν τῶν βασι-
λείων καθέδρα ἔσα.

petitionemque meam temporis progressu exactiorem factam fuisse considerabis. Ego enim tua, mea putans (quemadmodum & tu reciproco jure gaudes) non peto sed exigo; si quisque sua petens non petitor dicitur sed exactor.

Dimarchon Dimarchontibus.

Vobis sententiam meam petentibus, an relinquendus sit amicus noster exercitum per provinciam nostram traducere, consilio sit: optimum est nos amare tanquam odio habituros, & odio habere tanquam amatos. Nam videri eundem modo amicum nostrum, dubio caret; sed nec impossibile est ejusdem patriam, nostram ingressi, amicitiam in inimicitiam degenerare posse. Modo adeo solícite observan-

χρόνω προϊόν ἀπαιτήμα γεγενημένον κατόψη. τὰ σὰ γὰρ ἐμὰ ἠγόμενος, ὡς περ ἔἰς αὐτὸς ἀντιτρόφως, ἐκ αἰτῶ, ἀλλ' ἀπαιτῶ, εἶπερ πᾶς ὁ τὰ ἐαυτῆ αἰτῶν ἀπαιτῶν λέγειτο ἐκ αἰτῶν.

Δημάρχων Δημάρχουσι.

Υμῖν τοῖς τὴν ἐμὴν γνώμην αἰτουμενοῖς, ἂν ἐγκαταλείπτεον τὸν ἡμέτερον φίλον διὰ τῆς ἡμῶν Ἐπαρχίας τὸν στρατὸν διαπερᾶν, συμβουλεύω, ἄριστον ἐστὶν ἡμᾶς ἀγαπᾶν ὡς μισήσοντας, ἔμισεῖν ὡς ἀγαπήσοντας. τὸ γὰρ νῦν τῆτον φίλον ἡμῶν καθορᾶσθαι ἀναμφίβολλον. ὅτι δὲ τῆτον τὴν ἡμῶν εἰσελθόντα τὴν φιλίαν εἰς ἔχθραν μεταβαλεῖν ἔχειν ἀδύνατον ἐκ ἐστίν. ὅθεν ἀμελῶς ἡμῖν τέττε ἔνεκα παρατηρητέον. βραδέα γὰρ ὑστερον ἢ μετάνοια, ἔωσ-

dum

dum est, fera enim postea pœnitentia; & quemadmodum in exigua causa, qua domus, aut homo privatus laborat, Rectorum plebis dicentium; decepti eravimus, non sperantes; ita multo magis in hujuscemodi causa, qua integræ civitates, & plebs tota periclitatur, fors deploranda est. Si autem & amicitiam, permissio transitu, hujusce Principis, & patriam nostram jactura, & periculo incolumem servare velimus, armis nos; non amicum, sed inimicum, & transeuntem putantes, invigilare oportet.

Dimogeron Philemboro.

De auro pictis vestimentis mota quæstio: legem nempe, quæ illa prohibuit mercatoribus damno cessisse; amplius enim eos tali-

περ' ἀξιοδάκρυτον τὰς λαῖς ἐπισατῆντας ἐπὶ βραχεία ὑποδέσει, ὅπως εἰς οἶκος, καὶ ἰδιώτης τις πάσχει, λέγειν ἀπατηθέντες ἐσφάλλομεν, τοῦτο ἔκ ἐλπίσαντες, πολλῶ μᾶλλον ἐπὶ τοιαύτης ὑποδέσεως ὅπως ἀκέραιαι πόλεις, καὶ Δῆμος ὅλος κινδυνεύει. εἰδὲ τὴν τε τῆ ἡγεμόνος τέτε φιλίαν διὰ τῆς τῆς διαβάσεως ἀφέσεως διατηρεῖν, καὶ τὴν Πατρίδα ἀνύποπτον, καὶ ἀνεπηρέασον διαφυλάττειν βελοίμεθα, τοῖς ὀπλοῖς ἐπαγρυπνεῖν ἡμῖν προσήκει, ἢ φίλον ἄλλ' ἐχθρὸν διαπερᾶν, καὶ ἐπιτρέφειν νομίζοντες.

Δημογέρων Φιλεμπόρω.

Η περὶ τῆς τῶν χρυσοπάσων ἱματίων γενομένη ζήτησις, ὅτι τὸν ταῦτα ἀπείργοντα νόμον ζημίαν τὰς ἐμπορευομένους ἐμβαλεῖν. (τῶ λοι-
bus

bus rebus exercere mercaturam non posse; injusta rationisque expers est, nec ex lege hac damnum illis iminere dici possit. Ille enim damnum patitur, cui aliquid suorum aufertur; non vero, qui aliorum bona non lucratur. Et istud quidem nullum aliud fortiri potest nomen, quam vulgari suffragante proverbio: damnum a lucro! Hic enim magnus eumentium eorumque inutilis usus, non vendentium numerus considerandus est. Plebem autem, uti dicis, in talia sponte, non vi, currere, minus recte asseritur; Nam quemadmodum Princeps cujusdam populi sine consilio omnibus recte administrandis solus non sufficit, ita multo difficilius est plebi omnia nociva sine rectorum ductu perspicendi. Adeoque quæ plebem, qua nociva latent, ea

πῶ γὰρ οἱ τοῖς τοιούτοις ἐμπορευόμενοι πραγματεύεσθαι ἔκ ἔχουσιν) ἔτε δικαία ἔτε εὐλογος. ἔτε ἔκ τῷ νόμῳ ζημία γενέσθαι, τέτοις εἰρηθεῖν δύναται. Ζημίαν γὰρ ὁ τῶν ἰδίων ἀφαιρούμενος ἔχει δὲ ὁ τὰ τῶν ἄλλων ἢ κερδαίνων πάσχει, ἢ αὐτῇ ἕδεν ἄλλο ἐστίν, ἢ κατὰ τὴν κοινὴν Παρομίαν ἢ ἔκ τῆς κέρδους ζημία. ἐνταῦθα γὰρ ὁ μέγας τῶν ταῦτα ὠνεμένων, ἀριθμὸς ἢ ὑπὸ τῆς ἀνωφελῆς τέτων χρήσεως ζημιωμένων, ἔχει δὲ ὁ ὀλίγος τῶν πωλόντων σκεπτέος, ὅτι δὲ τὸν λαὸν, ὡς φῆς, ἐδελοῦσίως, ἢ ἢ βία ἐν τέτῳ τρέχειν, ἔκ ὀρθῶς εἰρηται. ἐπεὶ ὡσπερ δύσκολον ἠγεμόνά τινα λαοῦ χωρὶς τῆς συνεδρίας πάντα μόνον ὀρθῶς ἀποτελεῖν, οὕτω λίαν δυσκολώτερον τὸν δῆμον ἀφ' ἑαυτῆς πάντα τὰ ἐπιβλαβῆ, χωρὶς τῶν αὐτῆς ἐπιτηρητῶν συνιδεῖν. ὁ δὲν ἄπερ, ὡσπερ βλαπτικὰ τὸν λαὸν ἐξ' ἀγνοίας λανθάνει. ταῦτα

a Gubernio, quod plebis bono, & utilitati sttudet, impediri, & emendari oportet. Si ergo quisquam impeditum oculorum usum habentium, principio huic veritati non assentiret, recte absterfis tempore morbidis oculis, perspecto: nullum inde comodum Gubernio adcrefcere. utilitatem suam videbit.

Herafmius Herafmia.

Accepta tua Epistola gavifus sum. Quod mei desiderium habeas, & quam, meæ absentia causa, tristitiam experiaris, novi. Omnia ex me scio. Persuadeas tibi nullum nobis, patientia excepta, medicamentum superesse. Natura enim fæminam creans, fortunaque rebus implexa domesticis nullum tibi alium refugii modum

ὑπὸ τῆς διοικήσεως, τῆς τὸ καλὸν καὶ συμφέρον τάττε σπκαζούσης ἀναξέλλεσθαι, καὶ ἐπιδιορθῶσθαι προσήκει. εἰ δέ τινες τῶν ἀμβλυώπων κατ' ἀρχάς δυσσαρεσείσθαι δοκῶσι, τῷ καιρῷ μέντοι τὰς νοσῶντας ἐκ μάσσοντες ὀφθαλμοὺς, καὶ ἔδεν ὄφελος ἐκ τάττε τὴν διοίκησιν ἔχειν κατιδόντες, τὴν ἰδίαν συντέλειαν κατ' ὄψονται.

Ἐράσμιος Ἐρασμία.

Τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν δεξάμενος ἤσθην, τὸν ὄν πρὸς ἐμὲ πόσον ἔχεις, καὶ τὴν ἣν περὶ τῆς ἐμῆς ἀπυσίας λύπην δοκιμάζει ἔγνω. πάντα ἐξ ἑμαυτῆ οἶδα. πέπεισο δὲ ἔδεν ἡμῖν ἐκτὸς τῆς ὑπομονῆς φάρμακον προσκείσθαι. ἡ φύσις γὰρ αὐτὴν δῆλυ δημιουργήσασα, καὶ ἡ τύχη ταῖς οἰκοι περιζάσσει ἐμπλέξασα, ἔδεν ἕτερον καταφυγῆς τρόπον σθαι ἀ-

con-

concedit. ille autem & natura marem indutum, & fortuna innumeris, uti novisti, circumacta circumstantiis, tibi cohabitare prohibet. Ambobus ergo nobis, a mundanis difficultatibus pugnatis, nullum aliud refugium, quam portus magnanimitatis, cernitur; siquæ eo refugiamus, spes, nos invicem videndi, superest; Pusillanimes autem, pusillanimitatis malis immerfi, paulatim illis consumemur.

φήσιν. ἐμὲ δὲ ἄρσσενα μὲν ἢ φύσις πλάσασα, ἀλλ' ἢ τύχη μυρίαις περιστάσεσιν ὡς ἐκ ἀγνοεῖς κυκλώσασα, τῷ σὺν σοὶ κατοικεῖν ἐσυγχωρεῖ. ἀμφοτέροις τοίνυν ἡμῖν ταῖς κοσμικαῖς δυσχερεῖαις καταπολεμημένοις, ἐδὲν ἄλλο καταφύγιον, ἐμὴ ὁ τῆς Μεγαλοφυχίας λιμὴν ἀναφαίνεται, ἢ εἰ μὲν τάτω καταφύγωμεν ἐλπίς ἡμῖν ἀλλήλους ἐσιδεῖν προκειται. μικροφυχῆσαντες δὲ τοῖς τῆς μικροφυχίας κακοῖς ἐγκαταδύομενοι ὑπὸ τέτων κατὰ μικρον ἀπολοίμεθα.

Dicaophylax Philopatri.

Δικαιοφύλαξ, Φιλοπάτρι.

Si publicum Epiri (30) bonum seu quatenus sub suis regibus floruit, cum illis quæ tempus,

Εἰ μὲν τὸ κοινὸν τῆς Ἠπειροῦ (30) καλὸν, ἦτοι τὸ ἐπὶ τῶν βασιλέων αὐτῆς ἀκμάζον, ταῖς κατὰ και-
ταν-

(30) Αὐτῆς ἐστὶν ἡ Παλαιὰ Ἠπειρος τὸ πάλαι τῶν Αἰακιδῶν βασίλειον, Ἐπαρχίας, τὴν Χαονίαν, Μολοσσίαν, Θεσπρωτίαν, ἢ Κασσιοπαλίαν περιέχουσα, ἣτις νῦν ἐν τῇ κάτω Ἀλβανίᾳ κειμένη ἀριθμεῖται.

tandem tulit; moderneque statu politico, comparare velis optime! Plutarchum, Polybium, Iustinum Byzantii Patriæque Historiam volvens, ab omni superstitione remotus, ne oleo aquam miscas, ea solum, uti tibi alias scripsi, quæ Gubernii bonum respiciunt, datis, quæ Cæsaris sunt, Cæsari, & quæ Dei Deo, observa. Epirumque post suorum amissionem regum, (31) nunquam feliciorum, quam modo fuisse videbis.

ρὸν συμβάσαις, καὶ τῇ νῦν πολιτικῇ καταστάσει παραβαλεῖν βέλῃ ἄριστε, Πλάταρχον, Γεσῖνον, Πολύβιον τῆς Βυζαντιῆς καὶ Πατρίδος Ἰστορίαν ἐλίττων πάσης δὲ δυσσιδαιμονίας ἀποχωρῶν ἐκ ὕδαρ ἐλέω μιγνύων. ἀλλὰ ὡς καὶ πρῶηνσοι γέγραφα, τὰ τῆς Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεῦ τῷ Θεῷ διδούς, τὰ τὸ τῆς διοικήσεως καλὸν ἀφορῶντα παρατήρει. καθέψῃ δὲ τὴν Ἡπειρον μετὰ τὸν τῶν αὐτῆς βασιλέων (31) ἀπώλειαν ἐδέποτε εὐτυχες ἔραν, ἢ νῦν χρηματίσαι.

(31) Regum τῶν βασιλέων τῆς Ἡπειροῦ ὁ ἐπισημότερος, καὶ ἰσχυρότερος Πύρρος ὁ τῆς Αἰακίδος τῆς τῆς Ἡπειροῦ ἐξωθέντος ἐγένετο, ὃς διὰ τῶν αὐτῆς πράξεων ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ τὴν Ἡπειρον διαφημίσας, τὸνομα αὐτῆς προσέτι ἐν τοῖς τῶν Ἡπειρωτῶν γόμασι διασωζόμενον κατέλειπεν. Οὗτος ταῖς τῆς Ἀλεξάνδρου τῆς Μεγάλου προτερήμασιν ὠραϊσμένος ἦν, πᾶσι δὲ τοῖς ἐκείνης πάθεσι ἐχ' ὑπέκειτο. ὃς μετὰ θάνατον τῆς αὐτῆς Πατρὸς νήπιον διαληφθεὶς τῇ τῆς Κασάνδρου τοῦ τῆς Μακεδονίας βασιλεύοντος ὑποπεσεῖν κινδυνεύσας ἐνέδραϊς, παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτῆς πρὸς Ἐρῶν τὴν Γλαύκην τῶν Ἰλλυριῶν βασιλεύοντος γαμετῆν, ἐκ τῶν Αἰακιδῶν ἔσαν, πεμφθεὶς διεφυλάχθη, ὅπως καὶ παρὰ τῆς Γλαύκης πλέον ἢ παρὰ τῆς αὐτῆς Γαμετῆς ἡγαμηθεὶς, θετὸς αὐτῆς υἱὸς ἀνεκηρύχθη. τῷ δὲ ἰά. τῆς

Dimarchon Dimar-
chontibus.

Δημάρχων Δημάρχουσι.

Dimissis alienis custo-
dibus, ex ipsa civitate
constituentes, non recte
fecistis. Vobis enim er-
rore non anticipato,
periculum iminet. Nam
gens ista suorum qui-
dem dominorum, sed
& suæ gentis amans
est. Si ergo omnes ci-
ves bonos, omnes æqui
& iniqui iudices esse
impossibile sit; si om-
nes vestræ in quibus
cumque circumstantiis,
actiones, qui graviter
ferant, inveniuntur, cer-

Οὐκ ὀρθῶς τὰς ἀλλο-
τρίαις φύλακας εἰς συμ-
πολίτας μεταλλάξαντες
ἐποιήσατε, ὑμῖν δὲ τὸ
σφάλμα μὴ προλαβῆσι
κίνδυνος ἐπίκειται. φιλο-
δέσποτον γὰρ τὸ Γένος
τῆτο, ἀλλὰ, καὶ φιλο-
γενές. εἰ μὲν ἔν πάντας
τὰς πολίτας ἀγαθὰς, καὶ
ἰσὺ καλὰς, καὶ μὴ, διακρι-
τικὰς εἶναι ἔδυνατόν, εἰ
τῶν παρ' ὑμῶν πράξεων
ἐν ὅποιοισδὴ ποτε περι-
στάσεσι τελευμένων, οἱ
δυσχερῶς ταῦτα φέρον-
τος ἀνευρίσκονται, ὑμῖν

R 2

te

τῆς αὐτῆς ἡλικίας παρὰ τῶν Ἡπειρωτῶν ἐν τῷ πα-
τρικῷ θρόνῳ προσκαλεθεὶς τῇ παρὰ Γλαύκε στρατιᾷ
συνοδευθεὶς ἐν τῇ Ἡπείρῳ κατήλθεν. ἀλλὰ Κασάνδρος
τῆτο μαδῶν, καὶ μεγάλαις δυνάμεσι κατ' αὐτῆ ἐκ-
στρατεύσαις ὡς Πύρρος ἀντισηῆναι μὴ ἰσχύσας εἰς Αἴ-
γυπτον πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Λάγου, τῆτε τὴν συμ-
μαχίαν αἰτησόμενος ἀπέπλευσε, παρ' ἧ καὶ ὑποδεχθεὶς
τῇ αὐτῆ προγόνη Ἀντιγόνη εἰς Γάμην ἦλθε. κάκε-
σε μεγάλῳ σόλῳ εἰς Ἡπείρον πλεύσας. Νεοπτόλε-
μον τὸν παρὰ Κασάνδρου τῆς Ἡπείρου βασιλεῖα συζη-
θέντα ἐξώσατο. κατὰ δὲ ἐκέ. τῆς Ὀλυμπιάδος, τῇ
τῶν Μακεδόνων, καὶ ἐκ ὀλίγων τῆς Ἑλλάδος πόλεων
προτροπῇ πόλεμον κατὰ τῶν Ῥωμαίων ἐκήρυξεν. ὅθεν
τὸν υἱὸν αὐτῆ Νεοπτόλεμον ἰε, ἐτῶν ὄντα, τῆς Ἡ-
πείρου διοικητὴν καταλιπὼν, μεθ' αὐτῆ δὲ τὰς μικροτέ-
ρας, τότε Ἀλέξανδρον, καὶ Ἐλενον ἔχων, ἐστράτευσε κα-
ταρ-

te vobis, eorum fratres, aut filios custodes corporis habentibus, imminere periculum oportet. Itaque, ut securius vivatis, & ne amicorum vestrorum tristitiæ causam detis, neque a gubernato a vobis populo defensionem auferatis, ex templo eosdem mutete. Ne autem illos infamiæ infiduciæ exponatis, non eosdem consortio novorum custodum prohibete, neque uno eodemque tempore, sed variis eosdem diebus, modo dimittite.

τὰς υἱὰς, ἢ ἀδελφοὺς, τῶν τοιούτων σωματοφύλακας ἔχουσιν ἐπίκειται κίνδυνος· καὶ ἄνω ἵνα βεβαιωτέως διαβιώσῃ τε, ἡμᾶς τε τὰς φίλους τινὲς συμφορᾶν ἢ λυπήσῃτε, καὶ τὸν ὑφ' ὑμῶν προστευόμενον λαὸν τῆς παρυσίας ὑμῶν ἔχ' ὑσερήσῃτε. ἀνευ ἀναβολῆς τέτρε μεταλλάξατε. ὅπως δὲ τέτρε τῶν τῆς ἀπιστίας δυσφημιῶν ἀπαλλάξῃτε, ἔκ' εὐθύς τῆς κοινωνίας τῶν νέων φυλάκων τέτρε καδυσερήσῃτε. ἀλλὰ τὰς μὲν νῦν τὰς δὲ ὑσερον, τρόπῳ ἀπολύσατε.

Phi-

ταρχὰς δὲ μετὰ Βαλερίῳ Λευῖνῳ ὑπάτε τῆς Ρώμης συμπλακίς, τῆτον τῇ τῶν Ἐλεφάντων θεᾷ ἐξέπληξεν. ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ καίτοι βαρέως ὁ Πύρρος πληγωθεὶς, καὶ πολλὰς τῶν στρατιωτῶν ἀπολέσας τὰς Ρωμαίους ἐτροπώσατο, τέτρε, σ'. στρατιώτας αἰχμαλωτήσας. τῆς αὐτῆ δὲ ἀρετῆς, καὶ ἐλευθερίας εἵνεκα, πάντας ἐλευθέρεε εἰς Ρώμην ἐπέμφατο. Φαβρίκιῳ δὲ Λακίῳ Πρέσβεωε παρὰ τῆς Συγκλήτου τῆς Ρώμης πρὸς Πύρρον πεμφθέντος τὰ τῆς εἰρήνης ἐτελειώθη. ἦν Πύρρος Κυνέαν εἰς Ρώμην πέμφας ἐπεκρωάσατο. ὁ Πύρρος ἔτος τοσούτους πολέμους καὶ ὑσερον συγκροτήσας μετὰ Λυσιμάχῳ, Δημητρίῳ τῷ Πολυορκητῷ, Ἀντιγόνῳ, μετὰ τῶν Ἰλλυριῶν Σικελ-

Philarchæus Hephoro. Φιλαρχαῖος, Ἐφόρω.

Si Xenophontem (32)
Grylli filium illosque,
qui Cyrum in Ascensu
sequebantur, Græcos,
nec non antiquas illas
Græciæ cum Persiæ, &
Asiæ regibus, stipendio-

Εἰ μὲν Ξενοφῶντα (32)
τὸν Γρύλλου καὶ τὰς Κύρου
ἐν τῇ Ἀναβάσει ἀκολο-
θήσαντας Ἐλληνας, κα-
τάπερ, καὶ τὰς λοιπὰς
ἀρχαίας τῆς Ἑλλάδος με-
rum

κελλῶν, Καρδαγενῶν, ἀήττητος ἐσάει, τὰ πολλὰ
δὲ καὶ νικητῆς ἀνεδείχθη. ἀλλὰ τὴν τῶν Ἀργείων πό-
λιν ἴσαν ἀνθαδῶς πολιορκῶν, λίθωτινὶ ἐκ τῆς τείχεος
ρίφθῆντι, ἔδει ριψοκινδύνων ἐφρονεῖσθαι. ἔ τὸν βίον
Πλάταρχος καὶ Γεστῆνος ἀριστα ἰσορῆσι.

(32) Xenophon. Ξενοφῶν Γρύλλου μὲν ἦν υἱός, Ἀθη-
ναῖος, τὸν Δῆμον Ἐρχιεύς, κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος
πῆς τετάρτης, καὶ ἐννενηκοστῆς Ὀλυμπιάδος ἀκμιάσας,
ὃς διὰ συνήθετος Προξένος Κύρου φίλος γενόμενος
παρ' αὐτῷ ἐπορεύθη, ὡς ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξην
ἐκστρατεύσαντι, καὶ Ξενοφῶν συνανῆλθεν. ὁ Κύρος δ'
ἦν μετὰ Τισσαφέρην ὑπαρχος ὑπὸ Δαρείῳ τὸν πα-
τρός τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ κατασάς. μετὰ δὲ τὸ Δαρεῖος
θάνατον, Κύρον Ἀρταξέρξης διαβληθέντα ὑπὸ Τισσα-
φέρους, ἀναιρετὴν μέλλων, διὰ Παρυσάτιδος τῆς μη-
τρὸς ἀφῆκεν αὐτὸν. ὁ δὲ Κύρος κατὰ Τισσαφέρους
ἐκστρατεύσας, καὶ ἔλληνας αὐτόθι μισθῷ ὑπεργῶντες αὐ-
τῷ συνανέβησαν, ἀλλὰ συνέντες τὴν στρατείαν κατὰ
Ἀρταξέρξην εἶναι ὤκνησεν τὴν ἀνάβασιν. Κλεάρχου δὲ
τὴν ἐπιστροφὴν ἀπορον εἰπόντος κατεπειθήσαν συνανα-
βῆναι. ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ Κύρος πρὸς Τισσαφέρην
γυμνῇ τῇ κεφαλῇ μαχόμενος, Κλεάρχου δὲ ἀπαγο-
ρευόντος αὐτῷ μὴ πολεμεῖν ἀπέθανεν. ἔ τὴν κεφα-
λήν, καὶ Χείρα Ἀρταξέρξης ἀποκόψας τοῖς ἔλλησιν
ἔπεμψεν, τὰ ὄπλα ὡς νενικημένων ζητῶν. οἱ δὲ ἐκ
ἔδωσαν. δόλω δὲ Τισσαφέρους παραβὰς τὸς ὄρκους,
τῷ Ἀρταξέρξῃ τὸς ἔλληνας προδίδωσιν. ὃς Κλεάρ-
χον Μένωνα Φαρσάλιον, καὶ τὸς λοιπὸς στρατηγούς
τῶν

orum causa, susceptas expeditiones penfitemus; multo illas Albaniae, cum regibus Russiae, (33) Neapolis, praecipue vero cum othomanici Imperii Rege,

τὰ τῶν τῆς Περσίας, ἢ Ἀσίας βασιλέων ἐπιμιθῶ ἐκστρατείας εἰσδηλώσωμεν. τῶν μετὰ τῶν βασιλέων τῆς Ρώσσίας, (33) τῆς Νεαπόλεως, ἐξαιρέτως δὲ μετὰ τοῦ
ex-

τῶν ἑλλήνων ἀπάτη ἀπέκτεινεν. ἀλλὰ παρὰ τῶν ἑλλήνων Ξενοφῶν στρατηγὸς κηρυχθεὶς, ἢ πάντας νικήσας, ἀπῆρεν, εἰς Θράκην δὲ ἑλθὼν τῶ τῶν Ὀδρυσῶν βασιλεὺς τὴν στρατιάν αὐτῆς διασωθέντας ἐμιθώσατο. ἐκείθεν δὲ τῆτον μετακαλεσάντων τῶν Ἀθηναίων εἰς τὸν πρὸς Θηβαίους πόλεμον, μετὰ Ἀγησίλαου εἰς ἑλλάδα ἦλθεν. ἀλλ' ἐντεῦθεν εἰσάσας Ἀγησίλαον εἰς Σκιλλοῦντα χωρίον τῆς Ἡλλείας ἐπορεύθη γυναίον, ὄνομα Φιλησίαν, ἢ τὴν δύο αὐτῆς υἱὸς μετ' αὐτῆς Γρύλλον ἢ Διόδωρον ἔχων, ἔνθα χωρίον κριάμενος ἐντεῦθεν διετέλει κυνηγετῶν, ἢ τὰς Ἰσορίας συγγράφων. ἀλλὰ Ἡλλείων στρατευσαμένων εἰς τὸν Σκιλλοῦντα, ἐκεῖθεν σὺν τοῖς παισὶ διαφυγὼν εἰς Κόρινθον διεσώθη, ἢ αὐτόθι κατώκησεν. ἐν τῆτι δὲ ψηφισαμένων Ἀθηναίων Λακεδαιμόνιοις βοηθεῖν τὴν υἱὸς ἀρκέντως ἐν πολεμικῇ παιδεύθοντας τέτοις ἐπεμψεν, ὃν ὁ μὲν Γρύλλος ἐνταύτη τῆ μάχῃ ἰσχυρῶς ἀγωνισάμενος ἀπέθανεν. ἢ δὲ ἡ μάχη περὶ Μαντινείαν, ὁ μὲν βίος τῆς Ξενοφῶντος τοῖς τοῖς κατέστρεψε δὲ ἐν Κόρινθῳ ἔπει πρῶτον τῆς πέμπτης, ἢ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, Ἀνὴρ ἀγαθὸς γεγονῶς, ἢ δὴ Φίλιππος, καὶ φιλοκύνητος, ἢ τακτικὸς, ὡς ἐς τῶν συγγραμμάτων αὐτῆ δῆλον. συνέγραψε δὲ βιβλία τήν τε Κύρην Ἀνάβασιν, Κύρην Παιδείαν, Ἑλληνικά, Ἀπομνημονεύματα, Συμπόσιον, ἢ Οἰκονομικόν. Περὶ Ἰππικῆς, ἢ Κυνηγεσίας. Ἰππαρχικόν, Ἀπολογία Σωκράτους, περὶ Πόρων, Ἰέρωνα ἢ Τυραννικόν, Ἀγησίλαον, Ἀθηναίων, ἢ Λακεδαιμονίων πολιτείας. ἰδὲ Λαίρτιον ἐν βιβλ. β'. Κεφ. 5'.

(33) Russia, ἢ Ρωσσία Ἀυτοκρατορία πάντων τῶν τῆς οἰκόμενης δεσποτειῶν μεζῶν ἔσα, διαιρεῖται εἰς μέ-
ρη

expeditionibus inferioribus mirabimur. At vero internis lacædæmoniorum, Atheniensium, & Epirotarum viribus consideratis illiconobis, aut Georgius Castriota (34), aut quidam, ex modernis florentibus Albaniae, Principibus, unus, superior cernitur. Quamquam autem antiquorum illum certandi modum non imitentur; proprio tamen, & majori, & exercitus, & factorum nu-

τῶν Ὀθωμανῶν βασιλέως, νῦν τῆς Ἀλβανίας γενομένων ἐκστρατιῶν μειοτέρας ἐυρήσωμεν. ἀλλὰ καὶ τῶν τῶν Λακεδαιμονίων Ἀθηναίων, καὶ Ἡπειρωτῶν ἐσωτερικῶν δυνάμεων κατανοομένων, ἐνθὺς ἡμῖν, ἢ ὁ Καστριώτης Γεώργιος (34), ἢ τις τῶν νῦν ἐν τῇ Ἀλβανίᾳ ἀκμαζόντων ἡγεμόνων μείζων καθοράται. εἰ δὲ τῆς ἀρχαίας ἐκείνων τακτικῆς ἐτοι ἐσέρηνται, ἀλλὰ τῇ ἰδίᾳ. τῷ μείζονι τῆ στρατῆ ἀριθμῶ, καὶ
me-

ρη τρία, 1. εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ρωσσίαν. 2. τὴν Δυτικὴν Ρωσσίαν καὶ 3. τὴν Μοσχοβικὴν Λαπωνίαν, τέτοις πρόσκεινται καὶ Ἐπαρχίαι δύο, ἥτε Ἰγγερία, ὅπερ ἢ Πετρέπολις, ἐν ἣ ὁ αὐτοκρατορικὸς θρόνος κεῖται καὶ ἡ Λιβονία. Περαιτέρω δὲ κατὰ μὲν Ἀνατολὰς ὑπὸ τῆς Ἀσίας, κατὰ δὲ Μεσημβρίαν ὑπὸ τῆς Εὐξείνου κόλπου καὶ τῆς μικρᾶς Ταρταρίας. κατὰ δὲ Δυσμὰς ὑπὸ τῆς Πολωνίας, τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης, τῆς Φιλανδικῆς κόλπου, καὶ τῆς Φιλανδίας. κατὰ δὲ Ἄρκτον ὑπὸ τῆς πεπηγμένης, καὶ τῆς λευκῆς θαλάσσης, καὶ τῆς Βαυγατῆ ὅστις Ἰαθμός ἐστὶν ἐν τῇ Ἀρκτῶα θαλάσσει, μεταξὺ τῶν Σαρμοϊασῶν, καὶ τῆς νέας Ζέμβλης, πρὸς τὸ τῆς Ὀβυ ποταμῆ σώμα.

(34) Georgius Castriota, Γεώργιος Καστριώτης ὁ τοῦ Γεωργίου Ρηγῶς τῆς Ἑυρωπαϊκῆς Ἀλβανίας υἱὸς ἐκ τῆς Κρέας, ἢ κοινότερον Κρέας Μητροπόλεως ποτὶ τῆς Ἀλβανίας γεννηθεὶς ἐν ἔτει αὐτῷ. κατὰ δὲ τὰς μεταξὺ τῆς Πατρὸς αὐτῆ, καὶ Σελτῶν Μεστῆ τῆ β. υἱῷ Μεχμέτ. τῆ α. Βασιλέως τῶν Ὀθωμανῶν
γι-

mero, antiquis illis superatis, primas tenent. sed quo modo? viro antiquæ novæque historiae perito explicare superfluum foret.

τοῖς κατορθώμασιν ἐκ πολλῆ τῆ περιόντος τῆς ἀρχαίας ὑπερέχοντες, τὰ πρῶτα ἔχουσι τῷ τρόπῳ δέ; ἀνδρὶ τῆς τε ἀρχαίας, καὶ νέας Ἱστορίας ἐμπείρῳ ἐξηγεῖν περιττὸν ἂν εἴη.

Heraſmio.

Ἐρασμῖω.

Liber, quem tibi mitto optime! sufficienter probat; quo mi-

Ἡ βίβλος ἣν σοι πέμπω ἄριστε ἀρκάντως σε ἐν τῇ Ἀβερρία τῆς Γερνυς

γενομένης συνθήκας, μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆ, ἐνέχυρον τῷ Μεράτ ἐπέμφθη, παρ' ἑ τῆς αὐτῆς Γενναϊότητος, καὶ Μεγαλοφυίας ἐνεκα λίαν ἀγαπηθεὶς ἀξίαις ἐτιμήθη. ἐν πολέμοις δὲ καὶ μετὰ τῆς Μεράτ, καὶ μόνος ἐξελθὼν ἐκ ὀλίγα τρόπαια ἤγειρεν. ὅθεν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν Σκανδεμπέγγ, ἦτοι μέγας Ἀλέξανδρος καλεῖσθαι ἤξιώθη. ἐπὶ δὲ τῆς ἐν Οὐγγαρία μάχης ὑπὸ τῆς Μεράτ κατὰ τῶν Οὐγγῶν πεμφθεὶς, ἐνθα καὶ εὐκαιρίαν ἐπιτυχῶν, τὸν τῆς Βασιλικῆς σφραγιδος ἐπιτηρητὴν Ὀθωμανὸν, ὅπλοισ ἐκφοβίσας τὴν τῆς Ἀλβανίας ἐξουσίαν παρ' αὐτῆ ἔλαβεν, κακεῖθεν εὐθύς τῆς Ὀθωμανικῆς στρατοπέδου μετὰ τῶν συνομοτῶν αὐτῆ ἐξελθὼν, τὴν εἰρημένην Κρούαν πόλιν κατέλαβεν, ὅπως τὸν ἐκεῖ διατρεβόντα Ὀθωμανὸν διοικητὴν μετὰ καὶ πάντων τῶν ἐν τῇ Ἀλβανίᾳ Ὀθωμῶν ἐκ βαλῶν τὴν πάτριον αὐτῆ ἐξουσίαν προσεκλήσατο. τότε ὁ Μεράτ ἀκέρως, λίαν ἐπὶ τὸ γεγονός ἠνιάθη. ὅθεν μυρίοις τρόποις τῆτον, μεθ' εἰρήνης καθελκύσαι ἀγωνισάμενος, μὴ δυνηθεὶς δὲ, τέλος ὅπλοισ τῆτον ἐκβιάσαι ἤρξατο. μετὰ σ', τοῖνον χιλιά-

nus me in Austria Germaniæ (35) vagari, putes. Crede autem, conscriptionem hujus, quod meum superabat officium, me inquietum fecisse. Difficile enim, quindecim mensium spatio, & eo adhuc perturbato, linguam combibere, & Grammaticam scribere videtur. Ista ergo, tempore non paucis consumpto, a conscri-

μανίας (35) με πλανώμενον ἔκ ἡγεῖσθαι παρασκευάσῃ. πίστευε δέ μοι τὴν ταύτης συγγραφὴν, ὅση τὲ μὲ ἐπαγγέλματος ἐκτός σφόδρα διωχλῆσαι με. δυσχερὲς γάρ τι δοκεῖ μεταξύ πεντεκαίδεκα μηνῶν, καὶ τέτων συγκεχυμένων, διάλεκτον μαθεῖν, καὶ Γραμματικὴν γράφαι. αὕτη τοίνυν καιρὸν ἔμικρόν μοι ἔκδοξαπανήσασα Γεωγραφίαν τῆς Ἑρωπαϊκῆς
ben-

λιάδων στρατιωτῶν κατ' αὐτῆ ἐκστρατεύσας, ὁ δὲ Γεώργιος μετὰ ἡ. χιλιάδων μόνον ἀντιπαραταξάμενος ἴσχυσεν, καὶ εἰς πβ'. μάχας ἐσάει τῆτον τροπώσαμενος νικητὴς ἀνεδείχθη. ὡς τὸν Μερσὶ καθάπερ, καὶ μετ' αὐτὸν τὸν διάδοχον αὐτῆ Μεχμέτ τὸν β'. τὸν κατ' αὐτῆ ἐκστρατεύσαντα, καὶ χεῖρονα τῆ πατρὸς πεπονθότα, ἀπελπίδέντα, ἐν εἰρήνῃ τῆτον καταλιπεῖν. ἀλλὰ καὶ Βενέτοι τῆτω συμπλακέντες τὰ ὁμοία ἐπειράθησαν. ἔτω τοίνυν ἐν πάσῃ τῇ ἡγεμονίᾳ αὐτῆ, ἀήττητος ὁ ἐπίσημος Σκάνδερμπεργκ διαμείνας ἐν ἔτει αὐξδ'. ἐτελεύτησεν, ἐν τῇ Κροῖαταφείσ. ἰδὲ Σπονδανὸν, καὶ τὸν Δεκανέτ.

(35) Germania, ἡ Γερμανία πάλαι μὲν εἰς ἀνωτέραν καὶ κατωτέραν διηρείτο, νῦν δὲ εἰς δέκα μέρη ἄπερ κύκλις καλεῖσιν, τῆς ἑξῆς, οἷον 1. εἰς τὸν τῆς Ἀουστρίας, 2. τῆς Βαβαρίας, 3. τῆς Σουαβίας, 4. Φραγκονίας, 5. τῆ κατωτέρας Ρήνης, 6. τῆ ἀνωτέρας Ρήνης, 7. τῆς ἀνωτέρας Σαξωνίας, 8. τῆς κατωτέρας Σαξωνίας, 9. τῆς Βεσφαλίας, 10. τῆς Βοεμίας. ὕ-

benda Europæe, Albanicæ (36), & gentium eandem inhabitantium, quam petis, Geographia me prohibet; adeoque, nisi oportuna aliqua occasio, seu longum quoddam quietumque tempus advenierit, haud facile illa dignaberis. vale.

Ἀλβανίας (36), ἔ τῶν ἐν αὐτῇ οἰκόντων Γενῶν περιγραφὴν, ἣν αἰτεῖς, γράψαι κωλύειμε. ὁ δὲν εἰ μὴ μία εὐκαιρία μακρὸς τις δηλαδὴ, ἔ ἡσυχος χρόνος ἢ καταλάβημε δυσκόλος ταύτης ἀξιωθήσῃ.

ἔρρωσο.

ΕΡΙ-

ποδιαιρεῖται δὲ ἕκαστον τῶν εἰρημένων κύκλων εἰς ἡγεμονίας τίτλης διαφόρες ἐχέσας, ὧν ὁ μείζον τὸ Ἀρχιδουκάτον τῆς Ἀστρίας ἐστίν, ἧτις Γενικῶς εἰς ἄνω, ἔ κάτω διαιρεῖται, ἐν τῇ κάτω, ἡ Πρωτεύουσα πόλις πάσης τῆς αυτοκρατορίας τῶν Γερμανῶν, ἡ Οὐϊέννα, νῦν δὲ Βιέννα λεγομένη, κεῖται, ἐν ἣ ὁ τῷ Ἰμπεράτορος θρόνος. ἐπεὶ ἡ διαίρεσις αὐτῆ τῆς Ἀστρίας διὰ τῷ Ρέινε ποταμῷ γίνεταί, ἡ μὲν ἄνω Ἀστρία, πέραν τῷ Ρέινε ἐπαρχία, ἡ δὲ κάτω ἐνθεν τῷ Ρέινε, ἦκσε. Περαιτῆται ἡ Γερμανία κατὰ Ἀνατολὰς ὑπὸ τῆς Πολωνίας, ἔ Οὐγγαρίας, κατὰ Μεσημβρίαν ὑπὸ τῷ Ἀνδριαντικῷ κόλπῃ, τῆς Ἰταλίας, ἔ τῷ Βεργίῃ. κατὰ δὲ Ἀρκτον ὑπὸ τῆς Ἀρκτικής θαλάσσης, τῆς Δανίας, ἔ Βαλτικῆς θαλάσσης.

(36) Albania, Ἀλβανία Ἑυρωπαϊα ἐστίν ἡ τὸ πάλαι Δυτικὸν μέρος τῆς Μακεδονίας, πόλεις τινὰς τῆς Παλαιᾶς Ἰλλυρίας, τήν τε νέαν, ἔ παλαιάν Ἡπειρον περιέχουσα, ἧτις Γενικῶς διὰ τῷ Γενεσσῷ ποταμοῦ εἰς ἄνω, ἔ κάτω Ἀλβανίαν διαιρημένη, εἰς Διαφόρας ἡγεμονίας ὑποδιαιρεῖται. κατὰ Δυσμὰς παρὰ τῷ Ἀνδριαντικῷ, ἔ Ἰωνικῷ πελάγῃ, κατὰ Μεσημβρίαν ὑπὸ τῆς Λιβυδίας, κατὰ Ἀνατολὰς ὑπὸ τῆς Θεσσαλίας, ἔ κατὰ Ἀρκτον ὑπὸ τῆς Βόσνιας, ἔ Δαματίας περαιτημένη.

EPISTOLÆ VARIO-
RUM.ἘΠΙΣΤΟΛΑΓ ΔΙΑ-
ΦΟΡΩΝ.

Pisistratus Soloni.

Πεισίστρατος Σόλωνι.

Neque solus Græcorum tyrannidem arripui, neque mihi rem alienam usurpavi. quippe genus a Cecrope duco. Id enim mihi meo jure vendico, quod Athenienses olim cum jutejurando firmassent, Codro illiusque genti se præbituros, postmodum abstulerant. ceterum in deos, vel in homines nihil alias pecco. Leges, quas ipse Atheniensibus dedisti, servari, atque secundum eas vivere jubeo. Et quidem melius servantur, quam possent, si multitudinis imperio res administraretur. Permitto enim nemini injuriam facere. Ac tyrannus ego, præter dignitatem, & honorem, nihil a plebe differo, solis eis stipendiis contentus, quæ iis

Οὔτε μόνος Ἐλλήνων τυραννίδι ἐπεδέμην, ἕτερος ἢ προσῆκόν μοι γένος ὄντι τῶν Κοδριδῶν. ἀνάλαβον γὰρ ἐγὼ ἅ ὁμόσαντες Ἀθηναῖοι παρέξουσιν Κόδρω τε, καὶ τῷ ἐκείνῃ Γένει, ἀφείλοντο. τὰ δ' ἄλλα ἀμαρτάνω ἕδεν, ἢ περὶ θεῶν, ἢ περὶ ἀνθρώπων. ἀλλὰ καὶ ὅτι σὺ διέδικας τοὺς δεσμούς Ἀθηναίοις, ἐπιτροπῶ πολιτεύειν. καὶ ἀμεινόντε πολιτεύουσιν ἢ κατὰ Δημοκρατίαν. ἐγὼ γὰρ ἕδενά ὑβρίζειν. καὶ ὁ τύραννος ἐγὼ ἢ πλείοντι φέρομαι τὰξιώματος, καὶ τῆς τιμῆς, ὅποια δὲ καὶ τοῖς πρὶν βασιλευσὶν ἦν τὰ ἱετὰ γέγρα. ἀπάγει δὴ ἕκαστος Ἀθηναίων τῷ αὐτῷ κλήρῳ δεκάτην, ἕκ ἐμοῖ, ἀλλὰ ὁ πόθεν ἔσαι ἀναλῆν εἰς τε Δυσίας τὰς Δημοτελεῖς, καὶ ἔτι ἄλλο τῶν κοινῶν, καὶ ἦν ὁ πόλεμος ἡμᾶς κατα-

quo-

quoque, qui ante me regnarunt, debebantur. Denique Atheniensium singuli decimas frugum suarum separant, non in usus nostros consumendas, verum sacrificiis publicis, commodisque communibus, & si quando bellum contra nos ingruerit, in sumtus deputandas. Tibi equidem nihil succenseo, quod mentem meam consiliumque detexeris, quippe qui id potius reipublicæ studio,

λάβῃ· σοὶ δ' ἐγὼ ἔτε μέμφομαι μινύσαντι τὴν ἐμὴν διάνοιαν. εὐνοία γὰρ τῆς πόλεως μᾶλλον ἢ κατὰ τὸ ἐμὸν ἔχθρος ἐμήνυες. ἔτι τὲ ἀμμαθία τῆς ἀρχῆς, ὅποιαν τινὰ ἐγὼ κατασῆσομαι. ἐπεὶ μαθῶν, τάχα ἂν ἠνέσχε καδισαμένως, εἰδὲ ἐφυγες. ἐπάνιδι τοίνυν οἴκαδε, πιστεύων μοι καὶ ἀνωμότῳ, ἄχαρι μηδὲν πείσεσθαι Σόλωνα (37) ἐκ Πειπισράτῃ· ἴδι γὰρ μηδὲν ἄλλον τινὰ πεπονθέναι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν. ἦν δὲ ἀξιώτης τῶν ἐμῶν
quam

(37) Solon, Σόλων Ἐξηκесίδης Σαλαμίνιος, εἰς τῶν ἐπτὰ σοφῶν τῆς ἐλλάδος ἀνὴρ ἔντε τῷ νομοθετεῖν, καὶ τῷ πολιτικῷ ἐπίσημος, ὅς, μετὰ τὸν Κόδρου ἐσχάτου τῶν Ἀθηναίων βασιλείας, θάνατον νομοθέτης Ἀθηναίων γεγονώς, τὴν σεισάχθειαν Ἀθηναίους πρῶτον εἰσηγήσατο. ἐδανείζοντο γὰρ Ἀθηναῖοι ἐπὶ σώμασιν, καὶ πολλοὶ δὲ ἀπορίαν ἐδήτευον. εἶτα καὶ ἑτέρες ἀρίστους νόμους τέτοις δεδωκώς, τήν τε τριακάδα, ἔννην καὶ νέαν πρῶτος ἐκάλεσεν, καὶ τὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων συναγωγὴν εἰς τὸ συνετεῖν ὡς φησὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Δευτέρῳ περὶ νομοθετῶν, συνεσήσατο, ἀλλὰ τὴν Πειπισράτῃ τυραννίαν προειπὼν Ἀθηναίοις ἐκ ἐπειθεῖν. ὄθεν τὰ ὄπλα πρὸ τοῦ στρατηγίου τεθεῖς, εἰς Αἴγυπτον, καὶ Κύπρον, καὶ πρὸς Κροίσου Βασιλείᾳ ἦλθεν ἐκεῖθεν τε ἀπαλλαγεῖς ἐν Κιλικίᾳ ἐγένετο. καὶ πόλιν ὠκήσας ταύτην Σόλος ἐκάλεσεν. ὀλίγους τε τινὰς τῶν Ἀθηναίων ἐγκατάκησεν, οἱ τῷ
χρό-

quam mei odio feceris: ac præterea, quod ignorares, cujusmodi rex futurus essem. Id enim si didicisses, æquo animo, & conatus meos forte tolerasses, & te fugæ haudquam commisisses.

Redi igitur domum bona fide, mihi & iniurato credens, nihil esse periculi a Pisistrato Soloni. Nosti enim neminem etiam ex inimicorum numero mali quippiam a me perpeffum: Denique, si placuerit, inter amicos nostros numerari, inter primos eris. Nihil enim in te fraudis, perfidiæ conspicio: quod si alioqui habitare Athenis nolueris, pro arbitrio tuo id facies: tantum ne nostri causa patria excideris.

φίλων εἰς εἶναι, ἔσῃ ἀνὰ πρώτους. (ὃ γὰρ τι ἐν σοὶ ἐνορῶ δολερόν ἢ ἄπιστον) εἴτε ἄλλως Ἀθήνησιν οἰκεῖν, ἐπιτετραΨεται. ἡμῶν δὲ εἵνεκα μὴ ἐσέρησο τῆς Πατρίδος.

So-

Χρόνω τῆς φωνῆς ἀποξενωθέντες σολοικίζειν ἐλέχθησαν. ἠκμαζε περὶ τὴν τεσσαρακοσὴν ἔκτην Ὀλυμπιάδα ἐτελεύτησε δὲ ἐν Κύπρῳ βιοῦς ἔτη ὀγδοήκοντα. τοῖς ἰδίοις ἐντειλάμενος τὰ ὅσα αὐτοῦ εἰς Σαλαμίνα ἀποκομίσαι, ἢ τεφρώσαντας εἰς τὴν χώραν σπείραι. ὄθεν Κρατῖνος ὡς παρὰ Διοσγένει Λαιρτίῳ καθορᾶται τὰδε ὀμιλοῦντα τοῦτον πεποιήκεν.

Οἰκέω δὲ νῆσον, ὡς μὲν ἀνθρώπων λόγος Ἐσπαρμίνος κατὰ πᾶσαν Αἴαντος πόλιν.

Solon Pisistrato.

Σόλων Πεισιστράτῳ.

Credo equidem nihil me abs te passurum mali. Nam ante tyrannidem tibi amicus eram ne nunc quidem magis infensus quam alius quis Atheniensium, qui tyrannidem non ament, sive autem unius imperio regi, sive publice rem administrari illis utilius sit, ex sua uterque sententia statuat. Certe tyrannorum te omnium esse præstantissimum fateor. Athenas autem redire mihi, utile non esse cognosco, ne quis me iuste reprehendat. quod cum Atheniensibus dudum rempublicam ex æquo administrandam tradidissem, præsensque oblatam mihi tyrannidem, sponte declinavisses, modo rediens factum tuum subita pœnitentia probare videar.

Πισεύω μηδὲν κακὸν ὑπὸ σὲ πείσεσθαι. καὶ γὰρ πρὸ τῆς τυραννίδος φίλος σοὶ ἦν. καὶ νῦν ἔμᾳλλον διάφορος ἢ τῶν ἄλλων τις Ἀθηναίων ὄτῳ μὴ ἄρσκει τυραννίς. εἴτε δὲ ἐφ' ἑνὸς ἄρχεσθαι ἄμεινον αὐτοῖς, εἴτε δεῖ δημοκρατεῖσθαι, πεπεισῶ ἢ ἑκάτερος γινώσκει. καὶ σε φημι πάντων τυράννων εἶναι βέλτιστον. ἐπανήκειν δὲ μοι Ἀθήναζε ἔκαλῶς ἔχειν ὄρω, μὴ μέ τις μέμφηται, εἰ διαθεῖς Ἀθηναίοις ἰσοπολιτείαν, καὶ παρῶν τυραννεῖν αὐτὸς ἐκ ἀξιώσας, νῦν ἐπανελθὼν ἄρσκειμην οἷς σὺ πράσσεις.

Soloni Croeso.

Σόλων Κροίσῳ.

Amplector mirifice tuam in nos benevolentiam, & per deos immortales, nisi a quod me iam pridem statuissem ibi sedem habere, ubi respublica sit libera, malletm apud te in tuo regno vitam quam Athenis agere. violenter tyrannidem exercentē Pisistrato. Verum ibi suavius ex instituto nostro vivimus, ubi sunt omnibus æqua, & communia jura. Veniam tamen ad te, ut tuo vel hospitio tantisper fruam.

Ἀγαμαίσε τῆς περὶ ἡμᾶς φιλοφροσύνης. καὶ νῦν τὴν Ἀθήναν, εἰ μὴ περὶ παντός μοι ἦν οἰκεῖν ἐν δημοκρατία, ἔδεξάμην ἂν μᾶλλον τὴν δίκαιαν ἔχειν ἐν τῇ παρὰ σοὶ βασιλείᾳ, ἢ Ἀθήνησι, τυραννῆντος βιαίως Πεισιστράτου. ἀλλὰ καὶ ἡδίων ἡμῖν ἢ βιοτὴ ἔνθα πᾶσι τὰ δίκαια καὶ ἴσα. ἀφίξομαι δ' ἐν παρὰ σε, σπένδωντοὶ ξένος γενέσθαι.

Solon Periandro.

Σόλων Περιάνδρῳ.

Scribis tibi plurimos insidiari. At tu siquidem omnes e medio tollere velis, ne siquidem proficies. Insidiabitur enim tibi quispiam ex his, quos minime suspectos habes;

Ἐπαγγέλλομαι μοι πολλὰς τοὶ ἐπιβηλεύειν. σὺ δὲ εἰ μὲν μέλλεις ἐκποπρῶν ἅπαντας ποιήσθαι, ἐκ ἂν φθάνοις. ὁ μὲν δεδιώς περὶ αὐτῶν, ὁ δὲ σὲ καταγνῆς, οὐκ ἔσθ' ὅτι ἐκ ὀρθῶδεντος.

par-

partim sibi quidem metuens, partim te morte dignum judicans, quod omnia formides, quin & civitati gratificetur, si te minime suspectus e medio tollat. Effet ergo optimum abstinere tyrannide, ut causas omnis metus evaderes. Quod si tyrannidi omnino insitendum censes, compares tibi necesse est externas vires urbanis majores; nec tibi ullus infectus erit; nec tu quenquam e medio tolles.

κὰν τῇ πόλει χάριν κατάρδοιτο ἔξευρόν, ἢν μὴ ἵποπτος εἴης. ἀριστον μὲν ἐν ἡν' ἀπέχεσθαι, ἵνα τῆς αἰτίας ἀπαλλαγείης. εἰ δὲ πάντως τυραννητέον, φροντίζειν ὅπως τὴν ἀλλοδαπὴν δύναμιν μείζονα ἔξῃς τῆς ἐν τῇ πόλει, καὶ εἴδεις ἔτιτοι δεινός, μηδὲ σὺ ἐκπρόδων τινὰ ποιῆ.

Solon Epimenidi.

Σόλων Ἐπιμενίδῃ.

Neque leges meae profecto Atheniensibus profuturae multum erant, neque tu, cum urbe excesseris, fuisti emolumento. Deus enim ac labores legum non soli iuvare civitates possunt; sed qui multitudinem agunt, in quamcunque senten-

Οὔτε οἱ ἐμοὶ δεσμοὶ ἄρα Ἀθηναίους ἐπιπολὺ ὀνήσειν ἔμελλον, ἔτε σὺ κατὰ πόλιν ἄνησας. τότε γὰρ θεῖον, καὶ οἱ νομοδέται εἰ κατ' ἑαυτὰ δύνανται ὀνήσαι τὰς πόλεις. οἱ δὲ ἀεὶ τὸ πλῆθος ἄγοντες, ὅπως ἂν γνώμης ἔχωσιν· ἔτω δὲ καὶ τὸ θεῖον καὶ οἱ
tiam

tiam volunt. His enim, si recte rem administrarent, Deus ac leges utiles sunt: si autem male, nihil profunt. Neque sane meæ leges ac jura, quæ scripsi quidquam profuerunt: sed principes civitatis reipublicæ nocere; qui Pisistrato, ne tyrannidem invaderet, non obstiterunt: neque vero futura prædicenti mihi fides habebatur. Ille fidelior existimatur Atheniensibus blandiens, quam ego vera proloquens. Positis igitur armis pro curia, his quidem, qui Pisistratum gestire tyrannidem non animadverterunt, sapientiorum: eis vero, qui libertatem reipublicæ adserere metuerent, fortiorum esse me dixi. At illi Solonis interpretabantur insaniam: tandem ita patriam contestatus excessi: o patria, hic quidem Solon tibi opem ferre, & factum, & dictum

νόμοι, εὐ μὲν ἀγόντων εἰσὶν ὠφέλιμοι· κακῶς δὲ ἀγόντων, ἔδεν ὠφελῆσαι. ἔδ' οἱ ἐμοὶ ἀμείνους εἰσὶ, καὶ ὅσα ἐγὼ ἐνομοθέτησα· οἷδ' ἐπιτρέποντες τὸ κοινὸν ἔβλαπτον, οἳ ἐκ ἐγένοντο ἐμποδῶν Πεισιστράτῳ ἐπιθέσθαι τυραννίδι. ἔδδ' ἐγὼ προλέγων πιστὸς ἦν, ἐκεῖνος δὲ πιστότερος, κολακεύων Ἀθηναίους, ἐμῆ ἀληθείουοντος. ἐγὼ δὲ δέμενος πρὸ τῆς στρατηγίας τὰ ὄπλα, εἶπον, τῶν μὲν μὴ αἰσθανομένων Πεισιστράτον τυραννησεῖοντα εἶναι ξυνετώτερος, τῶν δὲ ὀκνηνόντων ἀμύνασθαι ἀλκιμώτερος. οἳ δὲ μανίαν Σόλωνος κατεγίνωσκον. τελευτῶν δὲ ἐμαρτυράμην, ὦ Πατρίς, ἔτος μὲν Σόλων, ἔτοιμός τοι καὶ λόγῳ, καὶ ἔργῳ ἀμύνειν. τοῖς δ' αὖ καὶ μαίνεσθαι δοκῶ. ὥστε ἀπειμι ἐκ μέσης ὁ μόνος ἐχθρὸς Πεισιστράτῳ. ἔτοι δὲ καὶ δορυφορέωντων αὐτὸν εἴ τι βήλονται, ἴσθι γὰρ τὸν ἄνδρα, ὦ ἑταῖρε, δεινότατα ἀφάμενον τῆς τυραννίδος. ἤρξατο μὲν δημα-

promptus, & paratus est, ceterum hisce & insanire videor. itaque te disertus proficiscor, solus ex omnibus Pisistrati inimicus. Isti vero & corporis custodes, si placet, sunt. Nosti enim hominem, amice, quanto ille astu, quo ingenio, qua arte tyrannidem invaserit. Nam cœpit blande plebem illicere, deinde sibi etiam vulnera infixit, ac progressus in publicum, eaque se ab hostibus accepisse vociferans, orabat quadringentos robustissimos juvenes sibi custodes darent. At illi, me quidem reluctante & reclamante æqueverunt. Erant autem hi armati validis fustibus. His itaque stipatus statum reipublicæ postea vertit. Frustra certe ego studui pauperes mercenaria servitute liberare, cum nunc omnes uni serviant Pisistrato.

γωγεῖν· εἶτα δὲ ἑαυτῷ
 τρεῦματα ποιήσας, πα-
 ρελθὼν ἐπ' Ἡλιαίαν ἐ-
 βόα, φάμενος πεπονθέ-
 ναι ταῦτα ὑπὸ τῶν ἐχ-
 θρῶν. καὶ φύλακας ἡξίει
 παρασχεῖν, οἳ δὲ τετρα-
 κοσίβς τὲς νεωτάτους.
 ἀνὴκ ἔσῃσαν τέσμεθ,
 παρῆσχον τὲς ἀνδρας. ἔ-
 τοι δὲ ἦσαν κορυνηφόροι.
 καὶ μετὰ τῆτο τὸν Δῆ-
 μον κατέλυσαν, ἡ μά-
 την ἔσπευδον ἀπαλλάξαι
 τὲς πένητας αὐτῶν τῆς
 θητείας, οἷγε δὴ νῦν ξύμ-
 παντες ἐνὶ θαλεύεσι Πει-
 σιστράτῳ.

Anacharsis Cræso.

Ἀναχαρσις Κροίσῳ.

Ego, o Lydorum rex,

Εγὼ βασιλεῦ Λυδῶν,
 in

in Græciam adveni,
Græcorum mores, &
studia, & instituta per-
cepturus. Auro autem
nihil egeo, fatisque mi-
hi est, ut ad Scythas
redeam melior atque
doctior. veniam tamen
ad te Sardes, plurimi
faciens tibi familiarem
& amicum fieri.

ἀφίγμαι εἰς τὴν τῶν Ἑ-
λλήνων, διδαχθῆσομε-
νος, ἥδη τὰ τέτων καὶ
ἐπιτηδεύματα. Χρυσοῦ
δ' ἄδεν δέομαι, ἀλλ' ἀπό-
χρη με ἐπανήκειν εἰς Σκύ-
θας ἄνδρα ἀμείνονα. ἤκω
γὲν εἰς Σάρδεϊς, πρὸ
μεγάλῃ ποιέμενος ἐν
γνώμῃ τοι γενέσθαι.

Rex Darius Hystaspis
filius, Heraclitum E-
phesium sapientem vi-
rum salutatur.

Βασιλεὺς Δαρεῖος πα-
τρὸς Ὑράσπεως, Ἡρά-
κλειτον Ἐφέσιον σοφὸν
ἄνδρα προσαγορεύει.
Χαίρειν

Librum de natura
scripsisti obscurum, &
explanatione egentem.
quibusdam enim locis,
si ad verbum expona-
tur, vim quandam,
speculationis contine-
re videtur mundi to-
tius, & quæ in eo fiunt
omnium, quæ quidem
sunt in divino motu
constituta: plurimis ta-

Καταβέβλησαι λό-
γον περὶ φύσεως δυσ-
νόητόν τε, καὶ δυσεξήγη-
τον, ἐντισι μὲν ἐν ἐρ-
μινευόμενος κατὰ λέξιν
σὴν, δοκεῖ δύναμίν τινα
περιέχειν θεωρίας κόσμου
τε τῆς σύμπαντος, καὶ τῶν
ἐν τῷ τῶ γινομένων. ἅπερ
ἐστὶν ἐν θειοτάτῃ κείμε-
να κινήσει· τῶν δὲ πλεί-
στων ἐποχὴν ἔχοντα. ὥστε

men locis ad sensum sustinet, adeo ut et, qui complura legerunt ambigant, quænam recta abs te narratio conscripta videatur. Rex igitur Darius Hyftaspis filius, auditor esse tuus cupit, particepsque Græcæ eruditionis fieri. Venias itaque quam primum ad conspectum meum, ac regiam domum. Græci enim ut plurimum sapientibus viris observandis minus dediti aspernantur ea, quæ ab his recte fuerint elucubrata, tametsi digna sint, quæ magna attentione audiantur, & discantur. Apud me autem continget tibi summus honor, quotidieque honesta, & istudii plena collocutio, vitæque tuis monitis probabilis.

καὶ τὰς ἐπὶ πλείστον με-
τεσχηκότας συγγραμ-
μάτων, διαπορεῖσθαι τῆς
ὀρθῆς δοκῆσις γεγράφ-
θαι παρά σοι διηγήσεως.
Βασιλεὺς ἔν Δαρείος Ὑ-
στάσπης βέλεται τῆς σῆς
ἀκροάσεως μετασχεῖν, καὶ
παιδείας Ἐλληνικῆς. ἐρ-
χε δὲ συντόμως πρὸς ἐ-
μὴν ὄψιν, καὶ βασιλείου
οἴκου. Ἐλλάνες γὰρ ἐ-
πὶ τὸ πλείστον ἀνεπιστή-
μαντοι σοφοῖς ἀνδράσιν
ὄντες παρορῶσι τὰ καλῶς
ὑπ' αὐτῶν ἐνδεικνύμενα
πρὸς σπυδαίαν ἀκοήν,
καὶ μάθησιν. παρ' ἐμοὶ δὲ
ὑπάρχει σοι πᾶσα μὲν
προεδρία, κατ' ἡμέραν
δὲ καλή, καὶ σπυδαία
προσαγόρευσις, καὶ βίος
εὐδόκιμος σαῖς παραινέ-
σεσιν.

Heraclitus Ephesius
Regi Dario Hystaspis
filio, salutem.

Ἡράκλειτος Ἐφέσιος
Βασιλεῖ Δαρείῳ πατρὸς
Ὑστάσπεω, χαίρειν.

Quod quot mortales
in terris vivunt, a ve-
ritate ac justitia absti-
nent, avaritiæ autem,
& inani gloriæ inex-
plebiliter intendunt,
perditæ dementiæ cau-
sa. Ego autem omnis
immemor nequitiae fa-
stidiumque devitans
omnis mihi familiaris
invidiæ, & quod su-
perbos aulæ mores fu-
giam, nunquam in
Persarum solum adve-
niam; paucis conten-
tus, quæ sunt secundum
meam sententiam.

Ὅσοι τυγχάνουσιν
ὄντες ἐπιχρόνιοι, τῆς μὲν
ἀληθείης καὶ δικαιοπραγ-
μοσύνης ἀπέχονται, ἀ-
πλησίη δὲ καὶ δοξοκοπία
προσέχουσι, κακῆς ἕνεκα
ἀνοίης. ἐγὼ δὲ ἀμνησίην
ἔχων πάσης πονηρίας, καὶ
κόρον φεύγων παντὸς οἰ-
κειμένου φθόνου, καὶ διὰ
τὸ περιζαῶναι ὑπερηφα-
νίας, ἔκ ἂν ἀφικοίμην εἰς
Περσῶν χώραν ὀλίγοις
ἀρκέομενος κατ' ἐμὴν
γνώμην.

Rex Antigonus Zeno-
ni Philosopho gau-
dere.

Βασιλεὺς Ἀντίγονος Ζή-
νωνι Φιλοσόφῳ χαί-
ρειν.

Ego fortuna me qui-
dem & gloria vitam
tuam anteire existimo,
ceterum differendi ar-

Ἐγὼ τύχη μὲν καὶ δό-
ξη νομίζω προτερεῖν τοῦ
σῆ βίης, λόγων δὲ καὶ
παιδείας καθυστερεῖν, καὶ

tibus, disciplinisque liberalibus & perfecta felicitate, quam tu possides, longe abste me præcelli sententio. quocirca te literis adhortandum statui, uti ad me proficiscaris, id mihi persuadens te desiderio meo acquieturum. Tu igitur modis omnibus enitere, ut tuo con tubernio fruamur, certo sciens, non mihi tantum, sed omnibus simul Macedonibus te eruditorem fore. Nam qui Macedonia regem arudit, atque ad virtutem imbuit, eum & subditos instruere ad fortitudinem & probitatem, certum est. Nam cujusmodi fuerit dux, tales ut plurimum subditos fieri necesse est.

τῆς τελείας εὐδαιμονίας, ἣν σὺ κέκτησαι. διόπερ ἔκρινα προσφωνῆσαι σοὶ παραγενέσθαι πρὸς ἐμὲ, πεπεισμένους σε μὴ ἀντερεῖν πρὸς τὸ ἀξιόμενον. σὺ ἂν πειράσῃτι ἐκ παντὸς τρόπου συμμίξαι μοι, διειληφῶς τοῦτο, διότι ἔχ' ἐγὼς ἐμοῦ παιδευτῆς ἔσῃ, πάντων δὲ Μακεδόνων συλλήβδην, ὁ γὰρ τὸν τῆς Μακεδονίας ἀρχοντα, καὶ παιδευῶν καὶ ἄγων ἐπὶ τὰ κατὰ ἀρετὴν, φανερός ἐστι καὶ τὰς ὑποτεταγμένους παρασκευάζων πρὸς εὐανδρίαν. οἷος γὰρ ἂν ὁ ἡγούμενος ἦ, τοιοῦτος εἰκὸς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ τὰς ὑποτεταγμένους γίγνεσθαι.

Regi Antigono Zeno gaudere.

Βασιλεῖ Ἀντιγόνου
Ζήνων Χαίρειν.

Amplector tuum tam vehemens discendi stu-

Ἀποδέχομαί σου τὴν φιλομάθειαν, καθόσον dium,

dium, quatenus veram atque utilem, non autem popularem, & quæ ad pervertendos mores tendit, eruditionem adprehendere instituis. Qui enim philosophiæ amore ac studio tenetur, declinatque celebrem illam, & vulgarem voluptatem, quæ quorundam adolescentium animos effeminat, eum non natura modo ad nobilitatem inclinare, verum consilio quoque manifestum est. Porro liberali ac nobili ingenio si adiciatur modica exercitatio, neque desit præceptoris copia, mature ad perfectum virtutis evadit frugem. Equidem nisi senectus mihi obstitet; sum enim octogenarius; corpusque præterea invalidum, ipse ad te venire, ut jubes. Quia vero id non datur, quosdam ex contubernalibus meis

τῆς ἀληθινῆς, καὶ εἰς ὀνησιν τεινέσης, ἀλλ' ἔχει τῆς δημώδους, καὶ εἰς διαστροφήν ἡδῶν, ἀντέχει παιδείας. ὁ γὰρ φιλοσοφίας ὀρεγόμενος, ἐκκλίνων δὲ τὴν πολυδύσθητον ἡδονὴν, ἢ τινῶν θηλύνει νέων ψυχᾶς, φανερός εἶη ἔμῳ νόνον φύσει πρὸς εὐγένειαν κλίνων, ἀλλὰ καὶ προαιρέσει. φύσις δὲ εὐγενῆς μετρίαν ἀσκήσιν προσλαβῆσα, ἔτι τε τὸν ἀφθόγως διδάξοντα, ῥαδίως ἔρχεται πρὸς τελείαν ἀνάληψιν τῆς ἀρετῆς. ἐγὼ δὲ συνέχομαι σώματι ἀσθενεῖ διὰ γῆρας. ἐτῶν γὰρ εἰμὶ ὀγδοήκοντα, διόπερ ἔδύναμαί σοι συμμίξαι. ἀποσέλω δέ σοι τινὰς τῶν ἑμαυτῆ στυσχολασῶν, οἱ τοῖς μὲν κατὰ ψυχὴν ἔκ ἀπολείπονται ἐμῷ, τοῖς δὲ κατὰ σῶμαι προτερῆσιν, οἷς συνῶν, ἔδενός καθυσερήσεις τῶν πρὸς τὴν τελείαν εὐδαιμονίαν ἡκόντων.

ad te mitto, qui ani-
tui

mi bonis me minime inferiores sunt, at corporis, etiam exuperant. His si tu studiose congregiare, nihil, quod ad perfectam pertinet beatitudinem, desiderabis.

SENTENTIÆ.

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ.

Nullum, absque mixtione mali, in hominibus bonum.

Quisque suæ fortunæ faber.

Deus constituit, & mutat Reges.

Omnis potestas a Deo est.

Potentiores, & qui supremos tenetis thronos, superiores timete.

Pax est tranquilla libertas.

In minimis rebus, sæpe magnæ, deprehenduntur.

Parva sæpe scintilla contemta, magnum excitavit incendium.

Meliora sunt ea, quæ natura, quam quæ arte perfecta sunt.

In duobus malis fugiendum, majus, minus eligendum.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι καλὸν, κακότητος ἄμικτον.

Πᾶς τῆς ἑαυτῆς δημιουργὸς τύχης.

Κύριος καθιστᾷ βασιλεῖς, ἔμειδισᾷ.

Πᾶσα ἐξουσία παρὰ θεοῦ ἐστίν.

Οἱ Δυναταὶ φοβεῖσθε τὰς δυνατωτέρους, οἱ τῶν ὑψηλῶν θρόνων τὸν ὑψηλότερον.

Ἡ εἰρήνη ἀτάραχος ἐλευθερία.

Ἐν ἐλαχίστοις συνεχῶς μεγάλα καταλαμβάνεται πράγματα.

Βραχὺς πολλακίς ὀλιγωρηθεὶς σπινθὴρ πυρᾶν μεγάλην ἐξήψατο.

Κρείττονα τὰ ὑπὸ τῆς φύσεως, ἢ ὑπὸ τῆς τέχνης τελέμενα.

Τῷ ἐν δυσὶ κακοῖς ἐμβληθέντι τὸ ἐλάχιστον πλεον αἰρετέον.

Definitio magnitudinis voluptatum, est omnis rei, quæ doleat, exemptio.

Infinitem, tempus æquam habet voluptatem, si quis voluptatis ipsius fines, ratione metiatur.

Naturæ opes definitæ, & facile parabiles sunt: verum inaniam opinionum divitiæ in infinitum excedunt.

Naturæ justum utilitatis signum est, ut neque invicem lædant, neque lædantur.

Omnium gentium consensus in omni re lex naturæ putanda est.

Non semper eadem leges bonæ, sed secundum gentium, & morum mutationem, illas mutari in melius oportet.

Quemadmodum cives principibus, sic & Principes legibus subijciendi sunt.

Nulla fortitudinis, absque justitia, utilitas.

Ὅρος τῆ μεγάλης τῶν ἡδονῶν ἢ παντός τῆ ἀλγῦντος ὑπεξαίρεσις.

Ὁ ἄπειρος χρόνος ἴσην ἔχει τὴν ἡδονήν, & ὁ πεπερασμένος, ἐάντις αὐτῆς τὰ πέρατα καταμετρήσῃ τῷ λογισμῷ.

Ὁ τῆς φύσεως πλεῖτος, & ὠρίζαι, & εὐπόριστος ἐστίν. ὁ δὲ τῶν κενῶν δοξῶν εἰς ἄπειρον ἐκπίπτει.

Τὸ τῆς φύσεως δίκαιον ἐστὶ σύμβολον τῆ συμφέροντος, εἰς τὸ μὴ βλάπτειν ἀλλήλους μηδὲ βλάπτεσθαι.

Ἡ ἐν ἐποιωδήποτε πράγματι πάντων τῶν Γενῶν συμφωνία νόμος τῆς φύσεως νομισέος.

Ὅχι ἀεὶ οἱ αὐτοὶ νόμοι ἀγαθοὶ, ἀλλὰ κατὰ τὰς τῶν Γενῶν & ἡδῶν μεταβολὰς, & τέτους πρὸς τὸ κρεῖττον μεταβάλλεσθαι προσήκει.

Ὡσπερ τὰς πολίτας τοῖς ἀρχασι ἔτω, & τὰς ἀρχοντας τοῖς νόμοις πείθεσθαι προσήκει.

Ἀνδρείας ἐδὲν ὠφελος μὴ παρέσης δικαιοσύνης.

Si autem iusti omnes fuerint, nulla in posterum fortitudine indigebimus.

Communiter quidem omnibus ius idem est. Privatim vero ob regionis genium, aliasque ob causas non omnibus idem consequitur jus esse.

Non potest iucunde vivi, nisi prudenter, & honeste, ac iuste vivatur.

Iuste viventi omnis locus, iustus, tutus.

Plus Patriæ debemus, quam vitæ.

Dulce & decorum est pro patria mori.

Flamma fumo proxima.

Post gloriam quandoque invidia sequitur.

Mori per virtutem præstat, quam vitam inhonestam gerere.

Prima omnium, & maxima de se ipso victoria est.

Parvi sunt foris ar-

εἰ δὲ δίκαιοι πάντες γένοιτο, ἄδεν ἀνδρείας δεησόμεθα.

Κατὰ μὲν τὸ κοινὸν πᾶσι τὸ δίκαιον τὸ αὐτό. κατὰ δὲ τὸ ἴδιον, χώρας, καὶ ὄσων δήποτε αἰτιῶν, ἢ πᾶσι συνέπεται τὸ αὐτὸ δίκαιον εἶναι.

Ὅτι δύναται τις ἠδέως ζῆν, εἰμὴ φρονίμως, καὶ καλῶς, καὶ δικαίως διαβιώσῃ.

Βέβαιος τῷ μετὰ δικαιοσύνης ζῶντι πᾶς τόπος δίκαιος.

Πλέον τῇ Πατρίδι, ἢ τῷ βίῳ ὀφείλομεν.

Ἡδὺ, καὶ τῶν μεγαλοπρεπῶν ἴδιον τὸ ὑπὲρ Πατρίδος ἀποθανεῖν.

Φλόξ καπνῷ ἐγγυτάτη.

Φθόνος ἐσθότε τῇ δόξῃ παρέπεται.

Ἀρετῆς ἕνεκα ἀποθανεῖν, ἢ βίον ἄτιμον ἄγειν πρόκειται.

Τὸ νικᾶν αὐτὸν ἑαυτὸν, πασῶν νικῶν πρώτη, καὶ ἀρίστη.

Ὀλίγον τὰ ὄπλα ἔμμα,

ma, nisi fit consilium domi.

Culpam majorum posterius luunt.

Iuste jurare, non reprehendendum; sed qui jurat, infiduciæ suspectus est.

Invocatio dei qua testis de rebus suspectis, est juramentum; testem autem in falso invocare deum, maximum nefas.

Amor nummorum, pecuniis concrevit.

Pleraque modo rerum, pecuniis expugnata, consumpta, & depravata sunt.

Sæpe & Asinu, ascensorem inermem furdum, & longimanum habens, fassis autem pecuniarum ornatum, integram aciem equitum vincit.

Malum consilium consultori pessimum.

Non tantum a fiti. uti Hippocrates (38), sed, & ab affectu tri-

ξω, εἰ μὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ συμβεβλή παρῆ, ἰσχύει.

Τὸ τῶν προγεγενησμένων οἱ μεταγενέστεροι ἀποτίνασιν ἔγκλημα.

Τὸ εὐορκεῖν ἀκ ἀπόβλητον, ἀλλ' ὄγε ὁμνύς εἰς ἀπιστίαν ὑπονοεῖται.

Μαρτυρία θεῶ ἐστὶ, περὶ πραγμάτων ἀμφοβητεμένων ὁ ὄρκος. μάρτυρα δὲ καλεῖν ἐπὶ ψεύδει τὸν θεὸν ἀνοσιώτατον.

Ἡ φιλαργυρία, τοῖς χρήμασι συναυξάνει.

Τὰ πλείστα νῦν τῶν πραγμάτων χρημασικαταπολεμέμενα διεφθάρη, & κατεσφράφη.

Πολλὰ κὶ ὄνος, ἀνοπλον, κωφόν, & μακροχειρὰ ἐπιβάτην ἔχων, χρημάτων δὲ σακκίοις κεκοσμημένον, ἀκεραίαν στρατίαν ἰππέων ἐνίκησεν.

Κακὴ συμβεβλή τῷ συμβεβληθέντι κάκιστος.

Τὸ σιωπᾶν εἰ μόνον ἀδιψον ὡς φησὶν Ἴπποκράτης (38), ἀλλὰ & φησὶ,

(38) Hippocrates, Ἴπποκράτης Κῶος ὁ Ἡρακλείδου, τῶν κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἀπάντων ἰατρῶν ὁ ἐξοχώτα-

ftiæ, & doloris, libera taciturnitas est.

Afflictio animam, os suum custodientis fugit,

Audivisti verbum, tibi commoriatur.

Stultum amico, quod tibi prodest, illi non nocet, nisi consilio ejus opus sit, secretum dicere.

Secretum sub amicitia auditum, inimicus postea factus, ne patrefacias; ut ne amicitia injuriam, nec tuum honorem apud reliquos amicos perdas.

Iucundissima ea est amicitia, quam similitudo morum conjungit.

Tacitæ magis, & occultæ inimicitiaæ ti-

άλυπον, κ̅ ἀνώδυνον, ὡς φησὶν Πλάταρχος.

Ὅς φυλάσσει τὸ ἑαυτῆς σῶμα, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτῆς.

Ἦκσας λόγον, συναποθανέτω σοι.

Μωρὸν τῷ φίλῳ μυσήριον ὅπερ σὲ ὠφελεῖ κ̅ ἐκεῖνον ἔβλάπτει, εἰ μὴ συμβεληῆς χρεῖα, παρῆ, κατειπεῖν.

Μυσήριον ἐν φιλίᾳ ἀκῆσας, ὑσερον ἔχθρὸς γενόμενος μὴ ἐκφάνης, ἵνα μὴ τήν τε φιλίαν, ἀδικήσης κ̅ τὴν σὴν ὑπόληψιν ἐκ τῶν προσόντων σοι φίλων ἀπολέσης.

Ἦδυτάτη, ἣν ἡ τῶν ἡθῶν ὁμοιότης συζεύγνυσι, φιλία.

Αἰσιωπηλαί, κ̅ κερυμμέναι ἔχθραι τῶν men-

τος, ἀσῆρ κ̅ φῶς τῆς βιωφελεστάτης ἰατρικῆς γεγονωῶς, ἀπόγονος Χρύσε, κ̅ Ἐλάφς, τοῦ ἐκείνους παιδὸς τῶν ἰατρῶν. πρῶτον μαθητεύσας παρὰ τῷ ἰδίῳ πατρὶ, μετὰ δὲ ταῦτα παρ' Ἡροδίκῳ τῷ Σηλυβριανῷ, κ̅ Γοργίῳ Ρήτορι. καὶ φιλοσόφῳ, ὡς δὲ Ἰνέες, καὶ παρὰ Δημοκρίτῳ τῷ Ἀβδηρίτι, καὶ Προδίκῳ. φίλος δ' ὢν τῷ βασιλεῖ Περδίκᾳ ἐν Μακεδονίᾳ διέτριβεν. Τίς Θεσσαλὸν καὶ Δράκοντα γεννήσας, κατέστρεψε δὲ τὸν βίον ἐνιαυτὸν εἰς. γεγονωῶς, καὶ εἰλίφη ἐν Λαρίσσητῆς Θεσσαλίας.

mendæ sunt, quam indictæ, & apertæ.

Calumniatori amici non credendum, malitia enim eum sæpius quam virtus exhortatur.

Irridet amens cives, sed vir sapiens quiescit.

Avaro tam deest, quod habet, quam quod non habet.

Minimis contentus ditior; sufficientia enim, Naturæ opes.

Proba merx facile reperit emptorem.

Siquidem imperitum de peritia, eo magis vilem de politica, & nobilitate scribere difficile est.

Nobilitatum una in internis, in externis altera hominis virtutibus cernitur; quarum prima ob omni gente fere communiter definitur, secunda non item; sed secundum cujusvis civitatis aut Provinciæ institutiones.

Nil pecunia ad nobilitatem.

γνωσῶν, ἢ φανερῶν, πλέον φοβητέαι.

Ὁ διαβαλὼν φίλον, μὴ εὐδοκῆμείτω. κακία γὰρ πολλαίαι, τὸν τοιῦτον, ἢ ἀρετὴ πρῶτρόςφατο.

Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεής φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Τῷ φιλαργύρῳ ὅσον τὸ ἔχειν, τοσῶτον τὸ μὴ ἔχειν ἐλλείπει.

Ὁ ἐλαχίστοις ἀρκέμενος πλεσιώτερος, αὐτάρκεια γὰρ φύσεως πλεῖτος.

Δόκιμον ὄνιον ὀνητὴν εὐκόλως ἀνευρίσκει.

Εἰ μὲν τὸν ἀμαθῆ περὶ σοφίας, πολλῶ μᾶλλον τὸν χυδαῖον περὶ πολιτικῆς, ἢ εὐγενείας συγγράψαι, δύσκολον.

Τῆς εὐγενείας τὸ μὲν τοῖς ἔσω, τὸ δὲ τοῖς ἔσω τῷ ἀνδρώπῃ προτερήμασι ἐνδεωρεῖται, ὡν τὸ μὲν κοινῶς φέρει παντὶ Γένει ὀρίζεται, τὸ δὲ ἔχ' ὁμοίως ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐκάστης πόλεως, ἢ ἐπαρχίας, διατάξεις.

Ὁὐδὲν εὐγένεια πρὸς τὰ χρήματα.

Qui pro sensu loquentis non respondet, furditia aut imperitia laborat.

Virga in angulo, ergo pluit.

Multa peritia, imperfectam & corruptam mentem non docent.

Quemadmodum indoctum, doctum, sic & insanum sapientem putare ridiculum.

Molestum est sapienti apud insipientem multa loqui.

Sapientia a peritia differt illa enim naturæ multorumque experientia; hæc sapientiæ fætus est.

Ideæ quidem hominum variæ, sed insania in illis nunquam numeranda.

Honesto viro pravi hominis laus, suspicionem; oblocutio gloriam parit.

Vestimenta, & calcei sartorem futoremque; loquentem verba ostendunt.

Ὁ μὴ κατὰ τὸ τοῦ λέγοντος νόημα ἀπαντῶν, κωφώσει, ἢ ἀμαθεία πάσχει.

Ράβδος ἐν γωνίᾳ ἄρα βρέχει.

Πολυμαθία τὸν ἀτελήν τε, & διεφθαρμένον νοῦν ἔδιδάσκει.

Ὡς περὶ γελοῖον τὸ ἀμαθῆ εἶναι σοφὸν νομίζειν, ἔτω τε τὸ μωρὸν συνετὸν.

Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἀφρονι πολλὰ ἀγορεύειν.

Φρόνησις μαθήσεως διαφέρει. ἡμὲν γὰρ τῆς φύσεως τε & πολυπειρίας, ἡ δὲ τῆς φρονήσεως γόνοσ.

Αἱ τῶν ἀνθρώπων δῆπερ ἰδέαι διάφοροι. ἀλλ' ἀφροσύνη ταύταις οὐκ ἀριθμητέα.

Τιμίῳ ἀνδρὶ, φαύλου ἀνθρώπου ἔπαινος ὑπόνοιαν, κακολογία, δόξαν ἀπογεννᾷ.

Τὰ Ἰμάτια, & σανδάλια, τὸν ράπτην, & σανδαλοποιόν, τὰ ῥήματα τὸν λέγοντα ἀποδεικνύει.

Principia moralia in capitis declinationibus, calceis similibusque ridiculis locans, pædagogus, vilisque puerorum præceptor audit.

Philosophia experientiae, contrarium docens, cædit.

Inspientem, se sapere putare difficile.

Cum insipiente ne multa verba facias.

Quale prior dixisti reddetur tale vicissim.

Ὁ ἡθικὰς ἀρχὰς ἐν ταῖς τῆς κεφαλῆς κλίσεσι, σανδάλιοις, καὶ τοῖς παρομοίοις Γελοίοις καταδεῖς, παιδαγωγός τις, καὶ Γραμματοδιδασκαλίδης χυδαῖος ἀκεί.

Φιλοσοφία, τῇ Πείρᾳ, τὲναντίον διδάσκουσα, παραχωρεῖ.

Δεινὸν δ' ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκῆι φρονεῖν.

Μετὰ ἄφρονος μὴ πληθύνης λόγος.

Ὅποιον καὶ εἶπηθα ἕπος τοιοῦν καὶ ἐπακῶσαις.

ΕΛΕΓΧΟΣ

τῶν τῆς Παρέσης Βίβλου κεφαλαιωδε-
σέρων.

Περὶ τῆς τῶν Λατίνων Γραμματικῆς, ἔ τῶν τέτων Γραμμάτων.	3
Περὶ Ὄρθογραφίας τῶν αὐτῶν	3
— Προσωδίας	9
— Τῆς τῶν Γραμμάτων συλλαβικῆς συλλο- γῆς	10
— Ἐτυμολογίας	12
— Ἄρθρου	—
— Ὄνοματος	13
— Τῆς τέττε Συνθέσεως	26
— Κλίσεως	32
α. Κλίσις	33
β. Κλίσις	39
γ. Κλίσις	41

Ε' Λ Ε Γ Χ Ο Σ.

δ'. Κλίσις 56

ε'. Κλίσις 58

Περὶ Ἀνωμάλου Ὀνόματος 59

— Τῆς τῶν βαδμῶν συγκρίσεως 77

— Ἐπιθέτου ὀνόματος 83

— Ἐπιθέτου Ἀριθμητικῆ ὀνόματος 86

— Ἀντωνυμίας 96

— Ῥήματος 109

— Γερωντίου 113

— Σαπίου 114

— Τῆς τέττα Συνθέσεως 116

— Συζυγίας Ῥημάτων 118

Περὶ Βοηθητικῆ Ῥήματος 120

α'. Συζυγία 122

β'. Συζυγία 127

γ'. Συζυγία 133

δ'. Συζυγία 139

Περὶ Ἀποθετικῆ Ῥήματος 145

Ε' Λ ε γ χ ο ς .

α. Συζυγία	145
β. Συζυγία	146
γ. Συζυγία	148
δ. Συζυγία	149
Περὶ Ο'υδετέρου Ρήματος	150
— Τῆς τῶν Χρόνων Παραγωγῆς	156
— Ἐλλειπτικῶς Ρήματος	176
— Ἀπροσώπου Ρήματος	182
— Μετοχῆς	187
— Τῆς τῶν Μετοχῶν Παραγωγῆς	189
— Μετοχικῶν Κανόνων	192
— Ἐπιρρήματος	195
— Συνδέσμου	208
— Προθέσεως	211
— Παρεμβολῆς	216
— Συντάξεως	219
Ἐπιστολαὶ τῆ αὐτῆ	251
Ἐπιστολαὶ διαφόρων	267
Ἀποφθέγματα	281

ΕΛΕΓΧΟΣ

τῶν Σημειωμάτων

Λατίνων ὄνομα καὶ τέτων διάλεκτος τις	2
Χυμία, καὶ ταύτης διαίρεσις	3
Φιλοσοφία	5
Φυσιολογία	6
Μολοσσὸς βασιλεὺς, καὶ Μολοσσία ἢ νῦν Δρυϊνέπολις	13
Πασσαρῶν, καὶ Ἀντιγόνεια πόλεις, ἢ νῦν Ἀρ- γυρόκατρον	15
Λυκῆργος Λακεδαιμονίων νομοθέτης τις	17
Κικέρων	18
Δίκαιον, καὶ νόμων διαίρεσις	27
Ἄνθος, ἢ κοινῶς Δενδρολίβανον	30
Γατρικὴ καὶ ταύτης διαίρεσις	33
Ἀνατομία	34
Ἀλγεβρα	35

Ε' Λ Ε Υ Χ Ο ς .

Καρδία ἀνθρώπου	47
Σίλευρον φυτὸν	51
Ζιγγίβερ δένδρον	59
Ἀφροδίσιος λύμη	66
Γ'σμαρον ὄρος, καὶ πόλις, ἢ νῦν Ἀδριανέπολις.	73
Σκαριόλα φυτὸν	74
Λογικὴ, καὶ ταύτης διαίρεσις	75
Ῥητορικὴ	76
Πλίνιος τίς	225
Ἀλέξανδρος Μέγας, καὶ Πατὴρ αὐτοῦ	228
Θεμιστοκλῆς	230
Πλάτωνος Κωμικὸς	232
Βιργίλιος ποιητὴς	236
Ἀρχιμήδης Μηχανικὸς	246
Κωνσταντινέπολις καὶ ταύτης μεταβολαὶ	251
Ἡ'πειρος, καὶ ταύτης διαίρεσις	257
Πύρρος, τῶν Ἡπειρωτῶν Βασιλεὺς, καὶ πρά- ξις τέτα	258
Ξενοφῶν τίς	261
Ῥωσσία, καὶ ταύτης διαίρεσις	262

Ε' Λ Ε Υ Χ Ο Σ.

Γεώργιος, ὁ καὶ Σκάνδερμπέγγ, καὶ τὰτε πρά- ξεις	263
Γερμανία, καὶ ταύτης διαίρεσις	265
Ἀλβανία, καὶ ταύτης διαίρεσις	266
Σόλων Λακεδαιμονίων νομοθέτης, καὶ τὰτε πράξεις	268
Γιπποκράτης Κῶος ὁ ἱατρός	284

Διόρθωσις τῶν παραδρομῶν.

Ἐν Σελίδι.	Γραμμῇ.	Ἐφαλμένα.	Διορθωμένα.
1	1	ἡμετέρα,	ἡμετέρα.
8	24	ἀπομέμπω,	ἀποπέμπω.
10	21	ffero.	Se-ro.
11	14	ἐξικετένω,	ἐξικετεύω.
12	13	ἄνδρες,	Ἄ'ρθρου.
13	6	σημᾶνον,	σημαίνον.
17	10	οἰκεῖ αὐτῆ,	οἰκεία αὐτῆ.
18	6	εἰτ' ἔ,	εἰτ' ἔν.
20	10	agnomen,	Agnomentum.
—	11	ἡπιτιθεμένηtum,	ἐπιτιθεμένη.
—	13	eloquentiæ,	eloquentiæ.
24	10	διακρινομένη,	διακρινομένη.
36	7	Κλητ. a, e,	Κλητ. a, e, as, es.
—	—	Κλητ. is, abus,	Κλητ. æ; e.
38	2	Auchifæ,	Anchifæ.
39	9	Ἀροενικόν,	Ἀ'ροενικόν.
40	19	Ιόφονες,	Ίάφονες.
—	23	ἤχουσιν,	ἔχουσιν.
52	14	funis, ὁ καπνός.	funis, ἡ σχοῖνος.
—	19	unquis,	unguis.
53	11	fenifex.	fenifex, ὁ Χορτοκόπος.
55	9	εἰς us, ἢ un,	εἰς us, ἢ un.
—	30	anquis,	anguis.
56	6	νίς,	εἰς.
61	13	fanquis,	fanguis.
62	25	Γ'τθμία,	Γ'σθμία.
72	6	mend-um,	mendum.
80	14	ὁ μεγίση,	ἡ μεγίση.
—	22	τὸ πλεῖσεν,	τὸ πλεῖσον.
82	15	lonfiuinbus,	longinguus.
83	18	ἐξάζυγος,	ἐξάζυγος.
88	15	ὁ,	ὁ.
—	19	ἡ,	ἡ.
—	27	δ'.	σ'.
89	4	πί,	πι.
—	6	ἄ.	αι.
94	20	quinquenus,	quinquennis.
95	5	διτρώων,	λιτρώων.
—	10	quiuques.	quinquies.
96	21	εἰςι,	εἰσι.

97	8	τὸ λίθς,	τῆ λίθς.
101	15	ἐκεῖνα,	ἐκεῖνη.
—	25	ἐνδετέρς,	ἐνδετέρς.
102	9	ἔσεται,	ἔσεται.
104	24	ἔσθ' οἶτε,	ἔσθότε.
110	20	ἐκεῖνος,	ἐκεῖνς.
112	4	Ἀόριςος,	Ἀόριςος.
113	8	τὸν λέξεων,	τῶν λέξεων.
—	24	Γερσντνον,	Γερσντιον.
114	4	η,	υ.
115	13	ἦδη,	ἦδη.
116	19	συντιθέμεμον,	συντιθέμενον.
118	19	σχηματίζονσα,	σχηματίζουσα.
122	5	Πρώτη,	Ἐγκλισις,
—	13	umabamus, amá-	amabamus, ama-
		batis,	batis.
126	7	ἐάν βαγαπῶμαι,	ἐάν ἀγαπῶμαι.
130	21	ductus erat,	dóctus erat.
132	20	docti érant, ἢ fue-	docti erint, ἢ
		runt.	fuerint.
—	24	plusquaump.	Plusquaump.
133	15	légere,	legere.
—	21	légemus,	legémus.
134	4	legámns,	legámus.
143	4	audiuntúr,	audiántur.
147	7	Euturum,	Futurum.
251	2	statur,	statur.
—	21	vanissem,	venissem.
156	24	Παρακειμένον,	Παρακειμένς.
157	14	hoc , hoc,	hoc, hos.
158	13	οἶον dicu λέγω,	ὥσπερ λέγεται.
159	13	fabio,	facio.
160	2	morbeo,	mordeo.
—	27	σχηματίσμων,	σχηματισμῶ.
170	11	facti facti,	facti.
—	15	factus,	factus.
177	15	inquient,	inquent.
181	18	μεταχικόν,	Μετοχικόν.
182	2	ἐκ ἔχσσι,	ἐκ ἔχσσι.
183	5	oporruerit,	oportuerit.
—	16	oportuerimus,	oportuerit.
186	6	ἔλετ,	ἔλεετ.
187	21	εἰς ης,	εἰς ης.

187	23	εἰς as,	εἰς us.
188	2	μονοκατάληκται,	μονοκατάληκται.
189	6	ἢ rus,	ἢ uus.
192	9	Ματαχῆ,	Μετοχῆ.
195	10	ἐπιβράμασι,	Ε'πιβρήμασι.
200	1	longue,	longe.
201	21	quantum,	quantum.
203	5	δήμς,	δήπς.
208	10	condicionales,	condicionales,
210	1	Σύνθετασι,	Σύνθετοι.
211	2	Κλιτόν,	Α'κλιτόν.
212	6	Frga,	Erga.
213	5	perfeus,	perfidus.
214	1	venus,	fenus.
—	25	oretens,	oretenus.
215	5	ἄυξη.	ἄυξησιν.
—	7	exfaquis,	exfanguis.
217	19	εἰσι,	εἰσι.
—	22	ἐσθ' ὅσε,	ἐσθ' ὅτε.
220	22	ο ον.	οἶον.
237	12	Ν'νύξ,	Η' νύξ.
242	18	ἀπαιτεῖται.	ἀπαιτεῖται.
244	22	quærendo,	quærendo,
248	62	δύδαται,	δύναται.
249	14	φασί.	φασί.
252	7	ἐπισολήν,	ἐπισολήν.
—	8	utraq;	utraque.
256	12	κατιδόν, τες,	κατιδόντες.
257	11	ἐμῆ,	εἰμῆ.
158	—	τον,	την.
267	32	ἦν,	ἦν.
268	7	consumendas,	consumendas.
—	15	Πειπισράτς,	Πεισιςράτς.
172	3	dtgnum,	dignum.

Διορθώσεις τῶν ἐν τοῖς Σημειώμασι πα-
ραδρομῶν.

Ἐν Σελίδι.	Γραμμῇ.	Ἐσφαλμένα.	Διορθωμένα.
2	7	παραγόμενον,	παραγομένους.
3	3	χρησοποιητικὴν,	χρησοποιητικὴν.
4	15	χωνεντικὴν,	χωνευτικὴν.
—	18	Ἀλχύμον,	Ἀλχύμους.
—	26	ἐντελής,	ἐντελής.
5	9	διερεῖσθαι,	διαιρεῖσθαι.
14	4	Ἡ' πειρεν,	Ἡ' πείρης.
14	03	ἐπάει,	ἐπάει.
15	5	πανδείας,	παιδείας.
16	35	Πτολομαῖος,	Πτολεμαῖος.
18	23	κατοικίδος,	κατοικίδιος.
—	36	Ξενοφῶντα,	Ξενοφῶντα.
19	8	εὐφραδέστατος,	εὐφραδέστατος.
13	14	φαρμακευτικὴν,	φαρμακευτικὴν.
34	41	Anotomia,	Anatomia,
36	22	ἀλγυβραϊκαί,	Ἀλγυβραϊκαί.
—	25	ἀντι,	ἤ.
—	23	5B,	5B, νοείσθω.
37	7	αἱ,	αι.
47	5	σοκεῖς,	σοκοῖς.
59	1	amonum,	amonum.
66	9	νεαπόλεως,	Νεαπόλεως.
67	13	ἕξ ἤς,	ἕξ ἤς.
70	6	ἰατροῦ,	ἰατροῦ.
74	4	ἔσσειν,	ἐκ τῆ σσειν.
—	14	κατασκευάζεται,	κατασκευάζεται.
76	19	Ἄγγλον,	Ἄγγλος.
77	11	παρεληλυθός.	παρεληλυθώς.
89	10	πέντε,	ἔν.
—	12	ὁμοίω,	ὁμοίως.
221	10	προτιμᾶσι,	προτιμῶσι.
228	13	μεγαλοψυχωτέ- ρος,	μεγαλοψυχωτέ- ρος.
232	7	σκολάζοτα,	σκολάζοντα.
—	8	πωλεῖν,	πωλεῖν.
233	2	loquereutur,	loquerentur.
251	2	μεγαλεῖτον,	μεγαλεῖτον.
259	3	συνοδευθῆς,	συνοδευμένος.
266	8	Ἄσσειας,	Ἄσσειας.

Κατάλογος τῶν ἐν τῷ Προτρεπτικῷ λόγῳ
ὑποσχεθέντων βιβλίων.

Λεξικὸν τετράγλωσσον
Γεωργίῳ Κωνσταντίνῳ τῷ ἕξτῳ
Γεωργίῳ, ὅπερ νῦν μετετυ-
πάθη ἢ ηὐξήθη.

Λεξικὸν Καλεπίνου ἐπ-
τάγλωσσον δύο τόμοι.

Λεξικὸν Λατινο-ἑλληνι-
κο-Γερμανικόν, ἢ Γερμανικο-
λατίνον Κικερωνιάνικον.

Κορνελίῳ Σκρεβέλιῳ λε-
ξικὸν ἑλληνο-λατινικόν, ἢ Λα-
τινο-ἑλληνικόν.

Αἰσχίνῃ Σωκρατικοὶ
διάλογοι τρεῖς ἑλληνικοὶ, μετὰ
μεταφράσεως λατινικῆς, ἢ
σημειώσεων, Γεωργίου Κλη-
ρικῆ.

Αἰσωπικοὶ, ἢ ἑτέρων
μῦθοι μετὰ εἰκόνων τῷ Βα-
σανίῳ.

Ἐγχειρίδιον τῷ Ἐπι-
τήτῃ, ἢ Γεβέτῳ, Μῦθοι,
ἑλληνολατινικοὶ χωρὶς σημει-
ώσεων.

Ἀρειανῷ Νικομήδῃ τῆς
τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐκστρατείας
Βίβλοι 7, ἢ Ἱστορία Ἰνδική.
ἑλληνιστῶν, ἢ λατινιστῶν, μετὰ
σημειωμάτων, ἢ ἑλληνικῶν

Dictionarium quatuor
linguarum Georgii Con-
stantini Ioanninensis, nunc
iterum impressum & au-
ctum.

Calepinus septem lin-
guarum duo Tomi.

Lexicon Latino-Græ-
co-Germanicum, & Ger-
manico-Latinum Cicero-
nianum.

Cornelii Schrevelii le-
xicon Græcolatinum, & la-
tinogræcum.

Aeschinis Socratici
Dialogi tres Græce cum
versione latina, & notis,
Ioannis Clerici.

Aesopi, & aliorum fa-
bulæ cum iconibus Bassa-
ni.

Epicleti Enchiridion,
& Gebetis fabulæ, Græ-
ce, & latine sine notis.

Arriani Nicomedi Ex-
peditionis Alexandri libri
VII. & historia Indica.
Græce, & latine, cum an-
notationibus, & Indice
Π.

Πίνακος Γ. Ραφελίς , ἐν
Ἀμστερδάμῳ.

Διογένης Λαερτίου περὶ
βίων δογμάτων ἢ ἀποφθεγ-
μάτων, τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ
εὐδοκιμησάντων δύο τόμοι.
βιβλία ἑ.

Græco C. Raphelii, Am-
sterodami.

DiogenisLaertii de vi-
tis , Dogmatibus , & apo-
phtegmatibus clarorumphi-
losophorum Græce & lati-
ne duo Tomi . libri V.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000016476